

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

II. évfolyam 1. szám
1990. január 5.
Ára: 9,60 Ft

Megjelenik
minden
pénteken

Takács János
naplójából

2. o.

Belvárosi
séta

7. o.

Az utolsó
szó
jogán

6. o.

Értelmiségi klub
Szepetneken

8. o.

Újévi
levél

2. o.

Rohrböck
Jenő
fa-
faragásai

9. o.

Karácsonyi
hang-
verseny

6. o.

Rockopera – képriport

5. o.

Ifjú tűzoltók

4. o.

Szavazó
lap

16. o.

Sportkrónika
'89

15. o.

A történelem sodrában

1951. június 3. vasárnap

Életem második évtizede lepergett a tegnapi nappal. Gyorsan, minden „világrengető” cselekedet nélkül, akár egy film.

Pedig eseménytelen napok, évek, hónapok múltak el. Húsz év rövid idő az ember életében, de ez alatt a két évtized alatt is sorsdöntő változásokon ment át nemcsak a mi falunk és az öreg Hungária, hanem létünk vén égiteste, Földünk is.

Még meg sem születtem, máris egy világot átfogó gazdasági válság rendfitegte meg az emberiséget. Szegény világban, kétarcú világban születtem. Apámék is csóddal vesződték, ők is úgy érezték: kirántotta lábuk alól a talajt az emberek kapzsisága. Mert igazában az emberi kapzsiság nyomja rá bélyegét az eltöltött 20 évem eseményeire...

Alig tanultam meg az ábécét, máris újabb „világ-szenzációk” bamba tanúja lettem. Eucharisztikus kongresszus Magyarországon, gyarapodó országunk fokozatos beépülése egy újabb háborúba.

Mikor gondolkozni kezdtem, láttam, a világot katonaruhák vették körül. A kanizsai gimnázium kis göcseji elsőse a vöröskeresztnek, orosz fronton harcoló katonáknak gyűjtött. Akkor még nem gondoltam, hogy kamaszéveim mily szörnyű sors előjátékát tartogatják számomra.

1945-öt írtak, még csak a 14. életévemet sem töltöttem be, amikor a világ legszegényteljesebb felszabadulása megtörtént. Vödörből csöbörbe, szolgaságból még nagyobb rabságba estünk. Tanultam tovább, hátha nem rabolhatják el a tudást.

Tele voltam életkedvvel, derűvel, hatalmas tetterővel, amikor eddigi életem legszörnyűbb csapása sújtott le rám. Éppen leérettségiztem, a jól végzett munka utáni pihenést kezdem, amikor az élet faképu komikusa megviccelt.

Kócsra kerültem, száműzetésbe, meg nem érdemelt rabságba az egész családdal együtt. Ez lett a jutalma 18 évemnek, születim rengeteg munkájának, önfeláldozásának.

„A lélek adja a boldogságunkat”

Részletek Takács János naplójából (1.)

S a világ újból gonosztetterre készül, háborúra. Vajon kik az igazi klágyalói a kapzsiság eme újabb „eredményének”? Ha az esélyeimet latolgom, világos útválasztásra jutok. Látom: az én sorsom így is, úgy is csak az áldozat sorsa. Nyerési lehetőségem csak háború esetén volna, s mégis szívesen vállalom a mártíriumot, csak az emberiséget ne pusztítaná végig egy új háború. Minden rendszernek vannak áldozatalai, akikért az utókor hálával tartozik. Hát én inkább vállalom a mártír sorsot, mint az esetleges meszesgödör díszes sírhelyét. Ez nem fatalizmus, ez önfeláldozás.

A huszadik század (és ta-

lán az egész történelem) legviharosabb korszakát éljük. Népek acsarkodása, szemérmellen gyűlölködése teszi elviselhetetlenné e sártekel életet. Borús sejtelmekkel, de Istenre tekintő fiúi szemmel lépek a harmadik évtizedembe.

Úgy számítottam, tíz év múlva önálló életet élhetek,

Isten segítségével. Ez volt az elhatározásom öntudatom kérésétől kezdve. Szép és maradandó dolognak tartom dolgozni, harcolni, szenvedni (ha kell, meg is halni) embertársainkért. Igenis, szolidaritást vállalok szerencsétlen embertársaimmal. Törekednem kell,

de a sors becsapott. Nem lehet számítani az élet keserű játékosára, gúnyos intrikusára. Két évtizedem alatt emberek – rengeteg ember tűnt el. Legelső gyermekkorai barátomat (Horváth Bélius) 5 éves korában ragadta el a torokgyík. Apai nagyszüleim költöztek el, majd osztálytársaim, tanáraink követték példájukat. Velem egydős is hány halt már meg? Hát biztosítva vagyok én, hogy megérem-e még az elkövetkező évtizedet?

Ilyen ködbe rejtett jövőkép után milyen elhatározással indulhatok életem 3. évtizedének?

Harcolni a hálátlan és szerencsétlen emberiségért

hogy én is részese lehessenek az emberek nevelésének, nagy fontosságú munkás elítjének. Én is nyújtom segítő karomat a gyerekekből a nagykorúságba átálló emberiségnek.

Történelmi hivatást érzek. Tagja akarok lenni a hétköznapi munkáshadseregnek, annak az armádiának, amely Isten segítségével az emberek megjavításán, e szép, ideális célnak a megvalósításán fáradozik. Talentumot ha keveset is adott az Isten, kegyelmével biztosan segíteni fogja a következő évtizedem munkásságát.

(Folytatjuk)

Újévi levél

Korunk sajátos és mindennaposabb váló emberi gyarlóságáról illik és kell is beszélni. Levetkőzzük emberi mivoltunkat!

A homo sapiens, a teremtes koronája a XX. században, a technika áldását is élvezve, emberségében egyre mélyebbre süllyed. Kihalt az udvariaság, a becsület, a tiszta szerelem, az egymás iránti tisztelet. Közömbösök lettünk. Igaz, ehhez a kor, a politika is hozzájárult. Rohanó világban élünk, mindenki a megélhetésért küzd, az emberibb álmok nem valósulnak meg, az értékek sorra elvesznek. Előtérbe kerül az irigység,

a gyűlölködés, a fennhéjzás, a kivagyiság. Az egy háztömbben élők is úgy mennek el egymás mellett, mint az idegenek. Nem kérünk és nem is adunk egy-

Emberré válni

másnak egy jó szót sem. Másokat legázolva törtetünk. Ha valaki rosszul lesz az utcán, elmegyünk mellette szánakozás nélkül. Balesetknél bámészan szemléljük a történetet, akadályozva azokat, akik segítenének.

A gyász is csak a temető falain belül gyász; kiérve onnan levetkőzzük, mint egy használt ruhát.

Romlik a közbiztonság, nő az erőszak és fokozódik ingerlékenységünk. Ez ismét csak belső értékeink elvesztéséhez vezet. Ördögi kör ez, melynek legyőzése nagyon nehéz.

Emberré kell válnunk! Tanuljunk meg egymást szeretni és tisztelni, hisz mindenkiben van valami jó. Ahogy Husz János mondta: „Ne szánakozzunk odahagyni azt, amit igaznak véltünk, ha az igazabbról győzetünk meg elménk és lelkiismeretünk által. „Forgandó szerencsénket csak magunk irányíthatjuk.

Vízvári József

Pártoskodunk?

- Keresztény Zala
- Pártprogram a tízparancsolat
- Eddig csak befelé politizáltunk

Az utca emberének Nagykanizsa legmisztikusabb pártja a Felsőtemp-lomban szerveződő *Kereszténydemokrata Néppárt*. Ez a megjegyzés nem olcsó ironia akar lenni, hanem arra utal, hogy programjuk, szervezetük munkája alig ismert. Nem vesznek részt a hetente megújuló nyilatkozatháborúban, ami más pártok, mozgalmak részéről nélkülözhetetlen eszköznek tűnik céljaik eléréséhez. Pedig dolgoznak. Jól jellemzi ezt – Király Zoltánnak a KNDP politizálását elismerő szavain túl –, hogy kéthetente kézről-kézre jár a Keresztény Zala című rövid terjedelmű újság, melyben tükröződik nézetük a világ dolgairól. Így az említett zártságuk – amit mozgalmuk belső gazdagsága ellensúlyoz – inkább arra vezethető vissza, hogy tagságukat a hívő emberek közül toborozzák. És bizony az utóbbi negyven évben nem volt szerencsés do-

log bármilyen vallást nyíltan vállalni. Ez utób-
bíról, majd helyi szerve-
ződésekről és a kereszt-
énydemokráciáról beszél
Vigh Lajos kántor, aki
nemcsak a tagtoborzást
végzi, hanem december
középe óta a nagykaniz-
sai alapszervezet kilen-
tagú vezetőségének
elnöke.

Kereszténydemokrata Néppárt

– *Úgy gondolom, a fiataloknak, de az 1945 után születetteknek nem lehet pontos fogalma arról, hogy honnan is indult az Önök pártja.*
– 1945-ben Barankovics István győri ügyvéd alapította meg a pártot. De a szövetséges hatalmak csupán csak a választások előtt néhány nappal hagyták ezt jóvá. Ezért nem tudott indulni a választásokon. '47-ben sajnos saját hibájukból eredően nagyon későn – két-három hónappal előtte – kezdtek a választásokra készülni Demokrata Néppárt néven. Ennek ellenére sikeresen, hiszen ekkorra már a Kisgazdapárt vezetőit vala-

milyen úton-módon eltávolították a vezetésből. Így azokat az értékeket,

Egy párt választási sikerét jelentősen befolyásolja taglétszáma

Tagtoborzás a kanizsai pártoknál (5.)

amit '45-ben a kisgazdák képviseltek, itt találta meg a nép.

– *Mire utal nevükben a keresztény szó?*

– Azt fejezi ki, hogy nem felekezeti párt vagyunk, hanem a kereszténység pártja. Nem választhat el bennünket egymástól az, hogy valaki katolikus, református, evangélikus vagy valami más. Hiszen egy Istenünk van és egyet hiszünk. A programunk – amit dr. Keresztes Sándor országos elnökünk fogalmazott meg egy interjúban – Mózes Sion-hegyi két táblája, azaz a Tízparancsolat. Gondolom, ha ezt betartották volna vezetőink az utóbbi évtizedekben, nem itt tartanánk.

– *Mondana valamit a kanizsai alapszervezet megalakulásáról?*

– Ez nagyon érdekesen történt. Jómagam a KALOT (Katolikus Agrár Ifjúsági Legény Egylet) révén tagja voltam a régi pártnak. 1989 februárjában kerestem meg le-
véiben Berkes János bácsit, aki 47-ben képviselő volt. Az ő tanácsaival ellátva kezdtem el szervezni a pártot. Ugyanekkor dr. Balogh Ferenc pesti ügyvéd (aki Zala-szentjakabi születésű) több mint harminc zalai helységet keresett föl – köztük Kanizsát is –, hogy köztük szervezze a KNDP-t. Mindez teljesen külön szálon futott, míg nem a szeptemberi Országos Találkozón össze nem ismerkedtünk. Ennek „eredménye”, hogy ő lett a képviselőjelöltünk, én pedig a helyi szervezet elnöke.

és a körjeje tömörülő szimpatizánsok tábora. A kanizsai szervezetnél ez hogyan jelentkezik?

– Jelenleg 50-60 fő körüli a taglétszámunk. De most is vannak kint újabb belépési nyilatkozatok. Főleg az idősebbek közül kerülnek ki a tagjaink. Az emberek még félnek, és azt hiszem, hogy az elmúlt évtizedek alatt felnőtt generáció neveltetése sem nekünk kedvez. De remélem ők is visszatálnak egyházaikhoz. A szimpatizánsok táboráról pedig azt gondolom, hogy a templomba járók erre a pártra fognak szavazni.

– *Megvallom, nagyon nehezen jutottam nyomukra. Hol szoktak találkozni?*

– Egy véletlen folytán kerültünk a Vasutas Kulturthozba. A tanítványaimmal műsort adtunk elő, és ekkor kaptuk az ajánlatot az igazgatótól, hogy itt találkozhatunk ezután. Most persze más lesz a helyzet. Zsoldos úr megígérte, mi pedig kértük a pártoknak felajánlott helyiségek közül a Rozgonyi u. 1. szám alatti. Reméljük, ezután oda költözhetünk.

– *Ön szerint észrevehető-e a politikai beleszólásuk a város életében?*

– Eleddig csak befelé politizáltunk. Tehát csak nyilvánosságra lépésünk után tudom megmondani, mennyit is nyomunk a latban.

– *Köszönöm a beszélgetést!*

–dőrő-

– Hogy vagy?
– Hogy vagy? –
köszöntöttük egy-
mást, válaszra
sem várva, úgy
angolosan, egyik
nagyvállalatunknál
dolgozó ismerő-
sömmel, karácsony
előtti munkanapon.
– ne is kérdezd!
– folytatta –, ma
olyan felemelő ér-
zésekkel léptem
be a munkahelyem-
re, mint még
soha.

Hétköznapi történet

– Hogyhogy? Mi történt?
– A nagyportára belépve nemcsak a feldíszített karácsonyfa csillogott, hanem alája helyezett magnóból halk, karácsonyi dallamok idézték a közelgő ünnepet.
– Munkahelye-
ken ez valóban

szokatlan – vála-
szoltam.

– Csak sose
múlna el az embe-
rekből ez az egy-
másra figyelés, a
nyiladozó tapintat.
Mit gondol, ki
kezdemenyozte ezt
a kellemes megle-
petést?

– A szakszerve-
zet! – vágtam rá
határozottan.
– Nem nyertél!
A volt MSZMP-tit-
kár.
(BE)

Kérdések vállalatvezetőkhez

Mihályi Ferenc

Nagykanizsa két exponált olajipari vállalata a DKG és a Kögáz. A felgyorsult események e két vállalatot is fokozottabb munkára serkentették az elmúlt egy évben. Azonos jellegű kérdéseinkre Turzó György (DKG) és Mihályi Ferenc (Kögáz) gazdasági vezérigazgató-helyettesek válaszoltak.

– Milyen vezetői, szervezési intézkedésekre került sor 1989-ben?

Turzó György: – Tevékenységünket jellemző mutatószámok alapvetően kiegyensúlyozott gazdálkodást mutatnak. A készletekkel sajnos nem sikerült a tervezett szintre beállni. A mutatók között számomra az a legszomorúbb, hogy műszaki területen fejlesztésre és beruházásokra 1989-ben – összesen – a vállalati vagyon 2,5 %-nak megfelelő összeget tudtuk fordítani. A magas állami elvonás után a vállalatoknál a fejlesztésre maradó pénzekből az alapvető szinttartó pótlásokat sem lehet megvalósítani. Ha ez sokáig így marad technikai hátrányba kerülünk a külföldi cégekkel szemben...

Mihályi Ferenc: – A várható eseményeknek a jövőben „elébe” megyünk... A vezetési fórumok számát csökkentettük, a ritkábban tartott vezetői értekezletek célirányosabbak. A termelés elősegítése érdekében a központi anyagraktárról leválasztottuk a gépészeti berendezések gyárát, amely január 1-jétől önálló raktárral és készletgazdálkodással rendelkezik. Ezáltal várhatóan lecsökken a készletállomány folyamatos növekedése. Újszerű intézkedés, hogy a gázdíjszámlák a fogyasztókhoz legközelebb álló kirendeltségen készülnek a jövőben.

– A nyereség-veszteség okai, külső-belső tényezők 1989-ben?

T. Gy: – A vállalati önköltséget vizsgálva gyárunk vesz-

teséges tevékenységet nem végel. Más kérdés, hogy a szocialista exportot terhelő plusz állami elvonás miatt ennek egy része veszteségesé válik. A legnagyobb problémát költség-gazdálkodási szempontból az alapanyagáremelések jelentet-

A felgyorsult események fokozott munkára serkentenek

ték. Az általunk felhasznált vaskohászati anyagok árai az idén 22-25 %-kal növekedtek. Az áremelések hatását drasztikus költségcsökkentő intézkedéssel tudtuk csak mérsékelni, ugyanis végtermékeinkben ezt a költségnövekedést sem a hazai, sem a külföldi piac nem ismeri el.

M. F.: – 1989-ben nyereségünk a tervezett szinten alakult. Tény, hogy a Gépészeti Gyárnál készült termékek iránt csökkent az érdeklődés. Ebből

adódna a profilváltás, a termékmegújítás elodázhatalan!

– Mi a tény a létszám, az átképzések, elbocsátások és a leépítések területén?

T. Gy.: – A vállalati létszám 1989-ben 5 %-kal csökkent. Okai között: a kordkezdményes nyugdíjazást, kilépéseket, katonai szolgálatot, szülési szabadságot említhetném elsősor-

ban. A megrendelők igényváltozása miatt, vállalaton belüli áthelyezésekre, tíz szakipari dolgozó Kanizsa Bútorgyárhoz történő átirányítására is sor került. A nem termelő területen 42 fő leépítését határoztuk el. Január elejétől hét főnek felmondunk, a többi dolgozót pedig a kilépő dolgozók helyére irányítjuk. A vállalati létszám 5%-át érintő mozgás ma természetesen... A szállítási üzemünkben a Kögázzal együtt 1990. elején megalapítjuk a DKG-Kö-

gáz TRANSPORT Kft-t, aminek alapvető profilja a hazai és a nemzetközi szállítmányozás

Turzó György

lesz az alapító két vállalat részére.

M. F.: – Dolgozóink a vállalatnál biztonságban érzik magukat, mivel szolgáltató vállalat vagyunk. Cégünk helyzete a létszámleépítést nem indokolja. Sőt, 1989-ben több jól felkészült szakember lépett vállalatunk állományába. Az átképzéseket a vállalat jellege nem indokolja, de bizonyos területeken a továbbképzések a jövő!

Bödör Béla

Ifjú tűzoltók

Olyan csendben nyerték meg a megyei versenyt, hogy a legszűkebb környezetükön kívül senki sem tudott róla. Ugyanígy szerényen készültek az országos vetélkedőre, ahol kiemelkedő sikert értek el. Most utólag már nem bánják a sok készülést, a sok fáradozást. Egyértelműen vallják: megérté.

Tizenkilenc megye és Budapest ifjú „tűzoltói” két iskolai csoportban vetélkedtek. Csapatunk nagyszerűen helytállt. (Egyetlen megyéből sem jutott mind a két csapat a négyes döntőbe.)

A Péterfi Általános Iskola 8. C osztályos tanulói: Bognár Botond, Straub Péter és Zsámár Krisztián (osztályfőnök: Béli Ferenc) érték el az egyik szép sikert az általános iskolás kategóriában.

A versenyzők egyöntetűen azt állították, hogy az elődöntő volt a nehezebb. Igazi csapatmunkát kellett nyújtani, hiszen

a közös feladatmegoldások mellett egyéni helytállásra is szükség volt. A vetélkedőn szakmai, általános műveltségi, ügyességi és – a döntőben – játékos feladatok voltak. Elméleti és gyakorlati elvárások megfelelő arányban adták a verseny nehézségi fokát.

Botond, Krisztián és Péter elégedett, a sok befektetett munka megfelelően kamatozott. A felkészülés során méginkább kis közösséggé kovácsolták.

Két ezüst Budapesten

Életünk szép élménye marad a siker.

Nem szabad elfeledkezni mind a két csapat felkészítőiről sem: Tóth István, Lakatos József és dr. Tolnai Sándor voltak elsősorban azok, akik nem hagyták őket pihenni. A felkészülés utolsó szakaszában már kész tűzoltóknak érezhették magukat.

Az „ezüstösök”

Külön dicséret illeti őket a szerény magatartásukért, amellyel a közönség rokon-szenvét is kivívták. (Reméljük, látni fogjuk őket a tévében is.) Az első percekben a leglelkesebb szurkolóik a mezős leányok voltak, akik csak másnap kerültek megméretésre. Gombor Rita, Kátai Gabriella, Korosa Anita (IV. B-sek, osztályfőnökök: Németh Jánosné) is nagyszerűen versenyeztek. Egyedül voltak a döntőben

csak a gyengébb nem képviselőiből álló csapattal. Az aranyérem az utolsó fordulóban csúszott ki a kezükből (Péterék is így jártak egy nappal előbb). Nem okozott gondot nekik a tálalmi tábla rajza, riportjuk is sikeres volt. Az elektromos tűz oltásának „becsapós” feladata sem tudta őket félrevezetni.

A felkészülés kezdeti szakaszában sem idegenkedtek a tűzoltás rejtelmeitől, a rendszeres foglalkozás során még inkább megszerették, átértékelték annak fontosságát. Úgy beszéltek róla most a verseny után, hogy számukra ez sokkal több volt, mint vetélkedő, mint játék. A verseny ideje alatt még kis százalékat sem tudták bemutatni azoknak a hasznos ismereteknek, amelyeket a készülés során szereztek.

Anita, Gabi, Rita érettségire készül, tovább akarnak tanulni, mégis vállalták az áldozatot. Méltón képviselték a Dr. Mező Ferenc Gimnáziumot és Közgazdasági Szakközépiskolát.

H. Gy.

Rockopera

Nagy sikerrel mutatták be karácsony másnapján az Alsó-, illetve a Felsőtemplomban Iváncsics Tamás „Betlehemi csillag” című rockoperáját. Az előadók a műsor végén perselyezéssel befolyt összeg 50 százalékát Románia megsegítésére ajánlották fel.

A képeken: Előtérben a darab szerzője
Két részlet az előadásból

(Fotó: Bakonyi Erzsébet)

Kanizsa a romániai mártírokért

A kanizsai közéleti klub kezdeményezésére Nagykanizsa Város Tanácsa közérdekű kötelezettséget vállal a romániai forradalom mártírjai közeli hozzátartozóinak megsegítésére.

Felhívjuk Nagykanizsa segítőkész polgárait, intézményeit és vállalatait a kezdeményezés támogatására.

Tisztelt Polgártársaink!

Kérjük, segítsék mindazokat a román állampolgárokat, akik a forradalom viharos napjaiban elveszítették gyermekeiket, férjüket, hitvesüket vagy családtagjaikat és testvérvárosunkban élnek s támogatásra szorulnak. (Javasolt testvérvárosunk Székelyudvarhely.)

Pénzbeni adományait a városi tanács letéti számlájára kérjük átutalni „KANIZSA A ROMÁNIAI MÁRTÍROKÉRT közérdekű kötelezettségvállalás” felirattal. Számlaszám: 880-432698-0653

A kanizsai közéleti klub a pénzbeni adományokat rendelkezésükre megjelölten eljuttatja az arra rászorulóknak, melyről folyamatosan tájékoztatjuk városunk lakóit.

A KKK az árvák magyaror-

szági vendéglátását is szervezni kívánja, melyhez szintén városunk polgáraitól kérünk segítséget.

A felajánlások kezelését kuratórium végzi, melynek tagjait 1990 január 3-án 18 órakor a HSMK-ban tartandó kanizsai közéleti klub összejövetelén választjuk meg. A kuratórium döntéseinek célja:

Testvérvárosunkban – a román forradalom mártírjai családjainak megsegítése

– a diktatúra által okozott emberi, társadalmi károk felszámolásának segítése

– oktatási, kulturális, egészségügyi kapcsolatok szervezése, támogatása

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy magánszemélyek az adóalap megállapításakor összjövedelmükből a fenti címen befizetett adományaik levonhatják, vállalatok pedig az adózott eredményük terhére elszámolhatják.

Tudatosítani kívánjuk, hogy Magyarország népe nem a román nép ellensége, s támogatásunkkal Románia és Magyarország népei közötti testvériséget kívánjuk erősíteni.

A kanizsai közéleti klub vezetősége

Vetélkedő

A Dr. Mező Ferenc Gimnázium és Közgazdasági Szakközépiskola tanulói is készülnek a török uralom alóli felszabadulás évfordulójára. alkalmából rendezendő városi történelmi tárgyú versenyre.

Az iskolai selejtezőn 23 háromfős csapat mérte össze tudását, igen magas színvonalon. A négyórás selejtező verseny I-III. helyezette képviselheti az intézményt a februári városi vetélkedőn.

H. Gy.

A magyar irodalom értékeit az erdélyi magyarságnak!

Mi, a városi könyvtár munkatársai felhívjuk a város és a városkörnyék polgárait, hogy az eddig nyelve használatában és nyelvén való művelődésben is korlátozott erdélyi magyarságot könyvadományokkal is segítsék. Kérjük a lakosságot, a politikai szervezeteket, az egyházakat, az egyesületeket, hogy adományait Gyermekekönnyvtárunkba hozzák (Vörös Hadsereg u. 3, a Mozi mellett, tel.: 12-180). Na-

ponta reggel 8 órától este 18 óráig, szombaton 8-12 óráig vesszük át az adományokat. Kérjük, elsősorban meséket, gyermek- és ifjúsági könyveket, a magyar irodalom klasszikusainak műveit, magyar nyelvű szépirodalmat, általános és középiskolai tankönyveket (alsó tagozatos olvasókönyveket, szöveggyűjteményeket, történelem- és irodalomkönyveket) hozzanak.

Köszönjük !

Zenei esték

Igazi karácsonyi ajándékot kapott a kanizsai közönség a Felsőtemplomban megrendezett koncerten december 21-én. Először fordult elő, hogy a város zenei művészeti csoportjai közösen léptek közönség elé. A korábbi években is megszokhattuk ugyan, hogy a karácsonyi ünnepek előtt meghallgathatjuk a kórusokat és a zenekart önálló koncertjeiken, de így együtt most szerepeltek először, és ez a szimfonikus zenekar új karmesterének, Torják Vilmosnak az érdeme.

Nagyszerű volt a helyszín megválasztása is. A templomi környezet megalapozta a koncert karácsonyi hangulatát és a megszokottnál jóval nagyobb közönséget vonzott. Erre nagyon-nagy szükség van manapság, hiszen a filharmóniai koncertek sajnos gyér közönség előtt zajlanak évek óta.

Szívszorító pillanatokkal indult az est, a magyar és a székegy himnusz közös elneklésével, amellyel az erdélyi véres események áldozatairól emlékezett meg a közönség.

A koncertet a műsor országnézetét vállaló Városi Szimfonikus Zenekar kezdte Händel Tűzijáték-szvitjével. Meglepően monumentálisan szólott a zenekar, Torják Vilmos karmester lendületesen irányította együttesét. Különösen biztosak voltak a fúvósok, csak a hegedűkön érződött némi bizonytalanság.

A következő műsorszámmal,

Rálátás a színpadra.

(Fotó: Bakonyi Erzsébet)

Mozart klarinétversenyével magas mércét állított maga elé a szimfonikus zenekar. A szóló kítőn muzsikus játszotta vendégként, a salgótarjáni Becze Lajos. Szép, hajlékony klarinét-hangján egyforma kifejező erővel szólalt meg a virtuóz futamok és a lassú tétel csodálatosan kibontakozó dallama, de a zenekart még túlságosan lekötötte a mű technikai megvalósításának feladata. Így kevés energiája maradt, hogy azt a személyes vallomást közve-

títse, ami Mozartnak ebből a művéből sugárzik.

A nagy Haydn fivére, Michael Haydn írta azt a graduált („Laudate pueri Dominum”), amit a Pedagógus Kórus adott elő a zenekar kíséretével. Tiszta, fényesen szóló a női kar, főlegesen győzték a záró Alleluja futamait, de a zenekar még itt sem talált egészen magára.

Arany Ida vezényletével a HSMK Vegyeskara énekelte az este folyamán az egyetlen a-

capella, kíséret nélküli kórusművet, Kodály kései remekét, Sik Sándor Te deumát, amely már régi sikeres műsorszám a kórusnak, s ennek megfelelően kidolgozottan, éretten, a csúcspontokat kiemelve adta elő.

A vegyeskar, a Zenebarátok Kamarakórusa (akik előző este önálló hangversenyt is adtak) és a zenekar közös produkciójaként Mozart: Ave Maria című műveit hallottuk. A Donizetti-mű szopránzóliját Baráth Yvette énekelte. Hangjának a szólam talán kissé magas, de pontosan, kultúráltnan énekel, s e két műben a zenekar is felemelkedett a kórusok színvonalára. A közönség is egyre melegebb tapsal fogadta a produkciókat, s a koncertet megkoronázó, és zeneileg is kiva-lóan sikerült Halleluját, Händel Me iás című oratóriumából már hatalmas vastappsal fogadta, s ráadásként újra hallhatta.

A zenei megvalósítás kisebb hiányosságai ellenére rendkívül biztató kezdet tanú lehetünk, hiszen nagy tartalékok rejlenek az ilyen együttműködésben. Reméljük, hogy Torják Vilmos karmester hagyományt teremtett ezzel a koncerttel, és nemcsak karácsonykor, hanem „hétköznapi” hangversenyeken is találkozhatunk a kanizsai kórusok, szolisták és a szimfonikus zenekar közös produkcióival.

Kocsis Katalin

Tisztelt

Karmazin József úr!

Minden szószaporitást mellőzve és tekintettel arra, hogy sok más fontos a közéletet élnen érdeklő kérdésre kell a „Kanizsa” hetilapnak még válaszolnia, szeretném röviden észrevételeimet elmondani.

Karmazin József Nagykanizsa város főépítésének cikkét a hetilap hasábjain csak nevésgesnek tudom értékelni. En nem „szabálytan verset”, hanem a választágot írtam le. Ha Karmazin József választában csak a Magyar Ertelemező Kéziszótár szavakra vonatkozó értelmezését tartotta fontosnak, akkor én megkérdőjelezem hozzáértését és megkérdőjelezem, hogy a városi tanács főépítésze miért abban az állásban dolgozik.

Válaszában négyezer

Az utolsó szó jogán

ismételte, hogy két szomszéd „vitakozik”. Hogy ezt honnan vette azt nem tudom, és ropant kíváncsi lennék rá, de nem teszem. A cikke, amit közzétett érthetetlen értelmetlen nyelvtanilag és emberileg is.

A zárszavához csak annyit, a nyár derekán beadott fellebbezésemre 1989 aug. 28-ig még csak nem is reagáltak. A Zalai Hírlap 28-i száma, amely foglalkozott e kérdéssel, elért annyit, hogy már másnap 29-én megjelent nálam Zeigerné (Karmazin József munkatársa) 1989 szept. 21-én kelt levelében közölte velem, hogy nem ők illetékesek dönteni ez ügyben, hanem egy másik osztály. Ez még mindig nem határozat volt, csak

ügyes akatologatás. Önnek igaza volt, nem volt ez egészen három hónap. De mindeddig döntés sem született. Néhány napon fennakadni Karmazin József-részéről nyilvánvaló rosszindulat és kísérlet más lejáratására. Végül szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy ugyanez úgy 1988-ban is volt önnél és akkor ön döntött. Ha most nem tudott dönteni mi szükség volt erre az egy egész évre, amely elvesztett. Jó lenne ha valaki már vállalná az érdemi döntést ez ügyben.

Pék Pál újságíróval érteket egyet, hisz kifogásokat keresni néhány napon vitakozni értelmetlen, amikor most 1989 utolsó napjaikor már 670 napja húzódik ez az egy-

szertű ügy lezárása, amely miatt a felelősség most már önt is terheli, tisztelt Karmazin úr. Önnek nem helyreigazító cikkeket kellene írogatnia, hanem döntenie illene már végre, hisz úgy gondolom a fizetését ezéért kapja.

És, hogy igazam van, arról csak annyit: nemcsak én hagytam fel egyedül az állattartással bürokrata kiskirályok miatt az országban, aminek egyik következménye most az újabb hűs-áremelés. Mert, hogy ki nyer az állattartók verejtékes munkáján az egy másik cikk témája lesz majd.

Közönmő a figyelműket Tisztelt olvasók és véleményemem a Tanács munkájáról had ne kellen leírnom. Megteszi ezt a jövő, amely igen-csak nem lesz rózsás!

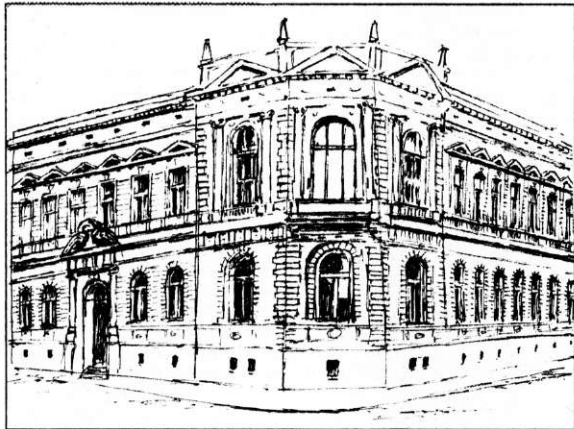
Vizvári József

Belvárosi séták

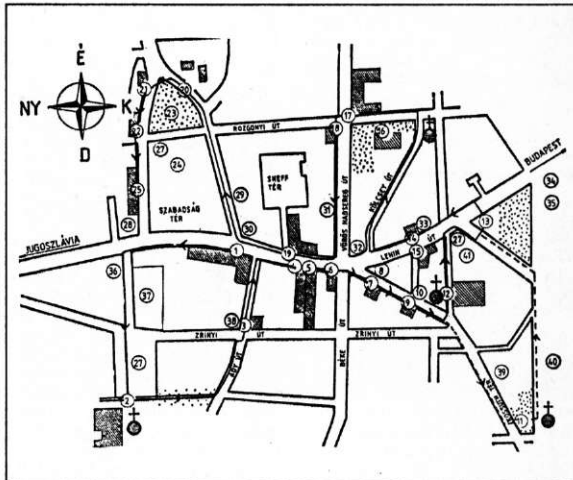
Kereskedelmi kaszinó

A XIX. század végén épült eklektikus stílusban, a városi társas élet fellendítése céljából. Később a jelentékeny számú nagykanizsai zsidóság klubjává alakult. Jelenleg a Helyőrségi Művelődési Otthon funkcióját tölti be.

Dr Cseke Ferenc

A kereskedelmi kaszinó.

Kanizsa volt – lesz

A PÉNZÜGYI PALOTA

Vásártartó jogának köszönhetően már a XVIII. sz. végén igen élénk üzleti élet folyt Kanizsán. Fokozatosan kereskedelmi központtá vált, gabonagyűjtő hely volt Stájerország, Horvátország és Trieszt felé.

Vonzásterületének népessége az 1830-as években már meghaladta a 120 ezer főt. Kereskedelme a XIX. sz. közepére a Dunántúl egyik legjelentősebb településévé növelte.

A reformkori Magyarországon 1840-ben a Pesti Hazai Első Takarékpénztár megalapításával indult meg a modern hitelrendszer kiépülése. A kanizsai kereskedők mind jobban érezték egy hitelnyújtó szerv hiányát, így 1845-ban 300 db 50 Ft-os részvénnyel létrehozták a Nagykanizsai Takarékpénztárt.

Onálló székháza nem lévén, Axenti György bórkereskedő házában kezdte meg működését. (Deák tér 5. sz.)

A nagykanizsai Takarékpénztár a megye első, s 20 éven keresztül egyetlen bankja; az országban is az elsők között van, a tizennegyedik. Megelőzte a Dunántúlon Pécsét, Székesfehérvárt, Veszprémet. Első főigazgatója Tárnok Lajos, a Baththyány-uradalom kormányzója volt, s első 36 tagú választmányában ott találhatjuk Deák Ferencet és Csányi Lászlót is.

Az 1860-as években a vasútvonalak megnyitása megsok-

szorozta az eddig is élénk kereskedelmi életet. A felhalmozódó tőkék lehetővé tették a városkép polgárisodását is. Beépítették a város belterületén meglévő foghíjakat, új utcákat nyitottak, 1870-ben – Széchenyi István házának lebontásával – a Takarékpénztár utat (később Csengery út, ma Béke út). Az utca és a Deák tér találkozásánál még ugyanebben az évben elkészült a Nagykanizsai Takarékpénztár eklektikus székházának utcai része, majd – Németh szűcsmester földszintes háza helyén – 1879-ben a kupolás sarokrész. A székház szomszédságában a Deák téren az emeletes Wlassics-ház állt, Wlassics Antal városbíró (a jogtudós, kultuszminiszter Wlassics Gyula édesapja) tulajdona. A házat átépítették, magasították, 1888-ban készült el a takarékpénztári székház sarokrészével teljesen egyezően.

A székházban kapott helyet az Osztrák-Magyar Bank nagykanizsai fiókja is (1879–1902 között), a bankpalota felépítéséig. Ez szintén egyike az ország első Osztrák-Magyar Bankfiókjainak, az 1878–79-ben alapított első öt fiók között van.

A földszintet drogéria, papírbolt, cukrászműhely foglalta el, s itt volt üzlete Wajdits Józsefnek is, aki könyv-, papírkereskedő, könyvkötő és nyomdász

A takarékpénztár épülete.

volt egy személyben; több mint 2000 kötetes kölcsönkönyvtárt tartott fenn, s kiadótulajdonosa volt egy ideig a Zalai Közlönynek.

Az idősebb kanizsaiak Szomolányi-sarokként emlegetik az épületet, mivel a két világháború között itt működött Szomolányi Gyula női és férfi divatáruháza.

Ma sokunk öröme – melybe a munkák elhúzódása miatt öröm is vegyül – az épületet tatarozzák.

A két éve folyó munkálatokról Karmazin József városi főépítészlő megadtam, a Szabadság tér – Lenin út – Deák

tér – Eötvös térre kiterjedő „városközpont megújítási program” keretében kerül sor a felújításra. Elkészültek 16 lakással, a tetőszerkezet cseréjével, s a korábban elbontott kupola helyébe újat emeltek. A kupola előtti mezőbe a tervek szerint az új város- és országcímer fog kerülni.

A palánkot még ez évben lebontják, s a hátralévő lakás és a földszinti üzletet helyreállítják a jövő év elején fejeződik be.

Reméljük, 1990. pünkösdvásárnapján – a Deák tér átadása, a Turul-madár visszaállítása idején – már az épület eredeti szépségében gyönyörködhetünk!

Kunics Zsuzsa

Megkésett levél egy kioktatásra

Kedves Takács Balázs!

Nem áll szándékomban levelezést kezdeni a könyvterjesztés helyzetéről, lehetőségeiről és korlátairól az Almanach Kft-vel, illetve Onnel, ám a kioktatásra válaszképpen hadd frissítsem fel az emlékeztét:

Takács úr bizonyára elfelejtette, hogy valamikor ő is a Művelt Nép, többek között a Virág Benedek Könyvesbolt dolgozója volt, hiszen akkor tudnia kellene, hogy a bolt könyvkészletének milyensége a legkevésbé függ a boltvezetőtől. Arra is emlékeznie kellene, – amit a nagyközönség nem tud –, hogy a mi boltjaink nem állnak kapcsolatban a kiadókkal, mi azokat a könyveket próbáljuk eladni, melyeket a vállalat áruigazdái számunkra beszereznek és szétosztanak „eszi, nem eszi, nem kap más” alapon. Meg merem kockáztatni a feltevést, hogy ha annak idején Önnek boltvezetőként módjában állt volna szakértelmét jobban kamatoztatni, talán ma is az állami könyvterjesztésben tevékenykedne. Igaz, akkor nem ve-

hetne részt ilyen dicséretesen és alkotó módon a város kulturális életében, mivel „saját zsebből” nem tudna sem évkönyvet kiadni, sem koncertet szponzorálni, amit viszont egy kft megtehet, sőt a költségeket az adójából le is írhatja.

Nemcsak Ön, de jómagam és kollégáim is szeretjük szakmánkat. Bizony fájó dolog, hogy szemünk láttára ment tönkre az állami könyvterjesztés, a most már nyilvánosan is elismert lehetetlen működési konstrukció következtében. Hamarosan ország-szerte sok „könyves” lesz kénytelen pályát módosítani, valószínűleg mi is. Nekünk nagyon jó, összezokott kolléktívánk van, ezért jelentkeztünk közösen egy hirdetésre, amelynek közzétételét nem ismertük, így további információkat kértünk. Takács Balázs nyugodtan válaszolhatott volna levelünkre, hiszen ajánlatát köszönettel úgyis visszautasítottuk volna – de nem szakmai okok miatt.

Turi Mária

Emlékeztető

Önkormányzati Cigánypárt

Az Önkormányzati Cigánypárt 18 helyi taggal megalakult Szeptetneken. Az öt elnökségi tagból elnök Nagy János helyi lakos, az Állami Gazdaság géplakatos, elnökhelyettes Horváthné Orsós Mária, VT Kórház takarítónője lett. Jelen volt az alakuló ülésen a Községi Közös Tanács elnöke, VB-titkára, kultúravezetője, valamint az iskola igazgatója és a helyi körzeti orvos.

Az Önkormányzati Cigánypárt megalakításának lényege, hogy a helyi cigányvezető segítse a tanács munkáját és képviselje a cigányok problémáit. Továbbá legyen beszélő-lása:

- a szociális kedvezmények elbírálásába;
- a tanácsai kezelésben lévő házak jogos kiutalásába;
- a szabálysértések büntetési mértékébe és jogosságába;
- segítse a cigányok kulturálódását.

A párt felvetette a tanácsi elöljáróságának, hogy legyen Szeptetneken olyan családsegítő központ, amelynek vezetését cigány töltené be. E téren Galambokon és Garaboncon már komoly eredményeket ért el. Pedig Szeptetneken van a legtöbb cigány és itt van a legtöbb probléma is.

A helyi vezető érdemi választ nem tudott adni arról, hogy van-e lehetőség erre, vagy sem.

Reméljük, hogy a tanácsi vezetők e kérdésben partnereink lesznek.

Helyi Önkormányzati Cigánypárt
Szeptetnek

Értelmiségi klub Szeptetneken

Dr. Tóth Géza állatorvostól kérdezem:

– *Tényleg szeptetneki a klub?*

– Igenis, meg nem is. A tagság 80%-a idevalósi, de járnak át hozzánk Eszteregnyéről, Sormásról és Kanizsáról is. A szeptetneki hagyományokból, gazdag kulturális örökségből született a klub. Elődeinknek a sok évtizeden át országos hírnevet szerzett műkedvelő színjátszókat és a községi dalárdát tekintjük. A mi célunk is hasonló, mint az övék volt; baráti közösséget szeretnénk biztosítani, ahol minden érdeklődő jól érzi magát.

– *Valóban értelmiségiek járnak ide?*

– Igenis, meg nem is. Talán annyiban, hogy a klub szervezésének gondolatát és a megvalósítás első lépéseit értelmiségi foglalkozású emberek segítették. De már alapító tagjaink sorában szinte minden foglalkozási ág képviselve volt. Kiss Józsefné tanárnő, Hatvani László műszaki vezető, Németh Ferenc szakmunkás, Baráth Zoltán postamester, dr. Nagy Árpád körzeti orvos és még sokan. 1981. január 8-i megalakulásunk óta magunkénak érezzük ezt a kis közösséget. Napjainkban már 25-28 taggal számolunk egy-egy műsoros klubestünkön.

– *Valódi klubról van szó?*

– Nem tudom a klub szó pontos magyar jelentését. De valamilyen otthonosságot, egyúvé tartozást jelent, akkor bátran mondhatom; teljesítjük e kívánalmakat. Örömmel találkozzunk beszélgetünk a késő estébe nyúló órákig. Finom vöröshegyi bor is jut a poharakba, s régi szeptetneki csemegét, sós stanglit ropogatunk mellé. Mindenki elhozza ilyenkor családtagjait, meghívja jóbarátait is. Meghívott vendégeink jóvoltából sok szép együttlétre emlékeztünk vissza. A rangos névsorból hadd említsek néhányat: Baranyi Ferenc költő, dr. Czine Mihály professzor, Tűskés Tibor író, Petroszényi Eszter és Pribolszky Mátyás zeneművészek. Most legutóbb, november hónapban dr. Pálfi Dénes professzor úrnak, a pölskefői fajtakisérelti kutatóállomás vezetőjének borászati témájú előadásán sok szülőtermelő gazda jelent meg, és éjfélig beszélgettek ez előadóval.

De keressük az együttlét egyéb formáit is. Minden évben egy alkalommal autóbuszkirándulást szervezünk. Voltunk már 3 napos túrán a Felvidéken is. Szép emlék maradt az egyik pesti kirándulásunk; megnéztük együtt az Advent a Hargitán című színművet.

A legfrissebb újság klubunk házatáján, hogy készülünk a hagyományos Luca-napi bálra. Két mőkamesterünk Németh Ferenc és Sóstai Zoltán ilyenkor kutyolódótáncskákat, tréfás bőkversikéket adnak elő, s belefűzik szövegükbe a község és a klub életének vidám pillanatait, érdekes személyiségeit.

Ahhoz, hogy élni tudjunk sok segítséget kapunk a helyi tsz-tól, a TIT-től és a Hevesi Sándor Művelődési Központtól, ahol Kalydy Jenő igazgatóhelyettes úr igazán lelkes patronusunk. Nálunk nincs választott vezetőség, mi mindent együtt beszélünk meg és hajtunk végre terveinkből.

A szülői ház, majd kedves tanárom dr. Márkus Ferenc a Landler Gimnáziumban belém oltotta a művelődés iránti igényt – fejezi be Tóth Géza a beszámolót.

– *En pedig köszönöm, hogy hinni tud a közösség emberséget alakító erejében.*

Dobó László

Áldassék a kéz

Az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Házban láthatták az érdeklődők Rohrböck Jenő kanizsai fafaragó művész kiállítását. Ott találkoztam vele, aki alkotásainak őrzője és bemutatója is volt.

Hatvanadig életében jár, de a kor nem látszik rajta. Fiatalos a megjelenésében, gondolkodásmódjában, lelkesedésében. Kétszeresen híres ember, élete kész regény. A mozirajongók talán emlékeznek még Radványi Géza világsíker aratott Valahol Európában című filmjének egyik gyermekszereplőjére, Mufurcra. Ő volt az, a budapesti IX. kerületi kisfiú. A későbbiekben is sok mindennel próbálkozott. Színész akart lenni, de nem sikerült, aztán dolgozott a Nagyvásártelepeken, táncolt, volt búfés, pincér, házőkocsikalauz, dekoratőr – közben aktívan sportolt –, dolgozott a kereskedőszakmában, legutóbb targoncásként a nagykanizsai Sörgyárban. Városunkban 15 éve él. Mindössze öt éve, hogy másodszer is felfedezték. Egy róla készült tv-riport kapcsán lakásában láthatták a nézők saját készítésű színes grafikáit, rajzait, faragott kisebb ajándéktárgyait. Rábeszéltek egy saját kiállításra, ahol valaki azt mondta: ezekben a kezekben jóval több van, mint amit bemutat. Az utóbbi

Rohrböck Jenő fafaragásai

öt év igazolta, hogy így is van. Ki hinné, hogy kiállított munkái – több, mint 120 mű – nem egy hosszú élet termékei; az elmúlt néhány évben készültek, a mostani, már 16. kiállításra.

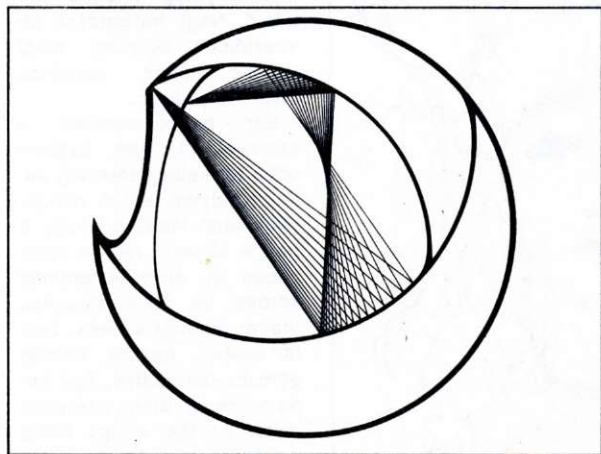
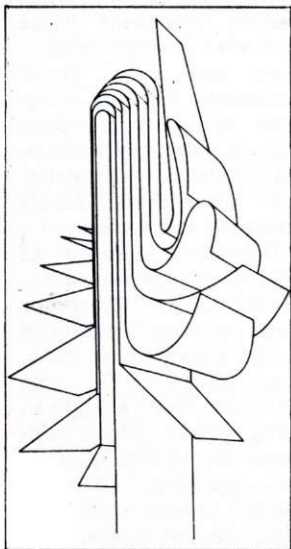
Dolgozik sokféle fával, kővel és agyaggal is. Egy érdeklődő így jellemezte a látottakat: figurái élethű alkotások, bennük tartalmas, mély gondolatok vannak, izlésesen szép megfogalmazásban.

A kiállított tárgyakat szemlélve szembetűnő a geometrikus ábrázolásmód, a fantázia, a

hallatlan közügyesség. Élő, mozgalmas, táncoló figurákat alkot. Érzésvilágára éppúgy jellemzőek a derűs pillanatok, mint a tragédiák. A kiállítóteremben jól megfér egymás mellett a kopjafa, az indiai fej, a totemoszlop, az orosz muzsik portréja. Nem vallja magát népművésznek, nem járt Afrikában, Indiában, orosz földön sem. Ahogy mondja, minden elképzelés a memóriájában van, hiszen gyermekkorától szereti a filmművészetet, sokat járt színházba, táncolt, szereti a szépet és nyitott szemmel jár. Ezért munkái jellegzetes, egyéni stílusúak. Többször hangsúlyozza: engem a látogatók zsűriznek. Érdekes, hogy néhány alkotás – például a féllábú katonna – több látogatót készített versírásra is. Rohrböck Jenő autodidakta és ízig-vérig lokálpatrióta. Munkahelyén a Kanizsai Sörgyárban, ahol sok támogatást kapott, megalapította a munkásgalériát. Eddig háromszor mutatták be alkotásait. Régóta dédelgetett álma egy helyi fafaragó-alkotóműhely létrehozása, most már nyugdíjas éveiben. Míg ezek a sorok íródtak megtudtam, hogy a városi tanács már segítségét ígerte ehhez az elképzeléshez.

– Amit eddig elértem, őriztetni akarom. Erre legalkalmasabbak a fiatalok, hogy megismerjék e művészetet, szeressék a szépet. Alkossanak, és együtt szépiítsuk városunkat – mondja lelkesedéssel és bizakodva.

Mielőtt búcsúzóul beírnám a nevem a kiállítás vendégkönyvébe, egy látogatótól ezt olvassom: „Áldassék a kéz, mely ilyet alkotott!”

A múlt évi utolsó lapszámunkban két olyan hibát követtünk el, amit ezúttal hozunk helyre. Az első oldalon kimaradt a rajz szerzőjének a neve. Nos, a karácsonyi hangulatot idéző alkotás szerzője Szép Lajos. A másik baklövésünk: a 21-ik oldalon kimaradtak Melega István grafikái, amelyeket pótlólag, most közöljük. E pontatlanságokért elnézést kérünk olvasóinktól.

A szerkesztők

Toth Ferenc

Elnézést

Farkas Zsuzsa tollrajzai

Szeretem Farkas Zsuzsa rajzait, pedig különös ember ő. Nagy hallgatások útvesztőiben bolyong, majd kinyílik, lobog, magához ölelné a világot.

Bár beszédesebbek a csendjei. A lélek legbensőbb termeiben társalog akkor Krúdyval, elfutó hangulatok után indul, s ahogy a benne kibomló mesék városában jár, ablakok tárulnak körötte és fejek forognak utána: hamvas-szökek, tiszta arcúak, némák, öreg görcsbe-dermedtek, egy soha-nem-volt álom szereplői mind, és fák, ahogy földig zuhantják lombok szárnyait.

Tollrajzok könnyű vonalaiban a válasz, a művész ítélete a rendről, mely erőszakkal törte magához az embert, hogy semmit érve elvek mocsarába vesszen.

De Farkas Zsuzsa itt áll, mert nem tehet ma más-

ként: a maga napjával fényesíti tárgyát, s a tudat mélyén felbukkanó képbe közvetlen jelentést lehel.

Ha igaz Szabó Dezső maximája, hogy „a művészet az élet matematikai képlete, megtalált kifejezése örökkévaló viszonylatoknak”, akkor Farkas Zsuzsa esetében százszorosan az.

Öntörvényű univerzum az övé, de múltba temetkező.

Salvatore Quasimodo szép szavával: „egyedül áll a föld szívéen”, s bár tudja, hogy idője a mi időnk, összezárt ajkkal él egyetlen hang házában még, s valahogy úgy, mintha Weöressel mondaná: „Barátom, nincsen semmi titkom. Átlátszó vagyok, mint az üveg – épp ezért miként képzelheted, hogy te látsz engem?”

Tükörbe néző

Lukács Zoltán

versei

Élet-álom

Ha tudod már,
 hogy nem jön el az óra,
 amiben a béke
 szíved hagyatéka,
 ha megérzed
 a közeledő telet,
 s hosszú éjszakákon
 a halál füttyöget,
 ha tudódban már
 kevés a levegő,
 s méla szemeidből
 csak a könny tör elő,
 ha holtág lett a
 lelked forrászive,
 s szabálytalanná
 a szíved lüktetése,
 ne másokat
 hibáztass, barátom,
 hisz az élet Élet,
 az álom meg álom.

Béke

A fájdalomtól
 tiszta lett a lelkem,
 szűnő görcsével
 kihúnyt a varázs.
 Tűztavas nyomán a
 langy béke pora
 csak emlékké feszült
 halálos sugár.

Szökevény szerelem

Feljön a Hold,
 vándorok barátja,
 tücsök sem köszörül
 dalt a magányra,
 fagyott a szerelem,
 fénytelen az álma,
 bolyong az erdőkön,
 leszáll a fákra.
 Esthajnalcsillagom
 se hunyorog ma - -
 Megszökött immár
 a földi szerelem,
 a Göncölszekéren
 döcög el nélkülem
 Újsághirdetés
 Életre szabott ember
 emberre szabott életet
 keres.

Színházi levél

Schiller művét pár évvel ezelőtt már láthattuk a kanizsai közönség. Akkor Merő Béla egerszegi beavatott színháza idézte a VIII. századi színjátszást, s a rendezői koncepció sem tért el a tankönyvek klasszikus Ármány és szerelem értelmezésétől, mely szerint „a felázadt érzelem bukásában is győz a társadalmi korlátokon”. A mostani kaposvári előadást azonban más szemmel kell néznünk. Mohácsi János ugyanis már Shakespeare – rendezésében is bizonyította különleges érzékét általánosan ismert darabok egyéni hangú megrendezéséhez, s ezt a hagyományt most sem szakítja meg.

Miről is van szó? Még el sem kezdődik a játék, máris felfigyelhetünk a szokványostól eltérő (szintén a rendező kezemenkáját viselő) plakát tankoszlopaira, a feliratból pedig kiderül: a schilleri mű csak az előadás alapjául szolgál, az eredetit Jaroslav Hašek írásainak felhasználásával, a rendező átírta. Jól sikerült munkájában diákos

hangvételő, őszinte, végig lüktető és izgalmas „húsvér” színház született körünk valóságáról, Magyarország közelmúltbeli történelméről, melyhez Középkélet-Európa napjaikban zajló for-

„Rendet kéne rakni, gyerekek!”

radalmi éppúgy hozzátartoznak, mint mindennapos küzdelmünk a fennmaradásért. Arról már nem is beszélve, hogy a látottaknak mint kölcsönöz különös akusztikát a karácsonyi romániai népfelkelés Letisztult eszközökkel élő rendezés állítja elénk az elvakult diktátort, a féregléttel birkózó hivatalnokot, a megalkuvó kispolgárt, a korrupt és romlott kiváltságosokat, a tiltkosrendőröket és a rohamosztágosokat, a lázadó ifjúságot és a lincselő tömeget, e jól ismert kor (körünk) erkölcsében lezüllesztett társadalmát. Az egyhangúan fekete díszletfészen alatt színeket rejtget

a sötét, amelyek csak egy-egy ajtó feltárasakor tűnnek fel nagyritkán, aztán újra a sötétség és a kellemesen andalító swing következik... A rendező az eredeti szövegben több hangsúlyos helyen változtatott, s így már a meglepő, ám hatásos kezdés során elhangzik

Ferdinánd szájából a kulcsmondat: „Rendnek kell lenni!” Az események során aztán egyre több köznapi szlogen teszi egyértelművé, hogy ez a darab csakis napjaink ármányáról és szerelméről szólhat, mikor is romantikus hősök és gazfickók egyformán bünhődri kénytelenek. Megváltást csak a meglinceselt Lady Milfordot felváltó új hercegnő hozhat, akinek jelképesen is főhéher ruháját nem szennyezhet be gyilkosság vére és hazugság mocská, aki „rendet fog rakni”. Ehhez azonban a régi rendnek – zsarnokaival és áldozataival együtt – el kell pusztulnia. Talán ez

ennek az előadásnak az üzenete.

A fiatal rendező mesterien finom megoldásokkal csillogtatta tehetségét. Gondoljunk csak a lérészegetett Ferdinánd jelenetét, amikor – rémálomként – minden ajtóban Lujza jelenik meg, s mindig egy másik férfival összeölelkezve. Mohácsi János színészvezetése kítűnő. A nemkülönböztetett fiatal színészcsapat fel szabadultan és lelkesen játszik, senki sem szenved a rendezői instrukciók görcsétől, a színészek szemmel láthatóan jól érzik magukat a Mohácsi-féle darabban. Színész és rendező alkotótársai egymásnak, s bizonyonnyal ez is hozzájárult az előadás végső sikeréhez.

Talán a fésületlen szóhasználat, talán a direkt hatásoktól való félelem tette, de dráma fordulópontjain többször hangzott fel nevetés, pedig tudnunk kellett volna, hogy nevetésünk árnyékában saját sorsunk keserűsége is megbúvik, s ezért akár magunkénak is vallhatjuk a végcsök elkeseredett Ferdinánd főhőszát: „Világ birálja A lelek milliói kiáltanak hozzád, fordítsd felém könyörülő szemed, de engedj”, hogy magam cselekedjek.”

íft. Miha Tamás

Sarcha

(ejtsd: szárcsa)

Kiszemelt áldozataim türelmesen várnak rám - 5 Jóképű fiú a Landlerból - ők a Sarcha-k. A HSMK fényei e hűvös, kora téli délutánon csábítva bíztatnak az ifjúsági klubban rendezett RAP és FUNKY bullra.

Miután félkaréjba gyűitünk, és előadtam tervemet, hogy riportot csináljak velük, elindítottam a magnót.

Nóra: Kérdeztek, vagy mondjátok, ami a szöveket nyomja?

Egyikük: Kérdezz csak.

Nóra: Hol és kinek a fejből pattant ki az ötlet, hogy Sarcha legyen a nevetek?

Vékási Tamás (Pinyó): Tulajdonképpen spontán alakult ki, még elsősben barátságunk révén - hű, most nagy szöveget akartam levágni - tehát Gézu (Tóth Géza) és köztem. Nehéz pillanatainkban mindenféle kedves dolgokat vagdosztunk egymás fejéhez, ilyen volt a szárcsa is.

Nóra: Tehát ez valami szimbolikus jelentésű szó.

Hóbor Péter (H.P.): Igen. Szabadok vagyunk, mint a madár.

Nóra: Hogyan találtak egymásra? Egyszerre:

"A történet nyáron a Balatonon indult, együttl volt a banda, mindenki kint volt."

H.P.: A Balatonon Robiék villájában tanyáztunk. Robóék kihozták a szintetizátorukat, mi meg kipróbáltuk. Félórás anyagot vettünk fel magnóra, melyet Balatoni Szárcsának neveztünk el. Aztán megkezdődött a sul, mi már az elején nagyon untuk, így gyorsan összedobtuk 3 számot.

Nóra: Milyen zenét játszatok?

Együtt:

"A RAP zenét a szívemben régóta rejtem, a discóban a táncot mindig erre lejtem!"

Nóra: Milyen hangszereitek vannak? Prosznyák Robi (Robó): A stúdió szerkók kezdetnek nem rosszak.

Nóra: Honnan van rá pénz?

H.P.: Ez az, ami nincs, de a készlet már megvan.

Tóth Géza (Gézu): Felszerelésünk félmóder: számítógép, többnyire elektronikus szerkezetek, de igazi hangszerek még nincsenek: pl trombita.

Nóra: Mi az együttes felállás?

Balatonoknál fiataloknak

Gézu: zene, hangtrükkök, effektek, lakás (ezutóbbit próbateremként értsd).

Németh János (Jani): szövegek, egy-két vers.

H.P.: szöveg, SCRACH.

Robó (mosolyog): vagyok. Egyéb-ként szöveg.

Gézu: Külön kell nézni a szövegrészt, a zenét és az ötleteket. A számokat közösen készítjük.

Nóra: A suliban már befutottatok. Gondolom, a lányok körülrajonganak benneteket.

Robó: Nagy poén, mikor végigmegyünk a folyosón, és már előre halljuk: Itt jönnek a szárcsák.

Nóra: Van valami különös ismertetőjeleitek?

Gézu: A fellépőruhánk kizárólag öltöny, csopkornyakkendő, fehér ing, a közös jelvényünk, plusz farmernadrág, edzőcipő.

Pinyó: Szeretünk elegánsak lenni, így a közérzetünk is jobb.

Nóra: Van példaképeitek?

Pinyó: A tükör.

Nóra: Mi az, ami a zenén kívül érdekelt benneteket?

Gézu: Zene, elektronika... ennyi.

Jani: Számítógép.

H.P.: Számítógép.

Pinyó: Nekem is van számítógépem, csak rossz. Ezen kívül az énekkar.

Robó: Voltaképpen minden érdekel. Értem ezt a zenére is, kivéve a heavy metalt, meg az ehhez hasonlót.

Nóra: Hol lehet benneteket meghallgani?

Közösen, egymás szavába vágva: A nagy fellépések lehetősége eddig elkerült bennünket. A Landler báiban playback-ről ugyan lepörgették az egyik számunkat... a Sportban és az Úrhajósban is bedobnak néha egy-két Szárcsát. A sulirádióban is hallhattak bennünket.

Gézu: Mesélték, hogy már az utcán sétálgató fiatalok magnójából is mi szólunk.

H.P.: Szóval terjed, terjed.

Nóra: A jövő?

Jani: Szeretnénk részt venni a KI MIT TUD-on.

Pinyó: Videoclippet szeretnénk csinálni az egyik számunkból.

Nóra: Saját kamerával?

Pinyó: Videokamera, super 8-as.

Gézu: Kölcsönvett felszerelés. Szeretnék, ha a TV majd helyet adna az egyik amatőr rovatában.

Nóra: Mi az, amiről még nem beszéltek?

H.P.: A Szárcsa politikamentes.

Pinyó: Több kultúrát, és zenei lehetőséget!

H.P.: Szívnovelasabb, és gyakoribb ifjúsági programokat Kanizsán.

Robó: Olyan helyet, ahol a szórakozás mellett kikapcsolódni is lehet. (nevetés).

EPILÓGUS

Robó: Most, hogy már ismertek vagyunk, nem lehet visszatérni a kezdeti szintre. Hozni kell a színvonalat erősen.

Nóra: Na tessék Baj?

Robó: Többet kell majd dolgozni.

H.P.: Pontosan.

És ennyiben maradtunk most, a szárcsavadászati tilalom tetőzésekor.

Németh Nóra

Ármány és szerelem Schiller és sokan mások után

Ja! Én - kérem - "a Holdon élek."

A bámulatos kismalac meglátta a szilvát - így kezdődne egy avantgarde újság cikk.

Katonák egy csoportja érkezik a nézőtérre, és hangoskodni kezdenek. Ott terem egy őrnagy, aki leszidja, hasra fekteti, majd felugraltatja őket - a nézőtér nem kis derütségére. Majd az egyik katona kifelé menet lehasítja a függőnyt - így kezdődik egy avantgarde színdarab a Kaposvári Csiky Gergely színház előadásában.

És ezután a néző kapkodhatja a fejét. A darab Schiller Ármány és szerelem feldolgozása. Vagyis inkább átírása. A

színpadot hol szeretkező párok, hol rohamrendőrök lepik el. Hol akna robban, hol éppen agyonvernek valakit. A főszereplő belebújik egy ládába, csavarakulccsal a kezében - máig nem tudom, miért. Az egyik színesz cigarettázva járkdál, a másik arca borulva fekszik - de hiába várja mindenki, hogy megszóljának. Pár perc múlva kapcsolunk - hisz ez a felvonások közötti szünet!

"Hol élsz te, a Holdon?" - kérdezik egymástól a darab szereplői - legalább tízszer. Ha ők nem is, de én ott érzem magam. Ha ezt Schiller megérthette volna!

Nem érte meg. De biztos forog a sirjában illlete a bölcsőjében... kaposvári fellogás szerint.

Szalai László

Mégegyszer a MOZIRÓL és a falvakról

Amikor megtudtam, hogy 1990 január elsejétől keskenyvásnú mozi lesz Hahóton, nemcsak a KANIZSÁNAK írtam, hanem a HELIKON Filmforgalmazó és Filmüzemeltető Vállalatnak is, amleyhez a hahóti mozi tartozik. Levelemre ki is jött egy emberük, aki elmagyarázta, hogy nem tudnak a ráfizetéssel már kezdeni - a jószándék kevés.

Ha mindenképpen ragaszkodunk a nagy mozihoz, azt két hónappal előbb be kell jelenteni. Tehát március elejéig keskenyfilm lesz, ellene már semmit nem tehetünk.

Ha kérjük, március elsejétől ideiglenesen visszaállítják a szélesvásnú mozit, ám nem bíznak benne, hogy megáll a lábán. Megkérdeztem, miért kell két hónap várakozási idő? A válasz: két hónapra előre dolgoznak, s a műsorterv már készen van erre az időre. Nem értettem, hiszen december közepén jöttek Hahótra először ezzel a tervvel. Erre az volt a válasz, hogy a gazdasági kimutatások erre az időre készültek el. Előbb nem álltak rendelkezésre a "deficit"-et bizonyító adatok.

Tehát nekik két hét elegendő a változtatáshoz, nekünk viszont két hónappal előbb kell azt kérni.

A HELIKON ... Vállalattal a tanácsnak szerződése van, tehát ők szerződő felek. A polgári jog pedig a szerződő feleket azonos jogokkal ruházta fel - egyenjogúság, mellérendeltség. Egenlő gazdasági feltételeket azonban nem teremtettek hozzá. Így lettek az aprófalvak kiszolgáltatva a gazdaságilag erősebb, monopohelyzetben levő vállalatoknak.

Mert nemcsak a mozi akar kivonulni a faluból. A kisforgalmú boltokkal is ez a helyzet - Hahóton ilyen a tejbolt. A tejet megtermeljük, aztán majd nem lesz hol megvenni. Még a temetkezési lerakatot is el akarják vinni. Kevés a haszon a koporsókon? Talán több halott kellene? A magyar falvak halálözési arányszáma a legnagyobb Európában.

Tudom, hogy az önállóság a jövő. Tudom, hogy előbb-utóbb akad majd maszek mozi, boltos, koporsós a faluban. Pillanatnyilag azonban nincs ehhez sem tőke, sem vállalkozó. És nekünk addigis élünk kell.

Hahót, '89 december 26.
Hercz Judit népművelő

Gitáriskola V.

A DÚR-akkordok

Ahhoz, hogy telítettebben játszunk a gitáron, az egyszerűbb dallamok mellett hangzatokat, vagyis akkordokat is meg kell tudnunk szólaltatni. Ezek legalapvetőbb és talán leggyakrabban használt formái a DÚR-akkordok.

A dúr skála első, harmadik és ötödik fokából felépített hármas-hangzatokat nevezzük dúr-akkordoknak. C-dúrban tehát a következő hangokból építkezünk: C-E-G. Ha ezeknek a hangoknak a helyét kijelöljük a gitár fogólapját ábrázoló rajzon, az 1. ábrán kapjuk. Ezen könnyen felismerhetjük a C-dúr akkord különböző fordításainak (más fekvésekben más kezdőhangokról induló lefogásainak) helyzetét. Öt alapvető változat lehetséges: alapfekvésben, vala-

mint harmadik, ötödik, nyolcadik és tizedik fekvésben. (A fekvés azt jelöli, hogy a mutatóujjunkkal hányadik bundnál fogjuk le a húrokat.)

Ha ezt az öt változatot alapfekvésben, vagyis üres húrok használatával együtt szólaltatjuk meg, a 2. ábrán látható fogásmódokat kapjuk. Kezdetben csak a képek feletti újjrendet tanuljuk meg, az alul lévő újjrendre csak később kerüljön sor. Az akkordokat először a húrokat lassan végigpengetve gyakoroljuk. Ügyelni kell arra, hogy minden húr tisztán szóljon meg, újjunkkal csak a megfelelő húrt kell lefogni, azt viszont kellő erővel. Ha már tisztán szólnak a hárfaszerűen megpengetett akkordok, meg lehet

próbálni gyorsan, egy mozdulattal megszólaltatni őket.

A C-dúr és az A-dúr az 5-ös, a G-dúr és az E-dúr pedig a 6-os, a D-dúr pedig a négyes húrról érdemes kezdeni, mivel így az alaphangokról indulnak.

Az akkordok egyenkénti megtanulása után, mikor azok már kellő tisztasággal szólnak, az akkordok kötése következik. Próbáljunk meg egyik akkord lepengetése után közvetlenül egy másikat megszólaltatni. Ez eleinte nehéznek bizonyulhat, de elegendő gyakorlás után az akkordváltások is egészen könnyedén mennek majd. Az akkordváltásokat minden variációban igyekezzünk simává tenni. Hamar

Kedves Olvasó!

Rovatunk számvetést előtt áll. Ezt a számvetést azonban nem szerkesztőségi és rovatvezetői megbeszéléseken kell megtenni, mert mi sohasem a rovatvezetőknek írtunk. Jövőbeli létünk csakis Önön múlik - szüksége van-e ránk, vagy nincs. Annál is inkább égető ez a kérdés, mivel maga a LAP egésze is változások elébe néz. Kérjük, válasszon a következő lehetőségek közül, könnyítse meg esetleges harcunkat, járuljon hozzá ahhoz, hogy a KANIZSA arculata ne belterjes viták keresztútjében alakuljon tovább.

1. Az Ifjúsági Rovatra nincs szükség.
 2. A rovatra szükség van, de nem ebben a formában (ha ezt válassza, kérjük indokolja meg véleményét)
 3. Közömbös vagyok, néha elolvasom.
 4. A rovat jó irányban halad, szívesen olvasom.
 5. A rovat megélné önálló lapként is.
 6. Egyéb, éspedig:

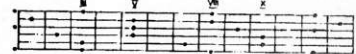
Ha nem akarja megcsónkítani lapját, válaszait bármilyen papíron eljuttathatja hozzánk. Kérjük, tegye meg mielőbb.

Cím:

"KANIZSA"

Ifjúsági Rovat

Nagykanizsa 8800 Ady utca 1.

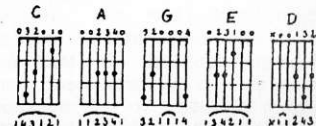

1. ábra

észre fogjuk venni, hogy a C-G, valamint az A-E-D akkordok jól illeszkednek egymáshoz. Ennek okáról és hasznáról a későbbiekben lesz szó.

Jó gyakorlást!

Galamb Zoltán

2. ábra

Miről írtak 100 éve a kanizsai lapok?

ZALAI KÖZLÖNY 1890. JANUÁR 4.

Sziveszteri multságok
A „Polgári egyesület” tombolával egybekötött táncestetélyt rendezett; az egyesület tagjai igen szép jelét adták egyesületük iránti érdeklődésüknek, amennyiben igen szép és igen sok tombolatárgyat adományoztak; a szépem azonban kevesebb érdeklődést tanúsított, minthogy az estélyen csak a következők jelentek meg: (21 női név)

a „Casinó” vígalmának jellege ugyanaz volt, mint a „Polgári egyesület”, csakhogy nagyobb közönséget és kevesebb tombolatárgyat látunk. A belépő figyelmét nemcsak a szép hölgyek szorú, hanem az újonnan beszerzett két óriási tükör, értéke 850 forint, ezek talapzatánál élő virágdísz és gyönyörű függönyök vonták magukra, úgy hogy a „Casinó” nagyerme még soha jobban meg nem érdemelte a „díszterem” nevet, mint ezen este. A vígalom kedélyességét a következők idézték elő: ... (53 női név)

Előfizetési felhívás

... Igyekeznünk fogunk, amennyire emberi erőnk engedi, pályánk huszonkilencedik évében is lehetővé változatos és élénk tartalommal szerkeszteni lapunkat, hogy a t. közönség eddig nyújtott bizalmát továbbra is klérdemeljük. E szellemben nyitjuk meg az előfizetést 1890. évfolyamra, nem félvén elhunyt laptársaink kísérteties szellemétől, sem a létezésünk ideje alatt keletkezettek terjedtségétől, annál kevésbé az újszülöttek gyerekes ljesztgetéseitől...

Hírek

– Hgprímásunk 1889. év folyamán 160 ezer frtot adott jótékony czélokra.
– Az egyetemen fogászatitani tanfolyam nyitattik.
– Az influenza erősen terjed.
– Mária-Valéria királykisasszony esküvője aug. 18-án lesz Ischlben.

Kéménytűz
volt két helyen is a napokban, mindkét helyen túzoltói segély vétetett igénybe. Erre nézve a ház illetve laktulajdonosoknak nem kellene a kéményseprettetés oly könnyen venni. 2szer 3szor is megjelenik a kéményseprő s mindig elutasítják: jöjjön máskor, nem érünk rá, most tüzelünk, sat. Így aztán marad, a tűzelem meg halad, míg egyszer csak végzetessé válik.

Eltűnés

T. Mihály nagy-kanizsai építő – mint hírlík, számos adósság hátrahagyásával városunkból eltűnt. Több félbehagyott ház építésére szomorúan gondolnak most a tulajdonosok, mert a vállalkozási kedv nagy volt az eltűntben, de a kiviteli számadást gyengén csinálta, és így nem csak önmagának jóhiszeműen rosszul, – de polgártársainak is felelté ártalmára dolgozott. Az okozott kárt 45 ezer forint-ra becsülik.

ZALA 1890. JANUÁR 5.

Fokról fokra

... Tettekre, szerepelésre hivatott egyének elzárkózának, elszigetelöznek minden elől. Mindenki szeret magának élni. Az általános ridegséggel szemben aztán lehanyatlík ereje azoknak is, kik még lelkesülni, tenni szeretnének; kiknek szívtét magasabb célok ragadják...

Közégségi népiskoláinkban
az újévi szünet jan. 7-ig hatóságilag meghosszabbítottat, hogy az összes osztályok felsurolása, szellőztetése és füstölése – a mutatkozott vörhenyragály ellenében – kellő módon eszközölthetessék.

Közgyűlés

A „Casinó” múlt hó 26-án tartá évi rendes közgyűlést, melynek lefolyásáról megkésve, ma csak az elfogadott évi költségvetést tartjuk elég érdekesnek az említésre, mert valóban párlját ritkítja az olyan vidéki egyesület, mely 8 000 frtot

meghaladó költségvetéssel léphet tagjai elé. Bevételösszege 8.189 frt 14 kr... a kiadások összege 8160 frt 77 kr...

A szerelem

Múlt hó 29-én Kámán János nevű kovácssegédét annyira megszállta valami titkos vonzalom M. Józsefnél lévő Bencze Lina cseléd leány iránt, hogy min-

den áron ki akarta önteni ideálja előtt szíve vulkán érzelmeit. Belopozott tehát éjjel a házba, egyenesen Lina ajtajához, mely legesdöbb szótának se nyilván, minden teketória nélkül betörte. Erre már aztán a háziak is fölébredvén, kiugratták a szerelmes hivatlan vendéget.

G. T.

Ez történt

December 15. péntek

– Alakuló ülést és tagtoborzót tartott a Fortuna étteremben a Szabad Demokraták Szövetsége. A közel 100 résztvevő közül 53 fő lépett be a szervezetebe, s megválasztották az ideiglenes technikai vezetőséget.

– Fennállásának 40. évfordulója alkalmából ünnepi közgyűlést tartott a „Kanizsa” Ruháipari Szövetkezet, amelynek során elismerések átadására is sor került.

– Az Erkel Művelődési Házban megnyílt Dér Tibor festő és Babafi Csaba rajzszakos tanító kiállítása. A látart január 10-ig látogatható.

December 16. szombat

– Az asztaltenisz NB I. őszi idényzáróján a Kanizsa Bútorgyár főlényes győzelmet aratott a győri MÁV DAC csapata felett, így őket megelőzve a 6. helyen zárták az idényt.

December 17. vasárnap

– A Bútorgyár együttese szerezte meg a győzelmet az immár tizenegyedik alkalommal Kanizsán megrendezett Coca-Cola Kupa meghívásos teremlabdarúgó tornán.

December 18. hétfő

– Dr. Vári László lett az MSZP Megyei Koordinációs Tanácsának elnöke. A tizenegy fős tanácsot az MSZP megyei pártértekezletén hozták létre, vezetőit titkos szavazással választották meg.

December 19. kedd

– Ördög Ferenc felszólalt az Országgyűlés decemberi ülésszakán a lakásgazdálkodási rendszer reformjának vitájában.

– Megalakult a Kanizsai Közéleti Klub. Fő célja, hogy a város nagyobb megrázkódtatások nélkül élje át a rendszerváltás időszakát.

December 20. szerda

– A Zenebarátok Kamarakórusa karácsonyi hangversenyt adott a HSMK-ban „Gyermek született Betlehemben” címmel. – A HSMK kiállítótermében megnyílt Török Eta szöve és Boa Éndre fafaragó kiállítása.

December 21. csütörtök

– Ülést tartott a Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága. A tanácselnök beszámolója után a testület megvitatta a Cserhát Sándor Szakközépiskola munkáját, majd beszámoló hangzott el a Tungsram Sportegyesület tevékenységéről. Döntött a vb a lakásokhoz jutás feltételeit javító támogatás elnyerésére benyújtott pályázatokról. Tájékoztatás hangzott el a „Kanizsai Közéleti Klub” megalakulásáról, majd a pártvagon felosztásáról tárgyaltak.

– A Vöröskereszt vezetősége játékonny célú vásárt rendezett nagycsaládok részére.

– 19 órakor a Felsőtemplomban közös karácsonyi hangversenyt adtak Nagykanizsa zenei művészeti csoportjai: a Pedagógus Kórus, a Zenebarátok Kamarakórusa, a HSMK Vegyeskara és a Városi Szimfonikus Zenekar.

December 22. péntek

– Elkészült az Ady-Zrínyi úti keresztelődésnél a közlekedési lámparendszer, a mai naptól egyelőre próbaüzemben működik.

December 23. szombat

– A Zalaiparker Béke Klubjában karácsonyi ünnepséget tartottak, amelyre meghívták a Kanizsán tartózkodó erdélyieket.

December 25. hétfő

– Gyertyafényes megemlékezést tartottak az ellenzéki szervezetek a romániai események áldozatairól. Dec. 22-e óta rengeteg adomány gyűlt össze a gyűjtőhelyeken, egy részét már el is juttatták Romániába.

December 26. kedd

– Iváncsik Tamás karácsonyi rock-operáját mutatták be délután két előadáson.

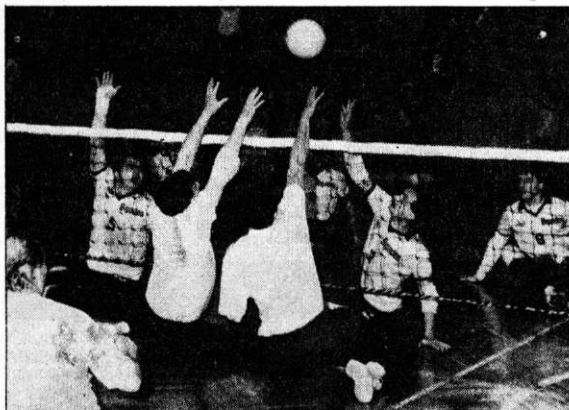
December 27. szerda

– Lakossági adományokból ismét három megrakott pótkocsis teherautó indult Romániába.

December 28. csütörtök

– Románia megsegítésére jótékony célú koncertet adtak helyi szölisták és a Kanizsa Táncgyűttes kamaracsoportja a HSMK-ban.

Kocsis Katalin

Hamburg SE ülőröplabda csapata mérkőzés közben.
(Fotó: Soproni Tibor)

A Tungsram SE NB.I/B-s kézilabda csapatának egyik legjobbja, Rodek gólt lő a TFSE elleni mérkőzésen.

Július
A holidiénének számító júliusban mindössze két említésre méltó eseményt tudtunk feljegyezni. A Tungsram SE és a városi sakk szövetség második alkalommal rendezte meg a Tungsram kupát, melyet Zsoltos Ferenc tanácselnök nyitott meg. A pontszerzőnek számító nemzetközi verseny közel egy hónapig tartott. Győrökös Imre az Olajbányász kiválósága, a korosztályos atlétikai bajnokságon 800 méteren magyar bajnoki címet szerzett, míg 1500 m-en ezüstérmes lett.

Augusztus
Mindkét NB.I/B-s kézilabda csapatunk megkezdte küzdelemsorozatát a bajnoki pontokért. Az olajos lányok a 4-8. helyet szeretnék megszerezni, az izzős fiúk – visszalépések miatt újra ebben az osztályban rajtolhatnak – a bentmaradásban reménykednek. Labdarúgásban a tavalyi bronzérmes Olajbányász a Faks ellen rajtolt, cél az első hat hely valamelyikének megszerzése. Az Olajbányász-ZTE rangadót 10 ezer néző előtt a kanizsai csapat nyerte. NB. III-as csapatunk közül a MÁV-NTE az új idényt a Bakony csoportban kezdte. Országos úttörő bajnokságon Vágvolgyi Viktória, a Vízmű úszópalántája 50 és 100 m gyorson országos bajnok lett, mellette még 200 m gyorson és 100 m háton ezüstérmes is szerzett. Ebben a hónapban két országos tömegsport rendezvény színhelye volt városunk. A Munkahelyi Olimpia OKGT országos döntőjén a KÖGÁZ szerepelt a legjobban, míg a 34 csapattal megrendezett Alkotmány kupa országos kispályás tornán a Bp. Hangulat nyerte el az első helyet.

Szeptember
A Kanizsa Motocross SE megyei és városi támogatással rendezte meg az Ifjúsági Motocross EB-t, valamint az OB. II. 7. fordulóját. A Vasemberház dísztermében köszön-

Sportkrónika '89 (II.)

Az év vége a mérlegkészítés ideje.
A legjelentősebb események felelevenítésével városunk sportéletének 1989. évi eredményeit, sokszínűségét villantjuk fel.

tötték a legjobb utánpótlás korú sportolókat, valamint az általános iskolások alapfokú versenyrendszerének első három helyezett iskoláját. NB. I-es női asztaliteniszeseink a szeptemberben induló új bajnokságban az 5-6. hely valamelyikét szeretnék megszerezni. Kosárlabdában a MÁV-NTE női csapat második évét kezdte meg az első osztályban, ahol a bentmaradás a cél. Harmadik alkalommal rendezte meg hagyományos versenyét – az AFÉMSZ Rally-t – az AFÉMSZ SE. Beindult a teke idény is, mindkét NB. II-es csapatunk (Sörgyár női, Üveggyár férfi) megkezdte a pontgyűjtést. Az Olajbányász OB. III-as tenisz csapata 3. helyen zárta a bajnokságot. Akrobatáink újabb sikere; az országos felnőtt bajnokságon női párosban a Gajcsi-Ramocsa pár, míg férfi négyesben a Takács-Király-Vízlendvai-Kütsön alkotta csapat egyaránt ezüstérmes lett. Megkezdődtek a vízilabda MNK küzdelmei, ahol elsőként rajtoltak a Vízmű pótlósa. Kiállítás nyílt a 30 éves jubileumát ünneplő MÁV-NTE vívószakosztály szervezésében.

Október
A Bütörgyár női asztalitenisz csapata két évi szünet után ismét indult az ETTU kupán, de a II. fordulóban az olasz AS Vittoria Ragusa ellen vereséget szenvedett. Jugoszláviában vendég szerepelt a Kanizsa Autocross kiválósága Radák Sándor és fia, Attila, ahol apa és fia a 2. illetve az 1. helyet szereztek meg. Másodosztályú asztalitenisz verseny színhelye volt városunk, melyen női és

férfi vonalon egyaránt kanizsai sikereket születtek. Az Olajbányász női kézilabdázói befejezték az őszi idényt és várakozás feletti teljesítményükkel a 4. helyet szereztek meg. A férfiak szereplését már nem kísérelte ilyen szerencse, hisz a Tungsram NB.I/B-s csapat mindössze hat pontot gyűjtött, ami a 13. helyet jelentette. Kanizsa kupa néven úszó versenyt rendezett a Vízmű SE, amelyen összetettben a kanizsaiak nyertek. A Tungsram NB.II-es női kézilabda csapat is befejezte az őszi idényt, 6. helyezéssel a várt teljesítményt nyújtotta. Meglepetésre a tavalyi OSK győztes Olajbányász leány kézilabda csapatát már az első fordulóban elbúcsúztatta a Z. Caola együttese.

November
A városi ifjúsági és sportosztály szervezésében 25 fővel segédedzői tanfolyam indult. Teke csapataink közül a Sörgyár női gárdája a 3. helyen, míg az Üveggyáriak a 12. helyen várják a tavaszi folytatást. A Vízmű SE úszói a Jugoszláviai Céljén nemzetközi versenyen indultak. Diákolimpia városi-városkörnyéki döntőit rendezték meg asztalitenisz sportágban. Befejeződött a szabadtéri kispályás labdarúgó bajnokság. Az I. osztályban az IKKV, a II. osztályban az Igazságügy, a III. osztályban a Dózsa SE, míg a IV. osztályban a Holstein csapata végzett az élen. Labdarúgó csapataink közül az Olajbányász a 10., a MÁV-NTE a 8., a Volán Dózsa pedig a 13. helyen fejezte be az őszi idényt. A Katowicei ifjúsági akrobatika VB-n a Hevesi DSE

fiú párosa (Király-Vízlendvai) dinamikus gyakorlatban bronzérmel szerzett. 36 csapattal megkezdődött a városi teremlabdarúgó bajnokság. A Sopronban megrendezett úszóversenyen a Vízmű SE két sportolója Horváth Agnes és Szabó Dénes egyéves az első helyen végzett. Megtartotta jubileumi közgyűlését a MÁV-NTE vívó szakosztálya.

December
A Bütörgyár női asztalitenisz gárdája a 6. helyen várja a tavaszi folytatást, míg a Tungsram férfi csapata mindössze 5 pontot gyűjtött össze. A MÁV-NTE női kosarasai folytatták jó szereplésüket és az előkelő 5. helyen állnak. A Diákolimpia országos döntőjébe jutott a Dr. Mező és a Landler Gimnázium leány és fiú asztalitenisz csapata. Sorozatos győzelmeiket aratva a Tungsram férfi sakk csapata kitűnő teljesítménnyel a 4. helyen fejezte be az őszi idényt. A TIPTOP kispályás csapata Jugoszláviában nemzetközi tornát nyert. 29. alkalommal rendezték meg a Zalai Teke Olajos Kupát, ahol a női mezőnyben kanizsai sikereket születtek. Cegléden volt az akrobaták országos versenye, ahol női párosban a Gajcsi-Ramocsa, egyéves párosban pedig a Ramocsa-Kreiner kettős végzett az első helyen. Az úszók országos ifjúsági bajnokságán a Vízmű versenyzői közül Orbán Krisztina aranyjelvényes, míg Nagy Tünde ezüstjelvényes szintet teljesített. A városi teke szövetség az ifjúsági versenyzők részére rendezte meg a Gömörly János emlékversenyt. XI. alkalommal megnyitották le a Coca-Cola teremlabdarúgó tornát, amelyen a Bütörgyár bizonyult a legjobbnak. A városban működő 16 szövetség együttes ülésén értékelték az 1989. évi sporteredményeket, majd aktívitajtmak átadására került sor.

Szurkolóriasztó hajrá után

A kevés mérkőzések egyike, amikor jól játszott az Olajbányász. Az Olajbányász-Dunaújváros mérkőzésen Skublics veszélyezteti az ellenfél kapuját.

(Fotó: Soproni Tibor)

Az Olajbányász labdarúgói már régen várták így az idény befejezését, mint ez évben. Erthető, hisz a novemberi hónapban lejátszott utolsó négy mérkőzésen nem sikerült nyerniük, sőt mindössze egy góllal tudták megterhelni az ellenfelek hálóját. Így nem csoda, hogy a jobb szerepléshez szokott szurkolók a bajnokság végére elpártoltak a csapatától.

Pedig úgy indult a bajnokság, hogy a piros-kékek helyell-közzel megismétlik tavalyi eredményüket. Amikor a II. fordulóban 10 ezer néző előtt sikerült legyőzni azt a ZTE-t, akivel 21 évvel ezelőtt játszottunk utoljára bajnokit, sokan újra NB. I-es álomról ábrándoztak. Gyorsan jött a kijózanító, bár egészen a XI. fordulóig alapjában elfogadható teljesítménnyel rukkolt ki a csapat. Igaz nem volt egyenletes a teljesítmény, voltak nagyszerű győzelmek, de a gyenge, csapnivaló játék is sűrűn ismétlődött. Idegenben többször sikerült pontot szerezni. Ezen a mérkőzéseken majd minden esetben az Olajbányász lötte a vezető gólt, mégsem sikerült egyszer sem győzelemmel hazatérni. Pályaválasztóként a ZTE és a Dunaújváros ellen ment a játék, viszont becsúsztak olyan fiaskók, mint a III. ker. TTVE, a Volán

és a Szekszárd elleni mérkőzés.

A játékosok közül többek formája nem volt kielégítő. Mégis rendre bizonyítási lehetőséget kaptak, amellyel sajnos nem tudtak élni. Egyes esetekben hibának tűnt – a szakvezető szerint is –, hogy túlzott volt a ra-

gaszkodás egyes játékosok múltjához, akkor is játszotak, amikor már nem érdemelték bizalmat. Több játékosnál előfordult, hogy a heti felkészülés során rendre sérüléssel bajlódott, majd amikor „péntek doktor” gyógyultta nyilvánította, már

tént, hogy a szakvezető ilyen esetekben – ősszel sokszor előfordult – a végéig kivárt a cserékkel, remélve, hogy az érintettek összeszedik magukat.

Nyilvánvalóan látszik, hogy a tavalyi bajnokság negatív hatása kihatott az őszi teljesítményre. Több játékos túltértelte saját képességét és tudását. Néhányan megálltak a fejlődésben és többször fegyel-

Jókor jött a szünet

nem volt akadály a vasárnapi játéknak. Madár Gábor a fenti véleményünket elfogadva hozzátette; olyan játékos azert nem lépett pályára, aki a hét közben legalább rehabilitációs mozgást nem végzett volna. Hiba volt az is, hogy a szakvezető egy adott poszton nem bízott a talán gyengébb képességű, de egészségesen és rendszeresen edző játékosban, inkább a nevekhez ragaszkodott. A szurkolók a vezetőedző hibájúl róják fel még, hogy a mérkőzések során indokolatlanul későn történt a gyenge teljesítményt nyújtók cseréje. Erről Madár Gábornak az a véleménye, hogy könnyű a helyzet akkor, ha egy vagy két játékos játszik gyengén, de ha az egész csapat?! Így tör-

meztelenség is előfordult a csapaton belül. A mostani gyengébb teljesítmény miatt – annak ellenére, hogy a prémium nagysága nem változott – 30-50 %-kal kevesebb prémiumot vihettek haza a csapat tagjai, mint tavaly.

Tavasszal ennek a csapatnak kell kijavítani a mostani bizonyítványt. A szakosztály anyagi helyzete új játékos vásárlására vagy magasabb prémium megállapítására nem ad lehetőséget. Egyelőre gondot jelent a közel 2 millió forint körüli szerződéskötési juttatás előteremtése is, amely júniusig esedékes. Nehéz tavasz vár tehát a piros-kékekre, nemcsak a rosszabb sorsolás, hanem a csapaton belül kialakult helyzet miatt is.

– kápolnás –

Szavazzon a város legjobb sportolóira!

Sportrovatunk lehetőséget kíván adni a Kedves Olvasónak, hogy javaslatot adjon a város legjobb sportolója díjra. Az olvasóinktól beérkezett szavazatokat figyelembe veszi majd az a bizottság, amely az elmúlt évekhez hasonlóan ismét odaítéli az 1989. év legjobb sportolója címet.

Szeretnénk felhívni olvasóink

figelmét, hogy a díjakat azok nyerhetik el, akik nemcsak saját sportáguk, hanem a városban működő valamennyi sportágban elért eredményeket összevetve is a legjobbak.

Szavazzanak arra, hogy az 1989. évi eredmények alapján ki legyen városunk legjobb felnőtt női-férfi, ifjúsági leány-fiú, valamint serdülő leány-fiú spor-

tolója, továbbá melyik együttünk (női, férfi) méltó a legjobb csapat büszke címre.

Kérjük Olvasóinkat, hogy a mellékelt szavazólapon szíveskedjenek javaslatukat leadni és borítékban vagy levelezőlappal ragasztva 1990. január 12-ig címünkre (A Kanizsa szerkesztőségének sportrova a 8801 Nagykanizsa, Pf. 74.) beküldeni.

SZAVAZÓLAP

Nagykanizsa város 1989. évi legjobb sportolóira illetve csapataira szavazatom a következő:

A legjobb felnőtt női sportoló:

A legjobb serdülő fiú sportoló:

A legjobb felnőtt férfi sportoló:

A legjobb női csapat:

A legjobb ifjúsági leány sportoló:

A legjobb férfi csapat:

A legjobb ifjúsági fiú sportoló

A szavazó neve és címe:

A legjobb serdülő leány sportoló:

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takáts Sándor. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 11-150. A szerkesztő bizottság tagjai: Kápolnás Zoltán (sport), Pek Pál (művelődéspolitikai), Tiszal Szilárd (ifjúság) és Z. Tamás István (gazdasáspolitikai). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

II. évfolyam 2. szám
1990. január 12.
Ára: 9,60 Ft

Megjelenik
minden

pénteken

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Elszabadult demokrácia

*Jegyzet
a 4. oldalon*

Elkezdődött vagy nem ?

*Riport
a 3-4. oldalon*

Gyászlobogók

Új rovatunk a Hétféje

a 12-13. oldalon

Büky László

*Bemutatjuk
a 11. oldalon*

Játékvezetők kerestetnek

*Felhívásunk
a 15. oldalon*

A MDF országos felhívására, együttérzésünk jeleként december 21-én gyászlobogót tűzött ki városunk lakossága is a közterületek és lakóházak homlokzatára. A gyászlobogók, mint a Lenin úton készült felvételünkön látható, nemcsak egy napig, hanem hetekig lengtek a házakon.
(Fotó: Bakonyi Erzsébet)

HIRDESSZEN A KANIZSÁBAN!

Lakossági apróhirdetések díja:	20 szóig	100.- Ft.
Közületi hirdetések díja:	egy oldal	20 000.- Ft
	fél oldal	10 000.- Ft
	negyed oldal	5 000.- Ft

Várjuk kedves megrendelőinket hirdetésfelvevő helyeinken:

A KANIZSA Szerkesztősége, Nagykanizsa, Ady út 1. II. em. Tel.: 11-150
és Nagykanizsa, Ady út 26.

A KANIZSA Szerkesztősége

Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat

Boldog Új Évet!

*Képriportunk
az 5. oldalon*

A Magyar Demokrata Fórum Nagykanizsai Szervezete Vezetőségének

Tisztelt Vezetőség!

Úgy tűnik, – akaratomtól eltérően – személyében vagy személyiségében is megsértetem valakit, valakit. Mivel ez soha nem állt szándékomban, nem kívánom tovább feszegetni az ok-okozat láncolatát és elnézést kérek mindazoktól akit önkéntelenül megbántottam. A „névtelen” jellegű levélre is mindössze azért hívtam fel figyelmüket, mivel több személyeskedő és bizonyára valóban névtelen levélre írják rá az „MDF” aláírást. Legutóbb a Tanács elnöke kapott ilyen kézírásos, feltehetően nem valódi levelet. A magam részéről tehát mindössze ezért hiányoltam az aláírást, s nem másért.

A tárgynál maradvá: úgy érzem ebben nincs is köztünk véleményeltérés. Adott a városban egy rendkívül zsúfolt, minden szempontból korszerűtlen piac, ahol az időjárás szélsőségeit szenved vevő és eladó. Embertelen körülmények között dolgoznak a kollégáim is, akik nap mint nap megkísérik a rendet fenntartani. Az új piacvásárcsarnok építése reményében évek óta nem volt jelentősebb felújítás a piacon – így elmaradt a burkolatok, asztalok, épületek felújítása és a közműrendszer felújítása. Az évenként egyra gyakrabban jelentkező csőtörések vízmésséire többszáz ezer Ft büntetővízdíjat fizetünk. Sajnos a város legnagyobb „élelmiszeráruháza” egyre kritikusabb helyzetbe került.

Bizonyára Önök előtt is ismert, hogy osztályunk már a VI. ötéves terv készítésekor – és azóta szinte folyamatosan „erőlteti” az új piac-vásárcsarnok építésének elkezdését.

Többször sikertelen próbálkozás után biztató jelnek véltük, hogy a VII. ötéves tervben már ún. területelőkészítésre 4 millió Ft előirányzat szerepelt. Ez ugyan csepp a tengerben, de elkezdtek a munkát oly módon, hogy a legmélyebb részeken ki-sajátítottak a kitermelt 2-3000 m³ földet. (pl. Zrinyi M. utcából). Az előirányzatból kb. 1,5 millió Ft-ot használtunk fel adit, amíg a tanács testület egyhangú szavazással el nem fogadta a módosított fejlesztési tervet – ebben viszont a piac már nem szerepelt.

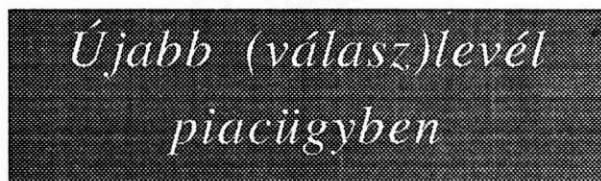
Az eltelt időszakban sokszorosára emelkedtek:

- a telekárak,
- az építési költségek.

Jelentősen lecsökkent a vállalkozások iránti igény

- a magas közterhek,
- és a kormány helytelen gazdaságpolitikája miatt.

Mind ezek nálunk úgy mutatkoznak, hogy a korábban partnerként figyelembe vett jogi és természetes személyek már nem tudnak vagy nem akarnak

beruházni. Adott tehát egy építési lehetőség ahol egyértelmű, hogy a tanács csak a saját tőkéjével számolhat. Időközben az is körvonalazódott, hogy a 74. sz. főközlékedési út bevezető szakasza az autóbusszpályaudvar utáni részen nem épül meg, így a piac árufeltöltő útját is nekünk kell megépíteni – természetesen olyan követelményekkel, hogy az később főútként használható legyen. Ezek után – figyelemmel a várható évek válsághelyzetére, a tanács eladósodására – nem tűz-as ha azt állítom: 15-20 évig még esélyt sem látok a piac építésére.

Felvetődött az Önök részéről a szakaszolás lehetősége. Itt a következő gondok jelentkeznek:

- a területnek csaknem az egészét ki kell sajátítani,
- a megközelítő utakat, parkolókat ki kell építeni,
- a terület teljes egészét fel kell tölteni, (kb. 50 ezer m³ anyag)

- az energiaellátó és közműrendszer teljes egésze kiépítendő,

- a környezet rendezése szintén szükséges. Összességében csak a csarnok építése hagyható el, de akkor külön épületet kell építeni az üzemetető személyzet és irodák számára, amelyek a terv szerint a csarnok tetőzetében kerültek elhelyezésre.

Ezek a gondok készlettek bennünket más lehetőségek vizsgálatára. A meglévő piactéren természetesen nem alakítható ki olyan ideális helyzet, mint a Báthory utcai területen. Ha felépítjük az általunk elképzelt létesítményeket – jelenleg ugyan képes lenne a kulturált

értékesítést biztosítani, de ha a város lakosságának a száma lényegesen megnő, ez már kérdéses. Kizárólag az értékesítést tudjuk ideálisan megoldani, de a parkolást, árufeltöltést már nem. Az is igaz, hogy további bővítésre sincs lehetőség.

Vizsont:

- rendelkezésre állnak a közutak, megközelítő utak,
- a tömegközlekedési eszközök több járatral érintik a területet,

- biztosítható a szakaszos aggyalok ma teljesen jogosak. A piacon csakugyan bővítés érhető el.

A tisztasággal kapcsolatos aggályok ma teljesen jogosak. A piacon csakugyan kosz és szemét van, mivel a jelenlegi kialakításban csak a közi seprés lehetséges, ami a rendelkezésre álló munkaerővel nem megoldott. Egy korszerűbb felület – és felépítmény kialakításban mindez másképp is alakulhat.

Csupán tervezői kérdés az is, hogy egy csarnok „üzemi” jelleggel kap, vagy netán esztétikai, formai megjelenésével előbbre kerül a városi ranglistán több „elegánsnak” kiáltott középületnél (pl. HSMK, Dél-zalai Áruház stb.). Számos külföldi példát lehetne felsorolni a városközponti piac vásárcsarnok elhelyezésre, de alkalmas a megmérettetésre az egri új csarnok is, a történelmi városközpontban. Egy tudatos telepítéssel – a virágpiac és csarnokrész Vasemberház felőli el-

helyezésével csak javítani lehetne az udvar jelenlegi képén.

Természetesen ez is csak egy nézőpont. A lakossági vélemények kikéréséhez az alábbi programot dolgoztuk ki:

1./ A tanácsi vezetés tájékoztatása (megtörtént)

2./ A tanácsi végrehajtó bizottság tájékoztatása (megtörtént)

3./ A tanács tagok és bizottsági tagok tájékoztatása (megtörtént)

4./ A piacon a vázlatok közszemlére tétele és tájékoztató a lehetőségekről (folyamatos)

5./ Lakossági fórumok – HSMK (1990. I. n. év)

– Kiskanizsa (1990. II. n. év)

Ha mindezek után a többségi akarat a jelenlegi helyén hagyja a piacot, akkor megrendeljük első lépésben az elhelyezés tanulmánytervét – ami viszont már költségvonzattal jár. Mivel a terv megrendelésére legjobb esetben az év közepe táján kerülhet sor, a döntést már az új helyhatósági testület hozza meg. A folyamatot siettetni azért sem célszerű, hisz 1990-re a tervezési díj sem áll rendelkezésünkre.

Elnézést a részletesebb tájékoztatásért, de úgy tűnik a köztünk feleslegesen keletkezett súrlódás a megfelelő információ hiányából adódott. Osztályunk egyetlen dolgozójának sem volt célja ellentétet szítása – erre utal az MDF Vezetőségének több tagjával kialakult eddigi korrekt munkakapcsolat, melynek megőrzésére a jövőben is gondot fordítunk. Ennek szellemében kérjük a jövőben vitás kérdések – mert az alkotó munkában az előfordulhat – rendezésében a véleménynyilvánítás előtti meghallgatásunkat.

Tisztelttel:
Kovács Zoltán
osztályvezető

* * *

Szerkesztőségünk az MDF helyi szervezete és a városi tanács termelés-ellátás felügyeleti osztálya közötti vitát – legalábbis lapunkban – lezártnak tekinti. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy a piaccal kapcsolatos lakossági észrevételeknek, javaslatoknak ne adnánk helyet. Ellenkezőleg.

Úgy véljük, hogy a felvetett probléma teljes körbejárása adhat csak alapot az egyéni vélemények kialakításához. Ezzel a szándékkal közöltük a kérdéses válaszlevelet is.

Elkezdődött az építkezés vagy sem?

Közismert, hogy a Nagykanizsa általános rendezési terv felülvizsgálatáról szóló tájékoztató sorsa fölött úgy döntött a tanács testülete, hogy azt későbbi időpontban, egyes részek kiegészítésével újra tárgyalja. A Dózsa laktanyától keletre eső terület feletti vita szorult tisztázására. A rendezési terv szerint ezt a területet a tanács beletterítette nyilvánítaná, valamint üzemi területként hasznosítaná.

Ez mind rendjén is volna, ha nem javaslatként szerepelt volna a tájékoztatóban. Egyes tanácsstagok már építési munkálatok megkezdését vélték tapasztalni ezen a bizonyos helyen. Ha ez így van akkor, viszont a műszaki osztály mulasztott, építési engedélyeket adott ki, még mielőtt a rendezési terv felülvizsgálatáról szóló előterjesztést a testület elfogadta volna. A másik lehetőség pedig az, hogy engedély nélkül kezdték meg az építkezéseket.

Sem az előbbiről, sem pedig az utóbbiról szó sincs. Karmazin József műszaki osztályvezető teljesen nyugodt ez ügyben, hiszen mulasztást nem követtek el. Mindenesetre az érintettek bevonásával építésrendezési szemléit szerveztek december 13-án (úgy látszik nem babonásak) az ominózus területen annak eldöntése céljából, hogy szemlátozást valóban elkezdődtek-e már az építkezések vagy nem.

Karmazin József a következő személyeket hívta a szemlére: Millei Józsefet, az Alkotmány Tsz elnökét, a körzet tanácsagjait: dr. Pásztor Lászlónt, Nagy Dezsőt, a városfejlesztési bizottság tagját: Simon Csabát, az MDF képviselőit: Schmidt Istvánt, aki egyben tanácsag is és Palotás Tibort, valamint Marton György tanácsagot.

Karmazin Józseffel beszélünk a tanács hivatalos kocsijából és még mielőtt kiérnénk a helyszínre, nem állhatom meg, hogy meg nem kérdezem: - Milyen érzés volt az, amikor az Ön által előterjesztett tájékoztatót a tanács nem fogadta el?

- A tanács testülete nem a rendezési javaslattal nem értett egyet, hanem annak vizsgálatát kérte, hogy kinek a tulajdonában vannak jelenleg ezek a területek és feltette azt a kérdést, hogy miért nem a tanács vállalkozik ezeken a területeken. El kell, hogy mondjam, itt nincs megoldva az elektromos energia és a szennyvízelvezetés sem. Egyébként - visszatérve kérdésre - nem volt kellemes érzés természetesen,

amikor az anyagot nem fogadták el. A szakmai munka kritikájaként fogom fel. Utólag azonban rájöttem, hogy nem a szakmáról vitáztok, hanem az ehhez kapcsolódó más kérdésekről.

Kiszállunk a kocsiból, a meghívottak is megérkeztek. Szemmel láthatólag a tereprendezési munkálatok elkezdődtek egy darabon, a terület többi részén bozótok ágaskodnak rendezetlenül.

Egy helyszíni szemle jegyzőkönyve

lenül, amolyan őserdei állapot uralkodik. Körbe állunk és pillanatok múlva elkezdődik a vita, sziporkáznak egymás felé a kérdések és válaszok, melyeket igyekszem hitelesen továbbadni:

Marton Györgyi: Szerintem ez egy építkezés megkezdése. **Karmazin József:** Hétfőn 11 órakor a tanácselnöknel bejelentkeztek azok a vállalkozók, akik erre a területre igényt tartanak és ott egyikőjük elmondta, hogy exportra készíti vízlágyító tartályokat és ezeket, mivel nem tudja máshol tárolni, ideiglenesen itt helyezték el.

Marton: Nekem nagyon úgy tűnik, hogy itt tereprendezési munkák folynak.

Karmazin: Az engedélyezésről szóló rendelkezések szerint, akkor engedélyköteles egy tereprendezési munka, ha az építési telken folyik és a szomszéd jogos érdekeit sértheti. Itt pedig a korábbi rendezetlen állapotok helyrehozataláról van szó.

Marton: Ezeket a telkeket felparcellázták már?

Karmazin: Megkértük a tanácsülést követő napon a tulajdoni lapot a földhivattaltól, amely szerint ez a terület az Alkotmány Tsz tulajdonában van 1961 óta.

Marton: Ezeket el kell, hogy fogadjam, hiszen mindenféle törvényt én sem ismerhetek, de nekem változatlanul úgy tűnik, hogy itt valami megkezdődött.

Palotás Tibor: Ki végezte a tereprendezést?

Karmazin: A vállalkozók végzik folyamatosan.

Palotás: Akkor úgy néz ki, hogy a tsz még nem adta el a területet, hanem a vállalkozók előtte már végeztek itt munkát. Erről van szó?

Nagy Dezső: A tsz eladta a földet, megkapta érte a pénzt.

Schmidt István: A tanácsülés elé került egy olyan anyag,

amelyben arról tájékoztatnak bennünket, hogy ezt a területet a tanács valamilyen célra szándékozik kisajátítani.

Karmazin: Nem akarjuk kisajátítani.

Simon Csaba: Elnézést kérek, azt szeretném megkérdezni, hogy most jogi, technikai vitáról van szó, vagy esetleg érdemi vitába is bocsátkozunk, mert nekem vissza kell mennem a munkahelyemre.

Karmazin: Arra kérek, állapítsd meg, hogy folyik-e itt építkezési munka?

Palotás: És még annyit mondj meg, hogy Te kit képviselsz?

Simon: A tanács városrendezési bizottságát. És akkor én is megkérdezem, hogy Te kit képviselsz?

Palotás: Én az MDF-et.

Simon: Szerintem itt építési tevékenység nem folyik. (elmegy).

Marton: Én azt nem mondtam, hogy engedély nélkül építkeznek. Ha jól emlékszem, úgy fogalmaztam, hogy építkeznek. Az építkezés kezdeti stádiumához - az én fogalmam szerint - a tereprendezés is hozzátartozik. A tereprendezés pedig valaminek a kezdetét jelenti.

Palotás: Itt elhangzott közben, hogy a területet valakik kifizették. Itt több teleg van beajazolva (tartja kezében a tájékoztatót). Ezt mind kifizették?

Millei: Csak előleget fizettek.

Schmidt: Nincs semmi probléma ezzel kapcsolatban, de azért az is érthető, hogy kaptunk egy előterjesztést arról, hogy a tanács ezt így óhajtja felhasználni. Most kiderül, hogy lényegében, amire ez a tanácsülés elé került addigra már előszerződést kötöttek erre a területre. Akkor pedig mindenképpen felvetődik a kérdés, hogy ez az egész úgy a tanács műszaki osztálya részéről mennyire volt egyeztetett, előkészített. Tarnóczy Attila, az MDF képviselője földmunkálattokról beszélt a tanácsülésen, valamint arról, hogy itt bizonyos anyagok vannak elhelyezve. Erre kaptuk azt a választ, hogy itt nincs semmi. Innen eredt az, hogy milyen dolog, a műszaki osztály vezetője nem tudott arról, hogy itt ilyen tevékenység folyik.

Karmazin: És miért pont ezen a területen vetődik fel ez

a kérdés? Én körbejárhatnám a várost és kereshetnék olyan pontokat, ahol el van helyezve valami. Kérdem én, ez mind a testület elé kívánközi?

Schmidt: Nem, nem.

Karmazin: A benzinűt környezetét sokkal kritikusabbnak tartom. Miért nem ezzel kapcsolatban tették fel a kérdést?

Palotás: Ez a Tarnóczy Attila felszólalásából egyértelmű volt, mert ő azt mondta, hogy először a tanácsnak kellett volna engedélyezni a munkálatokat. Itt elvi kérdésekről van szó.

Dr. Pásztor Lászlóné: A tanács elővásárlási joga két éve megszűnt. A tsz annak adja el a földet, aki a legtöbbet adja érte. Nem hiszem, hogy a tanács testülete polgárfői szerződések vitatására jogosult szervezet.

Schmidt: Megkérdezem a tsz-elnököt, hogy milyen területet és milyen áron értékesítettek?

Millei: Többfelé értékesítettünk földet, az érték függött a terület elhelyezkedésétől. Tehát nem ez az egyetlen terület, amelyet eladtunk, hanem zártkertben, elhagyott területeket is. Itt konkrétan 180 forintért adtuk négyzetméterét. Ez egy elhanyagolt legelő volt, ami értéksökkenítő tényező. Ez a terep mindig rendezetlen volt.

Dr. Pásztor: Nekem az a véleményem, hogy a tanács testületének nincs joga, hogy ezt a rendezetlenséget fenntartassa, ami itt a Kaposvári út mentén uralkodik. Ez egy szegyenfoltja a városnak. A másik dolog pedig az, hogy amikor ilyen helyzetben van az ország, kinek van joga a magánvállalkozásokat akadályozni? Nincs mese, meg kell oldani és még ennél nagyobb választékkal.

Schmidt: Arról szó sincs, hogy az MDF megakadályozná a magánvállalkozók terjeszkedését és hogy a területet nem kell rendezni. Hanem arról van szó, hogy milyen módon. Az MDF kezdettől fogva azt mondta, hogy milyen módon lehet ezeket a területeket belterületbe vonni.

Dr. Pásztor: Miért csak ez a terület lett ilyen exponált? Úgy gondolom, hogy a cél és a lebonyolítás a lényeg.

Schmidt: Ezzel egyetértünk.

Palotás: Ez az egyetlen olyan terület, ahol tudták egyezni, hogy itt lehet valamit csinálni. Hangsúlyozom, az értékülönbözetről van szó, amelyet a városnak kellett volna megnyerni és nem a tsz-nek. Mi azért aggódtunk, mert bizonyos összegek karba vesznek.

Elkezdődött az építkezés vagy sem?

(Folytatás a 3. oldalról)

Dr. Pásztorné: Háromnegyed évvel ezelőtt már tudták a magánvállalkozók, hogy milyen területek állnak rendelkezésükre. Mi ezt a tervvázlatot a városi tanács alagsori helyiségébe kifüggesztették és negyven-ötven vállalkozónak kiment a meghívó, hogy nézzék már meg emberek, itt lehet építkezni! Tehát ez nem volt titok.

Schmidt: Valóban ezt volt a legcélszerűbb közzétételi mód, hogy a városi tanács alagsori helyiségében kifüggeszék? Vagy uram Isten, lett volna más mód is arra, hogy nyilvánosságra hozzák? Egy kisiparos ismerősöm mondta nekem, hogy szeretne telephelyhez jutni és csak egy lehetőséget kínáltak fel neki. Akkor számomra ez egy rejtély, hogy ő miért nem tudott erről a területről?

Dr. Pásztorné: Én ezt nem vitatom, de egyből általánosítani nem lehet. Akkor amikor negyven-ötven kisiparosnak igénye volt, előtt a telephelybiztosítási tárgyalásra. En az ezen a környéken lakom. Nagyon örülnék neki, hogy végre nem tehene között kellene szaladnia az autónak. Ennek a rendezetlen körülményeknek mielőbb véget kell vetni és akinek van pénze, oda kell adni.

Schmidt: Csak a lakosság nyilvánossága előtt kell ezt rendezni, egyenlő feltételek megteremtésével és a lehető legmagasabb áron eladni ezeket

a területeket. Ez így van a világ minden részén, csak nálunk van eltorzítva és mindegy az, hogy az ilyen módon felkínált föld mennyiért kerül eladásra. És ez a lényege a dolognak.

Dr. Pásztorné: Nyilvánvaló, hogy a tsz esetében a közgyűlés az a szerv, amely a saját ügyeiben jogosult dönteni, nem biztos, hogy nekünk vitatni kell ezt a jogát.

Schmidt: Ez így van. De még

Palotás: Most nekünk dönteni kell itt valamiben?

Karmazin: Nem, hanem azt megerősíteni vagy megcáfolni, hogy mulasztást követett-e el a műszaki osztály abban az ügyben, hogy nem indított építészeti eljárást?

Palotás: Ebben a témában leszögezhetjük, hogy nem mulasztotta a műszaki osztály.

Karmazin: Erről a helyszíni szemléről készítünk majd egy fel-

ívet, ki-ki beül a kocsjába és elmegyünk. Nem vagyok arra hivatott, hogy bármilyen módon is bíráljam az itt elhangzottakat, de engedjessék meg, hogy én is közzétegyem a véleményemet:

Úgy gondolom, hogy egy területnek úgy kell gondolkodni, hogy egy bizonyos dologból három-négy-öt év múlva mennyi haszna lesz a városnak. Ezek a vállalkozók több adót fognak fizetni, mint a tanács testülete együtt és nagymértékben járulnak a város bevételeihez. Bár az is igazsághoz tartozik, hogy a városi önkormányzat által kezelt birtokok és ipari lehetőségek hasonlóan segítenek a közcélok megvalósítását. Hallomásból tudom, hogy Ausztriából például kölcsönökkel segítik a vállalkozókat, kereskedőket vagy előkészítik telephelyeiket, beruháznak, közművesítenek. Mindent teszik azért, mert tisztában vannak azzal, hogy a vállalkozók öt év múlva tízszer annyi adót fizetnek majd, mint amennyit befektetett a tanács az induláskor.

Ezzel kapcsolatban egy személy vicc jut az eszembe:
A hegyi pástort fia megkérdezi az apját:
- Édesapám, hogyan lehet ebből a pástortkodásból meggazdagodni?
- Fiam, csak egyféleképpen. Akkor kell a bárányt megnyírni, amikor még meg sem született.

Dónay Nóra

Egy helyszíni szemle jegyzőkönyve

nagyobb bevételekhez lehetne jutni, ha ezt licit útján, a széles nyilvánosság bevonásával tesszük meg. A városnak létredeke, hogy minden területet a legolcsóbban vásároljon fel és ezáltal jelentős bevételi forrássokhoz jutna.

Millei: Ha így akarja a város megoldani ezt a kérdést, biztos, hogy nem lesz annyi vállalkozó, akik kétszer vagy háromszor nagyobb összegért vennének ipari területeket. Segítjük mi akkor a vállalkozásokat, ha a birtok árát az egekbe emeljük?

Schmidt: Amit itt kisipari célra fel akarunk használni, azt versenytárgyaláson, a nagy nyilvánosság bevonásával kellett volna tenni, mindenkinek egyenlő feltételeket teremtvé.

jegyzést és megkérjük Schmidt urat is, hogy hitelesítse.

Palotás: A másik lényeges kérdés, hogy ki és mennyiért, kiknek kellett volna a balterületbe nyilvánítás előtt megvenni a területet, az továbbra is vitatható.

Karmazin: A kisiparosok pedig ez ellen tiltakoznak, mert ugyanis a róluk kiszolgáltott információk az ő személyes jogait sértene.

Marton: Ez tökéletesen így van, ez éppen olyan lenne, mintha az OTP-től azt kérnék, hogy gyűjtse ki azt, hogy Kanizsán hány milliomos él és ezt a városi televízió képűségén olvashatnánk.

Mindenki aláírja a jelenléti

Egy pártönkívüli feljegyzéseiből

1989. december

MSZP-GYŰLÉS.

A feladatok nagyon, programjuk mégis józan, előrelátó. Hangsúlyozzák, hogy pártjuk nem kommunista párt. Sokuk valóban MSZMP-tag volt, de most önkritikusan, a tanulságokat levonva, reformpártiként kívánnak segíteni. Sajnálatos, hogy közeledési kísérleteiket a többi párt mereven elutasítja. Pedig ma a párbeszéd mindennél fontosabb. Nagykanizsa lakosságához szóló felhívástervezetük olyan konkrétumokat tartalmaz, amelyek mindenképp figyelemre méltóak.

Felismerjük, hogy a bürokrácia az ország fekélye, hogy a tanácsok az összeomlás szélén állnak, hogy a közigazgatás a kormányozhatóság küszöbén van, és tudják a falvak önkormányzatának szükségességét.

MDF-ÖSSZEJÖVETEL. A hangulat jó, kötetlen, de a kezdés most is kesik. Bosszantó, mert mindig így

van. Az első pont az új tagok bemutatkozása és felvétele. Engem zavart az a kérdés, hogy a felvételre várakozók közüljék, tagjai voltak-e az MSZMP-nek. Az egyik jelölt belépési szándékát például azzal indokolta, hogy „utálja a kommunistákat”. Igaz, jónéhányan felvétele ellen szavaztak, mégis felvették, bár gyűlölete a másképp gondolkodókkal szemben rossz ajánlólevél lehetett volna. Avagy az MDF-nél mindegy, hogy milyen ember kerül soraikba, csak a létszámot növelhessék? Ez a gyűlölködés árt az országnak, és annak az átalakulási szellemnek is, amely kibontakozóban van.

Újabb napirendi pont az MDF-képviselőjelöltek megválasztása, titkos szavazással. Az eredményt addig nem kívánják nyilvánosságra hozni, amíg

Elszabadult demokrácia

más pártok is titokban tartják döntéseiket. Minek fedjük fel lapjainkat? – mondják. Pedig akinek nincs targonatnivalója, annak a titkoló-

zás nem lehet kenyere! Ez nem demokrácia. Hiszen a titkolózás a hazugság és a törvénytelenység szülőanya. Az MDF nem is oly rég még a legnyíltabb párt volt. Tessék annak maradni!

Úgy tűnik, gazdasági programjuk nincs. Gyűléseiken nagyon kevés elközelítés hangzik el arról, hogy a választások esetleges megnyerése esetén mi a koncepciójuk itt, Kanizsán és országos szinten.

Mindkét párt összejövetelem tapasztaltam, hogy milyen kicsi a fizikai dolgozók aránya. Sülyos hiba. Az a társadalmi réteg nincs a pártokban, amely fenn tartja az országot. Azok, akik századok öröklött tapasztalatával az agyukban a valóban megcáfolhatatlan igazságot mondhatnák el. A valóságközeli távolmaradása vissza fog hatni a pártok fejlődésére. Mi lesz így az alulról építkező demokrácia új jelszavaival? Ha a kétékezik elvesztik érdeklődésüket és munkakedvüket, Magyarország történelme befejeződött.

Vízvári József

Óévbúcsúztató

①. – Segítség! Postarablók!
– Pardon, tévedtünk.
Csak az év utolsó munkanapjának befejeztével, egymástól tréfálkozva búcsúzó postások.

②. A Helyőrségi Művelődési Ház konyháján 380 vendég számára főztek vacsorát. Mint a konyha dolgozóit: Kapus Lászlóné, Zsálek Józsefné, Pölcz Zoltán, Horváth Ferencné és Horváth János ottjártunkkor elmondták, a repetázók kívánságát is teljesíteni tudták.

③. Jelenet egy diák-házibuliból. A hangulat forró, a levegő párák. A trombiták harsánnyal és mindenki vidám.

Bakonyi Erzsébet
képriportja

Miről írtak 100 éve a kanizsai lapok?

Zala, 1890. január 12-én
A társadalmi terrorizmus

...Városunk a haladás stádiumában van. Nekünk a város érdekében véghetetlen nagy szükségünk van a józan és tettekbe hivatott elemek egyesülésére, összetartozására. Eppen ezért lehetetlen passzív szemléldéliséssel belenyugodnunk abba, hogy egyesek föllépése, magatartása itt társadalmi terrorizmust teremtsen, és lehetlenné tegye a jóirányú, jótörekvésű egyének városunk előbbre vitelét célzó munkáját, egyesülését. Magasabb érdekek kívánják, hogy ily egyének befolyásától a társadalom fölszabadíttassék...

A Zalavármegyei bál
1890. január hó 25-én fog Nagy-Kanizsán, az „Arany Szarvas” dísztermében megtartani... Jegyek a meghívó előmutatása mellett január hó 24. és 25. napján délelőtt 10-12 délután 3-6 óráig az „Arany Szarvas” szállóban, a bál estéjén pedig a pénztárosnál kaphatók. Személyjegy 3 frt. Családjegy 6 frt. Karzatjegy 3 frt. Kezdetre 9 órák. Kik tévedésből meghívót nem kaptak, Plihá Viktor úrhoz fordulhatnak.

Heti szemle
– A Budapest-Bécs telefonvonal január 1-én átadott a közforgalomnak.

– Temesváron egy elzúllott egyén templomban löfte meg magát, mi miatt újból fel kellett szentelni.

– A politikai hangulat minden oldalról békésnek mondható.

– a budapesti leégett német színház tagjai segélyezésére 14 ezer forint gyűlt össze.

– A kultuszminiszter közelebb ismét több hazafiatlan nyomtatványt tiltott ki.

– A cár beteg, s pedig valószínűleg mérgezés folytán.

– Új afrikai expedíciót tervez gr. Teleky Samu, aki csak nemrég érkezett vissza egy sikeres expedícióról.

– Franciaországban valaki kérvényt adott be az általános nőszülési kötelezettség érdekében.

– Az 1890. évi közgazdasági kilátások a legörvendetesebbek. A papírok értéke emelkedik, az emelkedés tartósan mutatkozik, miután a béke kifelé biztosítva van, befelé pedig nagy buzgalommal és hazafias komolysággal iparkodnak a monarchia két államának költségvetéseit szilárd alapokra építeni.

Zalal Közlöny 1890. január 11-én

Szerk. üzenet:
– Sz. S. Méltóságod nagybecsű figyelmét ez úton is köszönjük.

– B. E. K. ny. Mint látod, megjelent. A jelzett összeget a régivel kérjük beküldeni.

– „Szerettek!": Szóval mondja meg neki. Verse viszontszerelemre nem gyulasztja.

– „Semmi!": Biz az.

– „Elhagyott!": gyenge a közlésre.

– I. L. Nagyságod rendelése szerint lapunk párizsi adreszén rendesen küldetik.

G. T.

Időgép

December 29. péntek
– Városi kulturális intézmények is szerveznek akciókat Románia megsegítésére. A városi könyvtár magyar nyelvű könyvadományokat vár, a Helyőrségi Művelődési Központ közössége pedig azzal a kéréssel fordult a megye valamennyi művelődési házához, hogy műsoros estek bezárlásuk felajánlásával segítsenek.
– Az ország különböző pontjairól érkező tizenkét rockzenekar részvételével rocktalálkozót rendeztek az Erkel Művelődési Házban.

Január 1. hétfő
–Új néven, Apolló Filmcentrumként működik ettől a naptól kezdve a Béke mozi.

Január 2. kedd
– Munkásszüléssel kezdődött

az 1990-es év első munkanapja a DKG-ban. Tornyos Ferenc vezérigazgató ismertette az elmúlt év eredményeit és az idei célkitűzéseket.

– Ismeretlen férjhiholttestet találtak a TANEP Somogyi Béla úti, lebontásra váró épületében. A rendőrség a lakosság segítségét kéri az azonosításban.

– A városi könyvtár felhívással fordult a város és környék lakóihoz, csatlakozzanak a Könyvtári Védegyülethez. A Védegyületbe mindazokat várják, akik erkölcsi támogatást tudnak nyújtani ahhoz, hogy a megnevezkedett pénzügyi gondok közepette se szoruljon háttérbe a Városi Könyvtár sorsa.

Január 3. szerda
– A DKG gazdasági vezetése fórumot tartott a gyár kollekti-

vája számára, amelyen részt vettek az üzem külföldi vegyesvállalatainak vezetői is.

– Megalakult a „Kanizsa Trend Kft”, a Kanizsa Bútorgyár és a Steinhoff Möbel Gmbh vegyes vállalata. A bútorgyár a vállalat 1/3-ával vesz részt a vállalkozásban. A kft fő profilja a többfunkciós kárpitos bútorok gyártása.

– A Kanizsai közeleti klub nyílt levelet intézett dr. Papp Elemér főorvoshoz, a megyei tanács vb egészségügyi osztálya vezetőjéhez, országgyűlési képviselőhöz. A nyílt levelelben kéri a képviselőt, hogy tekintse köztársaságának Nagykánizsa város és környéke egészségügyi ellátásának arányos pénzügyi támogatását.

Kocsis Katalin

Ez történt

A történelem sodrában

„A szenvedés veleje a miénk”

Részletek Takács János naplójából II.

1951. június 10. **vasárnap.** Esős, csúnya, sáros napok rontják a nyári szép természetvilágokat. Végre egy kis csöndnek örülhetnék, ha nem jönne a végrehajtó, a pénzbeszedő. Ez megrontja a csendet, a hallgató, imádkozó családok zsidongó, vitatkozó csoportokra bomlanak.

A kis csendben magamba mélyedhettem, elmélkedni kezdtem a vasárnapi evangéliumról, szentleckéről.

Azt tartom ugyanis, hogy amiket most szenvedünk, nem mérhetők össze a jövődő dicsőséggel, amely meg fog nyilvánulni rajtunk (Róm.8,38) – mondja a mai szentlecke.

Vajon vonatkozhatik-e ez a két sor a mi helyzetünkre, jövődönkre?... Most mi is szenvedünk, méghozzá csúszással együtt, ami szenvedésünket csak nagyobbítja. Bekövetkezik-e a dicsőség? – ez a legnagyobb

kérdése a mondatnak. Ha lesz dicsőség, biztosan meghaladja a mostani szenvedésünket. S egyáltalán méltók vagyunk-e a dicsőségre? Azt hiszem, nem. Annyit marakodunk, kicsinyeskedünk, hogy egyáltalán nem érdemlünk egy olyan jövődőt, amit az Írás szavai kilátásba helyeznek.

1951. június 24. **vasárnap.** Egy teljes esztendő múlt, hogy elhagytuk hazánkat, hogy az emerek gonoszsága egy munkás élet értelmét törte ketté. Június 23-án reggel 3 órakor zavarták meg nyugodt (aránylag boldog) életünket. Renddördörömbölés volt az, amely talán örökre tönkretette egy család reményteljes jövőjét, életét. 22-én este, majdnem egy évvel elhurcolásunk után, kiberesztettem meg a gumibot által, apámmal együtt kaptunk ki, mert egy Horváth László nevű brigádvezető ránk fog-

ta, hogy lázítjuk a tábornak. 15 gumibotütést kaptam a talpamra, úgy vertek meg ártatlanul, mint egy részeg apa a gyermekét. Egy hosszú és egy öregebb, alacsony, sovány szakí végzte a műveletet minden bizonyítás nélkül. A felszabadulásnak kellett jönni, hogy megismerjük a „kincstári ütlegelés” finom érzését. Apámat már a „felszabadítók” felavatták 45-ben, ugyancsak teljesen ártatlanul. Csak az ütések, a megszegyenítés fáj az embernek és az, hogy a becsületlen munkában megöszült apám velem együtt szenvedett. Nem szeretném, ha anyám megtudná az eseményt, mert ő nem bírná elviselni.

Tavaly ilyenkor Pesten voltunk. Valamerre Ferencváros felé dőcögött velünk a rabvonat, amely azóta már igen sok ezer magyar embernek hozta ezt az át-

kozott sorsot. Most Pestről deportálják a népet, nem tudom, hány ezer családot. És még mennyi követi őket?!

Mi voltunk a legelsők, de a legrosszabbal is jártunk. A szenvedés veleje a miénk lett, és egy év óta kínoz a kegyetlen sors bennünket. Vajon ha egyszer hazamegyünk, otthon is előre bocsát bennünket a végzet? Vagy akkor is nekünk jut hálátlan szerep?

Reményt nem tud nyújtani az egy év szenvedése. Nem is tudom, hogyan viselné el ezt a kegyetlen fátumot egy istentelen, hitetlen ember. Nekünk van biztosítékunk, ha a földön nem is, de a túlvilágon biztosan elnyerjük. Azért nem tudok elkeseredni, magam mögött tudom az egész magyar nép igaz, becsületlen tömegét, hű barátaimat, áldozatkész ismerőseimet. Nem vagyok egyedül! – ez a gondolat tartja bennem a dacos elhatározást, hogy bízok a hazamenetelben. És ha meg is halok? – a világban eltűnnék egy ember, de a túlvilágon föltűnik egy másik, akit a jó Isten különös kegyeibe fogadott.

Egy év keserű-keserű szenvedése nem tud elkeseríteni. Ha a családra, velem együtt szenvedő testvéreimre, szüleimre nézek vagy ha az otthonlevőkre gondolok, elfog a bánat, szívmem fájás szorongatja. Kemény akarat kell, hogy ilyen érzelmű gondolatokat át tudjak hidalni, de a jövődöbe vetett erős hit segít.

Fel a fejjel, és bízzunk a szebb jövőben!

(Folytatjuk)

Hétköznapi történet

Amikor a lókupec lett a téeszelnök – akit a falu népe nem becsült – és maga köré gyűjtött a vezető posztokra néhány rokonlelket, B. már tudta, hogy ez nem az ő világa.

Komoran vezette tehenét a közösbé. Sétált a határban és megszemlélte néhány hold földjét. A jövőbe hunyorgott, de hideget érzett mellében. Nem szokott az alakoskodáshoz, így érzelmei kiültek az arcára. A vezetőket észrevették, és elkezdődött B. pokoljárása.

Eleinte a részesművelésre kiadott földterületek legsilányabbjából kapott, utóbb a kevés munkaegy-

séggel járó közös munkákra parancsolták. Zárszámadáskor – mert nem érte el az előírt munkaegységmennyiséget – a család által is nagyon várt pénz helyett mínusz egyenleget ki-

kért. Édesanyja sokat sírt emiatt, de szorultságuk kiakartotta a „jó viszonyt”.

A következő zárszámadáson B.-t a tsz hátráltatójának kiáltotta ki a vezetőség. Nem volt maradása.

A B-változat

hozva, 360 forint befizetésére kötelezték. Nem volt miből teljesíteni, így levonták az összeget természetbeni juttatás fejében.

B. félárván nőtt fel, négyéves volt, amikor meghalt az édesapja. Anyja nevelte fel őt és nővérét, rokonai segítségével, akik kihasználták őket. B.-t a rokonok már gyermekkorában dolgoztatták földjeiken, cserében a jótanácsos-

Feleségével és két kiskorú fiával – megszegyenülten – a Városba, albrétbe költözött, egy régi, penészes szobába.

A városban B. és felesége is kapott munkát, s ha szegényen is, megélték.

Gyakran látogatom B.-t. Nézem, ahogy messzire úszik tekintete, s mintha mosolyogna...

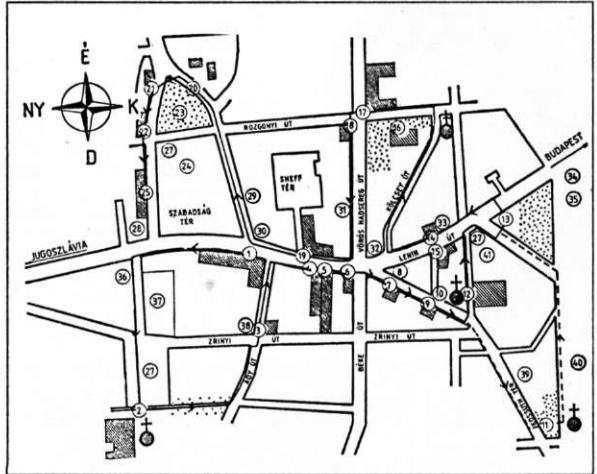
Lukács Zoltán

Belvárosi séták

Térképünk és a rövid ismertető szöveg városunk belterületének egy-egy meghatározott pontjához hív.

A Dél-zalai Takarékpénztár

Dél-zalai Takarékpénztár és a Bazárudvar:

Az 1870-ben alapított Dél-zalai Takarékpénztár (4) főleg mezőgazdasági hitelvékenységet folytatott. Pénzügyi megerősödése nyomán, 1881-ben székházat építtetett eklektikus stí-

lusban, nagyon díszes homlokzattal. A háromszintes épület két utcára néz, és két belső udvar tagolja. A belső udvarokat hajdan sok üzlet vette körül, ezért nevezték Bazárnak. Több évtizedes

pangás után, ma újra növekszik a kereskedelmi szerepe, s elegánsabb lett, mint valaha. Itt lakott gyermek korában Hevesi Sándor, a neves író és színházi rendező.

Kanizsa volt – lesz

„Amink megvan és megmaradt még, azt a legnagyobb gonddal ápolni és őrizni kötelesség.”

A lazsnaki Inkey-kápolna

A városunk határában álló Inkey-kápolna jelenlegi válságos helyzetéről a Kanizsa egy korábbi számában már olvashattunk, múltjáról azonban keveset tudunk.

Az 1702-ben épített „Háromkereszt” káplvária helyére Inkey Boldizsár 1768-ban emeltette ezt az egész Dunántúlon egyedülálló értékű, kupolás barokk kápolnát. A század elején, nagyhéten körmenetek vonultak ide, s több százán itt töltötték a nagypénteki éjszakát.

Az Inkey-család a Dunántúlon és Horvátországban is nagy birtokokkal rendelkező nemosi familia volt, melynek számos tagja magas méltóságot viselt (főispáni, alispáni, udvari kamarási címet). A családi birtok megalapozója Inkey János a XVII. sz. végén nádori adományként nyert, ill. vásárolt jelentős Zala és Somogy megyei birtokokat, (közük Palint is), melyekre III. Károlytól 1721-ben kapott adományt. Ekkor vette fel a „pallini Inkey” nevet.

A család „nagy szerzője” Inkey Boldizsár (Zala megye alispánja) volt, aki a kb. 25 ezer holdas örökölt birtokát négy-

szeresére növelte. A családhoz fűződő monda szerint ősei szegény kondások voltak, akik egy török basa lefejezése révén szerették hatalmas birtokaikat. „Kegyetlen uraság vált belőlük”, Inkey Boldizsár még Gyümölcsoltó Boldogasszony napján is fát ültetett jobbágyaival, amikor is a hiedelem szerint tilos az ilyen munka, mivel az ekkor ültetett fák nem fognának meg. A legenda szerint szörnyű büntetésben volt része: amikor vadászat közben lephont egy fa alá, mérges hangyák lepték el a testét. Hiába záratta „üvegomárlumba” magát, nem tudott elmenekülni belőlük, s halála előtt a Boldogasszony kiengesztolésére építtette ezt a kápolnát.

Az Inkey mauzóleum a család temetkezési helyül szolgált, s fenntartására Inkey Boldizsár a végrendeletében 2500 Ft-os alapítványt hozott létre.

A kápolnát egykor káplvária vette körül, melynek csak 3 középső fülkéje maradt meg mára. A középsőben egy fából faragott Krisztus Korpusz állt, melyet ma a Múzeum őriz.

Körben a megváltó passiójának egyes jelenetét megörökítő szoborcsoportok sorakoztak, a főkeresztes kaput Mária és Magdolna szobral díszítették. A templomban az oltáron, a hatalmas tabernakulum két oldalán kerubok álltak őrt. A boltozatos Jézust, Dávid királyt és János apostolt ábrázoló freskók díszítették. A cintóriumban állt 1842-től a klasszicista stílusú Inkey-urna, melyet a „legjobb édesapának, Boldizsárnak” emelt családja halálának 50. évfordulóján. Az urnát 1936-ban felejték át az Egyet kertbe (ma Károlyi-kert), ahol jelenleg is áll. A kápolna vandál pusztítása 1952-ben kezdődött. Az 50-es évek fémgújítási lázában a tetőjét borító rézlemezeket leszedték, (1962-ben felejték csak le ismét), berendezését elszállították, ma sem tudni hová.

1974-ben betörték a kápolnába, s kriptát kifosztották. Végül 1975-ben az Országos Műemlék Felügyelőség állította helyre.

Ma ismét felújításra vár, de nincs „gaz-

dája”. Karmazin József városi főépítész tájékoztatott a városi tanács terveiről: A kápolna minimális felújításához, az állagmegóváshoz, tehát a ropedások megszüntetéséhez, a kerítés, az ajtók, ablakok rendbetételéhez kb. 500 ezer Ft. szükséges. A városi tanács az 1990. évi költségvetéséből tudná az összeg felét kifizetni, ha a másik felét az OMF vállalná, de választ már nem kaptak a felügyelőség Zala megyei képviselőjétől. A Tungsram, a Bütorgyár, s a Domus Áruház korábban már érdeklődött – kiállítás helyiségként szeretnék volna hasznosítani – de pénzügyi miatt visszaléptek tervüktől. Dr. Vándor László régész, megyei múzeumigazgató-helyettes, a megyei kő-tár létesítését javasolta.

A tanács továbbra is keresi a hasznosítókat! A Zalai Közönlöny által 60 évvel ezelőt meghirdetett felhívást idézhetjük: „Meg kell menteni a lazsnaki kápolnát az elpusztulástól!”

Kunics Zsuzsa

Értelmiség falun (1.)

adásra visszük gyermekeinket, autóbusszal, Zalaegerszegre.

– És te?

– Nagyon távolról csöppentem ide. Herczegszántón születtem, egy a Bács-Kiskun megyei magyar-, horvát- és szerb nyelvű faluban. Bennünk élt a vágy már kisgyermekkorunktól, a tanítóképzőben pedig tudatosan vállaltuk, hogy iskoláink elvégzése után nemzetiségi területre megyünk tanítani, s munkálkodni fogunk e nép érdekében. 1959 óta tanítok Tótszerda-

Blazsetin István hétköznapijai

Csütörtök délután a tótszerdahelyi iskolában zajlik az élet, pedig a tanítási szünet közepén járunk. A tornateremben parázs csata dúl, s a tanári csapatban éppen a kapu mellé lövi a labdát, akit keresek: Blazsetin István iskolaigazgató. Tíz percet várok, de nem baj, marad szempillantásnyi idő arra, hogy Pistával, régi jó barátommal válthassak pár szót. Kicsit csapóztottam, de győzelem örömetől kipirulva várja a kérdéseimet.

– *Iskolai szünet van, s itt tizennégyen fociztok. Csak pár percet tudsz számomra kiszorítani. Lehet mindebből következtetni hétköznapijaidra, életformádra?*

– Nagyon is! A közösségi élet hagyományait a mi vidékünkön is megtépázta a város elszívó hatása. Nehezebb a közösségek szervezése, életbentartása, mint régebben. Bár mi, amint látod, a Labdarúgó Népfőiskola (igy nevezjük magunk között csapatunkat) színeiben gyakran összemérjük erőinket. Próbálkozunk iskolán kívül és belül is kisebb szakirányú körök szervezésével; a kertbarátok köre, a népi hímező szakkör, a Mura Együttműködési csoportja mind lehetőség a fiatalok hasznos időtöltésére. Havonta színházi elő-

helyen. Tanító, tanár, szakfelügyelő, igazgatóhelyettes, jelenleg az iskolaigazgatói beosztásom mellett vagy egy tucat társadalmi szervezetnek, köztük az Országos Nemzetiségi Tanácsnak is tagja vagyok. Amikor ide kerültem, hat tanerővel dolgoztunk, ma a körzeti tagiskoláinkat is számítva negyvenhárom fő a nevelői létszám. Tanítványaink közel 60%-a Budapest, Pécs, Baja valamint Jugoszlávia különböző iskoláiban tanul tovább, többségük állami ösztöndíjjal. A fiam egyetemet végzett, szlavista szakos tanár, kandidátusi vizsgájára készül. Leányom a pécsi tv-nél műsorbemondó-riporter. Feleségem itt tanít a mi iskolánkban.

Tudod, a mi tanítványainknak, ha itthon akarnak dolgozni, nem könnyű a tekinthet, az elismerést megszerezniük. Csak hosszú, szívós munkával érhetik el, mégis tantestületünk nagyobb fele a mi tanítványaink közül került ki.

– *És a költészet? Mikor jut idő a versírásra?*

– Éppen az idén, az egyik író-olvasó találkozó, melyet a gyermekkönyvhét alkalmából rendeztek, kérdezték meg tőlem ugyan-
ezt. A válaszom egy szó: útközben. Utazom egy érte-

kezletre, járok a falum határában, reggel indulok az iskolába, pecázok a Muraparton, felvilan egy kép, s jön az ötlet... A múzsa csókja csak egy pillanat. Láttam a gólyamadarat, ott tocsogott, keresgélte a mezőn. Mindennapi látvány, de gondolat megfogott; íme a gólya fekete, fehér tollakkal, piros csőrrel. Körülötte minden változik, zöldbe, sárgába, barnába burkolózik a táj. Fények és árnyak suhannak, kék majd szürke az ég. De ő marad a hűség, a változatlanúság jelképe. Megírtam a verset A gólya és a divat címmel. Bekerült a Gyermekköltészet című antológiába is. De a legnagyobb sikerem Zágrábban volt vele. Közel három ezer főnyi gyermekközönséggel kellett kapcsolatot teremtenem. Időre ment a „játék”, s a kapcsolatteremtés ilyen hatalmas tömeggel szinte megoldhatatlan feladatnak látszott. Ekkor jutott eszembe a gólya. Meséltem nekik róla magyarul, majd horvát nyelven. Az első bekiabálások már a sikert jelezték: Miért magyarul szóltál? Miért éppen a gólyáról meséltél? A

kérdésekre versemmel válaszoltam, felolvastam két nyelven költeményemet. A nagy taps azt is jelezte: a gyerekek megéreztek talán, hogy az összetartozás érzését akartam kifejezni.

De a terveimről is valamit. Tankönyveket írok, nyelvi transzparenseket tervezek, országos pályázatra készülő, a pedagógusok továbbképzésének tervén dolgozom.

Blazsetin István ezután váratlan fordulattal újra a falusi emberek tehetségéről, az összefogás erejéről szól.

– Ezek az emberek már sok mindent próbáltak a múlt évtizedek során. Mindig is tudtak és akartak alkalmazkodni. Házaik, kertjeik, gazdasági épületeik a szorgalmas munka eredményeiről vallanak. Jó lenne, ha országunk népe a gazdasági élet gyors változásaira, kihívásaira ilyen gyakorlatiasan, felkészülten tudna válaszolni, ahogy ők teszik.

A játékvezető sípszava vetett véget beszélgetésünknek. Pistát a második mérkőzésre várta csapata.

Dobó László

Felszálló megszállottak

Mihalyovszki Miklós üzemmérnök, Gál Zsuzsa érettségizett, Tőzse Anita könyvelő, Törgekes Andrea tanuló, Kun Attila műszerész és még 15 – ahogyan magát nevezi – megszállott ül össze szerdánként az MHSZ valamelyik szobájában hogy ábrándozzon a bárányfelhők közötti suhanásról és készüljön is arra.

Ha ez így egy kissé talányos, a magyarázat egyszerű: a kanizsai vítorlázórepülőkről van szó – közéjük tartozik a sorok írója is. A MéMRSZ kaposújlaki repülőtere „szállásul” szolgál, ahol megbeszéljük az orvosi vizsga eseményeit, gyarapítjuk elméleti felkészültségüket, hogyha fölpirkad a tavasz, testi-lelki késztségben álljanak. Pontosabban: suhanjanak a főhérszárnny gépeken.

– Mi a vonzó ebben? – kérdelem Zsuzsától.

– Ezt éppen te kérded? Aki egyszer ült olyan repülőgépen amelynek nincs hangja, de lágyan siklik a felhők alatt az többé nem tud lemondani róla. Olyan ez, mint az igaz szerelem – nevet Zsuzsa.

– Mi vagyunk a felszálló megszállottak, akik megtanultunk elszakadni a földtől! – így a kis Andrea.

– Tudják a barátaid, hogy repülő lány vagy?

– Igen és mondatom csodálkoznak, mert számukra kissé hihetetlen, hogy egyáltalán magamban repülőgépet vezetek. Gondolják milyen jó lehet ott fenn álmódozni egy magamfajta fiatalnak. Csakhat ott repülni kell, figyelni és nem ábrándozni.

Azt mondják, nem veszélytelen a repülés, hiszen a levegőben nincs miben megkapaszkodni.

– Ez igaz, de kellő felkészültséggel és önbizalommal apróra zsu görítható a veszély – elmélkedik Attila.

– Hogyan lesz valakiből repülő?

A választ Mihalyovszki Miklós üzemmérnök adja meg.

– Eljön közénk, teletömjük a fejét mindenféle tudománnyal, ha egészséges a teste is, tavasszal megröptetjük. Ha megkapta ezt a fertőzést és gyógyíthatatlannak bizonyul, akkor egészen biztosan repülő lesz belőle.

– És ha nem?

– Akkor valamelyik kocsmában egy korsó sörért készségesen és költői színességgel mesél mindazokról a veszélyekről, amelyeket sohasem élt át.

Józu nevetés után folyik tovább a tanulás a „gyógyíthatatlanok” között.

Varga József

Kutatók Kanizsán

Cszimadia céhláda.

Dr. Rózsásné Lendvai Anna dr. neve nem ismeretlen a történelem iránt érdeklődők körében. Kutatási területe: városunk és Zala megye mezővárosainak kézművesipara. Több esetben tartott előadást a múzeumi hónap érdeklődő hallgatóinak, valamint gimnazistáknak.

A Szabadság téri általános iskola tanára; szaktanácsadó.
– *Hogyan kezdett el ipartörténettel foglalkozni?*

– 1975-ben készült el egyetemi szakdolgozatom „Nagykanizsa kézművesipara a XVIII.-XIX. sz.-ban” címmel. dr. Degré Alajos, a Zala Megyei Levéltár akkori igazgatója és dr. Szántó Imre egyetemi tanszékvezető professzor, aki a dolgozatot bírálta, javasolták, hogy folytassam a kutatásokat, vizsgáljam a többi zalai mezőváros kézműiparát, és terjeszsem ki a XVIII. századra is vizsgálódásaimat. Megfogadtam a tanácsokat, és mert érdekel, folytattam a munkát. Nagykanizsán kívül Sümeg, Tapolca, Keszthely, Szentgrót, Túrje kézműiparát tanulmányoztam. Ezekben az években (1976-80 között) a városi könyvtárban dolgoztam csoportvezetőként, így – az Országos Levéltár és a Zala Megyei Levéltár anyaga mellett – a lehetséges szakirodalomhoz, könyvtárközi kölcsönzéssel gyorsan hozzájutotam.

– *Mikor kapcsolódtott be a Pécsi Akadémia*

Bizottság munkájába?

– A kanizsai munkabizottság munkabizottságának megalakulása (1977) óta tagja vagyok, de részt veszek a Veszprémi Akadémiai Bizottság Kézművesipartörténeti Munkabi-

a Zalai Gyűjtemény „A XVII. sz.-i zalai céhek” című tanulmányomat is.

1980-ban a felfedhetlen Degré Alajos arra kért, hogy a levéltárrendezés során és a lap-pangásból általa feltárt, kanizsai tűzkárokról szóló terjedelmes iratcsomóra – mint alapvető forrásra – támaszkodva mutassam be a XVIII.-XIX. századi kanizsai tűzvédelmet. E munkám szintén a Zalai Gyűjteményben jelent meg. Látszólag nem céhtörténeti téma, lényegében mégis az, hiszen a városokban a céhek feladata volt a tűzoltás megszervezése; így a tanulmány egyben addig nem ismert várostörténeti források közreadása

csizmadia, fazekas, takács. Ezeknek volt önálló céhük, de rajtuk kívül másoknak is, így a molnároknak és asztalosoknak.

– *Mivel foglalkozik most, milyen tervei vannak a jövőben?*

– 1980-tól iskolaigazgatói munkám mellett kevésbé volt lehetőségem kutatómunkára, s éppen ezért megtisztelő és örömteli volt, amikor 1984-ben a Veszprém Megyei Múzeumok reprezentatív kiállítású jubileumi évkönyve közölte a korábban Zala megyéhez tartozó Sümeg és Tapolca kézművesipar-történetére vonatkozó kutatásaim eredményeit.

Ötödik éve Nagykanizsa város és környék

Céhek nyomában

zottságának kutatásaiban is. Még 1976 nyarán szakdolgozatom kapcsán meghívták Pécsre egy helytörténeti konferenciára, ahol előadást tartottam. Itt ismerkedtem meg a veszprémi bizottság vezetőivel, akik bevontak a munkába. Annyit el kell mondani rólok, hogy 1970-es évek elejétől csodálatra méltó munkát végeztek: feltérképezték 112 magyarországi közgyűjtemény és 14 magángyűjtemény céhes emlékeit, tárgyi és írásos emléket egyaránt az egybegyűlt adatokat számítógépen feldolgozták, majd több szempont alapul vételével rendszerezték, s ezeket az eredményeket két kötet – a szakmában „céhkataszter”-nek nevezett kiadványban – meg is jelentették. E kézikönyv nélkülözhetetlen minden céhtörténész számára.

– *Saját kutatásairól mit kell tudni?*

– A József Attila Tudományegyetemen 1979-ben doktoráltam a zalai származású és jelenleg Zala megyében élő dr. Szántó Imrénél, aki dolgozatom témavezetője, irányítója, egyik későbbi tanulmányom lektora volt. A disszertációm „Zalai mezővárosok kézműiparának összehasonlító vizsgálata a XVII.-XIX. sz.-ban” címmel kutatási eredményeimet foglalta egybe. Akkoriban közölte

is. S hadd mondjam, egyik legkedvesebb tanulmányomra vált.

– *Melyek voltak a jellemző mesterségek Kanizsán, s kérem, mutassa be a vegyes céheket!*

– Tudjuk, hogy a céh a feudalizmus kora kézműveseinek szervezete, általában az azonos ipart űzőket egyesítette. Voltak olyan helységek, ahol az egy mesterséget folytató mesterek csekély száma miatt külön-külön céhet nem tudtak létrehozni. Ilyenkor történt, hogy a különböző szakmájú kézművesek azonos cébbe tömörültek. Az ilyen céheket nevezik vegyes céheknek. Egyébként a legjellegzőbb kanizsai mesterségek a következők voltak:

szaktanácsadó tanára vagyok magyar és történelem tantárgyakból; feladataim mellett egyre kevesebb az időm tudományos munkára. A kézműipar története viszont örökre érdekel, s bizonyos kérdései a kezdektől foglalkoztatnak. Jelenleg egyik nagy múltú kanizsai céh, a csizmadiacéh 1699. évi szabályzatának szövegét vizsgálom. Azt próbálom kideríteni, milyen hasonlóságok és különbségek vannak Nyugat-Dunántúl és Kanizsa az időbeli csizmadiacéheinek szabályzatai között és mindezeknek mely városba nyúlnak gyökerei.

Horváth Ilona

Molnárok céhkorsója 1851-ből.

Takácsok céhkorsója.

Jó buli volt

Ismét túl vagyunk egy országos rocktalálkozózn. Olyan „buli”, amelyre az ország minden részéről érkeztek amatőr zenekarok. Nem közismert szupergroupok léptek fel 1989. december 29-

teljesen új, a szokványtól eltérő zenei kultúrát alakítottak ki. Ma már feledésbe merültek.

A 80-as évek végére kialakult egy újabb csoport a fiatalok körében, a kemény, ütögetős, s agresszív heavy-, thrash-, speed-, glam-, stb. metalt kedvelő tizen- és huszonevesek rétege. Talán érdemes elgondolkozni azon, hogy ők miért nem a diszkók „bíborszín-világát”, a többezer forintos valódi bődorzsekkiben való tetszelgést, a pénz utáni történetét választják. De nem feledhetjük el azt sem, hogy a zene e stílusához kötődő fiatalok közöttünk élnek társadalmunk egészébe tartoznak, s ők is szép, új világot szeretnének! Tudom, más-ságot nehéz elfogadni, de meg kell birkóznunk ezzel a feladattal is.

Én úgy érzem, hogy az évente egyszeri rocktalálkozó nem elégíti ki az érdeklődők igényeit. A jövőben több alkalommal lehetne hasonló jellegű koncerteket szervezni, akár egy zenekar fellépésével is.

A heavy metal rajongók nevében köszönet jár a rendezők, szervezők fáradozásáért, s bízom abban, hogy az esetenkénti kirívó, taszító cselekedetekből nem vonnák le a messzemenő következtetéseket. Mert jó „buli” volt ez, s folytatást kíván.

Kelemen Marcell

Kevés az egy

én az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Házban, hanem még ismeretlen, kezdő, ugyanakkor törekvő csapatok. Olyan együttések, mint például a nagykanizsai Easton, mely az évek múlásával egyre igényesebb zenével vívja ki a közönség elismerését.

No igen, a közönség! Sokan elborzadhattak, akik látták a hosszú hajú, bőrdzsekis, farmernadrágos fiatalokat a koncertre igyekezni. De nem így érezhettek a 60-as évek felnőttjei is? Azok, akik látták, mint a hippimozgalom végigsöpört az egész világon, menedéket nyújtva az ifjúságnak. Tudom, most már megbékélték, s az idő történelemé fakította a „virág-gyermek” énekét.

Vagy emlékezzünk a punkokra, akik a lázadás jelképeként fejükön hatalmas, színes taréjt hordtak, s egy

Rendezte: Petrik József

Hol kell keresni egy színházi siker összetevőit? A néző a színpadon látottak alapján ítél - joggal. És mi van mögötte?

A Charley néneje sikere vezette el a Dr. Mező Ferenc Gimnázium és Közgazdasági Szakközépiskola diákjait a rendező Petrik Józsefhez. Hívásunkra azonnal jött Budapestről, nem ismeretlenül. Évekkel ezelőtt rendszeres vendége volt a 406. sz. Polai János Ipari Szakmunkásképző Intézetnek. Sok sikeres népszínházi előadásról beszélgettünk vele és a művészekkel, órákon át.

A HEMO-ban tartott mostani találkozó a külisszak mőgé vezette a tanulókat. A közönség tisztelete, a színház szeretete, az élmény- és művészetnyújtás igénye határozta meg a beszélgetés vonalát.

Petrik József nem hisz a színház válságában. Színházra mindig szükség lesz - vallja. A vonzerő nem csökkenhet a színház és a néző között, hiszen közvetlen a kapcsolat. Kétségtelen, hogy a társadalom válsága a színházban is érződik. Azt is tudomásul kell venni, hogy a színház a maga erejéből sohasem tudott megélni, ma sem. Az is alapelv, hogy nem lehet meg Thália épülete közönség nélkül. Egy amerikai színházteremtész véleményét osztja a főrendező, aki szerint az a jó színház, amelyet egyaránt élvezhet az egyetemi tanár és az egyszerű ember.

A beszélgetés során Petrik József művészi, rendezői ars poeticáját öt gondolatban összegezte: a közönséget fel kell mérni, ismerni kell; tisztelni kell a nézőt; világosan értelmezett előadásokat kell nyújtani; csak jó darabokat szabad elfogadni és nagyon jó színészeket kell szerződtetni. Petrik nem bízik és nem is hisz a rendezői színházban, viszont sokat ad arra, hogyan gondolkodnak róla az emberek. Most már nem szabad a közönség ellen színházat csinálni.

Hogyan történik a darab-

választás? Mikor kap egy rendező darabot? Zsarnok rendezőnek tartja-e magát? - záporoznak a kérdések. Itt vett egy kis levegőt Petrik József, „a gonosz Törpe”, „az ordító Egér”. -

Tudósítás egy találkozóról

Nem tartja magát zsarnoknak. Elmondta, hogy ő a nézőkért, a színészekért veszekszik a siker érdekében.

Lengyel Erzsébet művésznő, a főrendező felesége természetesen színészpárti. A „családi konfliktusok” e területen is elviselhetők (legalább is az elmondottakból ez derült ki), a színészek és a közönségnek kell győztesen kikerülni. Ezért nem is haragszik meg Petrik József. Egyértelműen kiderült, hogy a rendező nagyon sokat ad a színészek véleményére, kik nála aktív közreműködők egy-egy előadás létrejöttében.

Hallottuk még a színészválasztásról, a kritikákról, művészek közötti kapcsolatokról a próbák és az előadások során. Sok minden „belleféri” a közel kétórás beszélgetésben. Petrik József még látványos bukasáiról is szólt. A főrendező véleménye szerint, ha egy előadás nem tetszik a közönségnek, rosszat ír róla a kritika, ha nem élvezik a játékot a művészek, az nem maradhat műsoron.

Nagykanizsát szerencsésnek tartja, mert többfajta színház jelentkezik, ez orientálja a közönséget, nevel, igazi befogadóvá teszi. Reméli, hogy a Népszínház is egyre többször jut el a városba. A többszölamúság több értéket juttat a közönséghez.

Elégedetten kelt fel a művészházaspár és a közel félszáz mezős. Kellemes és hasznos délután volt. Reméljük, folytatása következik.

Horváth György

A Dunaújvárosi Nyomda kft pályázatot hirdet ügyvezető igazgatói

munkakörbe

Az ügyvezető igazgató feladata a 110 főt foglalkoztató társaság működésének biztosítása a SzMSz-ben és az alapító okiratban foglaltak szerint.

Pályázati feltételek:

szakirányú felsőfokú végzettség, legalább 5 éves, a nyomdaiiparban szerzett szakmai és 5 éves vezetői gyakorlat. A kézirásos pályázat tartalmazza a pályázó szakmai életútját, jelenlegi tevékenységének és jövedelmi viszonyának ismertetését, valamint iskolai végzettségét igazoló okmányainak másolatát. Nyelvismeret előnyt jelent.

Bérezés:

megegyezős szerint.

A pályázatot kérjük az alábbi címre:

Vörösmarty Nyomda
H-8000 Székesfehérvár,
Irányi Dániel utca 6.

Büky László versei

Csak hajóút

Az örvény alján csont, -- a hús, a lélek
bódfító táncban rég elkopott,
hideg szörnyek szeme, zöld állkapocs,
fogak éle, habok börtöne, fények:

fekete falú vízforgás, de félek,
koporsót érő éjbársony torok --
olajjal öntelek, hogy csillapodj,
mint középkori bátor tengerészek.

Fehérre mosott koponyák, igazgyöngy
kell díszként az ölelő tölcsér nyakába.
Ó, nyílhatsz, vízi virág, az ácsolt tölgy

sajka is lehet, nem szörnyek lakása!
Csak hosszú hajóút a siralomvölgy,
ha van az utasnak matróza, társa.

Porból, sárból

Csipkebogyó izzott az égen,
vörösbegeként hintált az est,
szél jött s ember,
se hús, se test.

Akár füveket szórna széjjel,
nyomában mindig ez marad:
az üresség illatos éjjel,
és égben szálló madarak.

Majd szírom rezdül, porzók, bibék,
szivárvány súlyú lepkeszárny...
és már árnyékbokrából kilép
ki porból, sárból erre járt.

Csipkebogyó izzott az égen,
vörösbegeként hintált az est,
szél jött s ember,
a csont, a test.

Olvasta?

Palintól Szegedig

Büky László: *Képkalkotás és képrendszer*
Füst Milán és Karinthy Frigyes
költői nyelvében c. könyvről

Valljuk be, azok is meglepődnek a hír hallatán, akik ismerik Büky Lászlót, talán azért is, mert munkásságát párnázott csend öleli, a földrajzi távolság is mintha megnövekedett volna ez esetben; de sokszor szép-irodalmi munkáknak sincs meg a szükséges visszhangfeltételek: mért túl közel vannak?... Ilyen kettős természete lenne a (földrajzi) távolságnak?

Kandidátusi értekezésének könyv alakban való megjelenése így – szűkebb pátriájában, Nagykanizsán – sokkal több, mint egy tudományos bevezető a versek „mögöttes világba”: elszámolás a kapott talentumokkal.

Nehéz próbákot választott, noha, látszólag, mi lehetne fel-emelőbb, mint versekről írni. Nálunk, de másutt is, létezik egy népes tábor, olyan, amely valósággal szentségőrtésnek

ítéli a „költői álmok testének” boncolását, azt hirdetve: az az igazi és értékes, amit nem kell magyarázni. – „A közérthetőség és az érthetőség közé egyenlőségjelet téve. Isten tudja pontosan, honnan származnak ezek a nézetek, gyanítható, hogy a „vadzseni” kultusszal, a tanulatlan alkotó kultuszával egyidősek.

Büky László munkájának központi célja a lírai (stilisztikai) képek létrejöttének és a költői gyakorlatban (Füst és Karinthy verseiben) előforduló színjátásának leírása. Jóllehet tiszteli a verset – hiszen maga is írt és publikált a Zalai Hírlapban, jó ideig –, eltartja magától, a legszigorúbb tárgyilagosságra törekedve. Azért folyamodott a szótári irodalomhoz (az értelmező szótárhoz), hogy az egymásba villódzó, az egymást támogató jelentésleírások hite-

lesek és ellenőrizhetők legyenek. És ez nem az olvasók megnyerésének fogása (captatio benevolentiae), hanem a tudomány és a tudós hite. – Nos, ha a verset is tárgynak, esztétikai tárgynak tekintjük, akkor indokolt annak szerveződési, lélegzési egységisége mellett az általánoshoz való kapcsolatának bemutatása is. Még akkor is, ha a mű, a művészi tárgy

egyetlen pontján se helyettesíthető más elemmel, eszközzel, különben maga az egyéni kifejezőmód degradálódna, válna fölöslegessé. – Így az olvasó sosem érezheti, hogy helyette olvastak-értelmeztek, hogy a logikai – stilisztikai szöveg valamennyire is pótolná magát az elsődleges élményforrást, az olvasást.

Füst Milánt sose kényeztette a sors; hol különcknek, hol az ún. objektív líra és a szabad vers megteremtőjének tartották, de ami rosszabb: kevesen olvasták. Így Büky vállalkozása – sajtatos formában – költőbefogadók találkozájának is értelmezhető.

Ha igaz, hogy a bölcselkedés – és általában az ismeretszerzés a csodálkozásban feloldódó kíváncsisággal kezdődik, akkor annak is igaznak kell lennie, hogy a költészet – ha nem is végérvényesen –, megszabadít anyagi részünk nyűgeitől, csak hinnünk kell benne, úgy, ahogy Büky tanár úr hiszi.

Palinban kisdíjakokat eszméltetett a vers szabásmintáira, Szegeden leendő tanárokat, most, könyve révén, kitágult az „osztályterem”: legyünk hallgatói, olvasói. (Akadémiai Kiadó)

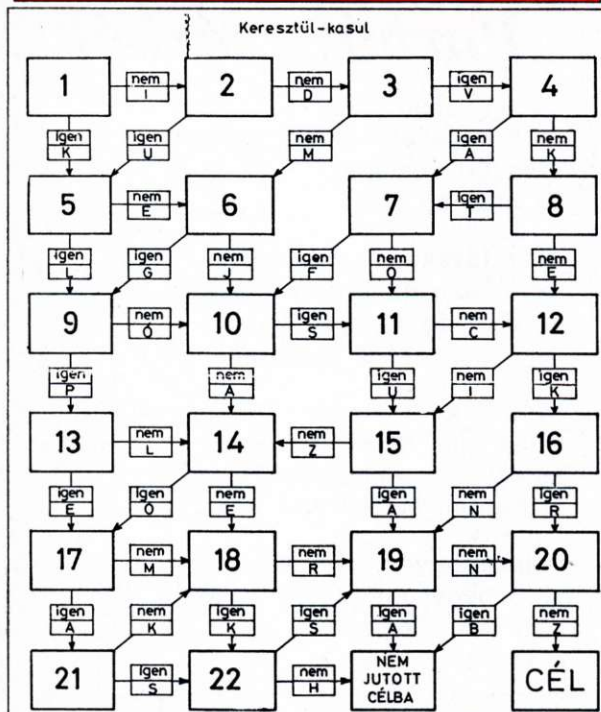
Törd a fejed!

Törd a fejed!

Törd a fejed!

Hétköznapi történet

Keresztül-kasul

Az ábra, melyen haladni kell

Az alábbi eldöntendő kérdésekre adott igen és nem válaszok segítségével haladhatunk az 1. számú négyszögtől azokon a téglalapokon át, melyekre a helyes válaszok vezetnek, de nem kell áthaladni valamennyi téglalapon. Egy téglalapot viszont csak egyszer lehet érinteni! A helyes válaszok mellett álló betűkből összeállítható egy írónév. Ez a megoldás. Fontos, hogy a betűket nem sorban kell összeolvasni, hanem némi leleménnyel össze kell rakni belőlük a nevet.

A megfejtés beküldési határideje: 1990. január 16., kedd. A megfejtők között könyvjutalmat sorolunk ki.

A hozzáillő kérdések

1. Cervantes don Quijote című regényében a címszereplő beszél állandóan közmondásokban?

Mese – mese – meskete

Történetek a Parasztbibliából

Az asszony teremtése

Mikor má mögteremtötte az Isten a világot, beszélgetött az arkangyallal. Előgyűtt a szó az emberről is.

Az arkangyal azt mondta, ha már mögvan az embör, párjának is köne lönyni, hogy ne lögyön úgy magában.

– Jól van – így az Úristen. De most mög azon tanakodtak, mibü lögyön hát az asszony? Abban állapotak mög, hogy az emberbü csinálják. Az Úristen azt mondta, hogy legjobb lösz a feje csontjábü. Az arkangyal erre azt

* A Parasztbiblia a Biblia néphagyománybeli továbbélése, olyan, mint áradás után Vadvizországot ártérülete. Tükröződik benne az ég sejtelmessége, de a földön járó vaskos humor is. Az eredetit csak nyomokban örzi, öntörvényü alkotás. Ebből közlünk néhány részletet. Ime, az első!

2. Lajos a gyermekét Ida hegyének sziklái közé téteti ki?
3. A komikum értékvesztést jelent?
4. Morgenstern A hal éji éneke c. verse a fordításban sokat veszít eredeti ritmusából?
5. Örkény István Ballada a költészet hatalmáról c. frása ugyanolyan mértékben fródolt, mint Villon Ballada a blois-i költőversenyre c. költeménye?
6. Arisztotelész foglalkozott poetikával?
7. A Halotti beszéd szövegére Durkó Zsolt írt oratóriumot?
8. Az első magyar időmérőket vers Sylvester János Újszövetség fordításának a bevezetője?
9. Károlyi Gáspár bibliafordításban Hess András nyomdájában nyomtatták?
10. Mab királynőről Mercutio beszél Rómeó és Júliában?
11. Látjuk Rómeót a dráma első jelenetében?
12. Marduk a Kalevalában szerepel?
13. Michelangelo festette a Mona Lisa c. képet?
14. Roland kürtjének a neve Olfan?
15. Shakespeare a Troilus és Cressida c. színdarabját Boccaccio műve alapján írta?
16. Az Iliászban a legöregebb görög vezér Neszlor?
17. Horatius versében a Soracte záporáról ír?
18. Józsefet megismerték a testvérrel, amikor élelemért Egyiptomba mentek?
19. Az Őszövetség világleképe szerint csak a Föld körül van víz?
20. Balassi Bálint az első magyar költő, aki bekerült a világrodalomba?
21. Augustinus Szent Ágoston nagypapja volt?
22. Velázqueznek van olyan képe, amelyet tükörről festett?

Gyógyszertárban

Reszkető kezű nyugdíjas nyújtja be a receptjét az üvegablakon, és feszülten nézi, ahogy a gyógyszerész számol. Amint megkapja a számlát, böngészni kezdi.

– Olvassa el, kérem, mennyit fizetek! – kéri meg a mögötte állót – Nem látom jötte!

– Százhuszonnyolc. – Jaj, istenem, ettől félttem! Nem tudom kifizetni! – mondja, s csak áll, nézi a receptet, nem indul a pénztár felé.

– Neni, tessék jönni! – hívja a mögötte állót. És miután kifizette saját számláját, kiegészít a néni pénzét a hiányzó harminc forinttal.

Tapintatosan teszi, mégis kínos zavarban van. A néni, ha lehet, még jobban.

– Köszönöm – motyogja... Mire felnéz, jötevője már nincs sehol.

H. M.

Mese – mese – meskete

mondta, hogy akkor az asszony lönye a ház feje, hát ne abbü csinálják. Erre az Úristen azt mondta:

– Jó lösz hát a lábábü.

– Akkor mög igön lábkapcája lösz az embörnek – szölt rá az arkangyal.

Utoljára aztán abba ögyeztek mög, hogy az embör ódalcsontjábü csinálnak asszonyt. Ki is vötték a csontot. Hanem amint letöttek a gyöpre, aztán félrenéztek, egy arra mönő kutya elszaladt a csonttal. Uccu, utána az öreg mög az angyal! Amint aztán a kutya átugrott a sövényön, az arkangyal mögpakta a farkát, de a kezibe maradt. Mivel pedig a kutya a csontot elvitte, a farka mög ott maradt, így a kutya farkábü teremtötte Isten az asszonyt.

Kérdések felnőttekhez

Kikéltették a Magyar Köztársaságot! Ki ne hallotta volna, hiszen minden újság ezt hirdeti. A világ szinte minden tévécsatornája közvetített részletet a budapesti ünnepsorozatból.

De mi is volt valójában az indítéka, az előzménye? Mi volt 1956-ban, amiről eddig csak titokban lehetett beszélni? Es beszélt egyáltalán valaki ezekről a dolgokról?

Kérdések sorozatát teszem fel, és valószínű, hogy mindenki csodálkozik, mert a választ elolvashatnám a lapokban, melyek nagy betűkkel hirdetik az eseményeket. Vagy ott a tévé, ami előtt mi, felnőtt embertársaink szerint, csak bambulunk. Persze, hogy ott ülünk előtte, mivel mindig azt mondják nekünk: „Most nem érek rá. Menj fiam, nézd a tévét vagy olvass!” Olvass, de mit? Hiszen ma már félek kezembé venni egy olyan könyvet, amely a történelemről szól, mert félek, hogy ellentmondást találok eddigi ismeretemben még nagyobb lenne a zűrzavar az agyamban. Nem tudnám, mit mivel kell kapcsolatba hozni, s melyik hiteles az ellentmondásos eszmék közül. Vajon megmaradt az a rendszer, amely most van, és mindig az elfogadott elméletek lesznek az elfogadottak? Kérdés, hogy nem jön-e el ismét az a korszak, amely eddig rettegetésben tartotta a népet. S ki a nép?

Ujabb kérdés, melyre nem tudjuk a választ. De nem kezdem el ezt is fejtegetni, mert – gondolom – túl pesszimiztának tartanak. De ki csodálkozik ma már? Mert mit hangoztat minden politikus? Hogy a Mi jövőnké formálják. De ha egyszer a Mi jövőnk lesz, ami lesz, akkor miért nem tudhatjuk meg, hogy miként szervezik? Mi lesz abból, ami most van kialakulóban? Miért nem tudhatjuk? Miért kell azt kapnunk minden kérdésünkre válaszul, hogy „... majd ha nagyobb leszel, megérted?”

Miért???

Kikéltették a Magyar Köztársaságot! Ujjongunk, mert mindenki ezt teszi. Örülünk, és nem tudjuk, minek.

A felnőttek megpróbálják a „gyerekeket” elvonni a politikától, azt hangoztatva: „Ne törje magát az a szegény gyerek ezzel is. Inkább csak tanuljon.” (Mintha nem tanulnánk a politikai változásokból is! Minden ismeret nélkül hogyan beszélünk rólunk az iskolában?) Használni akarnak. S használnak-e? Ezt senki nem tudná megmondani. De tény, hogy sok gyerek, aki már nem is olyan gyerek (hiszen egy 10 éves embernek van jelleme, önálló döntésképesége, gondolkodása), nem foglalkozik az országban történetekkel. Nem tudják, mi a különbség a népköztársaság és a köztársaság között. Kitalálják, hogy a felnőttek erről nem beszélnek!

Leírom tehát a kérdést ismét: van-e jogunk mindent pontosan megtudni a körülöttünk történő dolgokról? Pontosán és részletesen! Semmit el nem hallgatva?! Ha mindezt értünk, a jövőnkért tesszük!

Sajni H. Pálma
gimnáziumi tanuló

Műsorajánlat

21.25

Éva és Vera

A film két asszony életét állítja párhuzamba. Éva (Éva Bosaková) tornászno, világbajnokságra készül, egy percnyi szabadeje sincs, annyira lekötöti az edzés, a gyakorlat. Munkája sok örömet és kint hoz, míg eljut a világbajnoki emelvényre, a csúcsra.

Vera (Vera Uzelacová) háziasszony, férjrel, gyerekekkel, mindennapi gondokkal, s felüldülési némi szerelmi kalanddal. Eddig nem találta meg azt a tevékenységet, azt az életformát, ami értelmet adna napjainak.

TV1

Január 12., Péntek

MTV 1 21,25 Vera Chytilová-sorozat

MTV 2 22,15 Emerson, Lake and Palmer (NSZK zenés film)

Osztórák 2 22,50 Mahabharata (Az indiai nemzeti eposz filmfeldolgozása)

Super Channel 20,00 Különlleges koncertek: a YES

RTL 19,15 A tengeri farkasok (Angol háborús film)

Január 13., Szombat

MTV 1 20,15 A misszió (Angol film)

MTV 2 15,00 A medve (Francia riportfilm egy különleges forgatásról)

22,15 Nancy Wake (Ausztrál tévéfilm, II/1.)

Osztórák 1 9,30 Angol nyelvtanfolyam

10,00 Francia nyelvtanfolyam
Osztórák 2 20,15 Szegények és gazdagok (Amerikai film)
Sky-Eurosport 18,00 és 23,15 SI Világkupa
Super Channel 22,50 Macskaember (horrorfilm)
TV 5 18,05 A világ állatai (Természetfilm)
RTL 23,00 Forró nyár
0,35 A Tobruk halálkommandó

Január 14., Vasárnap

MTV 1 19,00 A Hét
21,40 Mestersége: színész Galambos Erzsé

MTV 2 16,00 Bolygók, a Föld (Amerikai ismeretterjesztő sorozat)

19,00 Goldoni: Velencei terecske (A kaposvári Csiky Gergely Színház előadás)

21,35 Nancy Wake (Ausztrál tévéfilm, II/2.)

Osztórák 1 21,20 Verdi: Rigoletto
Sky-Eurosport 12,30; 18,00 és 23,15 SI Világkupa
Super Channel 20,30 Két asszony között (Amerikai lélektani dráma)
RTL 20,15 Szerelmi üdvözlések Meranból (NSZK film)

Apolló Filmcentrum

Január 11-14 Rémálom az Elm utcában (am. film) (16, 18 és 20 óra)

Stúdiómozi

Január 11-17 Gilda (olasz-am.-szex-video) (20,15 óra)

Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Ház

Január 14 „Egy könyv megszólal” (Dinnyés József műsora) 15 óra

19.00

Velencei terecske

Képünkön Pogány Judit, aki Gasparina szerepét játssza a Velencei terecske című verses komédia kaposvári Csiky Gergely Színház-i előadásban. **TV2**

Könyvtári sikerlista

1. Bokor Imre:

Kiskirályok mundérban
Bp., Új Idő Kft., 1989

2. Paul Samuelson:

Közgazdaságtan I-III.
Bp., Közgazd. és Jogi Kvk. 1987-88

3. Méray Tibor:

Nagy Imre élete és halála

Bp., Bibliotéka, 1989

4. Stephen King:

A ragyogás
Bp., Európa, 1986

5. Bartis Ferenc:

Rácsok között
Romániában
Bp., Idegeny.

Folyóiratk., 1988

6. Brigitte Hamann:

Erzsébet királyné
Bp., Európa, 1988

7. George Orwell:

Állatfarm
Bp., Európa, 1989

8. Lendvai L. Ferenc:

A gondolkodás története
Bp., Móra, 1984

9. Arthur Bloch:

Murphy törvénykönyve
Bp., Gondolat, 1988

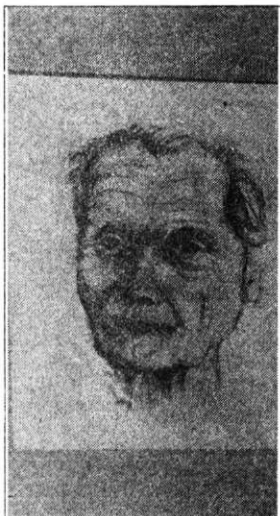
10. William Wharton:

Madárka
Bp., Európa, 1987

Kettős kiállítás

Január 10-ig láthatják az érdeklődők Dér Tibor festő és Babati Csaba rajz szakos tanító vásárlással egybekötött kiállítását az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Házban. Felvételek a kiállítás anyagából.

Nem hiszem, hogy sok olyan ember lenne Magyarországon, akár fiatal, akár öreg, akít ne érintett volna mélyen mindaz, ami az egyébként békét és szeretetet sugárzó karácsonyi ünnepek alatt, és azt követően Romániában lejátszódott. Úgy gondolom különösen a fiatal nemzedék számára hozott valódi történelmi leckét, hiszen a világtörténelemben először, – a modern technika jóvoltából – a szemünk előtt, túlünk hallatára játszódtak az események. Erre még bizonyára azok is odafigyeltek, akik egyébként úgy mondják nem politikálnak, akiket eddig nem nagyon érdekelt mi játszódik körülöttük az országban vagy a nagyvilágban.

A forradalmakat, a véres összetűzéseket, a hősi halált csak filmekről ismerő korosztályok a valóság által rendezett, tragikus és felemelő pillanatokban bővelkedő, valódi forradalmat élhettek át. Bizonyára ez is közrejátszott abban, hogy minden kérdés és felhívás nélkül megindult a segítélyek áradata. Ki-ki gondolkodás nélkül adta, amit tudott, ruhát, ételmezt, gyógyszert vagy éppen életmentő vért. Senki nem tudta, hova, kinek jut majd az adományból, senki nem várta érte köszönetet. Sokan nehezen kuporgatott forintjaitkat, mások félve őrzött élelmiszer tartalékait ajánlották fel. S mindezt egy olyan országban, ahol évek óta mást sem lehetett hallani, mint, hogy az emberek egyre közömbösebbek, nem törődnek egymással, nem segítik egymást, mindenkinek csak saját magával van elfoglalva.

Talán sokszor valóban így van, így volt. Most mégis kibújt belőlünk a valódi emberség, az együttérzés, a másokért való tenniakarás. Örülünk kellene, hogy így van,

büszkének kellene lennünk, hogy lám ez a nép megmutatja, akkor is segít a másikon, amikor maga is bajban van, amikor magának sem telik olykor még a legszükségesebbekre sem.

Örülöm kellene, de nem tudok. Nem tudok, mert egyre az jár az eszemben, hogy miért kell ekkora tragédiának, annyi szörnyűségnek bekövetkeznie ahhoz, hogy megmozduljon a szív és adjon a kéz. Miért nem hat meg bennünket a túlünk karnyújtásnyira élőek hétköznapi nyomorúsága? Miért fordulhat elő, hogy magányos öregek, vagy elhagyott fiatalok halnak éhen, fagynak meg, szípjazzák át magukat a túlvilágra anélkül, hogy bárki segítsen rajtuk?

Lehet, hogy mi csak akkor tudunk, vagy akkor szeretünk adni, amikor ezzel hatást lehet elérni?

Amikor ezzel mások előtt fel vagy ki lehet tűnni? Lehet, hogy könnyebb egyszer odaadni a pénzt vagy ruhaneműt, mint naponta megkérdezni az időseket, betegeskedő szomszédot, hogy segíthetünk-e valamiben? Lehet, hogy könnyebb az emberiségért tenni, mint egyetlen gyermeket kimenteni brutális környezetéből?

Nem akarom a Romániában élőeknek nyújtott áldozatkész segítséget lebecsülni. Sőt! Abban reménykedem, hogy ez a tisztító tűz mindannyiunkat megperzselt annyira, hogy nemcsak a túlünk sokszáz kilométerre lévőkként aggódunk, nemcsak értük vagyunk készek minden áldozatra, hanem azokért is, akik mellettünk, velünk élnek. Még akkor is, ha ez kevésbé látványos.

Lőrincz Annamária

Művészpalánták

Az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Házban tehetséges apróságok nevelődnek művésszé. Tanítómasterük Bálints Kálmán festőművész.

(Tóth Ferenc felvételei)

Túrázóknak

A DKG Természetbarát Egyesülete január 14-én túrát indít a Füzvölgy-Csinger-Viganvár-Magyarszerdahelyi-hegy útvonalra. A természetet kedvelők 10.45-kor indulnak az autóbussz állomásról. A táv 10 km, a részvételi díj 26,- Ft.

Sakk

Lámpagyáriak az OB II-ben

Rendhagyó évet zártak a Tungsram SE sakkozói, akik az elmúlt bajnoki évben végleg betörték a minőségi sakkéletbe.

- Az év elején nagy harcban álltunk a Magyar Sakkszövetséggel és a Pallas SE szakosztályával. Végül is a sport, a szabályok döntöttek a mi javunkra s ezzel sorrendben második bajnoki évünket kezdhettük meg az OB II. Nyugati csoportjában - kezdte a visszaemlékezését Nádasi Tamás, a városi sakkszövetség vezetője, a Tungsram versenyzője.

A 13 csapatos mezőnyben, a sok vihart kavart előzetes bajnoki „harcok” nem teettek jót a kanizsaiaknak. A „szabályháborút” ugyan megnyerték, de a sűrített fordulóknak még nem találtak magukra. Gyengén kezdték az 1989. évi küzdelmeket, majd nagy változások történtek a csapat házatáján.

- A gyári és sportkörüli vezetés teljes bizalmát élvezték, kiemelt támogatást kaptunk. Ennek következtében sikerült egy jó erőkből álló csapatot „összekovácsolni”, amelyet erősített Rausz Attila, Ragats József, Gerencsér József, Csikár Brúnó, az átigazoltak, akik a korábban már bizonyított kanizsai versenyzőkkel együtt nagy sikerű kollektívát alkottak - hangoztatta Kuhár László, szakosztályelnök.

A lámpagyáriak az 5. fordulótól „feltámadtak”, sorra aratták győzelmeiket, egyre feljebb kerültek a bajnoki táblázaton és hosszú időn át a „dobogón” is tanyáztak. A kanizsaiak ragyogóan me-

Volt egyszer egy sportág

Olajos női röplabdacsapat az NB II-ben (II.)

Az Olajbányász női röplabda csapata két évi megyei szereplést követően jutott fel az NB II-be, amely 1978-ben kezdte meg minőségi szereplését a 14 csapatos nyugati csoportban. A bajnokságban tavaszi-őszi

rendszerben, kétfordulós körmezőzéses formában küzdöttek a bajnoki pontokért.

A sportág második vonalába bejutott „olajosok” az 1978. évi idénynyitón (április elején) Kaposváron játszották első NB II-es mérkőzésüket, melynek jegyzőkönyve:

Kaposvári Vasas Izzó - N. Olajbányász SE 3:0 (5,4,4)
N. Olajbányász: Szmodics, Ferincz, Tóth Á., Gulyás, Illés, Takács. Csere: Busa, Lukács. Edző: Gulyás Ferenc.

A mezőny legfiatalabb csapata a tavaszi idényben jól mutatkozott be (6 győzelem, 7 vereség), de az őszi sorozatban a lendület alábbhagyott. Összességében: megféleltek a várakozásnak, akik első NB II-es évadjukat a 10. helyen zárták (9 győzelem, 17 vereség), amelyért a legtöbbet Gulyás, Illés, Szmodics, s a tavasszal szerepelt Tóth Á. tette.

Az Olajbányász az 1979-es bajnoki évben beköltözött új otthonába, a Cserháti SZKI sportsarnokba. Ugyanakkor gondot okozott a kevés edzésidő, az akadozó utánpótlás-nevelés és nem sikerült megfelelő szakosztályvezetést sem kialakítani.

A tavaszi idény végén aztán lemondott a „mindenes” Gulyás Ferenc, aki helyett Révész Béla lett a csapat új edzője.

Az olajosok a második NB II-es évüket is a 10. helyen fejezték be (9 győzelem, 17 vereség). A játékosok közül Illés, Gulyás, Szmodics és Tóth Á. nyújtotta a legjobb teljesítményt.

A sportág bajnoki rendszerének átszervezése következtében 1980-ban ún. tét nélküli bajnokságra került sor. Ez

aztán meglátszott a játékosok hozzáállásán is (tavasszal 3 győzelem, 10 vereség), akik álmománya az őszi idény előtt jelentősen megcsappant. Ugyanis 2 játékos megkezdte főiskolai tanulmányait, ketten anyai örökök miatt váltak ki a csapatból, míg 1 játékos befejezte az aktív versenyzést.

Az őszi sorozatot nyeretlenül zárták, a 13. helyen végeztek. A játékosok éves teljesítménye közül csupán Takácsné-Illés, Lukács és Takács emelhető ki. A csapatnál újabb edzőváltásra került sor, a lemondott Révész Béla, utóda Vékási István lett.

1981. tavaszán három csoportban (nyugat, közép, kelet) 12-12 csapattal rajtolt az egyidényes bajnokság (emlékverseny), amely az őszi-tavaszi rendszerű bajnokságra való felkészülést jelentette a csapatok számára.

Az olajosok szűkös kerete az emlékverseny hajrájában nyújtott elfogadható teljesítményt, akik végül is 4 győzelemmel a 9. helyet szerezték meg. A játékosok közül kitűnt: Bali, Lukács, Horváth. Az emlékverseny végén megint edzőváltás történt a csapatnál, Vékási István is lemondott.

Az NB II-ben eltöltött három és félv év alatt váltakozó szereplést nyújtott a csapat s a mezőny második felében végeztek, de második vonalbeli szereplésük nem forgott veszélyben. A már említett játékosok mellett többször is szerepelt Anek, Tóth É., Török, Fehér, Kurucz, Farkas és Nádasi.

Balogh Antal

(folytatjuk)

Labdarúgó játékezők

kerestetnek

Labdarúgó játékezői tanfolyam indul városunkban a városi labdarúgó szövetség játékezői bizottságának szervezésében. A játékezői

testület mindazon 16 év feletti személyek jelentkezését várják, akik kedvet és tehetséget éreznek a játékezőzéshez. A tanfolyam ingy-

nes és a sikeres vizsgát tettek már az ősszel induló új bajnokságban működési lehetőséget kapnak. Jelentkezni január 19-ig lehet a városi tanács vb. ifjúsági és sportosztályán, a Szabadság tér 7. szám alatt.

A IV. osztály győztes csapata a Holsten gárdája. Állnak balról jobbra: Gilitsch, Bernáth, Karácsony, Szlávecz Guggolnak balról jobbra: Nádas, Kodela, Somogyi, Horváth

A városi kispályás labdarúgó bajnokság IV. osztályában olyan csapatok szerepelnek, akik újonnan alakultak vagy csak rövid ideje vesznek részt a versengésben. Ez a tény erősen növeli a csapatok küzdőképességét, hisz többek célja a „minőségi ugrás” vagyis a magasabb osztályba kerülés. Az 1989. évi játékokban ez a Holsten és a Tubifex csapatának sikerült, sorozatunkat az ő bemutatásukkal fejezzük be.

Csapatunk tagjai az elmúlt években más-más helyen és osztályban kergették a labdát, így mondatom komoly játékosként képviselünk – mondta Nádas Tamás, a Holsten csapatának vezetője, majd – új csapat lévén – a megalakulás körülményeit így eleveztette fel:

– A nevünkben is szerepel, hogy a Sörgyár csapata vagyunk, bár nem olyan lehetőségekkel, mint a II. osztályú együttesünk. Miután már túl sokan voltunk a gyáron belül, akik szeretik ezt a játékot, így született az ötlet, hogy zömmel a gyár dolgozóiból mi is alakítsunk egy csapatot.

Az újonnan verbuválódott társaság a IV. osztályban kapott indulási lehetőséget és néhány „idegenlégióssal” megerősítve könnyedén vette az első akadályt, elsőként került fel a III. osztályba. A baráti társasággá szerveződött csapat végig vezette a bajnokságot, bár a végére egy kissé kiengedtek, a bajnoki cím azonban így sem forgott veszélyben.

– Meg kell mondanom őszintén, számítottunk a sikerre. Bár igaz, hogy ebben az osztályban sok az olyan csapat, akik mindig felszívják magukat. Volt egy-két társaság, amelyik riválisunk volt, de végül nekünk sikerült feljutnunk. Sajnos a végén nem úgy jöttek az eredmények, ahogy szeretettük volna, de ez az elsőségünket már nem befolyásolta – mondta Nádas Tamás.

Az egy éve működő csapatban különböző végzettségű fiatalember kergeti a labdát, akik között mérnök éppúgy található, mint szakmunkás vagy más munkakörben dolgozó. Tervezik, hogy foci kívül rend-

Egy osztállyal feljebb

szeresebbé teszik a más jelleget találkozókat, így legközelebb közös családi kirándulás szerepel programon.

A Holsten csapatának tagjai közül mindenki megtette a magáét, a siker igazi munka volt. Ebben részt vettek: Kodela, Somogyi, Horváth, Nádas, Gilitsch, Bernáth, Karácsony, Szlávecz, Németh Cs., Németh Zs., Novák, Csóra, Bocskai.

Név szerinti kiemelés érdemlő teljesítményt nyújtott a két kapus, Kodela és Bocskai, valamint a mezőnyjátékosok közül Novák, Horváth és Somogyi.

A jövő terveiről így összegzett a csapatvezető: – Csapatunk erejét ismerve egyértelműen megcélozzuk a II. osztályt, vagyis az új bajnokságban is a feljött helyen szeretnénk végézni. Különösebb erősítési tervünk nincs, továbbra is a meglévő csapatra építjük tervünket.

* * *

A Tubifex névre hallgató csapat a IV. osztályban feljött helyen fejezte be a küzdelmet, így a tavasszal induló bajnokságban már a III. osztályban győztetheti a pontokat.

– Néhány évvel ezelőtt a

Kispályások a küzdőtéren IV.

Nelka csapatánál verődött össze ez a társaság, majd talvally a tulajdonképpeni baráti gamitúránk úgy döntött, hogy Sokol System néven új csapatot alakítsunk. Így indultunk újoncként a IV. osztályban, ahol a tervünknek megfelelően csak egy évet töltöttünk – mutatta be csapatát, nem kis büszkeséggel Hersits Tamás csapatvezető.

A vegyes összetételű haveri kör tehát teljesítette a kitűzött célt, ha nagy küzdelem árán is, de feljutóként fejezte be az

feltételeit. Rendszeresen tagdíjat fizetnek a közös kasszába, havonta 200.- forintot. Ebből tudják fedezni a különböző tornákon való nevezési költségeket, merthogy a más városokban rendezendő programoknak is rendszeres résztvevői. A szerelés vásárlásához újra meg kell nyitniuk a pénztárcájukat, de mint mondják, számukra a játék, a mozgás öröme minden pénzt megér.

A bajnokság során valamennyien igyekeztek jó teljesítményt nyújtani, de közülük is kiemelkedett a gólkirály Tálosi Csaba, valamint Tóth Ferenc, Hetesi Zoltán és Szántó Károly játéka. Rajtuk kívül még a siker kovácsai voltak: Szántó Gábor, Péntek István, Ory Árpád és Hersits Tamás.

A III. osztályban való szereplés elé is bizalommal név Hersits Tamás:

– Jó szellemű csapatunktól azt várom, hogy egy osztállyal feljebb is megállja helyét és esetleg ismét feljött helyen tudunk végezni. Persze ez nagyon nagy teljesítmény lenne, annál is inkább, mivel baráti társaság lévén, erősítéssel nem számolunk.

(kápolnás)

1989. évi bajnokságot. Nem volt könnyű, hisz legalább fél tucat csapat hasonlóan eredménykedett.

Amikor a csapat vezetőjét arról kérdeztem, hogy mennyiben bízták a sikerben, így válaszolt:

– Az elmúlt években szerzett rutin és tapasztalat nagy hasznára volt a csapatnak. Természetesen biztunk saját képességünkben és azt is gondolom, hogy kellő önbizalom nélkül nincs eredmény.

A csapat tagjai közösen teremtik elő működésük pénzügyi

A másik feljutó az F.C. Tubifex csapata. Állnak balról jobbra: Hetesi, Hersits, Szántó G., Ory Guggolnak balról jobbra: Szántó K., Péntek, Tálosi

Egész Kanizsa az otthonában!

1990-ben is VÁLTOZATLAN ÁRON a KANIZSA

A lap előfizetési díja

1 hónapra	35.-Ft.
negyedévre	105.-Ft.
félévre	210.-Ft.
egy évre	420.-Ft.

Megrendelőlap

..... név
 város, község
 út szám em. ajtó
 alatti lakos előfizetésben megrendelem a Kanizsa című városi hetilapot.
 Az előfizetési díjat a postahivatalban, vagy a kézbesítőnél befizetem.
 (A megrendelőlap díjtanul adható föl, a szaggatott részt kivágva!)

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takáts Sándor. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 11–150. A szerkesztő bizottság tagjai: Kápolnás Zoltán (sport), Pék Pál (művelődésszervező), a szerkesztőbizottság elnöke, Lengyák István (hétvége), Marton Györgyi (várospolitika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÚV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865–3879. Nytsz: B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

II. évfolyam 3. szám
1990. január 19.
Ára: 9,60 Ft

Megjelenik
minden
pénteken

Áremelés után

Ez van, babám!

Fotó: Szakony Attila

HIRDESSEN A KANIZSÁBAN!

Lakossági apróhirdetések díja:	20 szóig	100.- Ft.
Közületi hirdetések díja:	egy oldal	20 000.- Ft
	fél oldal	10 000.- Ft
	negyed oldal	5 000.- Ft

Várjuk kedves megrendelőinket hirdetésfelvevő helyeinken:

A KANIZSA Szerkesztősége, Nagykanizsa, Ady út 1. II. em. Tel.: 11-150
és Nagykanizsa, Ady út 26.

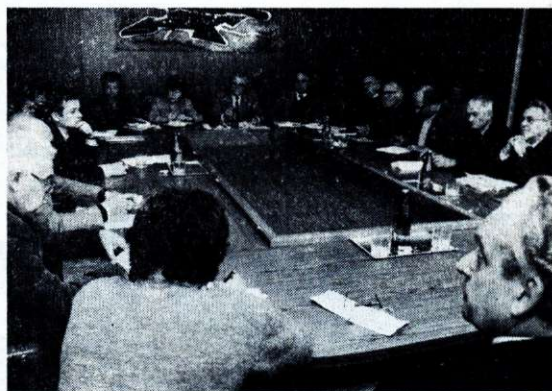
A KANIZSA Szerkesztősége

Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat

T. Olvasó!

A mai számtól sorozatot indítunk újtárra. Szeretnénk megismertetni Önt a választójogi törvénnyel, a képviselőjelöltekkel, a városunkban működő pártokkal. (Március 23-ig lapunk 4., 5. oldalán találja).

4-5. oldal

Ezév január 9-én a városi tanács épületében megbeszélést tartottak a városban működő pártok és a tanács vezetői. A közelgő választásokra való tekintettel megegyezés született a sajtó felhasználási módjáról, a pártok elhelyezéséről.

Mozi kft-ben

A moziműsor olvasásakor újságokban, plakátokon új névvel találkozunk: Apolló Filmcentrum. Mi rejtezik a névváltozás mögött, s egyáltalán miért volt erre szükség?

— Ettől az évtől kezdve a Helikon Film több szervezeti egysége — így a zalai-gerszegi Ady Filmcentrum, a nyomda, valamint intézményünk — KFT-ként működik. — mondja Horváth Gábor, a KFT vezetője. — A változást természetesen nem pusztán a név megváltoztatása jelenti. A korábbi Béke Mozi elnevezés helyett megpróbáltunk olyan nevet keresni, amely valamilyen formában kapcsolódik a kanizsai mozik történetéhez, s így akadunk az Apolló névre. Az Apolló Filmcentrum elnevezés nemcsak nevében jelent többet, hanem a vállalt feladatokatban is. A zalakarosi kertmozi és a városi vetítőhelyek ugyancsak a KFT irányítása alatt működnek. Véleményem szerint a KFT nem egyetlen lehetséges formája a mozik tulajdonformájának, más módon is el tudnám képzelni a mozi működését. Tény, hogy az elképzelés szerint a mozinak öfenntartóvá kell válnia. Ahhoz, hogy fejleszteni tudjon, szolgáltatásokat bővíthessen egyértelmű nyereséget kell felmutatnia. Ebben a mechanizmusban nyilvánvalóvá válik, hogy mit bír el, mire képes egy adott intézmény. A tulajdonjog természetesen nem száll át a KFT-re, ebben a vállalat érdekelt, de úgy gondolom, ez kevésbé érdeklő a filmbarátok — magyarázza Horváth Gábor a KFT vezetője.

— Összintén szólva, úgy vélem, hogy előtt bennün-

ket az igénytelen filmek dömpingje. Milyen hatással lesz a változás a műsorpolitikára?

— Teljesen jogosnak érzem a kérdést. Korábban — ezen magam is megelégedtem — a termel és termelési kifejezést használtam. Jelen pillanatban a mozik műsorán kisebb — nagyobb aránytölődásokkal — mintegy az elmúlt évtizedek hiányát pótolva, igényes és kevésbé igényes alkotások tömegével találkozunk, melyek egyrésze sem tartalmi sem formai szempontból nem minősíthető. Mégis telt házak előtt vetítjük a filmeket. Az állam, megvonva a támogatást, magára hagyja

hogy az igénytelen filmek nevelkedő közönség maga is igénytelenné válik.

— Ennek személy szerint mit jelent ez a kihívás?

— Úgy gondolom, ha nem én vállalom fel, nem én élek ezzel a lehetőséggel, jön más, akinek pénze van, és ez bárki lehetett volna, s fellehetően nem ebben a formában működne a mozi. Ami nem biztos, hogy rossz lenne, de majd az idő, pontosabban a látogatók eldöntik, mit jelent a változás. Abban a korban vagyok, amikor az embernek vannak ötletei és kevésbé érdeklő saját sorsa, inkább az, hogy mire képes, mit tud kihozni magából, az önépítésén túl mit adhat környezetének.

— Ön eddig a pillanatig a Béke Mozi igazgatója volt. Ha jól értettem a szavait,

A délelőtti vetítéstől az autósmoziig

az intézményeket, s ezzel beláthatatlan következményű folyamatot indít el. Hadd utaljak a könyvkiadásra, az aluljárók iródmára. A filmnél ugyanez a helyzet. Így talán érthetőbb, hogy a kanizsai mozi műsorán is több lesz az ún. közönségfilm. Mindennek persze más okai is vannak. Az elmúlt évben a stúdió-mozi műsorán nem pusztán az igényes hazai és külföldi alkotásokat mutattuk be szinte maradéktalanul, hanem valódi kuriózumokat is. Ezek látogatottsága hihetetlenül alacsony volt. Ez természetesen nem jelenti és nem jelentheti azt, hogy teljesen kiszorult az igényesebb film a mozi műsoráról, de kétségtelen, — s ennek gazdasági kényszerítő okai vannak — át kell gondolnunk, milyen arányban, előadásszámban szerepeljenek a mozi műsorán. Félt,

bárki bérbé vehette volna a filmszínházat.

— Igen, amennyiben a mozin belül nincs vállalkozó rajtam kívül, és a feltételeknek megfelel. A vállalkozás nem egyes számot jelent, hiszen erre az ember egyedül képtelen lenne. Megszűnt a munkaviszonyom, jelentős kölcsönt kellett felvennem, a félmillió forintot tizenketten adtuk össze. Különböző mértékben ugyan, de ez a KFT dolgozói érdekeltséggel működik. Itt nem pusztán az összegszerűség a döntő, hanem a közös érdekesség, az, hogy mindenkinek fontos legyen, ami a moziiban történik. Az átszervezés nem pusztán béremelést jelentett, hanem más munkaidő beosztásban, összevont munkakörökkel szabadabb, valóban rugalmasabb szervezeti rendszerben dolgozunk. A létszám mintegy harmadával csökkent. Elsősorban nyugdíjasokat érintett a leépítés és olyan főfoglalkozásúakat, akikről tudtuk, hogy komoly anyagi háttérrel rendelkeznek, s maguk is vállalkozók, illetve abban gondolkodnak. Ez persze így is komoly problémát jelentett.

— Tudom, hogy régóta foglalkoztatja a délelőtti vetítés terve. Elképzelhető, hogy a tervből valóság is lesz?

— Igen, most végre eljött az idő a délelőtti vetítésekre. A gyeden és a több műszakban dolgozóakra való tekintettel szerdán és pénteken délelőtt tíz óratól vetítünk filmeket. Szombatvasárnap két óratól a fiatalabb korosztályt örvendeztetjük meg a sikerfilmekkel, vasárnap két óratól a Stúdiómoziba az apróbb gyermekeket várjuk. A Stúdió-mozi korábbi két vetítése helyett negyed öt, negyed hat és negyed kilences kez-

dettel három előadást tartunk.

— A mozi előtere tele állványokkal, bútorlapokkal, kartonokkal. Ezekből arra következtetek, hogy nemcsak a műsorpolitikát érinti a változás.

— Pár nap múlva nyílik az új, szeszmentes büfé. Kicszereltük a gépeket, megváltozik az előter. Szombatvasárnap 13 óráig színpadi lehetőséggel bérebeadjuk termeinket, dia hangos és video hirdetőket vállalunk magánszemélyek, közületek részére.

— Mi lesz a hagyományos filmklubok, iskolai vetítések sorsa?

— Egy jól működő mechanizmuson nem szabad változtatni. Ellenben kell a szervezetszéken, a propagandán és a választékon. Elsősorban a partner dönt-

sön, hogy szervezett formában mit kíván megnézni.

— Ez az új szerep, kihívás mivel jár egy ember életében?

— Szabadidőm szinte alig van, a napok teljesen összefolyóznak. Mindemellát a Színház- és Filmművészeti Főiskola mozgókép-elmélet szakán tanulok, ami nem csupán izgalmas, hanem elég nagy erőpróba. Úgy gondolom, hogy egy-két hónap és kialakulnak a normális munkavégzés feltételei, melyet elsősorban magunk számára kell megteremtteni.

— Orulók annak, hogy panasztól, önsajnálattól mentes, viszont értőtől, tervektől annál inkább duzzadó vállalkozást mutathattam be az olvasóknak. A bizonyítás ideje következik, jó filmek és ugyanilyen nézőközönséget kívánok.

— Köszönöm, de a tervek még korántsem teljesek. Szeretnék kialakítani egy autós-mozit, akár magánfőke bevonásával. Jó lenne befedni a kertmozi. Így kialakítani a város számára szinte egyedülálló szabadterei színpadot és fokozatosan szelbékényelmesebbé tenni az Apolló Filmcentrumot. Szeretnék mindenhol ott lenni, legyen ez egy új iskola vagy felújított művelődési ház — mint a kiskanizsai — ahol a mozinak élteire lehetne a tisztességes költségmegosztással. Ha a döntéshozókat igazán izgatná a véleményünk, akkor a keleti városrész és Kiskanizsa sem maradna, maradt volna mozi nélkül. Szeretném, ha nem jelentene problémát a tisztességesen dolgozó embernek a mozi megvétele. Ha ez megoldódik, a többi a mi feladatunk.

Dónay Nóra

A piaci slágerlistán már jó ideje a népszerű Lambada koptatja a maguk lejátszófeleit, tartásán biforolva az első helyet. ZSÚZI MUTASD A SZOKNYAD... üvöltő a hangszórók a második helyezett dal. A többi? Vég nélküli lakodalmas — itt most cím és szöveg nélkül.

Tóth Ferenc

Úton-útfélen ❖ úton-útfélen ❖ úton-útfélen

Kirakatnéző

Igen, mostanában főleg nézem. Persze, csak akkor, ha a meteorológia nem jelez frontot. Hideg vagy meleg front esetén elfordítom a fejem, mert akkor van elég bajom azon kívül is, hogy pluszban idegesítem magam.

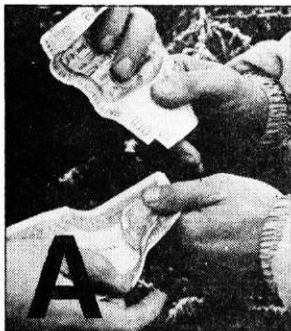
Ki is dobta a Pulsotylt, amit alacsony vérnyomásom miatt írt fel az orvos. Eleget, ha reggelente átfutom az újságot, délután hazafelé pedig megnézem a kirakatokat és bennük azokat a kis fehér cédulákat, amelyek a számok szinte napról-napra növekednek. Gondoltam, talán szemüveget kellene cserélnem, hátha nem jól látok. De rájöttem, nem a szememmel van baj, hanem az erszényemmel. Ismerőseim felvilágosítottak, nem vagyok egyedül.

Kolléganóm a gutaütés határára konstatálta, hogy a fiának vett 1300 forintos sportcipő öt nap alatt tönkrement, pedig a kislíú csak járt benne. Hátha még rendeltetészerűen használta volna?

Nézem a kirakatokat. Ízléses női fehérneműk. Mert nem mindegy, mit viselünk a ruha alatt, adni kell a részletekre. Csak az árszámitásba csúszott hiba. Szerintem az „előállítási költség, plusz nagykereskedelmi árrés, plusz ÁFA, plusz kiskereskedelmi árrés” halmazt véletlenül beszorozták a mellbőséggel. Azt meg felérni sem tudom ésszel, hogy a kirakatban láttott – egyébként feltűnően ronda – női csizma mitől került 6200 forintba?

Ei is határozottam: egyáltalán nem nézek kirakatokat. Éppen elég lesz a vérnyomásom rendben tartására az is, ha bemelegyek az ételmisszerboltba.

Turi Mária jegyzetei

lengyel piac

Egyszerű mondatok

Szeretem ezt a várost. Néha gyűlölem is. Tudom, hogy a két érzés közel van egymáshoz. Nem vagyok toszgyökeres kanizsai: 1969 óta élek itt. Húsz éve. Sok idő? Nem tudom. Ennyi idős a lányom, már itt született. Ugyanígy érez. Szeret és gyűlöl. Ermenne, nem tud. Elmehefett volna, maradt. Erdős ez. Olyan, mint a házasság. Se veled, se nélküled.

Ismerem az utcákat. Látom, hogyan terjeszkednek az építkezések. Rombolunk és építünk. Vátozók az utcák. Jól vagy rosszul? Tetszik, nem tetszik. Kinek így, kinek úgy.

És az emberek is... Vannak, akik mintha mindig itt éltek volna. Feltűnnek új arcok. A város, a város – nem vátozik. Karaktere van. Hányszor feltettem magamnak a kérdést: Mi köt ide? Miért nem megyek el? De hova? És miért? Ki tudna erre választ adni? Hányan éreznek még rajtam kívül ugyanígy?

Fáj, ha valami nem olyan. Mi jobban tudjuk. Mi érezzük. Csak nem találunk szavakat. Vagy nincs, aki meghaligassa. Süket fülekre találnak aggodó szavaink. Pedig én, te, ő – szeretjük ezt a várost. Búszkék vagyunk rá.

Az agg virsli

Cserkészszkolbásznak álcázta magát. Hosszú volt, keshedt és erősen ráncos. Meg itt-ott gyanúsán barna, főleg a végsein. Egy darabig farkaszemet néztünk, aztán visszacsomagoltam a zsírpapírba, melyen ceruzavonásokkal látható volt az agg hűskészítmény ára: 13,20.

Visszasétáltunk az ABC-be, én és a virsli miközben azon morfondíroztam, mivel érdekeltem ki ezt a megkülönböztetett bánásmódot? A boltban aztán kiderült, hogy nem az

eladó személyes ellenszenvé juttatott a fenti múzeumi darabhoz, lévén a többi virsli is hasonló.

Szemrehányó tekintetembe az eladó szemesüve mondta: – Pedig tessék elhinni, ma kaptuk Kilimánból.

Elhittem. Csak egy valamit nem hiszek el: azt, hogy aki a húsüzemből kiszállította, aki a boltban átvette, aki nekem eladta, maga is elfogasztotta volna. Szerintem még ingyen sem.

Egyszóval – ne etes-

Étolaj, magyar módra

– Mondja, kedvesem, jól látok?

– Miért, mit tetszik nézni?

– Jól látom, hogy ez az olaj 66,50?

– Igen, annyi van ráírva.

– Akkor az olaj is megdrágult?

– Nem, csak nem lehet kapni.

Buszjegy

Ritkán veszem igénybe a helyi tömegközlekedést. Nem szeretek a megállóban toporogni, a buszlepcsőn tülekedni, utalok kabátgombokat felyarnni és röstellek elkészni. Így inkább gyalogosan rovom napi köreimet.

Mégis, nagyritkán előfordul, hogy buszra kell szállnom. Nosza, vegyünk buszjegyet! Az újságos megróvón néz rám:

– Asszonyom, hol él maga? Mi már régóta nem árusítunk buszjegyet.

– Persze – mondom elvörösödve – mégis, hol vehetnék?

– Trafikban.

Trafikot találok, buszjegy nincs. Éppen kifogyott. Az idő megy, a busz mindjárt jön. A következő egy óra múlva. A megállóban próbálkozom. Többen sajnálkozva, néhányan gúnyosan mérnek végig. Lesz, ami lesz, felszállok. A frász tör ki minden megállónál, hátha éppen jön az ellenőr.

Én istenem, jó istenem – mormolom magamban és fogadalmat teszek: soha többet, soha többet – nem szállok buszra.

De az is lehet, hogy buszjegyet fogok árusítani a hírlapbolt és a trafik között.

– Miért? Nem gyártunk?

– Dehogynem, csak eladjuk külföldre, hogy legyen val-utánk.

– És akkor ez milyen olaj?

– Ezt külföldről vásároljuk.

– Miért?

– Hogy legyen olajunk.

Van még „ítzlet”, vándorol a pénz kézről kézre. Gazdát cseréli a kemény valuta, hogy a bőví. Az üzletek üresek, itt „terülő asztalkalmi” van. Pedig szegénye-

dünk. De a két-háromszáz forintos árkülönbség csábító. Kérdésünk ezért: vajon ismer-e a magyar kereskedelem a kereslet-kínálat törvényét?

A 2. számú országgyűlési választókerület. Területe: Nagykanizsa város; Murakeresztúr, Nagyrécsa, és Sürd községi közös tanácsok társközségei; Belezna önálló tanács község. Székhelye: Nagykanizsa.

Politikai alapjog

A Magyar Köztársaság ideiglenes elnöke – miután az országgyűlés 1990. március 16-ával kimondta saját feloszlását – 1990. március 25-ére (vasárnap) kiírta az országgyűlési képviselő választását.

A választójog az állampolgárok politikai alapjoga, annak gyakorlása a képviselői testület létrehozásának eszköze is.

Az új választójogi törvény a többpártrendszerre épül.

A törvény az állampolgárok számára jogokat szavatol, míg az állami szervek, a választást lebonyolító szervezetek, a tömegtájékoztatói eszközök számára elsősorban kötelezettségeket állapít meg. A választójog gyakorlása a választójog szabad elhatározásán alapul.

A leglényegesebb változások egyike az országgyűlési képviselő jelölésének módjában van. Az egyéni választókerületben saját joggal a választópolgárok és azok a társadalmi szervezetek jelölhetnek, amelyek megfelelnek a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló törvény rendelkezéseinek. Jelölni kizárólag választópolgár lehet, további feltétellel, hogy 750 ajánló szelvényt gyűjtsenek össze a választókerületben lakó választópolgároktól. A választópolgárok, továbbá a párttal nem szerveződő társadalmi szervezetek ajánlásán alapuló jelölt független. Területi (megyei) választókerületben azok a pártok indíthatnak jelöltet, melyek a választókerületet egynek gyűjtik, de legalább kétfőben jelöltet állítottak. Országos listán jelöltet állíthatnak azok a pártok, amelyek legalább 7 területi listát indítottak. A pártok között is állíthatnak területi és országos listát, illetőleg listákat kapcsolhatnak. A területi és az országos listán kétszer annyi jelölt állítható, mint ahány mandátum e listákon megszerezhető.

Ugyanaz a személy egyidejűleg egy egyéni választókerületben, egy területi listán és az országos listán lehet jelölt. Ha a jelölt az egyéni választókerületben mandátumot szerez, a többi listáról törölni kell.

A jelölteket legkésőbb a választás napja előtt harminc nappal az illetékes választási bizottságnak kell bejelenteni.

A fentiekből is látható, hogy a jelöltállításhoz nem lesz jelölőgyűlés egyik esetben sem.

Mind Ezeket a jelölteket – akik a törvényi feltételeknek megfelelnek – a választási bizottság mérlegelés nélkül nyilvántartásba veszi.

- Nem történt szakadás!
- Hangya Szövetkezet
- Még nincs esélyegyenlőség

Pártosodunk(?)

Tagtoborzás a kanizsai pártoknál (6.)

– Közeledik az első szabad választások időpontja, s egyre érdekesebbé válik a különböző pártok szereplése. Minden színrelépésüknek tetre menő súlya lesz. A karácsony úgy tűnt, békés egymásra találást hoz majd számukra. A Románia népeit segítő akciók főlemelő érzéseit azonban megzavarták egyes pártok politikai tökéletességi szándékai.

Most meg robbant a magyar Wattergate-bomba. Nem soká tartott tehát a látszólagos nyugalom. Látszólagos, mert a baloldal, jobboldal mellettük „ülérendje” mögött már érezhető volt a túlzott karnaválygató feszítő jelenléte. Bujkálását sejteltük az MSZP tagozatainak, különböző platformjainak nyilatkozatánál, erejét pedig tapasztalhattuk a szociáldemokrácia szakadásánál, vagy legutóbb a Kiszagdánál.

Szerencsére a vidék stabilan bizonyul. Példa rá, hogy Palintban ugyanebben az időpontban újabb Független Kiszagda Párt alakult.

Sorozatunkban most Vida János előnkéntes beszél az Isten, Hazza, Család – történelmi jelszavakat hirdető pártjának kanizsai szerveződéseről.

FÜGGETLEN KISGAZDA, FÖLD-MUNKÁS ÉS POLGÁRI PÁRT

– Először talán a szegedi eseményekről kérdezném. Mi történt ott tulajdonképpen?

Röviden semmi! Legalábbis a párt szempontjából. Egy elenyésző kisebbség megpróbált Nemzeti Kiszagda Párt néven elszakadni. De ennek nincs létalapja. Már a jelenlévők is észrevették, hogy itt valami más történik, mint amiért összejöttek. Amikor ennek ellenére megtörtént a „szakadás”, az országos vezetőség összehívta a vidéki vezetéseket, és itt kiderült, hogy kilencvenkilenc százalék a Független Kiszagdapárt mellett van.

– Nagykanizsán hogyan, milyen körülmények között alakult meg az FKGP?

– Tavaly nyár elején élesztettük újjá a Kiszagdapártot. Az idősebb generációból kerültek ki tagjaink, így feltűnően kevés pártként jellemzően magunkat. Kezdenek fölébredni az emberek; jönnek is érdeklődni, vagy belépési szándékkal. Mivel ez utóbbiak között fiatalok is vannak, létrejött az ifjúsági tagozatunk. Létszámunk negyven fere fölé telt.

– Irodájuk a kiskanizsai tanács épületében van. Erződik-e, hogy negyven évvel ezelőtt főként a Kiszagdapártiak éltek itt?

– Sajnos nem. A kiskanizsaiak még nem kötelezték el magukat. Tagságunk főként Nagykanizsáról kerül ki. De ma az FKGP-t nemcsak a földművesek, parasztok pártjának kell tekinteni, hanem a polgároknak is, ami alatt az értelmiség, az iparos és vállalkozó réteg értendő.

– Mennyit merítenek a múltból, és mennyit tesznek hozzá a mai Kiszagdák?

– Vezetőségünk a részletes programot még nem adta ki. A műfához kapcsolódva elmondandó, hogy cégbírósági bejegyzés alatt áll – a nagyműltű Hangyamezőmozgalom újításeztéseket – a Hangya Szövetkezet, aminek egy boltját – a Bajcsy-Zsilinszky utca elején – már fölkereshetik a vásárlók.

– Önök más ellenzéki szervezetekkel együtt nyilatkoztak a fordultak az olvasóknak. Ebben párt-helyiséget hiányolnak. Mondana erről valamit?

– Nyakunkon a választás. Nekünk is, és más szervezeteknek is választási irodákat kellene már működtetniük. Ezzel szemben „esélyegyenlőség” címén” az MSZP-nek három önálló irodája van saját telefononálál. Az ellenzéki pártokat meg különböző – általában kedvezőtlen adottságú – helyiségekbe akarják elhelyezni. Mindezt úgy, hogy egyszeri használatbavétel díjat, majd ezután bérleti díjat fizessünk. Ez nem kis összeg. Ha telefonvonalat akarunk, plusz 90 ezer forint. Gondolom, így nehéz azonos működési feltételekről beszélni.

– Erzik-e politikai beleszólásuk eredményét a város életében?

– Igen. Zsoldos tanácselnök úrral – a főntebbiek ellenére – jó a kapcsolatunk. A tanácsúlések anyagát véleményezhetjük, észrevételeinket elfogadják.

A szerkesztő jegyzete

A hónapok óta tartó vita – a jelenlegi parlament legitimitásáról – lassan elcsendesedik. A honatyák s anyák felismerve a történelmi szűkszerűséget kimondták a felszólításokról szóló határozatot.

A televízió és a rádió jóvoltából sokan figyelemmel kísérhették a sarkalatos törvények megalkotásának menetét, s lehetett véleményünk arról is, hogy a mi képviselőink hogyan vesznek részt a munkában.

Volttak akik szóltak, érveltek, vitakoztak, s volt olyan is, aki 2 ciklus alatt egyszer sem hallatt a szavát a T. Házban. Alig 70 nap választ el bennünket az országgyűlési képviselők megválasztásától. Ez a mostani választás az igazi demokrácia megteremtésének az alapja. Rajtunk múlik, hogy ki, melyik párt jelöltje kerül a parlamentbe. Addig még sok munka kell történnie. Csak az országgyűlési képviselőket, választási gyűléseket kell tartani, egyszerűen „végig kell csinálni” a kampányt.

Egy dologtól félttem magunkat, a kibontakozó demokráciánkat: a kulturálatlan vitától, a személyeskedéstől, a másik fél lejáratásától.

Jó lenne március végén azt írni, hogy tudunk élni a lehetőséggel, s minden különösebb gond nélkül – az esélyek egyenlőségének megteremtésével – zajlott le az országgyűlési képviselő megválasztása.

Marton Györgyi

Gyerekek Romániáért

Hegynyi könyv, füzet, játék felhasználva iskolánk könyvtáranak padlóján. Ügyeleteseim, meg néhány vállalkozó tanuló máris válogatják és csoportosítják, – készülnek a szállításra.

Fáradtan s jólesően hallgatom a zsidobágot. Szinte gépiesen csak arra ügyelek, hogy minden rendben menjen, mindenki dolgozzon, pontosan és gyorsan fogjon a könyvkupac. Hallom, hogy a gyerekeket érdekli az is, amit válogatnak.

– Ez tisztá! Ez nem! Összefirkálta, aztán ideadtál! A románok nek jó lesz ez is?

– Erzi néni! Ez mind új füzet! Tessék nézni! Új fiktólkészlet, zsrirké! Kártyanaptárak!

Élünkölök, s a gyerekekkel együtt én is kezembe veszek egy-egy mesekönyvet, összerakom a társasjáték tartozékait.

Kié volt? Ez a szép, tiszta Ne-felejsz telis-tele gyerekeknek szóló versekkel talán Barbarásé, aki mindig gondozott, holmija rendben. Ady Endre versei még szinte új kötetben kerültek felülre. Kollégám hozta, ki nemcsak a gyerekek beszédét óvja, félti, javíttatja!

– Összeköve az írószerek, zacskóban a radiók, egymáson a festékek. Meglepődöm, hogy annyi minden összegyűlt. Meglepődöm, hiszen immár másodszer szerveztünk ilyen akciót. Először december elejére – az ünnepi gyermek-

könyvhéttel együtt – a határainkon túl élő magyar gyerekeknek. Ki gondolt akkor Romániára?

– Kárpátaljáról beszéltek az osztályfőnökök, s ha előkerült Erdély, szomorúan intettek: „Oda úgysem lehet magyar könyvet bevinni!” Kellemesen csalódtunk. A történelem 1989. végére olyan vihart kavart, hogy a kenyér meg a vaj mellé könyvet is lehet küldeni Erdélybe. Lehet? Kérik, óhajtsák odaát az írott magyar szót, s mi a magunk erejéből, könnyű áldozattal útnak indítjuk a segítségért.

– „Nincs doboz!” hallom kalandozó gondolataim között.

Van, hiszen a vöröskereszt városi szervezete ellátott bennünket csomagolóanyaggal. A kis lányok ügyes kézzel szabják, illesztgetik a fiúk által összerakott dobozokba a küldeményt. Mindegyikre zsrirkéval felírjuk a tartalmát: ebben pedagógiai irodalom, abban füzetek, odább tankönyvek.

Újabb és újabb dobozok várnak lezárásra. Már 10, 15... no még kettő. Pufók fúcska ront be. Reklámtáskájából sietve a padra önti amit hozott, aztán fut a leckéje vagy a focija után.

– „Írjuk rá mindegyikre iskolánk nevét!” – javasolja Anita, aki azért is szeretek, mert 12 éve ellenére gondoskodó, körültekintő. Nem szegem kedvét, nosza, írjuk, nem tudja, csak én, hogy ezeket

a csomagokat még sokszor szétválogatják, összerakják, míg valahova a Kárpátok picit magyara falvaiba, vagy a rohanó Olj melletti városkákba ér.

Es egyáltalán épségben odaér? Nem osztom meg a gyerekekkel aggodalmait.

A munkát befejeztük, útra készen a szállítmány. A fiúk elköszönnek, de előtte Zoli még megmutatja operáit mutatóujját, s büszkén zárja munkáját: ujjam nem akadályozta a „dobozolásban”.

Könyvtáros ügyeleteimnek azonban nem akarózik elmenni, pedig jócskán benne járunk már a délutánban. Vajon ki hagyják meg az iskolánk tanulóit által az első szóra behozott, gyermekkoruk végigkísérő mesekönyveket? Mit írnak majd a 6. osztályosok régi és új tollaival, – színes ceruzáival? Copfos lesz a kis lány, aki a vajakenyér új íze mellet a magyar társasjáték örömeivel is ismerkedik?

– „Mi a füzeteket az osztálypénzből vettük?” – mondja Szilvi. Persze, gondolom, bőségesen van pénztek, hiszen olyan ügyesen dolgoztok Agi néniel karácsony előtt.

– Beszélgessünk! – mondom én teljesen felénkülve, s kíváncsian. Mit tudnak ezek a jól öltözött, szálamis szömlét gyakran elhajlógó, sokszor forintos karácsonyi ajándékkal meglepett gyerekek azokról – odaát.

– Az árva gyerekeket eladták külföldre – replikázta Vera.

– Meg kíséreltek velük – toldja meg Mónika.

Ómik belőlük a szó. Tudnak Temesvár hősi halottairól, értik, hogy miért kell a magyar anyanyelvünk magyar könyv, s természetesen tartják, ha kell, hát mi, az itthoni magyarok küldünk.

Két nap múlva kisebbekkel, nagyokkal az udvari kesélyeik levegőző időnkben, aztán, ebéd után a könyvtár otthonos melegében beszélgetek.

– Miért hoztál könyvet, füzetet?

Miért szavaztat meg erre az osztálypénz felhasználását? Mi kértetted arra, hogy szépböszömetet is felhasználj erre a célra. Mit tudsz arról, hogy mi történik most Romániában?

Tiszta gyermekszemek tekintenek rám. Sugárik róluk a meggyőződés, hogy ők most jót tettek, segítettek. Onzetlenül ugrottak az első kérés szóra. Es én látom Kátán, Zsoltán, Marikán, hogy ebben a pillanatban mindnyájan értik, hogy nekünk embereknak szeretnünk és segítenünk kell egymást. A nemzeti hovatartozás szent érzése hatja át őket.

Aztán még megbeszéljük, hogy mégiscsak jobb dolog adni, mint a kerék között várakozni.

Kis gyermekeim! Ezekben a napokban jól vizsgálzatok hazaszeregetből, emberbaráti érzeményekből. Jól vizsgálzatok szüleiteket, tanáraitok. De mi lesz holnap? At tudjuk-e menteni önmagunkban, gyermekeink lelkében 1989. karácsonyanak romániai csillagszóróit? Régen hallott verrorok motoszóknak bennem, kétségek és remények között hanyódom:

„Adj emberséget az embernek, Adj magyarságot a magyarnak!...” mormogom.

Ugy legyen!

Büki Pálné

7 szömi melléket
(az SZ 8/7) pontjához)

Tájékoztató a jelöltajánlásról

A választásra jelöltet ajánlani az „Ajánlási szelvény” című rész kitöltésével és átadásával lehet.

A jelöltajánlás a választópolgár szabad elhatározásán alapul, arra senki nem kötelezhető. A választási törvény előírás szerint a választópolgár csak egy független jelöltet vagy egy pártjelöltet támogathat, kivéve abban az esetben, ha egyéni választókerületben, ahol az állandó lakóhelye van.

A támogatni kívánt jelölt, továbbá a párt/társadalmi szervezet nevé a kipontozott helyre kell betelni. Ha független jelöltet kíván támogatni, elegendő a jelölti nevének beírása.

A kitöltés után a perforált részt le kell tépni és át kell adni annak a jelölti képviselőnek, akit Ön támogatni kíván.

A perforált rész elvesztés, megsemmisítés esetén – a választások tisztasága érdekében – nem pótolható.

Választási Bizottság

AJÁNLÁSI SZELVÉNY

A választópolgár neve:

Személyi száma:

Állandó lakásának címe:

Választói nyilvántartási sorszáma:

Az napjára kitöltött választáson jelöltnek ajánlom:

(jelölt neve)

.....

(párt/társadalmi szervezet neve)

.....

(sajátkezű aláírás)

Az ajánló cédulákat a következő nagykanizsai címekre kell eljuttatni:

1. Független Kiszgadzapárt

Kiskanizsa, Dózsa tér 30 (Tanácski kirendeltség) Levélben: Pf. 307; Személyesen: hétfő, szombat: 17-20 ó; vasárnap: 9-18 óráig.

2. Kereszténydemokrata Néppárt

Rozgonyi u. 1. Levélben, személyesen: naponta 9-17 óráig.

3. Magyar Demokrata Fórum

Levélben: az MDF Nagykanizsai szervezete Pf. 221. Személyesen: MDF iroda Ady E. u. 1. l. em. Hétköznap: 9-12, ill. 14-18 óráig.

4. Magyar Szocialista Munkaspárt

Levélben: Pf. 71.

5. Magyar Szocialista Párt

Zrínyi Miklós u. 35. Levélben, Személyesen: naponta 8-19 óráig.

6. Szabad Demokraták Szövetsége

Levélben: Pf.: 18.

7. Szociáldemokrata Párt

1. Bolgár Hadsereg u. 4. Levélben, ill. személyesen.

Önálló külkereskedő

Fennállásának legnehezebb esztendejét zárta 1989-ben a Dunántúli Kőolajipari Gépgyár. A nehézségek több okra vezethetők vissza. A fő ok talán az, hogy folyamatosan csökken a hazai szénhidrogén kutatás és kitermelés s ez várhatóan folytatódik az elkövetkezendő években. Márpedig ez kétszeresen is érinti a gépgyárat. Egyszer olyan formában, hogy a gyár része az Országos Kőolaj- és Gázipari Trösztnek, másrészt pedig úgy, hogy a szénhidrogén ipar volt a gyár legnagyobb megrendelője, termékeinek vásárlója. A kevesebb megrendelés nehéz helyzetbe hozta a gyárat.

A termelési érték 1,6 milliárd forint volt és 125-128 millió forintba teljesítették a nyereségtervet. Sikerült csökkenteni a készleteket és az önköltségeit.

Év közben a városban hí-

rek terjedtek el arról, hogy a gyár vezetése nagymértékű létszámcsökkentésre készül és hogy sok dolgozó elbocsátának. A rendelés igény csökkenése miatt valóban sor került létszámát-csoportosításra. Tizenkét főt foglalkoztatnak más te-

vannak átfedések és szükségtelen elhatárolódások, amelyeket megszüntetnek.

Nagyon sokat várnak a külföldön működő vegyesvállalatoktól, képviselőktől. Jelenleg négy ilyen dolgozik, Indiában a P'Del, Ausztriában Petrotech, Kanadában a TRI-D-CHEM és szeptemberben kezdte meg munkáját a tunéziai cég, amely az emli-

gyár a szállítási határidőket betartsa.

A küpiacon a minőségi kifogás egyszersmind a megrendelő elvesztésével jár, ez pedig az anyagi veszteségen kívül pozícióromlást is okoz.

A gyár helyzetének alakulása indokoltá teszi a vállalati dolgozói tanács létrehozását. Egyre több olyan kérdésben kell döntenie, amelyben fontos a konzultáció. Az elképzelés szerint a tanácsban helyet kapnak a gyárban dolgozó fizikai munkások, alkalmazottak és vezetők képviselői. Azokat a kérdéseket, amelyek a gyár jövője szempontjából lényegesek, a tanács elé viszik, ütköztetik és alakítják a nézeteket.

A DKG december 21-ével megkapta az önálló külkereskedelmi jogot. Ettől azt várják, hogy megfelelő szakemberek alkalmazásával, mozgékonyabbá, kötöttségektől kevésbé terheltté válik a külpiaci tevékenység.

Z. T. I.

Nehéz év előtt a

riületen, hét dolgozó került más vállalathoz és húsz alkalmazott munkája szűnt meg.

Az idei év sem ígérkezik sokkal könnyebbnek. Január elején 65 százalékos volt a kapacitáslekööttség, de ez várhatóan emelkedni fog; 1 milliárd 672 millió forint értékű áruértékesítést terveznek és 220 millió forint dolláros kivitel. Az idén sor kerül a gyár belső szervezeti rendjének átalakítására.

A jelenlegi rendszerben

tett ország mellett a líbiai piacot is megcélozza. Ezeknek a célja részben a gyár termékeinek forgalmazása, részben pedig gyártási kooperáció kialakítása. Ahhoz, hogy a piacon tudjanak maradni, vagy bővíteni azt, szükséges a termékek korszerűsítése, hiszen mindenhol egyre-másra jelennek meg csúcstechnológiát képviselő gyártmányok. Ugyanígy szükség van a termékek minőségének javítására, valamint arra, hogy a

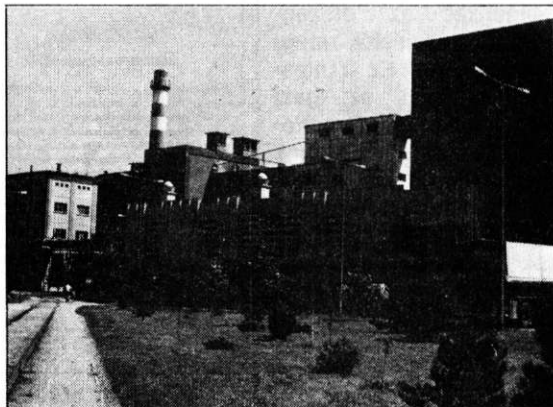
Sörsarok

A Nagykanizsai Sörgyár Magyarország egyik legnagyobb hagyományokkal rendelkező sörgyára. Jogelődjét, a Magyar Királyi Serfőzdet, s a hozzá tartozó malátaüzemet a város és környéke pénzmágnásai 1892-ben Gelsei Guttman Vilmos vezetésével alapították.

Az évi 25 ezer hektoliter sört termelő gyárat a világgazdasági válság idején leállították, s kisebb-nagyobb üzemelést követően 1956. június 16-án kezdték meg ismét a főzést. Azóta többszöri rekonstrukciós lépcsővel jóval 1,2 milliárd hektoliteres kapacitást hoztak létre, miközben tevékenységüket üdítőital és ásványvíz gyártásával is kiegészítették.

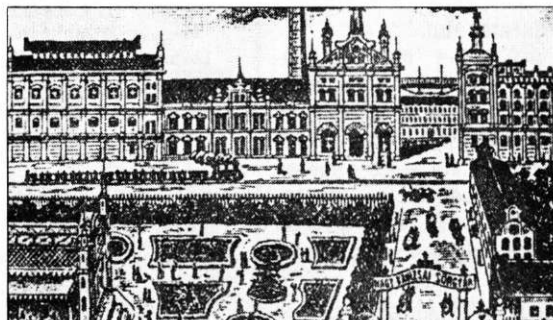
Sör-sarok címmel a következő hetekben, hóna-

pokban a gyár termékeiről, újdonságairól rendszeresen beszámolunk. Kérjük lapunk olvasóit, hogy írják meg véleményüket a gyár termékeiről, esetleg javaslataikkal járuljanak hozzá újabb világbajnoki győztes sörök előállításához. Aki összegyűjti a kanizsai

Sörsarok

sör-sarok 12 emblémáját, a gyár ajándékát is elnyerheti az év végi sorsoláson.

Szolgáltatás a KFV-nél

– A Kőolaj- és Földgáz-bányászati Vállalat nagykanizsai üzeme 1983-ban hozta létre gépjármű diagnosztikai műhelyét. Szükség volt erre, hiszen a vállalati gépjárművek 70 %-át kellett vinni évente az előírt közlekedésszabványvizsgára. Tekintettel az egyre korszerűsödő egységre, 7 éve jogot kaptunk arra, hogy a Zala megyei Közlekedési Felügyelet az üzemünk telephelyén is vizsgálathat. Azóta már sok minden történt.

kihasználása, az ügyfelek megtartása.

Megegyeztetve a Kőolaj- és Földgáz-bányászati Vállalat nagykanizsai üzeme 1983-ban hozta létre gépjármű diagnosztikai műhelyét. Szükség volt erre, hiszen a vállalati gépjárművek 70 %-át kellett vinni évente az előírt közlekedésszabványvizsgára. Tekintettel az egyre korszerűsödő egységre, 7 éve jogot kaptunk arra, hogy a Zala megyei Közlekedési Felügyelet az üzemünk telephelyén is vizsgálathat. Azóta már sok minden történt.

– A gépjárművek hibafeltárási vizsgálatát a kistehergépkocsikig bezárólag mi is el tudjuk végezni, ehhez adottak a műszaki feltételek. Ezért a nagy-kocsikat – ezen a héten kettőt – idehozom vizsgálatra és műszaki vizsgára. Szívesen járok ide, habár máshol is ismernek.

**Minden oké! –
mondta az ügyfél**

Az elmúlt év januárjától ugyanis különféle szolgáltatásokkal állunk a gépjárműveket üzemben tartók – társvállalatok, közületek, tsz-ek, lakosság, saját dolgozók rendelkezésére, – tájékoztat **Simán Gyula** tmk-fővizsgáló, majd az üzemfenntartás gépkocsijavító részlegének művezetője Tóth Gyula veszi át a szót.

– Szakembereinek az elmúlt években már nagy gyakorlatra és rengeteg tapasztalatra tettek szert, ezért úgy érzem, hogy ez a bázis megfelelő a mai követelményeknek. Egy nap alatt 8-10 idem gépkocsit diagnosztikai vizsgálatát is elvégezzük a vállalati gépjárműveken felül. Ugyanitt csütörtöki napokon a közlekedési felügyelet szakemberei mintegy ötven gépkocsit vizsgáztatnak. Amennyire saját munkánk engedi, műhelyeinkben elvégzünk – egyelőre minimális számban – időszakos műszaki vizsgára való felkészítést közületeknek és ritkábban magánosoknak is. A műszeres fogyasztásmérést a magánautósok eddig nem nagyon vették igénybe, inkább vállalatok kéri – pedig mindenütt pénzre megy a játék.

– Tudják-e fogadni a városunkban is egyre szaporodó nyugati gyártmányú kocsikat?

– A hibafeltárási vizsgálat természetesen nem gond, viszont egyéb munkákkal, vagy javításokkal melyeket a garancia idő alatt a szakszervizek látnak el, egyelőre nem célszerű foglaltatni.

– További fejlesztés?

– Ez elsősorban az anyagi lehetőségek függvénye, másodsorban pedig az éppen most folyó átszervezéseké – mondja **Simán Gyula**. – Most a „jó lenne ha” időszakban vagyunk, s ha szabadjára engedjük gondolatainkat, rengeteg az ötlet. Legfontosabb a munkahelyek jó

A műhely műszerezettsége jó, a kiszolgálás udvarias.

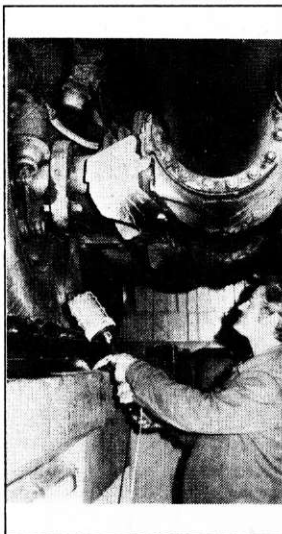
Ahogy néha elnézem a kocsik számát, elmenne a heti kétszeri vizsgáztatás is, de ez nem az ittenieken múlik. Tudom, hogy a KFV-nek itt jól felszerelt javítóműhelye és ügyes szerelőgárdája van. Ezért el tudnám képzelni az átvizsgálás során tapasztalt nagyobb hibák helyszíni kijavítását is. Amit irigylek, hogy ide vállalati dolgozó is behozhatja vizsgálatra a gépkocsiját. Mi is megtudnánk ezt valósítani, de nem újkeletű javaslatom még nem talált megértő gazdára vállalatomnál.

A papírok kitöltése közben zavartam meg **Pete Ferenc** hivatalos gépkocsivezetőt. Alkalmi íróasztala egy Wartburg gépkocsi ülése. Mint megtudtam, ma időszakos műszaki vizsgára jött, a „hibavadászat” pár nappal előbb már megvolt.

– A kollégáim ajánlották, hogy ide jöjjek gépkocsimmal. Először vettem igénybe ezt a szolgáltatást, de nem csalódtam. Korszerű műhely, mindenütt tisztaság, udvarias kiszolgálás, gyors ügyintézés. Az átvizsgálás 15-20 perces volt, igazán gyorsan ment.

egy kis hiba volt a fény-szűrőkkal, de az ügyeletes szerelő minden kérés nélkül beállította.

Nehezen áll velem szóba **Molnár István**, a kanizsai Építőipari Közös Vállalat dolgozója. Mint kiderül több-

szőr volt már itt, hozott tehergépkocsit – ma éppen egy vonatató pótkocsival – és ritkábban személygépkocsit. Arra a kérdésemre, hogy miért éppen ide jár elmondja, hogy jó megoldás egy helyen átvizgáltatni és vizsgáztatni. Különösebb gond eddig nem volt. A szerelők és a műhely vezetője szívesen segít, ha kisebb baj van.

– A múltkor éppen egy izzóra volt szükségem, kaptam is „majd visszahozom” alapon – meséli.

Egy „ezt én is elfogadnám” nyugati márkájú autó érkezik. A vezetője **Kovács Ádám**, fiatal üzletkötő.

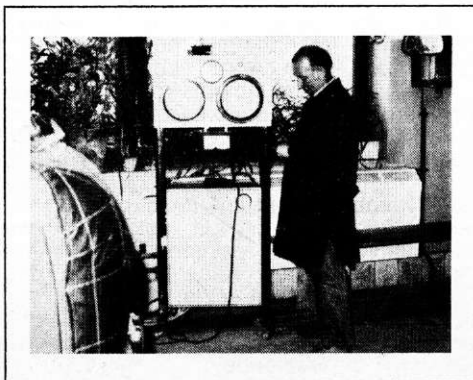
– Miért éppen erre a telephelyre jött?

– Nemrégiben voltam itt a barátommal, akkor az ő kocsiját hoztuk ellenőrzésre. Volt időm kicsit jobban körülnézni, láttam milyen a berendezés, milyenek a lehetőségek, úgyhogy nyugodtan adom oda az autót, biztosan jó kezekben lesz.

A kijáratnál megvárom, míg végez, a kocsiból csak ennyit mondom:

– **Vizslát! Minden oké!**

Tóth Ferenc

Esélyegyenlőség – kicsiben

Smerősömmel az új évben először futunk össze az utcán. Miután kölcsönösen túljutunk a jókívánásokon, afelől érdeklődöm, hogy hol töltötték el a szilveszteri estét. Mondja, hogy otthon, szűk családi körben, a fő program a televízió műsorának nézése volt. Nem is volt rossz a szilveszteri összeállítás, csupán a nagyfiú volt némiképpen elégedetlen. Először arra gyanakszom, hogy talán cowboy- vagy akciófilmet hiányolt a legény vagy talán soknak találta a politikát. Ismerősöm elbeszéléséből azonban kiderül, hogy nem ilyesmiről van szó.

A „Terc” elnevezésű televíziós játék kedvetlenítette el a fiút. Az történt ugyanis, hogy szeretett volna résztvenni a játékban, – minden telefonos játékra áll ez –, s nem jött össze a dolog. Állandóan hívta a megadott számot, de az mindig foglalt jelzett. Persze – fakadt ki végül –, a pestieknek sokkal könnyebb. Elgondolkodtam a dolgon, mondja ismerősöm, és rájöttem, igaz van neki. Amíg ő innét Nagykanizsáról, vagy az ország bármelyik szegletéből, feltéve ha kap vonalat, tárcsázza a 06-ot, vár a bűgö hangra, utána hívja az egyes, majd az immár hétjegyű budapesti számot, addig a fővárosiak már rég lefoglalták a játékok. Nem lehetett volna ezt úgy csinálni – lévén egészen rövid időről van szó –, hogy egy budapesti játékos után a következő három vagy négy esetben csak megyei jelentkezőket fogad el a játéktevezető?

Persze még így sincs esélyegyenlőség a budapesti és megyei telefonálók között, de azért valamit javít a helyzet. Elváltunk után én is elgondolkodtam a dolgon. Kicsinységnek tűnik az egész, de tudom, hogy alapjában véve igaz a jogos volt a fiú mérlegelődése. Egy dologban, ami számára bizonyára fontos volt, rajta kívülálló okok miatt kisebb eséllyel indult, mint mások. S az esélyegyenlőséget kis dolgokban is meg kell teremteni.

Z. T. I.

A történelem sodrában

„...soha nem leszünk mi szabadok?”

(Részletek Takács János naplójából) (3. rész)

1951. július 22. vasárnap. Majdnem egy hónapja, hogy utólagra jelentkeztem írással. A 12-et követte a 13. hónap, azt pedig ugyan meg hány. Lélekien robotban el-pocsekolt napok, durva, állati bánásmód, ez jelenti nálunk az életet. Hát ezért kellett születnünk, hogy minden reménytől megfosztva, állatként éljük le földi életünket...? Erdemes így élni?...

Az aratás megkezdése (jún. 28.) óta nincs pihenésünk. Általában reggel 3-ór keltünk és este 10 feje dühítettünk agynak. 4-5 órai pihenés – mi az egy embernek? Koszt gyenge és drága, fizetésünk még gyengébb. 10 napi 131 munkaóra rá kaptam 152 forintot. Hát erdemes ezért dolgozni, veritékezni? Hisz meg a ruhánk sincs kifelve.

20-án kezdtük meg a cséplést. A termés közel sincs olyan jó, mint számítottuk. A tegnapi cséplésnél legalább 150-180 g-t kellett volna hozni, és meg a 80-at is alig értük el. Így keresetünk is igen alá-

csóny, dolgozni viszont feszülé-

sig kell. Most egy pihenő vasárnapunk van, de értékes gondolatokat nem bírok szülni. Teljes lelki faszaltságban vagyok, nemesebb énem talán örökre meghalt. Faradtak vagyunk, kiszorított munkások, akiknek egyedül menekülési útja ebből a pokolból talán a halál. Ha kishitű volnék, én is úgy csinálnék, mint igen sok sorstársam: szidnám az Isteni, hogy miért nem gondol már ránk. Nem, erre a hangra még nagyobb nyomor sem bír kényszeríteni! Isten bölcs és mindentudó: ő tudja, mit miért csinál.

Az imádságos könyvem az egyetlen, amit aránylag nyugodtam és figyelemmel tudok használni. Ilyenkor szentkezpeim eszembe juttatják az otthoni lelki elmélyülést, az Isteni áldott boldog életet. Ilyenkor nem irigylem az otthon levőket, hanem hálat adok a mindentudónak, hogy nekem is juttatott a földi boldogságból.

1951. szeptember 2. vasárnap. Csodálom, hogy még tudok írni. Már több mint egy hónapja nem vettem kezembe a tollat. Robot, nehéz robot... már ez megy jún. 22. óta, amikor megkezdtük az aratást. Most már vegeztünk a buzacsépléssel, lent cséplünk. Milyen rossz így elzavva lenni a külvilágtól, ezt aki nem éri, nem is tudja elképzelni. Volt csiztyársaim már a második egyetemű évükre készülnék. Viszonylag szabad emberként élvezik az erifeberok oly fontos anyagi és szellemi előnyökét.

Mert talán jobban fáj nekem, hogy nem vehetek kezembe egy jó könyvet, mint a 45 deka kenyér. Véleményem szerint emberként kell elnünk a Földön, mert embernek születünk. Márpedig mi különbözött meg az embert az állattól? Talán az hogy telezabálja magát, szép ruhába öltözik? Ez is, de ez csak kevésbé mértékben. A különbözött eszünk, szellemi igényeink teszik. Minél nagyobb valamely ember

szellemi igénye, minél inkább cselekedeteit függetleníti az állati ösztönöktől, valik emberebb emberre.

„Homo sapiens” – még a biológiai nevünk is ezt a tulajdonságunkat emeli ki. És nekünk ez az élet már 15 hónapja csak vágályom.

Hát már soha nem leszünk mi szabadok?! Minden álmunk, vágyunk: haza! Reggeli öltözökös közben egymásnak álmunkról beszélünk, aminek egy-egy kis időre kiszabadítanak a magyar-szibéria keserveiből. Oly boldogok, akik haza tudnak álmolni!

Ocsém beteg, fáj a torka. A héten megy Egerbe, kórházba a lábával. De irigylem! Kimegy a világba, körülnézheti a „szabad” emberek között. És hogy kézik erre az útra (amely rendőrkísérlettel, nem atyai felügyelet mellett történik)!

Nem tudom, folytatlanom-e még írással. Szó papírom, se „kedvem”. Már talán örökre elfomlott a kedvességem. Minden összekötételem megszakadva a külvilággal. A barátok, ismerősök tán már halálomról beszélnek. Nagy bűnösök vagyunk, nagyobbak a gyilkosoknál, mert ők kaphatnak csomagot, látogatást. Hát ki ellen vagy mi ellen tudunk ekkorát vétetni!!!?

1951. szept. 9. vasárnap. Ismét időm jutott írásra. Tegnapi nagy ünnepe volt az adórjaniáknak: a búcsú napja. Míg gyerekekre voltam, mennyire vártam ezt a napot, de amikor eljött, nekem is az év egyik legfontosabb ünnepének tartottam. Az embereket elsősorban a gyomor, az ünnepi eszem-izom ragadja meg. Most – fájdalom – elsősorban én is a kacsaültet és a tortát sajnáltam. Hiába, fél liter üres krumplifőzelék vagy kacsaültet – nem mindegy.

Nevezetes volt ez a nap a táborban is, 10 hónap után egyeseknek megengedték a levélírást. Igen szoros viszonyok között és „érdemekre” való tekintettel. Mi nem kerülünk a névsorba. Hiába, ainek vesztettük híre van, az abban is pusztul el.

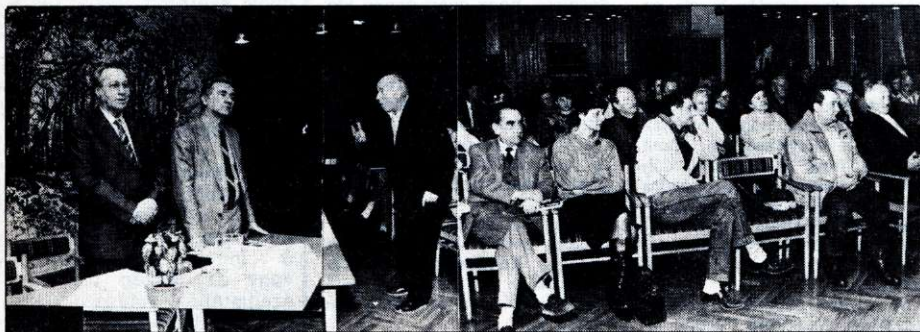
Keserves csalódásokkal teli hét telt el 2-4 óta. Kialakult az építőrigád, aminek a mester „ur” (Tóth E.) jövőtől – nem lettem tagja. Tudom, hogy meglehetősen ellen-szerzős egyéniség vagyok, de ez a megtörtént gyalázat és irigység műve. Talán még lesz majd alkalom megmehátnál a benntífeseknek.

Tábori eseményünk, hogy ma két család 1 ellenében átköltözött Igarba. Amint mondták, ott sincs már olyan jó hely, de azért mégis jobb mint Kócs.

Ocsém megszokta a 7. osztályát. Szegény gyerek olyan kicsi csak, mint ötödikes korában. Már a harmadik gimnáziumba kellene mennie. Lemarad, pedig ügyes, eszes hű, ki tudná használni a tanulási lehetőségeket. Mindig fúr-farag, sok dicséretben van része. Vajon az élet az ő számára is csak olyan jövőt titkol, mint nekem?!

Még mindig cséplünk, méghozzá kölest. Talán ezt a legrosszabb cséplőt, mert meg a rizsfil is jobban csip a pora. Már nagyon unom. Rettenesen elfaradtam a 7 heti cséplésben, és jól le is fogytam. A gazdaságban dolgozó 6 cséplőbrigádból mi értük el a legjobb eredményt: 126% átlag. Kár megmutatni tudásunkat, mert itt csak kihasználják a munkást, de meg nem becsülik (még csak levelet sem írhat). Ha így haladunk, akkor még karácsonykor is cséplőnknek kell!

(Folytatjuk)

Rózsás János, Harkány László, Bagonyai Antal és a közönség

Találkozás Rózsás Jánossal

– Nem akármilyen város ez a Kanizsa. Ha a város szellemiségéhez méltó programot tudunk adni, hirdetni, akkor a város sohasem hagyja cserben azokat, akiket nem szabad cserben hagyni.

Ezekkel a szavakkal nyitotta meg Harkány László tanár, január 10-én a HSMK felnőtt klubjában Rózsás János író-olvasó találkozóját.

A kanizsai szerző, decemberben megjelent Keserű ifjúság című kétkötetes, szociográfikus (emlékirata) kapcsán találkozott olvasóival.

Az íróhoz kérdéseket intéző olvasók kiemelték a könyv dokumentum értékén túl a hit eleterőt, kitartást adó fontosságát, s olvasásra ajánlották különösen a fiataloknak.

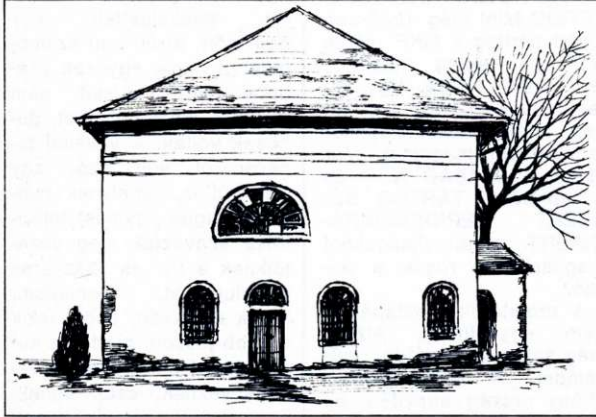
Az este megható színloltja volt Bagonyai Antal temperamentumos hozzászólása, aki e szavakkal szólt Rózsás Jánoshoz:

– Szeretettel köszöntelek, Rózsás János uram! Ne haragudj, hogy tegezek, te is tegeztél, amikor december 6-án dedikáltad a könyvemet. Kiskanizsai parasztszülők 13. gyermeke vagyok. Én is végigküdöttem ezt a háborút, de a ruszin emberségnek köszönhetem, hogy csak 10 napig vettem részt abban a szomorú fogságban, amiről írsz. Egyet szeretnék neked megköszönni barátom: azt, hogy a magyar jellemet, a magyar becsületet ezek között a mostoha körülmények között végig megőrizted. De a Szedonya Pista barátomról, akivel 12 évig együtt dolgoztam az üveggyárban, részletesebben is megemlékezhetnél volna, hogy kanizsai. Kívánom, hogy az isten még sokáig éltesse, legalább addig, míg az én őseimet, 90 esztendeig

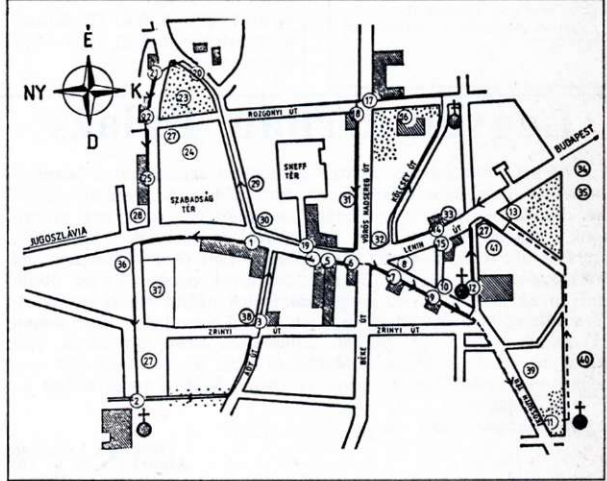
Belvárosi séták

5. ZSINAGÓGA ÉS A ZSIDÓHÁZ: Az egyszerű külsejű klasszicista épületet 1807-22 között építette a 375 tagú zsidó hitközség, a helyi földesúr támogatásával. Akkori rendelkezések szerint az utcai fronton nem épülhetett zsinagóga. A múlt század közepén bővítették és díszítették. Ma használaton kívül van. Jó akusztikájú, nagy belső térrel rendelkezik. A bejáratra előtti felirat emlékeztet az I. világháborúban elesett, illetve a koncentrációs táborba hurcolt zsidókra. Az utcára néző egyemeletes, szintén klasszicista épület, a zsidó hitközség tulajdona. Ebben az úgynevezett „Zsidóház”-ban működött a történelmi Magyarország egyik legrégebbi gyógyszerháza, a Fekete Sas. Empire bútorzatát a múzeum őrzi.

Dr. Cseke Ferenc

Zsinagóga és a Zsidóház.

Kanizsa volt – lesz

A nagykanizsai Takarékpénztár palotája

Vásártartó jogának köszönhetően már a XVIII. sz. végén igen élénk üzleti élet folyt Kanizsán. Fokozatosan kereskedelmi központtá vált, gabonagyűjtő hely volt Stájerország, Horvátország és Trieszt felé.

Vonzásterületének népessége az 1830-as években már meghaladta a 120 ezer főt. Kereskedelme a XIX. sz. közepére a Dunántúl egyik legjelentősebb településévé növelte.

A reformkori Magyarországon 1840-ben a Pesti Hazai Első Takarékpénztár megalapításával indult meg a modern hitelrendszer kiépülése. A kanizsai kereskedők mind jobban érezték egy hitelnövelő szerv hiányát, így 1845-ban 300 db 50 Ft-os részvénnyel létrehozták a Nagykanizsai Takarékpénztárt.

Onálól székháza nem lévén, Axenti György bőrkereskedő házában kezdte meg működését. (Deák tér 5. sz.)

A nagykanizsai Takarékpénztár a megye első, s 20 éven keresztül egyetlen bankja; az országban is az első között van, a tizennegyedik. Megelőzte a Dunántúlon Pécsset, Székesfehérvárt, Veszprémet. Első főigazgatója Tárnok Lajos, a Bathányi-uradalom kormányzója volt, s első 36 tagú választmányában ott találhatjuk Deák Ferencet és Csány Lászlót is.

Az 1860-as években a vas-

útvonalak megnyitása megszorozta az eddig is élénk kereskedelmi életet. A felhalmozódó tőkék lehetővé tették a városkép polgáriásodását is. Beépítették a város belterületén meglévő foghíjakat, új utcákat nyitottak, 1870-ben – Széchényi István házának lebontásával – a Takarékpénztár utat (később Csengery út, ma Béke út). Az utca és a Deák tér találkozásánál még ugyanabban az évben elkészült a Nagykanizsai Takarékpénztár eklektikus székházának utcai része, majd – Németh szűcsmester földszintes háza helyén – 1879-ban a kupolás sarokrész. A székház szomszédságában a Deák téren az emeletes Wallacsis-ház állt, Wallacsis Antal városbíró (a jogtudós, kultuszminiszter Wallacsis Gyula édesapja) tulajdona. A házat átépítették, magasították, 1888-ban készült el a takarékpénztári székház sarokrészével teljesen egyezően.

A székházban kapott helyet az Osztrák-Magyar Bank nagykanizsai fiókja is (1879-1902 között), a bankpalota felépítéséig. Ez szintén egyike az ország első Osztrák-Magyar Bankfiókjainak, az 1878-79-ban alapított első öt fiók között van.

A földszintet drogeria, papírbolt, cukrászműhely foglalta el, s itt volt üzlete Wajdits Józsefnek is, aki könyv-, papírkeres-

A takarékpénztár épülete.

kedő, könyvkötő és nyomdász volt egy személyben; több mint 2000 kötetes kölcsonkönyvtárat tartott fenn, s kiadótulajdonosa volt egy ideig a Zalai Közlönynek.

Az idősebb kanizsaiak Szomolányi-sarokként emlegetik az épületet, mivel a két világháború között itt működött Szomolányi Gyula női és férfi divatáruháza.

Ma sokunk öröme – Melybe a munkák elhúzódása miatt üröm is vegyül – az épületet tatarozzák.

A két éve folyó munkálatokról Karmazin József városi főépítészről meg tudtam, a Szabadtság tér – Lenin út – Deák tér – Eötvös térre kiterjedő „városközpont megújítási program” keretében kerül sor a felújításra. Elkészültek 16 lakással, a tetőszerkezet cseréjével, s a

korábban elbontott kupola helyébe újat emeltek. A kupola előtti mezőbe a tervek szerint az új város- és országcímer fog kerülni.

A hátralévő lakás és a földszinti üzletek helyreállítása a ez év elején fejeződik be.

Reméljük, 1990. pünkösdvasárnapján – a Deák tér átadása, a Turul-madár visszaállítása idején – már az épület eredeti szépségében gyönyörködhetünk!

Kunics Zsuzsa

Helyesbítés

Ez évi 1. számunkban Kunics Zsuzsa cikke hibás címmel és illusztrációval jelent meg. A cikket most újra közöljük; a szerző és az érintettek elnézését kérjük. (A szerk.)

Pék Pál

Pf.: 74

A 10. oldal az olvasóké. Közredünk minden levelét, mely személyiségi jogot és közérdeket nem sért, várjuk vízszint azokat a véleményeket, melynek közelítő visszasaágára hívják fel a figyelmet, melyek javító szándéka vitathatatlan és amelyek az élet derős pillanatait villantják föl.

Lapunk az olvasóké, szerkesztünk együtt!

Pék Pál

Részletek Varga Lajos leveléből

Tisztelt Szerkesztőség!

A vargabácsi még él és virul, csak lábaim vannak lerobbanva. Azért is már többet nem mászom meg szerkesztőségüket. Zalaegerszegre is már ritkábban utazgatok, inkább frok mint szoktam.

Ma hallottam a rádióból: „Politika az politika – újságírás az újságírás.” Nem kötelező a párttagságra. Eddig kötelező volt? VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETE! Mint még 1948-ban kizárt párttag a MKP utódja MDP-ből végleg menekültem önálló életbe. Úgy lettem nevelve, hogy két kezem munkájával mindenkor fenntartsam magamat. Már akkor a SZABAD NÉP és a lepedőnyi TARTÓS BÉKÉÉRT NÉPIDEMOKRACIÁÉRT című újságokból magyaráztam rossz a jelző.

A proletárok mostanában nem egyesülnek. Ahhoz még sokat kell fejlődni, művelődni. A kommunizmus ahány ország annyiféle és mivel mindez igaz is volt, üldöztek a pártbeliek, úgy a nagykanizsai mint a zalaegerszegi. Csak akkor merem megnyugodni mikor jött a híre a pártzékaházból megbilincselve vitték el a párttitkárt.

Evolúció – revolúció soha nem fog és tud kommunizmust építeni. Ahhoz jelenleg nagyon lezúllott az ember, az emberiség. Csak becsületes, becsületesen dolgozó, becsületesen gondolkodó, kvalifikált a DARWINIZMUST, a BIBLIÁT, a különböző vallásokat ismerő és nem elítélő negyedik generáció tud valamit építeni, de annak már nem kommunizmus lesz a neve.

Nagykanizsa, 1990. január 6.

Teljes tisztelettel
Varga Lajos

A vállalati tanácsokról

A minap belehallgattam egy beszélgetésbe. A pénzüről beszélgettek egy bolt előtt, arról, ami számoatlanul ömlik egyesek zsebébe. Nem halkan, nem leplezve az érzelmeiket, dühök voltak. A vállalati tanácsokról volt szó, egy olyanról is, amelynek méltatlan tagjai egymást túlllicsítáva szavazták meg vezetőiknek a tíz- és százezeres prémiumokat. Gondolom, tették ezt azért, hogy nekik is több jusson, mert kéz kezézet mos. Nem örültem a véleményeknek, csak annak, hogy nyitott szemmel járnak az emberek.

Példákat említettek, s közös volt a vélemény, hogy aki eredményeket tud felmutatni, attól nem sajnálják a pénzt. Egyetértettem velük, és csak azt sajnáltam, hogy ránk, egyszerű emberekre szinte senki sem hallgat, a mi szavunkra senki sem figyel.

A legsúlyosabb mondatok akkor hangzottak el, amikor arra utaltak, hogy egyesek talán a bukás idejére „mentik át” az állam vagyonát, saját zsebre.

Úgy vélem, halaszthatatlan feladat lenne a mai prémiumosztás módjának a megváltoztatása. Ez a mostani lehet, hogy törvényes, de a munkást sérti, és értelmetlen is. A kifizetett félmilliók csak a válságot mélyítik. Megfontolandó az észrevétel: a munkás emberek már félévállról vesznek a munkát. Elkeseredettek. Nem az ő hibájukból áll csőd szélén az ország, de ők fizetnek. Le kellene váltani a múltból itt maradt, képzetlen vezetőket. Azonnal, amíg nem késő!

Tiszta vizet a pohárba! Ne kelljen az egyszerű embereknek szégyellni azt, ami más bűne volt.

Vízvári József
Liszó

Legyen Orbán Balázs

A Kanizsa című városi hetilap decemberi számaiban a jelenlegi utcanevek megváltoztatásáról olvastunk cikket. A „munkásmozgalom” utcanévek megváltoztatásával egyetértünk, csak azt szeretnénk, hogyha most a lakók véleményét is kikérnék a témában. Ugyanis mi 16 éve lakunk a jelenlegi Alpári Gyula utcában, ami beköltözésünkkor még a Garai utca nevet viselte. Valaki ötlete alapján az utcánk nevét, megkérdeztünk nélkül Alpári Gyula utcára változtatták. Ha lehetőség van rá, mi szeretnénk visszakapni az utcánk régi nevét. Igazán patinás és szép elnevezés. Kár volna, ha eltűnne. Mivel a Munkásor utca új, és nem volt eredetileg más neve, kérjük, hogy az Orbán Balázs nevet annak az utcának adják.

Nagykanizsa, 1990. január 6.

Horváth Lászlóné
Alpári Gyula u. 16.
és 32 aláírás

Igy félünk a zebrától?

A sport jó, de...

Van egy dolog, ami ezzel az újsággal függ össze. En ezt olvasom, jobban mondván a sportos anyagokat, a többi nem nagyon érdekel, mert egész oldalakat teleírnak. Hosszú, nem bírok olyan sokat egyáltalán foglalkozni.

A sport jó, de azért több eseménnyel foglalkozzanak, mert több versenyről nem írnak semmit. Hogy mik ezek, azt maguk jobban tudják.

Nagy János

Romló színvonal

El kell mondanom, most már több szám ismeretében, hogy a lap színvonala (s ez nem csak az én véleményem) romlik. Továbbra is csúnya és parazolók címlap a sok elnagyolt cikkekkel. A cikkek nagy részét nehezen nyomható betűkkel nyomják továbbra is (itt persze nem nyomdal hibára gondolok, hanem rosszul megválasztott betűtípusra és – nagyságra.) A tördelés is sokhelyütt rossz vagy zavaró. Ezeket konkrétan az első januári számról írtam.

Szerettem volna, ha a Kanizsa – persze, lokálpatrióta vagyok – nem egy a városi lapok közül, hanem kiérdemli A VÁROSI LAP címet. Így ugyanolyan, mint az Egerszeg, vagy a többi...

Ifj. Márffy Róbert

A szerkesztő megjegyzi: A kritikát elfogadjuk, mert igaz; a hibákat igyekszünk kijavítani. Márffy Róbertnek és minden segítőkész olvasónknak üzenjük: szerkesztőségünkben (kedd, péntek 14-17 óráig) szívesen látjuk az tanácsait várjuk.

Kisgalériák (2)

A zegzugos Sikátor utca egyik frissen épített téglakerítésén vörösréz felirat: KÉPGALÉRIA. Az apróska udvarban takaros kirakat, hangulatos kandeláber.

Nemes, tiszteletreméltó, bátor vállalkozás eredményeként képzőművészeti kereskedés

A Sikátor utcában – hamarosan kávézóval

nyílt Nagykanizsán. Tulajdonosa Tóth Zsófia, a ZALA ART képzőművészeti csoport tagja, hajdani rajztanár.

A választékos ízléssel berendezett teremben Tóth Zsófia gazdag, érzelemdús színvilágát bemutató festményei mellett Szekeres Emil, Leitner Sándor, Rétfalvi Sándor, Szabados János képei, kisplasztikái láthatók.

– Valamennyi műalkotás zsűrizett – tájékoztat Tóth Zsófia. – Az a törekvésem – mondja –, hogy a mai művészeti élet színvonalas képviselőit és alkotásait megismertessem a művészetet kedvelőkkel, valamint elérhető áron, kedvező feltételekkel hozzá is juttathassam őket. Tudom, kritikus a gazdasági helyzet, mégis hiszem, vannak olyan emberek, akik spórolnak azért, hogy megvásárolhassanak egy-egy olyan képet, szobrot, amely örömet okoz.

Az ismert alkotók mellett lehetőség szerinél adni fiatal, tehetséges művészeknek a bemutatkozására, kiállításokat szervezek számukra itthon és külföldön. Azonkívül be fogok mutatni külföldi műalkotásokat is, amelyek szintén megvásárolhatók.

Szerződést kötöttem a kölni Art Quisit – Kunstverlaggal; meghatározott feltételekkel cserélünk festményeket, rajzokat, grafikákat, szobrokat, és azok megismertetésén, terjesztésén fogunk kölcsönösen fáradozni. Ez a cserekapcsolat egészen váratlanul jött létre. Georg Safarion nyugatnémet művészettörténész az elmúlt évben látta a festményeim és meghívott Kölnbe, ahol harmincöt képet állította ki. Az eredetileg egy hónapra tervezett bemutatkozás fél évig tartott, egyik kiállítás a másikat követte. Ő buzdított arra, hogy nyissak galériát.

Miután megkötöttük a szerződést, és elintéztém – bevalom hosszadalmas munkával – a forraságokat, hozzákezdtem a szervezéshez, és megnyitottam

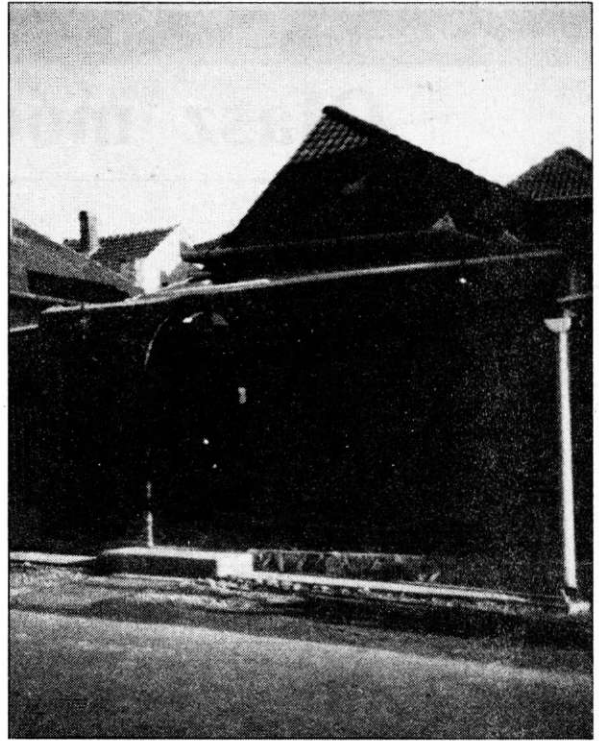
a galériát. Az eredmény itt látható. Persze még sok minden hiányzik, sok a tennivaló a kiállítóteremben, a házon, a ház környékén, de úgy érzem, menni fog.

Egyáltalán nem zavar, hogy nem a városközpontba vagyok. Úgy tapasztalom, aki akar, az megtalál. A városba látogató magyar és külföldi turisták részére most készíték térképét,

amelynek segítségével felkereshetnek.

A terveim között szerepel még, hogy itt az épületben, és a teraszon egy pici kávéfőző nyitok, ahol az idejáró művészek és művészpártolók elüldögélhetnek, beszélgethetnek. Természetesen rengeteg munkát, kitarást, szervezést, utaztatást igényel, de érzek magamban annyi erőt, hogy meg tudom csinálni – fejezi be Tóth Zsófia, s mi igaz szívvel kívánunk sok sikert.

H. M.

Filmlevél

Steven Spielbergnek ezt a művét nem előzte meg korábbi filmjeinek agresszív reklámhadjárata. Igaz, ezúttal nem is történik semmi rendkívüli, gigantikus cápák sem borzlják idegeinket.

Egy angol diplomatacsalád hétköznapjaiba csöppenünk, Kínába, 1941-ben. Pattanásig feszült a politikai helyzet, a rádió nyugtalanító híreket sugároz, bármelyik pillanatban megkezdődhet a háború. A japán invázió már menekülés közben éri a Grahamszaladot, ám a lövöldözés-sel tarkított zűrzavarban férj, feleség és a kisfiú elveszti egymást. A film ezek után egy kiskamasz sorsán keresztül láttatja az eseményeket, a II. világháború fellege alatt álltát fajult ember elkeseredett küzdelmét a túlélésért.

A tragikus körülmények között egyedül maradt Jamie eleinte nem találja helyét, s csak kiszolgáltatott áldozata az őt körülvevő erőszakáradatnak. Napokig nem jut élelemhez, eladni

próbálják, mígnem japán fogságba kerül.

Sikerül életben maradnia, gyermeki lelkesedéssel hajt végre hőstetteket, s bátorságával idősebb honfitársai megbecsülését

A Nap birodalma

is kívívja. Gyermekként való felnőtté, s megtanulja, hogy három szem krumplicért is eláruhlják egymást az emberek.

Kitűnik tehát, hogy a híres amerikai rendező nemcsak a kasszát gazdagítja, látványos és kommersz produkciók elkötelezett szaporítója, érzelmileg teljesebb filmek alkotására is fogékony. Fontos, hogy a Földön, az emberek között maradt, hiszen mostanában amúgy is rengeteg gozdilla, mechagodzilla, mélytengeri szörny és terminátor áraszt el bennünket. Bár a hollywoodi giccshatásokról Spielberg sem tud megszabadulni, s ebben az értelemben ter-

mészetesen nem lehet versenytársa Ingmar Bergman, Fellini, Huszárik, Jancsó vagy Bódy Gábor munkáinak, akik életművükkel bizonyították, hogy a filmművészet igenis szent dolog, mert a közönség kiszolgálásánál többre is képes.

A Nap birodalma nem „művészfilm”, mozi, bár sok finom és ötletes megoldást is tartalmaz. Az első percek képsorai például mintaszerűen fonódnak egymásba, s végig profi az operatőri munka és a színészvetés is. Szakmailag szinte tökéletes alkotás ez, egy idő után mégis hatástalan lesz, unalmassá válik. Egy fontos dolog ugyanis hiányzik a vásznról, s ez az őszinte elhivatottság, annak az alkotói örömmek a látszata, amelyet az iparszerű filmgyártás mára kiirtott, s amely egykor minden műalkotásba képes volt valódi lelket lehelni, s ezzel személyesé, átélhetővé formálni a művet, a néző számára is. Ez baj, s ezért félok, hogy egy hét múlva már nem emlékszünk a kis Jamie-re.

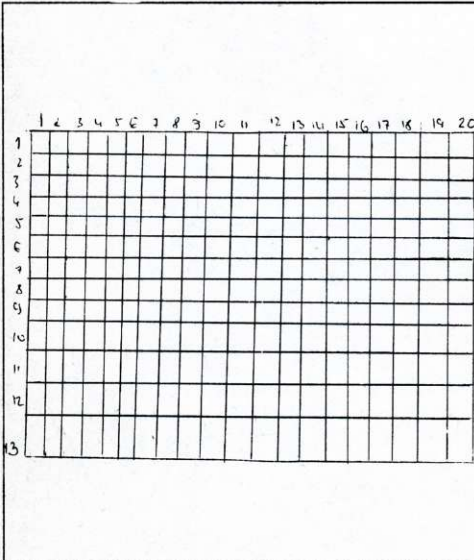
ifj. Miha Tamás

Törd a fejed!

Törd a fejed!

Törd a fejed!

Olasz módra

Az ábra két, egymástól cikkcakkban futó vonallal elválasztott rejtvényt tartalmaz 27 fekete négyzettel. Feladat a rejtvény megfejtése és a választóvonal beajzolásai.

Vízszintes

1. Alumíniumötvözet-fajta - Nobel díjas kémikus. 2... Péter, erdélyi főnemes - horgolásféle - színmű címadója ez a kisfiú - ősei. 3. A mesébéli béka latinul - egymást követő hangzók - iskolai szolgálat. 4. A Halotti Beszéd 6. szava - e napi - férfinév - mértani fogalom - laza hangzói. 5. Mutatószó - kicsinyítőképző - iskola a diákok nyelvén - harci ló. 6. Svájci író - kimonó öve - szaporító anyag - a győzelem istennője a görög mitológiában. 7. Végzet - ennyien játszanak a labdarúgó csapatban 1 játékos kiállítása után - neodímium vegyjele - sugárzás elnyelt dózisának mértékegysége - rövid szaglószer! 8. Pótolunk hiányzó anyagot - hongkongi sziget - egyik alkarcsontunk hangzója. 9. Hajó szél alatti oldala - japán nemzeti öltözék része - katonai tömb - folyó a Kisalföldön. 10. Háztartásbéli - 10 mm egyenlő vele - ragasztó - hízelgő. 11. Jármű - azonos mássalhangzók - határozórag - különleges, latinul. 12. Mezopotámiai város - lemosom - híressége a ferde torony. 13. Néptörzs - ...György színművész - Brazil nagyváros rövid alakjából származó fém.

Függőleges

1. Francia zeneszerző. 2. Maláji fa - ...fakó: szólás. 3. Siklás - előírásnak megfelelő. 4. Menyasszony - támaszték - üdítőital. 6. Szavazatszedő láda - mennyiségi egység - becézett Zsiga. 5. Keleti vallási kellék - labdarúgó kupa. 7. Sántáni: a Faust alapján - szovjet autómárka. 8. Becézett Ilona - pl. édes - kamionjelzés. 9. Felhős - játék- és sportszer. 10. ...ibi patria: a kozmopolitizmus jelszava - névutó. 11. Kettőzve: operettszereplő női név - incidán uralkodó - kettős mássalhangzó - borvég. 12. Kémiai elem vegyjele - alkarcsont - gyakori rövidítés céhtáblákon - mendelévium. 13. Nobel-díjas kémikus - japán társasjáték - öblítőszer márkája. 14. Rendben van - halkán tud - joguszáv város. 15. Moha egyneműi - NSZK kis iparvidékről való - ...kezi munkás. 16. Nem - olasz város. 17. Hétféje - Thales ehhez az iskolához tartozik. 18. Női hangnem - vegyjel - MHB hirdetett kocsija. 19. Skót tánc - préda - szópótló szó. 20. Diszpergálószér.
Beküldendő: vízszintes 3. latin mondása függőleges 1. és 20 meghatározása

Hétköznapi történet Anyja és leánya

Egy belvárosi divatárú üzletben furcsa szóváltásra lettem figyelmes.

- Nem érted, hogy nem tetszik, te hülye! - mondja ingerülten a tini az anyjának, és még a lábával is toppant, miközben visszalökki a méregdrága divatos cuccot a többi közé.

- Ezért utálok veled boltba menni! - csattan fel az anyja. - Mi tetszik neked? Semmi? - és lökdödni kezdi kifelé grimaszokat vágó lányát.

- Csak azt tudnám, honnan a francból tanulod ezt az ocsmány beszédet! Na, irány! - lödít mégegyet csemetéjén.

A vásárlók csendesen összenéznek. Az az érzésem, valami tippjük azért van.

H. M.

Fazék bavaló

Krumplis ételek

Alufóliás burgonya vagdalthús-konzervvel

Hozzávalók 4 személyre: 10-12 db nagyméretű burgonya, 1 fej nagyobb vöröshagyma, (lehet hagyma nélkül is készíteni) 2 db vagdalthús konzerv (ízlés szerint tavaszi, vagy lóncs, vagy bármilyen más fűszerezésű), esetleg kevés szalonna, vagy zsír, só

Elkészítése: A burgonyát meghámozzuk, majd hosszában kettészeljük és a közepét nagykanállal kiszedjük úgy, hogy kb. 6-10 milliméteres falvastagságú burgonya tálkákát kapjunk. Ezeket megtöltjük vagdalthús-konzerv és szalonna szeletekkel, gyengén sózzuk, majd hagymakarikával lezárjuk. Szalonna szelet, vagy zsír alátéttel fóliába csavarjuk úgy, hogy a leve, gőze ne jöhessen ki. Célszerű a fóliát úgy zárni, hogy kis kosárfelét kapjunk a két vége felhajlása után. Forró sütőben 15-20 percig sütjük. A kivált burgonyadarabokat természetesen a hagymára helyezve, szintén a fóliába csomagoljuk a sütés előtt.

Tálalás: Fóliájában tálaljuk. Adhatunk hozzá savanyút is.

Sültburgonya túróval

Hozzávalók 4 személyre: 1, 1,5 kocka túró (tehén vagy juh, ki mit szeret) 1 tejfől, személyenként 3-4 burgonya, személyenként 1 keménytyúros, de lehet nélküle is.

Elkészítése: a burgonyákat meghámozzuk, ha nagyok, kettészeljük és külön-külön alufóliába csavarva kb. 20 perc alatt sütőben megsütjük. Ha valaki fél attól, hogy a burgonya kicsit rákap a fóliára, az fóliázás előtt a burgonyára kenjen kevés zsírt, vagy mártsa olajba. Elkészítjük a keménytyúros amíg a burgonya sül. Kettévágjuk héjazás után, s a sárgáját a túróval elkeverjük, csak annyit tejfölt adva hozzá, amennyi feltétlenül kell az összekeveréshez, de „szárazon” is el lehet keverni. Az így kapott túrot visszátöltjük a fél tojásfehérjékbe, természetesen sózás után. Aki szereti a körözöttet, azzal is megtöltheti a fehérjéket.

Tálalás: a fóliás burgonyát s a tojást külön tálra téve kenyérral és a maradék tejjel tálaljuk.

Az örökzöldek

Nagykanizsa parkjait járva, szombatúrnő azoknak csodálatos örökzöld növényvilága. A város sokat áldozott ilyen célokra, de megérte, mivel ennek a környéknek talaja és mikroklímája különösen kedvez a télen is tavaszt varázsoló mindig zöld növényzetnek. Nem csak megélnék, itt a fajok, hanem igen jól fejlődnek, formailag tökéletesen kibontakoznak. Ezért érdemes velük, a házikertekben is foglalkozni, természetesen ennek méretéhez és funkciójához igazított fajokkal és fajtákkal. Alapvető hozzáértés elengedhetetlen, ezt meg lehet szerezni a könyvtárakban fellelhető szakirodalomból.

A megszerzett ismeretek birtokában elkerülhető, hogy az értékes növények csak növényként sínylődjének, vagy kinőjék a kertet. A kertek változatosak lehetnek, egyéniék, megszűnik végre a sokszor látható igénytelen uniformizálódás, ahol szinte csak egy-két faj (nyugati tuja, oregoni hamisciprus) uralja a területet. Az örökzöldkultúra nálunk még gyermekbetegségekben szenved, pedig Nagykanizsán és környékén mediterrán Édeneket lehet létrehozni, sokszor még zsebkendőnyi területeken is, csak egy kis szakértelem kell hozzá. Környékünkön bőven kaphatók megfelelő növények (Surd) de az ország botanikus kertjeinek nagy része is árusít. Most van felfutóban a kizárólag törpe mutánsok kultúrája, kis kertekbe főleg ezek valók. Lassú növések, csodálatos formagazdaságukkal szabványi területeken is mediterrán hangulatot lehet teremteni.

Ezeket a növényeket nagyrészt házi körülmények között is lehet szaporítani, ezekről a kérdésekről egy másik cikkben szeretnénk szólni. Most télen nincs sok teendő a már meglévő örökzöldjeinkkel. Nagy hó esetén érdemes a hónymástól megszabadítani őket. Ha az apró növények teljesen hó alá kerülnek ne bántuk őket ez nem árt. Hóhiányos időszakban meghálálják az öntözést még fagyott talaj esetében is, különösen a túlévelűek! Ezek a fajok a téli félévben sokszor intenzívebben növekednek mint a nyáriban. A lomblevelűek nem kívánnak télen ennyi vizet nem is fejlődnek nagyon ebben az évszakban!

Homornai Szabolcs

* MŰSORAJÁNLAT *

1990. január 19. Péntek

MTV 1

- 20.55 Tévemózi
És a hajó megy
(1983) Felliratos olasz film.
Fellini sajátos látomása az emberiség önpusztító végétéről. A melankolikus történet mikrovilágát különös fényvel sugározza be a rendező mélyen emberi iróniája, ítélet és szeretet zavarba ejtett keveréke.

MTV 2

- 19.00 DVSC – Radnicski Belgrád Kupagyőztesek Európa Kupája

TV5

- 22.30 Moziklub
Marie-Antoinette
Francia film a nagy forradalom éveiről, Mária Terézia szerencsétlen sorsú leányáról.

Erkel Ferenc Olajpári Művelődési Ház

- 16.30 Orvos Katalin kiállításának megnyitója
Stúdiómozi

- 20.15 USA invázió – Színes amerikai akciófilm

1990. január 20. Szombat

MTV 1

- 17.35 *A nap lovagjai*
Nemeskürty István előadása Szomor Dézsóról
- 20.10 *Karavánok* (1978)
Amerikai kalandfilm

Osztrák 1

- 9.30 Tanuljunk nyelveket!

Osztrák 2

- 20.15 *Enrico Fermi*
Tévéfilm a világhírű atomfizikus életéről

RTL

- 20.15 Lakosztály Párizsban

MTV 2

- 16.00 *Bolygónk, a Föld*
Amerikai ismeretterjesztő filmsorozat – VII/2. rész: A kék bolygó
- 19.00 Lev Tolsztoj (163 perc)
A Háború és béke írójának élete szovjet-csehszlovák filmen II/1-2. rész

- 21.55 Az asszony, akit úgy hívnak: Marilyn

Osztrák 1

- 20.15 *Gálaműsor Kitzbühelből*
21.55 *Agvipplina*
Händel operája

21.55 Az asszony, akit úgy hívnak: Marilyn

Legenda volt, székeségével, bájával, alakjával, szírszágával, szerepeivel. (Képünkön: Marilyn Monroe.) Legenda lett halálával, amelynek pontos okait és körülményeit még mindig kutadják s állandóan újabb hírek ropognak fel halálának titokzatoságáról. Szerelmi naptárában ott szerepelt az Egyesült Államok tragikusan elhunyt elnöke, Kennedy is. Így természetesen nem maradhatott ki a First Lady, Jackie életéből, és abból a könyvből sem, amely karácsony előtt jelent meg a hazai könyvpiacra C. David Heymann tollából. A címe: Az asszony, akit úgy hívnak, Jackie. Ebben nem kevés szó esik Kennedy nőgyűreléről, amelyek jócskán jétszított szerepet az elnök leendő éleveszűfőtt életében is. Ebből a könyvből megtudhatjuk, hogy John

Kennedy és Marilyn Monroe először 1957-ben találkoztak, de 1959-ig csak igen keveset látták egymást. Akkor tőltött Kennedy néhány zavartalan napot Marilyn-nel Palm Springsben, és ott kezdődött szerelmi kapcsolatuk. Az

elnök egyik barátja azt mondta, hogy az elnöknek összes barátnője közül talán Marilyn telet meg a legjobban. Jáni megváltak együtt. De a First Lady mégis az az asszony maradt, akit úgy hívnak: Jackie.

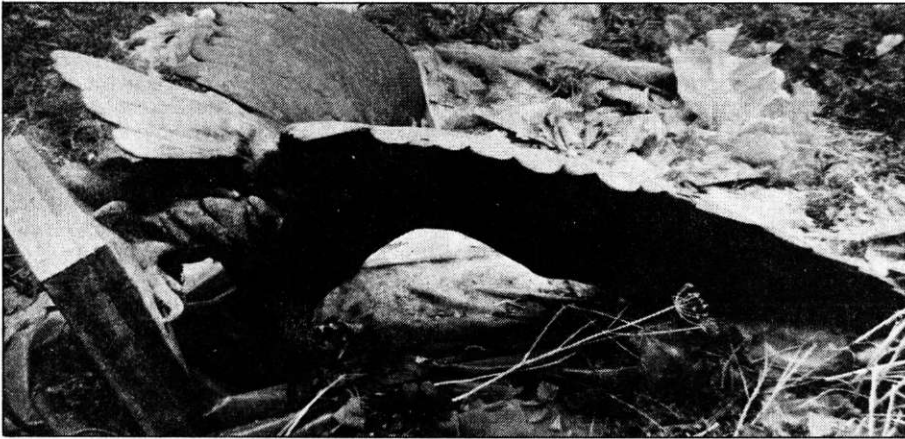
HELIKON FILM FILMFORGALMAZÓ ÉS MOZIÜZEMELTETŐ VÁLLALAT

továbbhasznosítás céljából

eladja

az alábbi, a vállalat kezelésében lévő, főút melletti ingatlant;
– az épület téglafalú, kétszintes, vasbeton födémes, cseréptetős, alapterülete 311 négyzetméter
– ingatlan nagysága 703 m²
– helye; Nagykanizsa, Hunyadi tér 2.
Az eladásra kínált épület alkalmas kisüzem, üzlet létesítésére, raktározásra. Az épületben telefon működik. Az értékesítés feltételeire vonatkozóan érdeklődni lehet; a 92/14-575-ös telefonszámon.

Cím:
8900 Zalaegerszeg, Széchenyi tér 6.

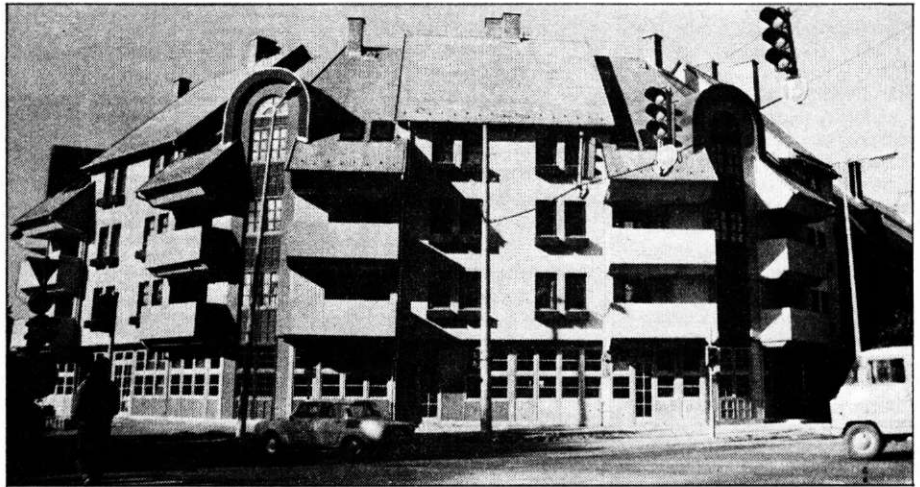

Mikor repül a turul?

A Deák térre szánt turul jelenleg a szemétkorba hever. Felrepül-e valaha?

Már az üzletek

Benépesül az Eötvös téri új tömbház. Jelenleg a földszinti üzlethelyiségek kialakítása folyik.

Időgép Ez történt a múlt héten

Január 5. péntek

– Az MSZP nagykanizsai elnöksége támogatja a semleges parlamenti képviselőknek azt az indítványát, hogy örökösen népszavazás útján törvényen hazánk köztársasági elnökének megválasztása.

Január 6. szombat

– Az MSZDP Zala megyei szervezetének Zalaegerszegen megtartott ülésén a megyei vezetés tagja lett Altai József nagykanizsai titkár. Képviselőjelöltnek ajánlották az egyéni választókerületekben a nagykanizsai Németh Zoltán vállalkozót, a

pártlistán pedig Buzsics Károly elektrikus.

Január 8. hétfő

– Az országos akcióhoz csatlakozva a képcsarnok helyi üzletében is sztrájkoltak a dolgozók. A munkabeszüntetéssel az ellen tiltakoztak, hogy a művészeti alap saját 50 millió forintos gazdálkodási hiányát nyereséges vállalata, a képcsarnok útján fedezze, mégpedig úgy, hogy galériáit országszerte elárverezze.

Január 9. kedd

– A Zala megyei tanács vb ülésén az egészségnevelés megyei

társadalmi programjáról tanácskozva példaértékűnek ítélték a kanizsai kórház tevékenységét a komplex szűrővizsgálatok végzésének területén. Tárgyaltak továbbá a volt MSZMP vagyontanácsi átvételéről is, és megerősítették, hogy a városi színházak hasznosításában városunkban a Thury György szakközépiskola a kedvezményezett.

– A Nagykanizsán működő 7 párt képviselői megbeszélést folytattak a városi tanácson. Zsoldos Ferenc tanácselnök tájékoztatót adott a ro-

mániai segélyszállítmányokról, majd arról tanácskoztak, hogy hogyan lehetne minél teljesebb esélyegyenlősége a pártoknak a választási kampány során, a tömegtájékoztatásban és működési feltételeikben.

Január 11. csütörtök

– Tagtaborzót tartott a Fidesz zalaegerszegi csoportja az Erkel Művelődési Házban.

– A kórházban tudományos ülést tartottak, amelyen dr. Lépés Péter a Magyar Kórházszövetség főtítkára adott tájékoztatót a kórházügyi mai kérdéseiről.

Túrázóknak

Városunkban a DKG Ter-mészetbarát Egyesülete tagjai sorába várja mind-azokat, akik szeretik a természetet, a gyalogos túrákat, kirándulásokat és szabadidejüket egészségesen, kulturáltan kívánják eltölteni. Jelentkezni az egyesület elnöknél, Szűcs Rózsánál lehet Nagykanizsa Ady út 14/c alatt, vagy írásban az Erkel Művelődési Ház címén (Ady út 8.).

Hétfélig túraajánlatok: Madárretető-túra, melynek útvonalai: Csónakázó tó-Álsóerdő-Cseri erdő-Csónakázó tó. A túra január 21-én 11 órakor indul az autóbussz állomásról. A táv 11 km, résztvételi díj 6 Ft.

Teremfoci bajnokság

Tavaly indult útjára a 36 csapattal meghirdetett városi teremlabdarúgó bajnokság, amelynek küzdelméi januártól folytatódtak és ebben a hónapban négy versenynapon mérköztek egymással a csapatok. Közel 400 városlakót mozgat a viadal, amely a félidejéhez érkezett és lassan kialakulnak az erőviszonyok is.

A szabadtéri eredményeket nem figyelembe vévő csoportbeosztás következtében a vártnál is hevesebb küzdelmek jellemzik a találkozókat és nem egy váratlan, meglepetésszerű ered-

mény született már eddig is. Több „kiscsapat” nagy napja volt, amikor egy-egy

Küzdelem felsőfokon

első osztályban szereplő együttestől pontot vagy pontokat sikerült rabolniuk.

A csapatok menetrend-szerűen érkeztek a kijelölt mérkőzésekre, a szervezett-ségre jellemző, hogy mérkőzészalasztásra csak ritkán került sor. Egy-két mérkőzés a szombati munkavégzés, míg egy találkozó szervezési hiba miatt maradt el. Történt, hogy a MÁV csapatára egy napon öt mérkőzés lejáttszása várt, ami természetesen túl nagy terhet jelentett volna a vasutasoknak. A sportszerű küzdelemre jellemző, hogy az ötödik mérkőzés másik csapata, a Patyolat sport-szerűen hozzájárult a találkozó elnapolásához. A MÁV kifogása azért is jogos volt, mert egy játéknapon a csapatoknak általában 2-3 mérkőzést kell lejátsszani. Persze ez a szervezési hiba könnyen kijavítható lett volna, ha a MÁV csapatának képviselője időben jelzi a problémát az illetékes helyen. Ennek megtételére több mint három hét állt rendelkezésükre, ugyanis a január 6-i indulás és a postázott program időpontja között ennyi idő telt el. Mivel ez nem történt meg, az adott versenynapon a jelen-

lévő versenybizottságnak már nem állt módjában a hiba korrigálása. A Patyolat csapatának sportszerű magatartásával áthidalhatóvá vált a szervezési hiba kiküszöbölése, így a további

küzdelmek zavartalanul bonyolódhattak.

A három csoportban zajló küzdelmekben egyébként az első osztályban szereplő csapatok vezetik jelenleg a tabellát. Meglepetésnek számít, hogy a III. osztályba felkerült Tubifex folytatja jó szereplését, amit a „C” csoportbani mostani harmadik helye bizonyít.

A januári versenynapok érdekesebb eredményei: „A” csoport: Bütorgyár-KIOSZ 4-0, KIOSZ-ÉKV 1-0, DKG KISZ-MÁV 3-2, Patyolat-DKG KISZ 5-0, Patyolat-Kögáz 2-1, KIOSZ-DKG KISZ 2-0 Élmezőny állása: 1. Bütorgyár 2. MÁV, 3. KIOSZ, 4. ÉKV „B” csoport: Tungsram-IKKV 1-0, Tungsram-Tiptop 2-1, IKKV-Igazságügy 3-1, Tungsram-Joker Divat 2-0, Tiptop-Szesz-IPAR 4-0 Élmezőny állása: 1. Tungsram 2. Tiptop 3. IKKV 4. Igazságügy „C” csoport: Fűrész-DKG 3-1, ÁFÉMSZ-DKG 2-0, ÁFÉMSZ-Flamingó 1-0, DKG-Vízum 3-2, ÁFÉMSZ-Kögáz KISZ 1-0, Kögáz KISZ-Tungsram KISZ 3-1 Élmezőny állása: 1. ÁFÉMSZ 2. Kögáz KISZ 3. Tubifex 4. DKG

(k - z)

Ahogy én láttam

Szeged SC-MÁV NTE 78:68(39:38)

NB I-es női kosárlabda mérkőzés. Legjobb kanizsai dobók: Szabó 15, Pongrácz 14, Ácsné 11, Szakács 11.

Az élvonal „B” csoportjában 1 hónapos szünet után folytatódott a bajnokság, amikor a tavasszal idény 6. fordulóját rendezték meg.

A tavasszal még veretlen kanizsai lányok a Tisza-parti városban léptek pályára s a találkozót így látta Csörgő József, a vasutasok technikai vezetője:

– Az amúgy is szűkös keretünkből ezúttal ketten is hiányoztak, mivel a találkozó előtti utolsó edzésen Földesi megsérült, Bogyai pedig munkahelyi elfoglaltság miatt nem tartózkodott velünk. A csapat remekül kezdett, biztosan meztőlünk, de az I. féldő közepén elfogyott a 6 pontos előny. Ezután fej-fej mellett mentünk s ez a II. féldő közepéig tartott. Sajnos a támadások befejezésével gondok voltak, a lányok sorra elhibázták a nagy lehetőségeket is, míg a hazaiak legjobbjai szórta a triplákat. A kezdő ötös is egyre jobban elfáradt, idegileg sem tudták elviselni az alacsony szín-

vonalú és többségében bennünket sújtó bírói működést. A befejezés előtt 5 perccel a szegediek 6 ponttal vezettek, majd Simonné kipontozódott. A helyzetünket az is nehezítette, hogy három játékosunk is 4 személyi hibával játszott a végig a hajrárt, amelyben a hazaiak nagy küzdelemben kerekedtek felül. Sajnálom, hogy nem sikerült visszavágni az ősszel elszenvedett vereségért, a lányok többsége mindent megtett a siker érdekében, de nem számoltunk a zavaró körülményekkel, amelyek gátolták a jobb eredményt.

(bh)

■ A Dédász Somogyi Béla úti klubtermében bonyolították le a 9 fordulós, svájci rendszerű városi egyéni sakkbajnokságot.

A küzdelemsorozat első szakaszában Bellán az 5. forduló után Kassai vette át a vezetést. A befejező szakaszban Papp Nándor került az élre. A zárófordulóban Papp és Kassai veszített, viszont az ellenfelek kitűnően vették az utolsó partit. Remekelt Bellán, aki rangadót nyert Papp ellen és Kercsmariccsal együtt holtversenyben végzett az élen (közöttük páros mérkőzés dönt a bajnoki címről)

Futószalagon

Az élcsoport végeredménye: 1. Bellán és Kercsmarics 7-7, 3. Papp 6,5, 4. Kassai 6, 5. Simon 6, 6. Vlasics 6, 7. Lenkey 5,5 ponttal.

■ A városi teke szakszövetség az üvegyári csarnokban rendezte meg az idei városi egyéni tekebajnokságot, amelyen a következők szereztek bajnoki aranyérmeket:

Nők. Felneveltek: Majoros Istváné (Sörgyár) 413. Ifjúsági-

ak: Dolmányos Ágnes (Sörgyár) 357. Serdülők: Szentes Szilvia (Sörgyár) 407 fa.

Férfiak. Felneveltek: Nagy János (Sörgyár) 436. Ifjúságiak: Kránicz Ferenc (Üvegyár) 406. Serdülők: Markó Roland (Sörgyár) 394 fa.

■ Az év első vívó-versenyét a Rózsa úti csarnokban rendezte meg a megyei szakszövetség, amikor III. osztályú ki-zárásos férfi törversenyre került sor. A 41 fős mezőnyben nagyszerűen szerepeltek a MÁV NTE vívói, akik közül Kricsfalussy Ákos 2., Pataky Zoltán 3., Kiss Zoltán 6. helyen végzett.

Téli fociprogram

Az uborkaszezonban is bő program várja a labdarúgás kedvelőit, hisz januártól-március elejéig szinte minden hétfőre jut esemény. A városi te-rembajnokságon kívül legközelebb január 21-én lesz gazdag kínálat mindkét csarnokban. Ekeken át a megyei labdarúgó szövetség volt a gazdája a megyei bajnokságban szereplő csapatok téli tornájának (Pungor-kupa), amelyet – anyagi okokra hivatkozva – a megye ez évben nem rendez meg. Hogy a csapatok ne maradjanak játék nélkül, a város fővállalta a megyei csapatok tornáját, amelyre 12 csapat (Gyenesdiás, Galambok, Tótszerdahely, Tótszentmárton, Kiskanizsa, Becsvölgye, H. József SE, Letenye, Zalaszentgót, Fityeháza, Hévíz) küldte el nevezését.

Egy héttel később (január 28.) a már hagyományosnak tekinthető Focifarsang '90 küzdelmeit láthatják a sportkedvelők. Itt is 12 csapat verseng majd a díjakért, így az NB II-es Olajbányász, az NB III-ban szereplő Ajkai Bányász, Marcali, Boglárlelle, Badacsonytomaj, Volán Dózsa, MÁV NTE, valamint a megyeiek Letenye, Fityeház, H. Thury SE, Gyenesdiás és a Kiskanizsa csapatai.

Február 16., 17., 18-án több mint 1000 sportlót érkezik városunkba, akik az Állami Biztosító – Kanizsa kupa országos teremlabdarúgó torna szereplői lesznek. Az előzetes nevezések alapján 84 csapat indul, akik az ország minden részéből (Debrecen-től–Sopronig) jönnek városunkba.

A téli program zárásaként február 25. és 11. lesz az a két versenynap, amikor a városkörnyéken élő sportolók kapnak játéklehetőséget. A Koráromi-kupa küzdelmeire a városkörnyéki bajnokságban szereplő 32 csapat kapott meghívást.

- k -

Soproni Tibor felvétele.

Visszapillantó

Asztalitenisz

Kanizsa Bútorgyár–BSE 10:15

Az 1989/90. évi NB I-es női csapatbajnokság tavaszi idénynyitóját hazai környezetben vívta a kanizsai élcspat, amely a 10 csapatos mezőnyben a 6. helyről folytatta a küzdelmeket.

A tavaszi rajton a bűtorosok megilletődötten kezdtek miközben Szabó és Gál is elpuskázta a lehetőséget. A fővárosiak 7:2-es vezetése után egyre jobban belelendültek a kanizsaiak. Kiegyenlített, szoros játék alakult ki, de a második, harmadik és negyedik kört is a bronzérmesek nyerték, egyaránt 3:2-re.

A befutó, ötödik forduló aztán szenzációs eredményt hozott. 4 hazai felnőtt versenyző közül hárman is nyerni tudtak. Köztük is kitűnt az addig is ra-

Gazsi, a Bátorfi-vevő

A BSE elleni mérkőzésen kiemelkedő sikert elért Gazsi Ildikónak szinte mindenki gratulált a 100 százalékos teljesítményhez, köztük a nagy bravúrhoz, Bátorfi „megállítása-hoz”.

Az érthetően boldog és ünnepezt versenyző a mintegy 3 óras mérkőzés végén így összegezte:

– Négy és fél éve vagyok Kanizsán s ez a mai nap felejtetlen lesz számomra. Pedig az előjelek nem kedveztek, mert betegeskedtem, 4-5 kg-ot lefogytam s fizikailag legyengültem. A BSE-re való rákészülés aztán mégis nagy sikert hozott s Khán elleni sima mérkőzésem nagy lökést adott. Természetesen tartottam Bátorfi-

torfitól, hisz adogatásai kiismerhetetlenek, erőteljes és eredményes a támadójátéka. Egyértelmű, hogy ő volt az esélyes, de titkokban reménykedtem, hogy jó mérkőzésé vi-vunk. No, úgy érzem, hogy most a rákészülés nekem sikerült jobban s ez az első szettben igazolódott, amikor 21:14-re nyertem. A másodikban kizökkentem az ütemből, Csilla 10-re meg is vert. A döntő szettben 9-9-ig együtt mentünk, de aztán 15:10-es vezetésemnél már tudtam, hogy nem lehet baj. Sikerült adogatásait védeni és támadásomat eredményesen befejezni és így a döntő szettet 21:14-re nyertem. Igen boldog vagyok.

gyogóan játszó Gazsi Ildikó, aki kitérő mérkőzésen bravúros győzelmet aratott a hazai és nemzetközi kiválóság, az Európa-bajnok Bátorfi Csilla ellen.

A kitűnő erőket (Bátorfi, Khán, Szigeti) felvonultatott vendégek ellen az eddigi legjobb eredményt érték el a kanizsaiak, akik akár nagyobb meglepetést is okozhattak volna, amennyiben a találkozó elején jobban összpontosítanak.

A mérkőzés közben megkérdezett szurkolók így vélekedtek: Nagy Béla nyugdíjas: Gyakran járok a bútorosok hazai találkozójára, hiszen jó mérkőzéseket láthatok. Nagy kár, hogy a lányok gyengén kezdtek, a vendégek elhúztak 4:1-re. Pedig

több lehetőség is volt, de a befejezések nem sikerültek. A kis Jurik kislányt most láttam legjobban játszani, aki a nagy Bátorfi ellen is csinált 17 pontot.

Deák Ferenc nyugdíjas: – Én mindig kritikus vagyok, de a jobbitás szándékával teszem szóvá, hogy bátrabb, erőteljesebb és eredményesebb játékok váro- ektől a csapattól. Most, a második kör végén 7:3-ra elmentek Bátorfiék, mert csak Gazsi tudott velük lépést tartani, holott Szabó és Gál is hozhatott volna mérkőzéseket. A vendégek közül Bátorfi remekül adogat, Szigeti nagyon jól védekezik és kontrázik, de Khán számomra nagy csalódás, akitől jóval többet vártam. No, én most elme-gyek, mert ez egy sima összecsapásnak tűnik – összegezett a 2. kör végén távozó egykori kitűnő pingpongosa.

A mérkőzés hajráját együtt izgultuk végig Szakonyi Istvánna, a városi asztalitenisz szakszövetség vezetőjével aki így értékelte:

– A találkozó második felében nagyszerűen teljesített a csapat. Elsősorban is a bravúrosan szereplő, mind az 5 ellenfelét legyőző Gazsit emelem ki, no és a jól hajrázó Szabó Gabit. Csatlantós volt a zárás s erről Gazsi gondoskodott, aki óriási sikert ért el Bátorfi legyőzésével.

Balogh Antal

Egész Kanizsa az otthonában!

1990-ben is VÁLTOZATLAN ÁRON A KANIZSA

A lap előfizetési díja	1 hónapra	35.-Ft.
	negyedévre	105.-Ft.
	félévre	210.-Ft.
	egy évre	420.-Ft.

Megrendelőlap

..... név
 város, község
 út szám em. ajtó
 alatti lakos előfizetésben megrendelem a Kanizsa című városi hetilapot.
 Az előfizetési díjat a postahivatalban, vagy a kézbesítőnél befizetem.
 (A megrendelőlap díjlanul adható föl, a szaggatott részt kivágva!)

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takáts Sándor. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 11–150. A szerkesztő bizottság tagjai: Kápolnás Zoltán (sport), Pék Pál (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), Lengyák István (hétféve), Marton Györgyi (várospolitika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computeretchnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

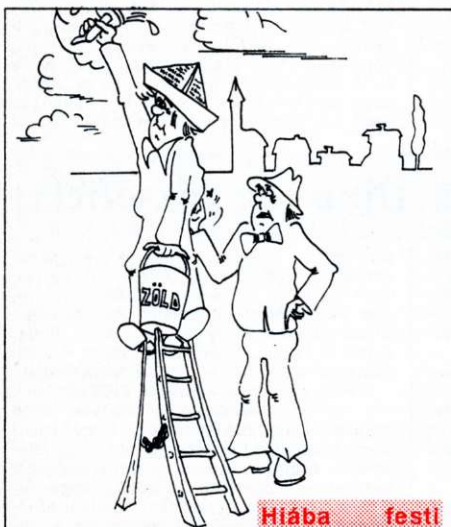
KANIZSA

VÁROSI HETILAP

II. évfolyam 4. szám
1990. január 26.
Ára: 9,60 Ft

Megjelenik
minden
pénteken

Hiába festi szakikám, estére úgyis fekete lesz

Az ejtőernyős földetér

No, persze, nem kis segítséggel. Hiszen mióta az állampárt „lebontotta önmagát”, zsúfolásig megteltek az égi országutak.

Elkél hát a szerencse az üres helyre pottyanáshoz. Még akkor is, ha az utóbbi időben emberségesebb lett a légvédelmi tűzéréség. Petúcióik nem lyuggatják már az ernyőket. Talán mert nem akarnak hasonlítani a hullókáderekhez, akik holtukig sem tudták megbocsájtani az ellenvéleményt, és gondolkodás nélkül tettek tönkre egzisztenciákat.

2. oldal

A pártok írnak

4-5. oldal

Rákérdeztünk

Féltő, hogy a „társaság” létrejöttével a „párthadsereg” felszámolása után fennáll egy fegyveres párt megalakulásának veszélye.

7. oldal

Magyar égbolt

Mit is akar az úttörőház

Úgy érzem, fel kell hívjam az utóbbi 3 szervezet figyelmét, hogy az úttörőház annakidején, 1968-ban is úttörőháznak épült, tehát ifjúsági szabadidős központként való visszaállításáról semmiképp nem beszélhetünk.

10. oldal

Kovászna lesz a testvérváros

Az egyéb napirendi pont keretében a végrehajtó bizottság egyetértett azzal, hogy a tanács kezdeményezze a romániai Kovászna-val a testvérvárosi kapcsolatok kiépítését.

14. oldal

Siti Bea nemzetközi tornán

A címeres mezt viselő Siti Beával, az Olajbányász kiváló versenyzőjével beszélgettünk a nemzetközi torna tapasztalatairól, aki Halléban hattal gyarapította válogatottságainak számát.

16. oldal

„...liberális országot szeretnék, ahol demokrataként viselkednek az emberek.”

Dinnyés Józsefet, „Bob Dinnyést”, nem kell különösebben bemutatni, hiszen dalai-val már régóta nagy népszerűségnek örvend. Személyében azt a magyar bárdot tisztelhetjük, aki az elnyomás éveiben is töretlen hittel képviselte az igazságot, s adott hangot a szabadságvágyának. Legutóbbi kanizsai estjén a határainkon túl élő magyarság költészetéből adott elő, zömmel olyan verseket (Farkas Árpád, Gál Sándor, Kányádi Sándor, Szilágyi Domokos és mások műveit), melyek megtalálhatók Dalaim könyve című kötetében.

be, sztrájkokba kezdenek. Ettől én is félek. Persze ez nem azt jelenti, hogy én vagyok a józanabbik fél, hiszen sztrájkolnék én is, ha lenne valamilyen közösség, aminek érdekeit védenem kellene. Mint művész csak a közönség érdekeit képviselhetem. A félelmünket azonban mindenképpen le kell győzni.

– Hogyan ítéled meg Magyarországot jelenlegi erkölcsi, politikai helyzetét?

– Erkölcsből ez az ország jól vizsgázik, főleg az utóbbi években. Az erkölcsöt csak az izlés foltosítja. Itt van például az Er-

– Mi a véleményed az MDF és az SZDSZ kapcsolatáról?

– AZ MDF és az SZDSZ között nincs ellentét, pedig mindenki azt hiszi, hogy van, de ez nem igaz. Egy liberális és egy demokrata beállítottság csoportról van szó. Az nem létezik –, hogy ők egy széken üljenek, nyugodtan, de ettől még ülhetnek egy páholyban. Meggyőződésem, hogy amit eddig Magyarország elért, azt a kettő külön-külön nem érte volna el. Azzal, hogy kétféleképpen mondják ki a dolgokat, csak hasznunkra lehet. A félreértés abból

Egy könyv megszólal → Beszélgetés Dinnyés Józseffel

– Egy nyíregyházi színházszótáborban 1983 nyarán láttalak, amikor Ratkó Józseffel forró tapsvihar közepette mondtátok ki az akkor még kimondhatatlant, Ceausescu fasisztoid rendszeréről volt szó. Azóta eltelt néhány év, s ma 1990 kezdetén, itt Nagykanizsán már tudjuk, hogy minden diktatúra végőráját éli. Szerinted mi változott a lelkekben?

– Most félelem van mindenkiében, s ez a gyáva miniszterek miatt van így, akik inkább a szükséges rosszra választják, akik még mindig a lenini tételekben gondolkodnak, pedig ennek csak akkor lenne értelme, ha az ország fejlődésének vagy visszafejlődésének irányára megnevezhető volna. Egy többpólusú társadalomban nem lehet gyáva minisztereket tartani, akik azt mondják, hogy népszerűtlen döntéseket kellett hozniuk, holott ez nem igaz, mert ha egy miniszter és munkatársai nem akarnak feszültséget, inflációs helyzetet például, akkor az el is kerülhető. Egy népet – ráadásul egy olyan szorgalmas népet, mint a magyar – inflációs helyzetbe hajszolni csak rossz döntésekkel lehet. A rossz döntések megszülettek, és a nép most fél, hogy az elégedetlen forrófejűek tüntetések-

zsébet-díj. Van, aki hátrányosan visszautasítja, van, aki gyermekek segítségére ajánlja fel. De beszélhetnék a taxisokról, akiket elmondanak mindenféle csibésznek, közben szó nélkül viszik a segélyeket Romániába. Nagy baj nincs, nem hidegültek el az emberek, cselekedni akarnak, és cselekednek is.

– Én liberális országot szeretnék, ahol demokrataként viselkednek az emberek, ahol mindenki tudja, hogy hova tartozik. A néppel kell szövetséget kötni, mert a minisztereket le lehet váltani, a népet nem. Amíg ez a szövetség irányító és irányított között létre nem jön, addig változásról nem lehet beszélni. Ez társadalmi szerződés. Adjon hitelt nekem a kormány, és legyen a kormányban nálam hitele, így nem fogunk tartozni egymásnak... Mégis: a bízalom az első.

– Miként vélekedsz a pártokról? Melyikkel szimpatizálsz?

– Az MDF alapító tagja vagyok, de elkötelezetten egyetlen csoporthoz sem tartozom, hiszen liberálisáktól toleranciát akarok. Egy olyan társadalomban gondolkodom, melyben egy újrafogalmazott baloldaliságnak is szerepét látom.

származhat, hogy az emberek nem igazán tudják, mit jelent ez a kétféle magatartás, mert aki tudja, az nem vitakozik. Én nyugodt lelkiismerettel négy igennel szavaztam annak ellenére, hogy nekem, mint a Fórum tagjának támogatnom kellett volna – véleményem szerint is – ostoba felhívásokat.

– Hogyan illik e kébbe a FIDESZ?

– Ha egy demokrata ifjúnak van olyan lendülete léte bizonyíttására, hogy kékérmény kérdéseket tegyen fel, és nagy jeleket csináljon, akkor ez a legnagyobb rendben van, mert ez az ifúság dolga. Én a 60-as években kirakatokat akartam törni, amikor a hosszuhajúakat megnyírták a rendőrök a sötét utcákban. Ez ugyanolyan lépés lett volna, mint ahogy a FIDESZ ma kijelentéseivel elintézi a kommunistákat. Ezért a FIDESZ nyugodtan kiirhatná a praági tavasz egy jelmondatát: „Legyél realista, kívánd a lehetetlent!”

– Mit üzensz a kanizsaiaknak?

– A város érje el az önállóságot, legyen önleltszámoló, s vezetői mindig a polgárt képviseljék.

ifj. Miha Tamás

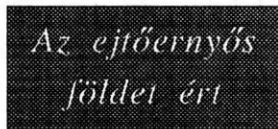
No persze, nem kis segítség. Hiszen mióta az állampárt „lebontotta önmagát”, zsúfolásig megteltek az égi országutak. Elkél hát a szerencse az üres helyre pottyánáshoz. Még akkor is, ha az utóbbi időben emberségesebb lett a légvédelmi tűzvédelem. Peticiók nem lyuggatják már az ernyőket. Talán mert nem akarnak hasonlítani a hullókáderekhez, akik holtukig sem tudták megbocsájtani az ellenvéleményt, és gondolkodás nélkül tettek tönkre egzisztenciáikat.

A földi legénység megértő. Nem úgy a láthatatlan kéz, amely egyekesezt zsinóron húz szélvédett helyre, mások előtt pedig landolás előtt csapja be a menedék kaput. Mert működik ez a kéz. Néha tetten is érhető, és jól fölismerhető. Az Urambátyám szocializmus!

Ujjainak lenyomata jól látszik Havril Andrásné volt zalakarosi párttitkár esetén.

A történet ez év január 1-jével kezdődött. Havrilné vállalko-

zott. Nem kevés ambícióval Nagykanizsáról kiválasztódott Zalakaros párttitkárának. Nyilván nem volt alkalmasabb személy a helybélieliek között. Tény, hogy tízhónapi pünkösdi király-

ság után a vállalkozás tönkrement. Persze nem az ő kárára, elvégre fölmondásának napjától már volt állása. Visszakerült régi munkahelyére, egy kanizsai általános iskolába. Igaz, a pályázat kiírásához elfelejtették kikérni a tantestület véleményét, de ez nem is lényeges. Kanizsán ugyanis az utóbbi két évben nemhogy pedagógus helyét nem hirdették meg, de intézményvezetői állást is suba alatt ítélték oda. Lelke rajta azoknak akik végül is képesítés nélkül, történelem-könyvtár szá-

kos helyen alkalmazták Havril Andrásné tanítónőt.

A fölháborodás tehát nem (csak) Havrilné ellen irányult. Ő – szíve jogán – elfogadott valamit.

De az állásnak volt egy bökkenője: a fizetés amely hozzá tartozott, hétezer-kettőszáz forint volt. Ez pedig kevésnek bizonyult. Ezért a megyei keretből(?) megtoldották ezerötszázal. A város sem akart elmaradni: ugyanennyivel egészítette ki. Az így összejött pénz még a nyugdíj előtt állók is megirigyelhetik.

Vannak, azonban akik ezt a szerencsét Havrilné magas beosztásban lévő férjének tulajdonítják. Mindez nehezen hihető. Miért akarna a helyőrséggarancsnok bajtárs újabb adalékok szolgáltatni a Bokor-könyv állításaihoz. Inkább az Urambátyám szocializmus durva beavatkozását érhetjük újra tetten: „Segítetek, mert te majd viszonzod.” Mindezt közpénzen. Kérni sem kell, ez már negyven éve bevett

szokás. De az emberfia kíváncsi a következőkre is:

Ha már a köz legyűrte ellenérzését ejtőernyős elvtársainkkal szemben, és elfogadja, hogy mindenkinek joga van képzettségének megfelelő munkahelyre, a hozzá tartozó fizetéssel – és nem többrel! –, akkor miért kell erőltetni az ellenkezőjét? Havrilné állására pályázat útján nem akadt volna jelentkező? Ha már elült a „kis-korúnak” tekintett nép aláírásgyűjtőgető pergőtűze, és „fel-nömtként” már-már sajnálattal szemléli az eget, akkor miért kell fölülről megkavarni mindent? Mert továbbra is jönnek a „leépített káderek”. Nem lenne jobb a jövőndő környezetre bízni, hogy kit választ? És ha esetleg vezetőink is zuhanni fognak, mit gondolkodni majd a Nagy Ugratóról? Nem lesz kellemetlen érzés kioldószinór helyett egy üres hátizsák madzagját rángatni?

Szabadság tér – ágyúk nélkül!

Néhány napja nyílt levéllel fordult a kanizsai Független Reformkör a városi tanácshoz: vigyék el az ágyukat a Szabadság téri szovjet emlékmű mellől, és vizsgálják meg annak módját is, hogyan lehetne mielőbb a teljes emlékművet áttelepíteni a Várkonyi utcai szovjet hősi temetőbe.

A jövőben vélhetően jónéhány ilyen és ehhez hasonló felhívás lát napvilágot szerte az országban, így nem árt, ha sokan tudják: egy szobor eltávolítása nem is olyan könnyű feladat. A Független Reformkör egyelőre ugyancsak a lövegek eltávolítását kéri, de ezt a Képző és Iparművészeti Lektorátus nem engedélyezi. Mert bárhogy is minősítjük e köztéri alkotást, az ágyúk hozzátartoznak a műhöz, az így nyújt teljes képet.

A tanács vezetői annak is utána néztek, adott esetben mi is lenne a menetrejde az emlékmű teljes elköltöztetésének. Első lépésként a szovjet nagykövetséggel kell felvenni a kapcsolatot és meggyőzni az illetékeseket arról, hogy ez az emlékmű nincs jó helyen. Nem könnyű feladat, ha arra gondolunk, hogy a Szovjetunió sok millió katonája vesztette életét a II. világháborúban, s ezek emlékét ilyen és ehhez hasonló, egy kor politikai és kulturális, képzőművészeti hangulatát őrző alkotások idézik. Ok, mármint az illetékesek akár kegyeletsértésnek is felfoghatnak egy ilyen kezdeményezést. Márpedig ez nem lehet cél még akkor sem, ha sok minden változott a mögöttünk lévő évtizedek megítélésében.

Feltételezve, hogy az előbb vázolt akadályt is sikerül leküzdeni, újabb gond előtt állunk. Ugyanis nem tudni, hogy az emlékmű körüli sírkövek alatt tényleg vannak-e a II. világháború helyi harcaiban elhunyt szovjet katonák.

Arra még sokan emlékeznek az idősebb korosztályhoz tartozók közül, hogy a háborút követően valódi sírok voltak a téren, de hogy ez most is így van-e, ez nem tudható. Ha a katonák földi maradványai jelenleg is itt vannak, akkor az emlékmű esetleges lebontásakor gondoskodni kell az exhumálásról, meg kell keresni valahol Szovjetunióban a még élő hozzátartozókat, s ha ők úgy kívánják, haza – Szovjetunióba – kell szállítani az elhunytakat.

Ha mindez megtörtént, akkor lehet szó arról, hogy az emlékművet lebontsák, majd a Független Reformkör által javasolt helyen újra felépítsék.

Mіндеz bizony nem két fillér. Becsült számítások szerint az áttelepítés ára megközelítené, vagy tán meg is haladná a 10 millió forintot. Márpedig – és ez hangsúlyozottan magánvélemény – jelenleg ennél jobb helye is lenne a város amúgy is szűkös költségvetésében ennek az összegnek.

– molnár –

Válság-tünet

Január 18-a: SZTRÁJK! Állnak a buszok, elnéptelenedett az autóbuszállomás. Öreg vasutas téblábol csupán az épület sarkán, és morog: – Értelmetlen az egész, úgy sem történik semmi.

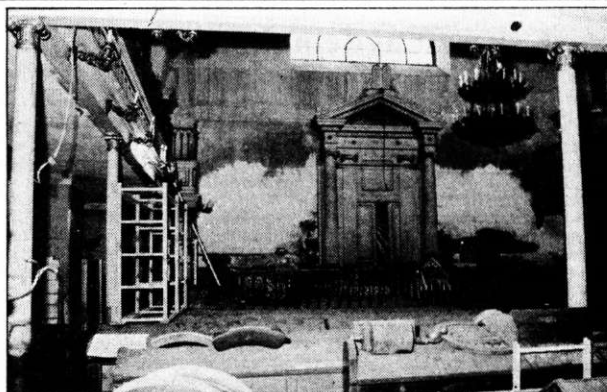
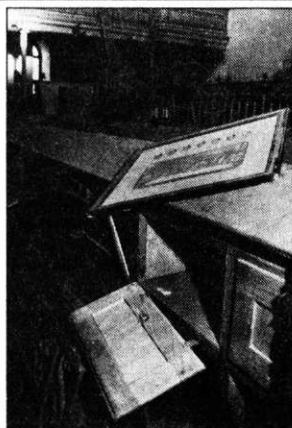
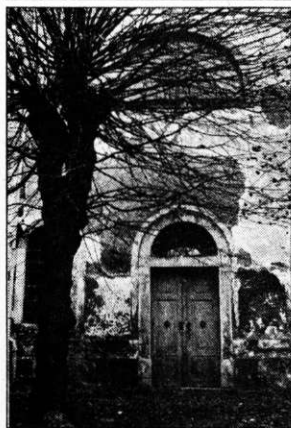
A „pilóták” pihenőhelyiségében csend. Az arcon tanácstalanság-születet bizalmatlanság. A harcos munkásöntudat valahogy hiányzik. Akit kérdeznek, elmondja, hogy a sztrájk fő oka a felelősségteljes munkáért kifizetett alacsony bér. Sok a túlóra, és honorálása sem rendezett. A munkaidő pedig sokszorosan meghaladja az átlagot. A kocsipark elavult, új buszt nem kapnak, így a palini városrész ellátása megoldatlan. Csökkenteni kell az adminisztrációs állomány létszámát! Szeretnék elérni, hogy a főnökök és a beosztottak prémiuma közti különbség eltűnjön. A mai helyzet igazságtalan. Mások hangsúlyozzák, hogy amennyiben követeléseik nem teljesülnek, sor ke-

rülhet egésznapos sztrájkra is, amelyhez a MÁV is csatlakozna. (időközben megtudom, hogy a kormány hajlandó foglalkozni a VOLÁN gondjaival, s szó lehet a nyugdíjkorhatár módosításáról, 16 %-os béremelésről, illetve 25 ezer forintnyi éves bér adómentes kifizetéséről.)

Rodek Elemér üzemvezető egyetért a sztrájkolókkal, hiszen régi eredetű, jogos sérelmekről van szó. Az eszközellátás 15 éve romlik, akadozik, az anyag- és alkatrészellátás, jelenleg motorhánnyal küszködnek. Arról nem is beszélve, hogy a karácsonyt, húsvétot sem tisztelő szolgálat mellett olyan bosszantó apróságokkal terhelik a sofőröket, mint a jegykiadás utáni elszámolás körülményessége.

Egy biztos: a buszsofőrök figyelmeztető sztrájkja az egyre mélyülő magyar válság újabb bizonyítékául szolgált. A kiutat vajon ki ismeri?

M. T.

Fotó: Szakony Attila

Romok.

Megtépázott fák, penész-verte falak, zárt kapuk: zsinagóga. Egy széthulló, feledésre ítélt múlt utolsó kolonca tán. Hisz ebek harmincadján a ház, jövőtlenül, pénzre várva, tette. Tud róla a VÁROS? Gondol róla újat? Hisz zene illik e falak közé, múzeum vagy képtár - -

Mert volt, hogy talpra állt ügyekért a polgár - - Nem így kéne most is?

Mert nincs jövő, ha múltunk már szemünk láttán romlik!

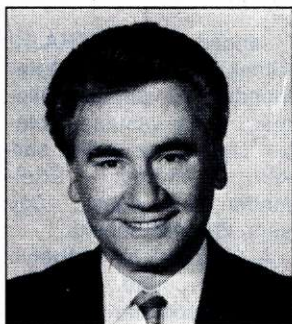
A Hazafias Választási Koalíció nagykanizsai jelöltje:

Harkány László

I. Idézet a Választási Koalíció felhívásából:

„A Koalíció résztvevői csak olyan közös jelöltek támogatását vállalják, akik feddhetetlen politikai múlttal, jó erkölcsökkel s méltósággal rendelkeznek, a lakóhelyükön köztisztelőben állnak, s az eddig végzett munkájukkal bizonyították szakmai felkészültségüket, továbbá pártoktól, vallási, faji, nemzetiségi elfogultságoktól függetlenek.”

A fenti gondolatok indítottak bennünk, hogy megfelelő képviselőjelöltet keressünk. Több javasolt személy között így jutottunk el – véleményünk sze-

Harkány László

rint – a legalkalmasabbhoz, Harkány Lászlóhoz, a Landler Gimnázium vezető tanárához, aki szinte egész életével és

középiszkolai tanár

munkájával kötődik városunkhoz, és ismert személyisége a megye kulturális életének is.

Bár nagyon sokan ismerik városunkban – volt és jelenlegi tanítványok, szülők, az olajipar dolgozói, kollégák, harminc esztendő megszámlálhatatlan irodalmi és kulturális rendezvényének részesei – mégis il- lőnek és szükségesnek tartjuk bemutatni.

1932-ben született Galambokon paraszti családból. Tanulmányait szülőfaluja elemi iskolájában kezdte, majd 1942-ben a nagykanizsai piarista gimnáziumban folytatta. 1950-ben

érettségizett, azt követően a szegedi egyetem bölcsészettudományi karán szerzett diplomát.

Nagy örömmel tért vissza egykori iskolájába, immár a tanári katedrára. Az ígéretesnek induló pályát törte meg, hogy 1957 kora tavaszán politikai okokból letartóztatták, vizsgáló- let alá helyezték és „népgazdasági érdekből” a palini általános iskolába „száműzték”.

A város környéki, akkor még parányi falucska népe és tan- testülete örömmel és tisztességgel fogadta. Vallomása szerint: „itt tanultam meg igazán a szakma fortélyait, a mesterség nélkülözhetetlen fogásait, ame-

Magyarországi Szociáldemokrata Párt

Köszönettel tartozunk a helyi lapnak, hogy lehetőséget adott pártunk bemutatására, arra, hogy köszönthessük városunk munká- sait. Szomorú tény, hogy cikknük terjedelme korlátozott, s emiatt csak nagy vonalakban tudjuk terveinket ismertetni. Bizunk abban, hogy a velünk rokonszenvezők megtalálják a módját annak, hogy közelebbi kapcsolatba kerülhessünk, mert végre a Bolgár Hadsereg u. 4. alatt minden nap délután és este találkozhatnak velünk, s ott megbeszélhetjük gondjainkat. Bizton tudjuk, hogy olvasóink megnyugvással veszik tudomásul érdekeik képviselését gondolatainkban és megítélte- nek bizalmukkal olyképpen, hogy képviselő jelöltünkét ajánló cédulájukkal a választásra való fel- kerüléshez, ezt követően pedig sikeres szerepléshez segítik.

Képviselő-jelöltünk: Németh Zoltán, 39 éves Tavaszi u. 4. ajtái lakos, vállalkozó, vízkeze- lő berendezéseket gyártó tech-

nikus kisiparos. Két gyermek apja, felesége vele egy munka- helyen ténykedik.

Elvünk az – terveink is ezt bizonyítják – nincs szükségünk felesleges hangoskodásra, más pártok ténykedéseinek gyálázá- sára. Minden beszéletes munká- st sorainkba várunk, kik együtt kívánunk velünk dolgo- zni, de csak akkor, ha ér- zik, érdeküket képviselni ju- duk, ha céljainkkal azonosulni tudnak.

A Magyarországi Szociáldemokrata Párt 100 éves múltja visszatekintő baloldali párt, mely működése során minden- koron a munkavállalók, szegé- nyek jogilag és gazdaságilag ki- szolgáltatottak érdekében küz- dött, elveiben és gyakorlatában is a demokrácia követelményei- nek betartásával. Végso célja az európai értelemben vett szoci- alizmus kivívása volt, melyet nem az „osztályharc” hangú- lyozásával, hanem megegyezé-

seken nyugvó osztálybéké meg- teremésével kívánt elérni.

A szociáldemokrata és kommu- nista elvek között kibábkithet- len ellentét van, mivel az ő módszerük a diktatúra, annak enyhe, vagy drasztikusabb for- máival.

A Szociáldemokrata Párt fel- lép más népek, nemzetek, nem- zetségek, vallások és kisebbség- ek érdekében, ha azok elyom- más, kizsákmányolás, jogtörsz- töttség, nélkülözés vagy gyám- kodás alatt állnak.

Pártunk történelmi értékei a munkásmozgalom hagyományai, az egyetemesség, az emberiség ér- tékei és a vallások szociális üzenetei, azok társadalmi etika- já.

Pártunk elutasítja a szélsősé- geket, elérő politikai nézetek között híd szerepét kívánja fel- vállalni. Politikálásának közep- pontjában az emberi méltóság áll. Údvözlünk, támogatunk min- den olyan politikai mozgalmat, ahol szociáldemokrata értékek alapján politikáznak. Elutasítunk minden olyan törekvést, melyek leítéztelt politikai, gazdasági lobbik eszméit akarják hatal- muk, befolyásuk továbbélésére felhasználni.

A Kereszténydemokrata Néppárt programjának alapelvei

A keresztény világnézeti ér- tékrend pártunk ideológiája is a magyar keresztény hagyomány Szent Istvánig visszanyúló örökségén, a 2000 éves euró- pai keresztény állameszményen alapul. Ennek tartalma az egye- temes emberi értékek elismeré- se, tisztelete, azok megvalósí- tására való törekvés. Értékren- dünk középpontjában a feleba- ránti szeretet krisztusai parancsa áll és olyan társadalmi-politikai berendezést tételez fel, amely tisztelőben tartja minden egyes ember személyiségét, szabadsá- gjogait, lehetőséget adva ké- peséggé minél teljesebb kibon- takoztatására.

A KNDP programjának sarka- latos pontja ezért a politikai, gazdasági és közigazgatási önkormányzatokra épülő társada- lom megvalósítása. Az önkor-

mányzatok a demokrácia igazi nevelő iskolái, amelyekben a jogokkal való élés és felelősség gyakorlata kifejlelhető.

Nagy előnye, hogy az önálló gazdasági egységként működő közösségek sajátos igényeiknek megfelelően valósíthatják meg feladataikat. Az önkormányzat védelmet és ösztönzést nyújt a vállalkozó szellemnek és az egyéni kezdeményezésnek. Elősegíti az önálló egzisztenciá- k szaporodását és a magán- tulajdon egészségese fejlődését.

Válódi önkormányzat csak gazdasági önállóságra épülhet. Megfelelő anyagi források hiá- nyában az önkormányzat legfel- jebb illúzió. Az önkormányzatok költségvetési szabályzóit úgy kell kialakítani, hogy az önkor- mányzat kezében minél több eszköz maradjon az önfejlesz-

tésére. Ennek érdekében – megfelelő törvényi szabályozás- sal – gondoskodni kell arról, hogy önkormányzati tulajdonba kerüljenek azok a termelő- és szolgáltató vállalatok, üzemek, amelyek helyi igényeket elégí- tenek ki, vagy egykoron közös- ségi tulajdonban voltak. (Pld. az Alsó- és Felső erdők, az ál- lami gazdaság /nagytérsényi ser- tészialda, szeszfőzde, gyü- mölcscenzerváló- lékésztítő üzem mintájára/ a szeszgyár, a tejüzem, a húsüzem, a szere- lő-javító és szolgáltató üzemek, magas- és mélyépítő, útipítő vállalatok, stb. értékesítő és beszerző vállalatok, /Konzum stb.)

Ezeknek a vállalatoknak az „étengedett” személyi jövede- lem adója mellett, az elért nye- reségükkel is az önkormányzat költségvetése kell rendelkez- zék.

A valódi önkormányzat megvalósításával egyidejűleg napirendre kell tűzni a közigaz-

gatás demokratizálását és egy- szerűsítését. Ennek keretében – hagyománytisztelőtünk elle- nére is – megvizsgálandóan tartjuk a jelenlegi megyei igaz- gatás szervezeti egyszerűsíté- sét, területi központok szerinti szervezendő, de önkormányzat- tól nem rendelkező koordináci- ós intézmények létrehozásá- ban.

Az önkormányzatok jó műkö- dése pluralista társadalomban elképzelhetetlen a törvényi ismerő, jól képzett szakemberek munkája és függetlensége nél- küli. Annak érdekében, hogy a közigazgatás szakember gárda- jának egzisztenciális biztonsá- ga ne legyen a pártok és kormányok „váltó-gazdaságá-” nak függvénye, mielőbb tör- vényben – köztisztviselői szol- gálati szabályzatban – kell megfogalmazni, biztosítani – a bírákhoz és ügyészekhez ha- sonlóan – a köztisztviselői füg- getlenségét. Az összeférhetle- lenség kimondása pedig lehe-

lyek a mélysegű pedagógus hivatáshoz szükségesek".

Három év múlva visszakérül a kanizsai gimnáziumba. Lassan megenyhül körülötte a fagyos levegő. Munkáját igénylik és elismerik. Nagyon sokat dolgozik, s örömmel, eredménnyel. A tanítás mellett országos visszhangot is kiváltó sikereket ér el az iskola diákzínpadával. Tizenöt éven át vezette az intézet diákgyűjtését, és egy sor tehetséges tanítványt indított el a művészeti, a tudományos és a tanári pályán, néhányukból azóta országos híresség vált. Talán arra a legbüszkébb, hogy a város minden iskolájában, tantestületében számtalan egykori tanítványa dolgozik.

Csaknem 10 éven át – másodállásban – vezette az Erkel

Ferenc Olajipari Művelődési Ház munkáját. Büszke örömmel emlékezik ezekre az évekre, mert ez a kicsiny üzemi kultúrház kicsit a város kulturális életének is meghatározó otthonává vált. Az olajipar munkássága és a város érdeklődő közönsége örömmel fogadta és támogatta a kultúrház törekvéseit. (Irodalmi estek, szellemi vetélkedők, író-olvasó találkozók, kiállítások, műszaki-szakmai rendezvények, filmklub, színházi estek, stb.) A város környékének művelődési életében otthonosan mozgott, hol zsűritagként, hol előadóként.

15 éven át a megyei középiskolai szakfelügyelői posztot is betöltötte. A megye magyar szakos tanárai – és mások is – meghatározó szerepűnek tartják, hogy közös utakon keres-

ték fel a szomszédos országok magyarlakta vidékeit, hogy kapcsolatot teremtsenek az ott élő magyarság legjelentősebb íróival (Sütő András – napjaink talán legjelentősebb magyar írója – nagykanizsai látogatással és előadással vizionozta a zalai tanárok erdélyi látogatását).

"Nagyon sokat tanultam kollégáimtól, és az összegyűjtött tapasztalatokat közkinccsé tehettem. Még az is öröm és megnyugvás számomra, hogy az utódom a tanítványom volt" – vallja Harkány László.

Érdemeit, munkáját, ha nehezen is, elismerték. "Kiváló tanár, Kiváló népművelő" kitüntetések birtokosa, és talán a legbüszkébb az 1988-ban elnyert Toldi Ferenc díjra, amelyet a Magyar Irodalomtörténeti Társaságtól kapott. Felesége nyugdí-

jas pedagógus, Judit lánya és két veje tanár, Éva pedig orvos. Két unokája van.

Közösségi, közéleti ember. Szívesen vállalja az emberek gondjait, segít azok megoldásában, és ezekben a sorsfordító nehéz időkben kötelességének érzi, hogy a jelen és jövőendő alakításában részt vállaljon.

Alljon itt befejezésül egy nyilatkozatából vett idézet: "Magyar vagyok és európai. Mélyen él bennem a magyarság múltja, és hozzá akarok járulni, hogy a lehetséges legjobb jövő kimunkálásában alkotó módon részt vehessek".

Mindazok, akik ismerik és tisztelik, igazolják a fentiek valódiságát.

Hazafias Választási Koalíció

biztosítani a szükséges anyagiakat, ezen kívül be kell vonni a szociális folyamatokba magánfőként és a társadalmi szervezeteket.

A nyugdíjakat minimálisan 20 %-kal megemleket kell megállapítani, a létminimumot felélt, s az ennek háromszorosa feletti nyugdíjakat jövedelemadóztatni kell. Ingyenes közlekedési lehetőséggel, gyógyszerellátással, balesét- és életbiztosítással, kedvezményes tüzelővásárlással segíteni kell a minimális összeget csupán meghaladó nyugdíjakat.

A egészségügyi költségvetés felhasználását az egészségügyi intézmény vezetése legyen hivatott eldönteni. Ok határozatként meg az alkalmazottak bérét, számát, összetételét, az eszközfejlesztést és karbantartás módját, költséggaráncát, jogosultak legyenek vállalkozások szervezésére, melyek hasznát az intézmény és annak fejlesztésére fordítható legyen. A betegbiztosítási betegségjelző intézetek lassák el. A lakosság számára legyen szabad a kórház és az orvos választása, kiknek jövedelme függjön a kezelt betegek számától. Bátorítani kell a különböző társadalmi és egy-

házi, valamint magánzemélyek egészségügyi vállalkozásait.

Jelenlegi sportegyesületeknél olyan tömegsport intézmények létrehozása szükséges, hol mindenki számára biztosított az egészségmegővő. A laklóg és fizikailag ép ember képes csupán arra, hogy a feladatoknak aktív, cselekvőképés részese legyen.

Oktatáspolitikában végrehajtandó reformnak az Európára vezető útra való felkészülést kell szolgálniuk. Nyitottá kell tenni a tanterveket, a tanterveket díjmentesen kell biztosítani. A középfokú oktatás, fejlettebb színvonalú érdekében, települjön az egyes élelőrávó vállalatok vonzáskörzetébe. Az egyetemi felvételi is legyen nyitvónyúvához közt. Az Európába vezető út hosszú nagy mértékben attól függ, hogy oktatási reformunkat milyen gyorsan és milyen sikeresen valósítjuk meg.

Az oktatásügyben dolgozó pedagógusok jövedelmét jelentősen (nem csupán nyelvtölkékek) kell növelni. Nyelvismeret a továbbtanulásnál előnyként kell kezelni.

Környezetvédelmi politikánkat

a lehetőségek függvényében alakítjuk. Hosszabb távú elképzeléseink közül az ivóvíz, a levegőtisztaság, a vízszennyezést, leginkább károsító elemek kiszűrése a legelső feladatunk.

Vonódelmi politikánkban a területvédelemre berendezkedő hivatásos hadsereg bevezetése célunk. Első lépésben 9 hónapra csökkentjük a sorkatonai szolgálatot. Kiképzésük 4 hónapra, melyhez kétfévenkénti továbbképzés tartozik, melyet munkaviszony jelleggel lehet elvégezni. A Belügyminisztérium feladatai és állománya jelentősen csökkenthető, mert a határorség a honvédséghez kerül, a tűzoltóság önálló lesz, a közigazgatási feladatok döntően a centrumokba kerülnek.

Külpolitikánkban hosszabb távon el nem kötelezhetjük és az európai közösségekhez való teljes jogú csatlakozásra törekvünk. Hasonlóan Finnországhoz a kelet-nyugati kapcsolatokban a hid szerepére vállalkozunk.

A határainkon túl élő magyar nemzetiségek sorsát ugyanúgy kezeljük, mint a határainkon belüli élő honfitársainkat, harcolva a magyar kisebbségek anya-

nyelvi, kulturális és hagyomány-megőrtő jogaiért. Legnagyobb nemzetiségünkkel, a cigánysággal szemben a szociáldemokraták arra törekvésnek, hogy elismeressék, mint nemzetiség; meggyőzzék őket, hogy az egész cigányságra kiterjedő szervezetekkel jelenjenek meg az állam és társadalom felé. Nemzeti jogait elismeri a nemzetiségek, vagy vallási közösségeknek anyországhoz fűződő különleges jogait.

Népolitikánkból meg kell változtatnunk az elmaradt feladatokat, és tekintettel kell lennünk a fejlett nyugati országok népolitikájára, a gyermekek családban történő lehetséges felnevelésére, a családi pótlék rendszerére. Adókedvezményvel kell a vállalkozókat ösztönözni a gyermekes anyák. A órák foglalkoztatásának biztosítására. A házi munkák elismerésével nem ingyenes társadalmi juttatás, hanem ugyanolyan értékelhető tevékenység, mint bármely fizetett munka. Szolidaritás, egyenjóság családban, munkahelyen, lakóhelyen egyaránt.

(Folytatás a 7. oldalon)

tetlenné tenné bármely párt-, rokoni- vagy érdekkapcsolat kiépülését. A KNDP szerelné megnyugtanni a közzolgálati dolgozókat, hogy az önkormányzatok szakapparátusai nem lehet, és a párt szerint nem is kívánatos átszervezni, nem létező, igazgatási-, oktatási-, szociális- és egészségügyi szakemberekkel, például anyaközpontokkal vagy pénzügyi-költségvetési szakemberekkel.

A KNDP szociálpolitikai programjában első helyet biztosít a gyermek- és családvédelemnek, a nyugdíjasok, a rokkantak és az önhibájukon kívül munkanélkülivé váló embertársaink ügyének. E kérdésekben a KNDP a társadalmi szolidaritás álláspontjára helyezkedik. Szükségesnek tartjuk e nagy fontosságú kérdések összehangolását.

A családvédelem terjedjen ki mindenek előtt a családi bérre és a családi lakásra. A család-ot tudja eltartani családját saját keresményéből és a lakás le-

hetősége – alapvető emberi jogból folyóan – illesse meg a családot.

– Az anyasági- és gyermekvédelem generális megújítását akarjuk. A KNDP keresztény világnézetéből folyóan ellenzi az abortusz intézményét, amely az eddigi négy milliónál több áldozatával Muhi, Mohács, az I. és II. világháború magyar vérvesszeségét messze meghaladva – demográfiai trendünk tükrében – a nemzetethál vizioját vetíti elének. Az anyaság dicséretét szerelnénk zengeni, új magyar életeket, új gyermekultuszt várunk, hogy nemzetünk a következő évezredben is betölthesse egyedülálló szerepét a Kárpát-medencében.

A gyermeknevelés anyagi elismerése – tekintettel az iskolázott gyermekek számára is – ne a megalázó „segély” legyen, hanem a társadalom által elismert, garantált és a munka jogán szerzett jövedelem-többlet. A KNDP elengedhetetlennek

tarja az állam és az egyházak közötti feltétlen bizalomra épülő kapcsolat rendezését. A Párt a lelkiismereti- és vallászabadság elvét vallja, mivel meggyőződése, hogy a vallás nemcsak magánügy, ezért kívánja az állami elismert vallási felekezetek számára a közszabadságot, a társadalmi-, kulturális-, szociális- és gazdasági szervezkedés jogát, az oktatás és a nevelés szabadságának teljes biztosítását.

Az egyházak belső ügyeibe az állam ne avatkozzék be! Sérthetetlen jognak tekintendő az egyházak belső szervezkedési, igehirdetési joga. Állítsa vissza az állam az egyházak iskolai alapítási jogát és valamennyi iskolában tegye lehetővé a hitoktatást.

A keresztény szolidaritás elvi alapjához tartozik az is, hogy minden embernek joga van az élethez, a gondolat-, a szólás- és a személyi szabadsághoz, valamint a szociális igazságos-

ság alapján a megélhetéshez. Éppen ezért Pártunk szolidaritást vállal minden néppel, nemzetiséggel, bárhol éljen a nagyvilágban. A szerzetesen és a szolidaritáson kívül e magyarságról, a konkrét segítségnyújtásban is, elkötelezettnek érzi magát.

Ezért az ügyért bárhol és bármikor mindenkiel készek vagyunk az együttműködésre.

Hiszünk abban, hogy részleteiben még kialakítás alatt álló programunk most változatos sarkalatos elvei is elegendő gondolati anyagot és az együttműködő cselekvésre való biztatást nyújtanak azok számára, akik világnézetiükben, erkölcsi elveikben keresztények, vagy közel állnak a kereszténységhez és úgy érzik, elérkezett az ideje annak, hogy velünk együtt küzdjenek elveik és erre épülő programunk gyakorlati megvalósításáért.

Kereszténydemokrata Néppárt Nagykanizsai Városi Szervezete

A villamosításra fordított összeg öt éven belül megtérülne, ha...

Villamosítás előtt a MÁV-nál

A villamos vontatás az előzetes tervek szerint az 1989-es év végére Nagykanizsát is bekapcsolta volna az ország vérkeringésébe. Sajnos technikai és pénzügyi okok miatt késik a beruházás. Illés Endre a MÁV Nagykanizsai Vontatási főnökségének főmérnöke több érdekes ténnyel szolgált.

A villamos vontatás csúszásának egyértelműen anyagi vonzata van. December 15-ig a déli parton Fonyódig építette ki szakembergárdánk a szükséges létesítményeket. Előtérbe került a Kaposvár-Gyékényes vonal villamosítása, ez baj, mivel mi úgy számítottunk, hogy Balatonszentgyörgy után a következő villamos „főállomás” Nagykanizsa lesz. A somogyi terület előtérbe kerülésének indoka állítólag, hogy ott kevesebb a „nagyállomás”, s ezáltal gyorsabb az építés várható üteme, mint a forgalmas Fonyódi-Nagykanizsa szakaszon...! (Furcsa indok! A szerk.)

– Adottak a műszaki feltételek?

– A szerelőállományt már kiképeztek a felsővezeték üzemeltetésére és a mozdonyok karbantartására, s külön a mozdonyvezető garnitúrát is. Dízelmozdonyvezetőink 40%-a, már villamos mozdonyvezetői képesítéssel is rendelkezik. Mi fogadókészek vagyunk az azonnali átállásra...! Sajnos még hiányzik a javítóműhely, de egy kétállású szerelőcsarnok megépítése 8-10 hónap alatt megépíthető. A pályák állapota megfelelő, a gyorsítás a szerelvényeknél időmegtakarítást jelent, a villamos vontatás bevezetésével. Néhány szakaszon járműveink 110-120 km/óra sebességgel tudnak már most is haladni. A villamos vontatás gazdaságossága nem vitatható: gyorsabbá válik a szerelvények továbbítása, a környezetszennyezés minimálisra csökken, s harmadára a vontatásra fordítandó energia mennyisége a dízelvontatáshoz viszonyítva. A villamosításra fordított forintok öt év alatt megtérülnek, ha...!

– Visszatérő gond a kocsiállomány rossz műszaki álla-

potá. Miben látja a megoldást?

– Több személykocsi kellene. A kocsi-park kétharmada cserére szorul, „lefutott”. Javításuk egyre több gondot okoz. Pillanatnyilag 10-15 kocsi kellene a hiány pótlására, de összességében 80-100 kocsi jelentené a „megváltást”. A kocsiműhelyben naponta 20-25 teherkocsi futójavítását végezzük el, de ennél több vár javításra. Segíti a teherkocsijavítást a murakeresztűre és a gyékényesi javítóműhelyünk is. Szakképzett dolgozóinkból a szükséges létszám „beállt”. Szükség lenne még 8-10 kocsivizsgálóra, 12-15 mozdonyvezetőre az előírt munkaidők „beállítására” miatt. A kereset már a mi cégünkönél is elfogadhatóak. Ennek ellenére a kocsivizsgálók szabadban végzett munkája, felelőssége, a mozdonyvezetők vezénylési rendszere bizony nagy szakmaszeretetet tételez fel... és ez tény!

Magunk pedig reméljük, hogy a kedvező változás is mielőbb tény lesz.

Bödör Béla

A hírközlő intézményeknél mostanában van egy furcsa járvány: hirtetés-kiütés.

Ez olyan betegség, mely a rosszul gazdálkodó szervezeteknél keletkezik, és a kispénzüeket sújtja ragályosan.

Egy cégnél például felgyűlik az eladni való. Gyorsan túl akar hát adni

PSZT...! Hírért vittük, hogy...

a raktári készletén, ha kell, csökkentett áron, a propaganda támogatásával. De a hirdetés drága, egy-két alkalommal jelenik csak meg, s nem a legmegfelelőbb időben. A hír tehát késik, s így akiknek létkérdés lenne olcsóbb árucikkhez jutni, információ hiányában hoppon marad.

Nos, ezt az állapotot szeretnénk kicsit gyógyítani. Mert mi azért néha hírt vesszük, hogy ... De pszt! Figyelje inkább ezt a kis rajzot! Ha feltűnik, érdekes a boltokba menni.

LIA

Üzletek nem csak turistákkal köttetnek...

Nézem a televíziót, s tágult szemmel bámulom hazánk fiait, amint a határállomáson elvámolnivalóikat mutogatják. És persze bosszankodom, mert nekem nem adatik annyi pénz, hogy ilyen kiruccanásokkal soványítsam pénztárcámat. De azért bosszankodom persze, mert én is szeretnék néha külföldi holmikat venni, s ha lehet nem a „lengyel piac” csalfinta vámszedőitől. Köztük járva arra gondolok, mért nem tudják ugyanezt a mi kereskedőink is, hogy a kinti olcsóbb áruból vásárolnak nekünk, hogy legálisan a boltokban juthassunk hozzájuk.

A nagykanizsai Napsugár Áruház irodájában ülök Stendli József üzletvezető mellett, s az előbb említettekkel traktálom.

– Azért, mindegyik is is gondolunk. A Zalaiparkernek, ahova boltunk is tartozik, egészen tűrhető kapcsolatai vannak, határainkon kívül is. Sokan nem tudják, de még boltunk berendezései is a jugoszláviai Celjé-

ből érkeztek árucseré révén. De vannak olasz kapcsolataink is. Onnan kötöttárukat szerzünk be.

– Máshonnan mi érkezik a Zalaiparkerhez?

– 100%-os választ erre nem tudok adni, de pillanat az egész. Felhívom telefonon a vállalat kereskedelmi igazgatóját, s ő válaszol. – Azzal már telefonál is. Csodák csodája, a telefon azonnal kapcsol, s a hívott számon már szólítják Rakos Istvánt a kereskedelmi igazgatót. Kérdésem hozzá is az előző:

– Amit Stendli kolléga elmondott, így igaz. Jugoszláviából egyébként most is rendszeresen hozunk be sportcipőket, szabadidőruhát, zoknikat, fehérneműket, és az ismert Yassa termékeket. Éppen most várunk nagyobb szállítmány Yassa felsőruházati cikket. Mindent azonban nem tudunk megszerezni, mert bennünket is köt a vállalati szlogennel liberónak nevezett lista. Csak az ott sze-

replő áruféleségek behozatalára van engedélyünk. Olasz kapcsolataink révén pedig az Iparker megfelelő szakboltjába csempét, járólappokat, fűrdőszo-

ba-berendezéseket tudunk behozni vásárlóink legnagyobb meglepetésére.

– Más országokból?

– Csehszlovákiából szeretnénk nagy mennyiségben behozni olcsó felsőruházati cikkeket, név szerint a Prospejov cégtől.

– Terveik?

– Nos, egyelőre még csak várható üzletként említtem, hogy a mindenki által ismert Adidas céggel is tervezünk, úgy március környékre, megfelelő árukinálattal biztosítani a Zalaiparker vásárlói részére.

– Köszönöm a tájékoztatást. – Nagyon szívesen állok más-kor is lapjuk rendelkezésére.

Mit mondhatnék erre. Azt hiszem, továbbra sem megyek külföldre, ami kell megveszem inkább itthon.

LIA

Felhívjuk tisztelt vásárlóink figyelmét, hogy

a

**COLUMBIA-LUX
ELEMES BÚTOR**

(január 23-tól)

Az **IDEA
DOMUSBAN,**

**Nagykanizsa,
Zrínyi u. 35. szám
alatt rendelhető
meg.**

Várjuk érdeklődésüket.

Rákérdeztünk

Igaz-e, hogy fennáll egy fegyveres párt megalakulásának a veszélye?

Az SZDSZ Nagykanizsai Szervezete felhívást tett közzé a Zalai Hírlap 1990. január 18-i számában; miszerint: „1990. január 12-én 17.00 órától a Munkásörsg volt nagykanizsai épületében (a nyilvánosság teljes kizárásával) az egykori munkásörparancsnok helyettes kezdeményezésére néhány elhívó, volt munkásor találkozott azzal a céllal, hogy megalakítsa a „Munkás Baráti Kör”.

Félt, hogy a „társaság” létrejöttével a „párthadsereg” felszámolása után fennáll egy fegyveres párt megalakulásának a veszélye”.

A munkásörsg volt parancsnok helyettese a következőket mondta a felhívás megjelenése után:

– A munkásörsg feloszlásával az egyidőben kezdeményezték, a „Munkás Baráti Kör” megalakítását. Szeretném felhívni a figyelmet az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvényre.

Az 1989. december 9-i Zászlóbúcsúztató egy-

séggyűlésen bejelentettük, ha van rá igény, Nagykanizsán is létrehozunk a Munkás Baráti Kör, melynek célja, hogy soraiba tömörítse a baloldali gondolkodású, a szocializmus iránt elkötelezett embereket. Az 1990. január 12-én a MBK esetleges megalakulásának körülményeiről beszéltünk, de úgy határoztunk, hogy a megalakuláshoz jelenleg a légkör nem megfelelő.

A Munkás Baráti Kör klubszerű keretben működő közösség lenne. A fegyverekről: 1989. október 30-án tételesen, számszerűen minden egyes fegyvert és tartozékát a kijelölt alakulatnak leadtunk. A Munkásörsgben nincs fegyver, tehát önvédelmi fegyverünk sincs. Akinek volt, azt pedig a rendőrhatalóság már bevonta. Szeretném hangsúlyozni, hogy a volt munkásöröknök az önvédelmi fegyverekhez semmi közük nincs!

És a polgároknak?

Nem értém az SZDSZ-t. Már megint tiltakozik. Most éppen az ellen hogy szép városunkban a volt munkásörök megalakították a Munkás (?) Baráti Kör.

Barátain, hát szabad ezt? Miért kellene átszakadniuk örökre egymástól azoknak, akik oly hosszú időn át váll váll mellett masiroztak, csak azért, mert többen úgy gondolták, kicsit drága mulatság

ez nekünk. És hogy esetleg néhány fegyver náluk maradt? Valahogy csak védekezniük kell a gözsfajd értelmiségiek ellen akik mostanában mást se csinálnak, mint igyekeznek felelni az elmúlt néhány évtized minden hagyományát.

En nagyon szép ideának tartom ezt a „baráti kör”-t. Sőt, javasolnám még továbbiak megalakítását, úgymint: Czinege Lajos Baráti Kör, (Párt) Tilt-

károok Baráti Köre, Bukott Tanácselnökök Baráti Köre, Münich Ferenc Társaság Baráti Köre – pardon, ezt már megalakították.

Képzeliék csak el! Végül annyi baráti kör lenne, hogy már csak a jelszót kellene kiadni: „Baráti körök, egyesüljétek!”

Vagy talán éppen ettől kell tartani?

Turi Mária

MSZDP

(Folytatás a 5. oldalról)

Ifjúságpolitikánkat a jövő évezred fejlődését figyelembevéve kell megalapozni, mely a családban kezdődik. Olyan ifjúsági szerveződéseknek kell támogatni, ahol a társadalmi felelősségtudat alakítása mellett az ifjúság természetes életörme, életszempélye teret nyer és a kettő harmóniája megteremthető. Nem csupán az iskoláztatást és a szakmai képzést kell megoldani, hanem segíteni kell őket a családalapításban és munkahelyük kiválasztásában.

A szakszervezet és a Szociáldemokrata Párt története elválaszthatatlan. Történelmünk során a párt, a munkavállalók érdekvédelmét a szakszervezeteken keresztül látja el. A szakszervezeti mozgalmakkal való együttműködés nélkül a Szociáldemokrata Párt csak egy lenne a hazai pártok között. Célnk az, hogy a régi átalakuló szakszervezetek és az új ujjgetlen szakszervezetek között segítsük az összhang létrejöttét. Állami vállalatoknál szükségesnek látjuk az átmenet időszakában a munkavállalói tanácsok létrehozását véleményezési joggal, míg a szakszervezetek csak dolgozói érdekvédelmet lássanak el.

Gondolatainkat, céljainkat folytatólag a február 23-án megjelenő lapban olvashatják.

A Délzalai Víz-, Csatornamű és Fürdő Vállalat tájékoztatója (I. rész)

Mint tisztelt Fogyasztóink előtt ismeretes 1990. január 8-tól a víz- és csatornadíj változott. Az Országos Árhivatal ármegállapítása szerint működési területünkön, Dél-Zalában – a volt letenyei és nagykanizsai járás – a lakossági víz-díj 10,20 Ft/m³, a csatornadíj 5,20 Ft/m³-re emelkedett. A tényleges termelési költség, ezen megemelt díjtétel fölött van. A különbözetet az állami költségvetés egyenlíti ki.

A vízzel való takarékoság, már évek óta előtérbe került. Az ivóvíz előállítására egyre költségesebb. A díjtétel emelésével a lakosságot, már közvetlenebbül érinti a

víz észszerű, takarékos felhasználása.

A lakossági vízbekötéseknél, az ábrákon látható típusú mérőket alkalmazzuk. Ennek közzétételével kívánjuk segíteni, hogy a fogyasztó is ellenőrizhesse a tényleges vízhasználatát.

1. sz. ábra (új típusú)

2. sz. ábra (régí típusú)

Az 1. sz. ábrán a kijelző, 25 m³-t mutat. A „x 0.1” a köbméter egy tizede, azaz a 100 literet, a „0.01” a tízliteret, a „0.001” az 1 dl-eket mutatja. A mérő állása: 25 m³ 862 liter.

A 2. sz. ábra 14,358 m³-t, azaz 14 köbmétert és 358 litert mutat. A „x

0.1” a köbméter egy tizedét, azaz a 100 literet mutatja, a „x 1”, a köbmétert, a „x 10” a köbméter tízszeresét, a „x 100” a százszorosát, a „x 1000” az ezerszeresét mutatja.

A vízmérőleolvasó a kartonra az egész köbmétereket írja. Példánkban, az 1. sz. ábra esetében 25 m³-t, a 2. sz. ábránál 14 m³-t jegyez fel.

Ha a lakásunkban – használatunkban – lévő valamennyi vízvételi helyet elzárjuk és a vízmérő fogyasztást mutat, vagy ha a vezeték zúgó-sis-tergő hangot ad, akkor valahol vízfelfolyás van.

A leggyakrabban elő-

forduló hibák: udvari kifolyó esetében, az elzáró főcsap meghibásodása. A térburkolat alatt lévő vezeték meghibásodása – ha a vízvezeték közelében van a csatorna, előfordulhat, hogy a víz nem jut a felszínre, hanem elfolyik a csatornahálózatba. Épületen belül: falban lévő szerelvények, WC tartály, csapok csöpögése, folyása. A vízmérő utáni hibák kijavítása, a tulajdonos, illetve a használó feladata.

A hibát mielőbb ki kell javítani, célszerű a munkálatokat ipar- engedéllyel rendelkező kisiparossal elvégeztetni.

(folytatjuk)

Varga Csaba

versei

Egyedül

Hova lett?

Hova lett a kivivott béke?
Örmeink, lázas csaták?
Hol vagytok hát?
Nem vágytok már?

Csak a ráncos lelki tusák,
s mögöttünk csapódó vaskapuk,
mik ránkzárják a magányt...?
Hova lett a kivivott béke?
Az első szó, mi értünk szót,
az első csók, mjt futtunkban
hagytunk egy hívős szoba
pókhálós sarkában - -
Hova lett?

Megkövült vágyunk maradt csak,
s mi kísért szemmel sandítunk
a Holdba,
mert öncsalások

és bukott eszméink időtlen
mocská
fojtogatva kísér az idő erdelin át
a sebhelyes utakon
tovább.

Egyedül ülök,
magányba szakadva,
s ébren álmodom
Fáradt a test, de benne ép
a lélek...

A Tudat forró szele
tartja épen,
s halódó fényben
látom a falban
feszlő vágyamat -

Altató

Buborék-lét.

Ahogy recsen a fény,
álomba dermed tegnapiunk.

Csend zissen - -
Aludj!

És foszlik az üres szoba
pezsgő mozdulatlansága:
a vakító sötéttel
ordít bent a csend.

Mégsem sikerült

A piros esernyő című mesejátékot mutatta be telt házak előtt a Zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház. Minden adva volt a sikerhez. Lelkes és fegyelmeltett gyermekközönség szorongott - néhol ketten is egy széken - a nézőtérben. A szereplők ügyesen játszottak, az értelmes szövegmondáshoz szép énekhang és plasztikus, kifejező mozgás társult. Az állatfigurákat alakító fiatal művészek mindent megtettek a siker érdekében. Ők mondják.

Tapsi - Galambos Attila: A darab hiányosságait enyhíti a társulat lelkesedése. A zenés színháznak van igazán jövője.

Róka Rudi - Avass Attila: Gyerekek vagyunk, eljártunk egy történetet, amit mi találtunk ki, mert játszani kell valamit.

Szarka néni - Kocsis Ági: Érdekes szerep az enyém, intrikust játszom. Én keverem a legtöbb bajt és keserűséget. Párhuzamat lehet vonni a tragédiákban armánykodó alakok és Szarka néni törekvései között.

Igy a három színész, a nézőtérben viszont a kezdeti figyelmet hamarosan unalom váltotta fel. A gyerekek izgalmas történetre vártak. Arra gon-

doltak, hogy ezt az aranyos piros esernyős kiscicát (Kenéz Marianna alakította kalandok során kísérhetik végig. Helyette szétfolyó, őszefüggéslen epizódok, érdektelen dialógusok következtek. Hosszú percekig 14-16 szereplő ült vagy állt a színpadon feladat nélkül, unalmat árasztva.

A szerkesztett játékok művi ötletei szemben álltak a közönség vágyaival, őszinte örömeivel. A színészek a rendezői ötletek sugallatára bizonyára jól érzik magukat az állatok bőrében, de a néző csak találgatja - Mi történik itt?

Hiszen rosszul megírt darabot nem lehet jól játszani.

D. L.

Részlet az előadásból.

Cimbalomkettős Nagykanizsán

A decemberi emlékeztető koncert után, ahol a leghagyományosabb kamarazenei társulást, egy vonósnegyest hallottunk, a január 15-i hangversenyen szokatlan összeállítású együttes adott koncertet: cimbalomkettős lépett a HSMK színpadára, alkalmanként fuvalával társulva.

A cimbalmot elsősorban mint népi hangszer tartjuk számon, holott a XX. század elején - Rácz Aladár művészetének köszönhetően - bevonult a műzenebe is. Erdekességét és hangversenytermi használhatóságát az adja, hogy egyesíti az ütő- és pengetőhangszer sajátosságait, és egyformán alkalmas dallamjátzásra, kíséretre és ritmusmolnácsoló szerepre is. A hangszer második reneszánsza pedig éppen Fábán Mártának, a koncerten közreműködő cimbalomkettős meghatározó egyéniségének nevéhez fűződik, aki napjaink legjelentősebb magyar cimbalomművésze. Őt ugyan elsősorban mint kortárs művek inspirálóját és előadóját ismerjük, de a hangszer repertoárjának bővítésére szívesen játsza régebbi korok zenéjét is. Kitűnő kamarapartnerével, Szakály Ág-

nessel 1979 óta muzsikálnak együtt, bejárták szinte az egész világot és jónéhány hanglemelt is készítettek.

A koncert anyaga természetesen nagyrészt átíratokból állt, hiszen ennek a szokatlan hangszerösszeállításnak elég szűkkörű az eredeti repertoárja, és szinte csak kortárs művek alkotják.

Az est első részében barokk kompozíciók hangzottak el: Domenico Scarlatti két szonátája és Händel d-moll szvitje két cimbalmon. Az eredetileg csembalóra írt művek semmit nem veszítettek hatásukból azáltal, hogy más hangszer szólaltatta meg őket, hiszen a cimbalom hangzása közel áll a csembalóhoz, sőt, instrumentális lehetőségei még a csembalónál is érzékenyebb játékmódot tesznek lehetővé.

Két műben a duó Gyöngyössi Zoltán fuvaloművésszel játszott együtt. Bach g-moll fuvaloszonátájának különösen lassú tételében csodálhattuk meg a fuvaloművész tökéletes légzéstechnikáját, amelynek segítségével széles dallamíveket képes összerogni. Az első rész befejező művét, Rameau 3. (A-dur) koncertjét a három előadó tökéletes technikai biztonsággal, összeszokottsággal és kifinomult művészi érzéssel szólaltatta meg.

A műsor második részében Haydn zene vezetett át a XX. század elejére. Bár Liszt Csárdás obstinálja még az 1880-as években született, merész harmóniai már a modern zene felé mutatnak. Az eredetileg zongorára írott mű két cimbalmon előadva talán vesztett kicsit mély tragikumából, s inkább népies jellege került előtérbe, de így is nagyon szuggesztív volt. A Bartók kolindák és különösen Sztravinszkij: Walzer és polka című művének előadásában is kihasználták az előadók a cimbalom változatos hangszínkálait és ütőtechnikai lehetőségeit.

Gyöngyössi Zoltán Debussy Syrinxének előadásával ismét remekelt. A koncert Bartók: Három csikmgyei népdal című kompozíciójának fuvalón és két cimbalmon való megszólaltatásával zárult.

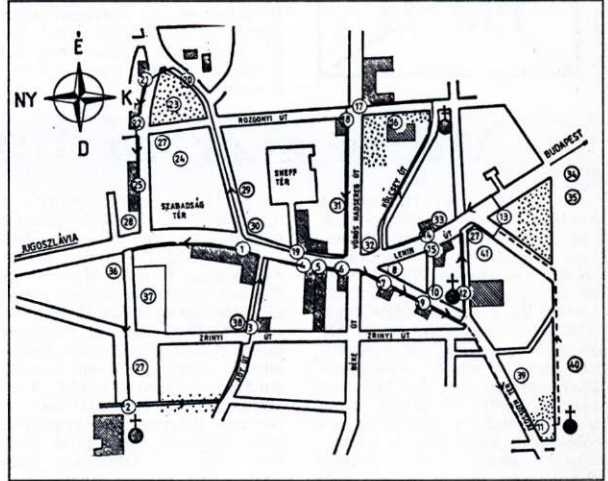
Kocsis Katalin

Belvárosi séták

6. BIZTOSÍTÓ PALOTÁJA: Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság 1857-ben ügynökséget létesített Nagykanizsán. A századelőn építtetett palotájuk ma a város legszebb épülete. Stílusában az eklektika és a szecesszió elemei egyaránt megtalálhatók.

6. BIZTOSÍTÓ PALOTÁJA.

Kanizsa volt – lesz

Dr. Vándor László

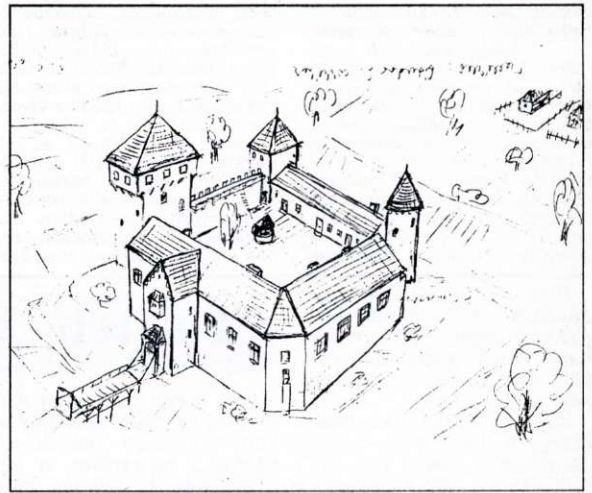
Feltárások a Romlott várban

Évszázadok óta legendák övezték a szentgyörgyvári hegyi Romlott vár maradványait. Az elhagyott, mély árokkal övezett, bozóttal benőtt, egyre falcsonkok a kanizsaiak kedvelt kirándulóhelyeként voltak ismeretesekek. A nép ajkán romantikus legenda keringett róluk, mely szerint: „Vár állott itt, amit a török lerombolt. Helyére Hasszán bég gyönyörű palotát épített, ahová a Kanizsa környéki szép lányokat és asszonyokat gyűjtötte össze. Amikor aztán egyszer a bég távol volt, Egerszeg környékén portyáztott, az elrabolt lányok és asszonyok rokonai összefogtak, megrohanták a palotát. Az őrséget lemészárolták, a lányokat, asszonyokat kiszabadították, a várat pedig földig rombolták. A hazatérő bég amikor a háreme maradványait megpillantotta, a szívéhez kapott, és holtan fordult le a lováról.”

Most – korábbi előzmények után – megindult a földvallatása. A történelk alól lassan kibontakozik az épület maradványa, az előkerült leletek avatott kezekben megszólnak. Vallanak a leváltárak mélyén poro-

sódó oklevelek és iratok is, lassan megismerjük a romok igaz történetét. A história talán nem romantikus, de érdekes.

A nagyhatalmú Kanizsai család birtokainak szomszédságában zalai és somogyi területen a 15. század első felében Csapi András egyre nagyobb birtokokat szerez. Övé Csapi, amely ekkor mezőváros, Szentgyörgy, Bucsuta és Vajda falvak, 5 puszta, további 11 faluban részbirtokos, Somogyban is féltucat faluban földesúr. Fiú utódja nem lévén szabad rendelkezési jogot eszközöl ki Mátyás királytól, és birtokait négy leányára hagyja. Egyik leánya Both Jánoshoz ment nőül. A Both család pedig, miután megveszi egy másik Csapi lány örökségét is, engedélyt kér 1480-ban Mátyástól, hogy birtokai közepén várkastélyt építhessen. 1481-ben már folyik az építkezés, és a nagy király alatt felemelkedő bajnai Bothok fényes kastélyt emelnek Szentgyörgy falu mellett. A Bothok magas udvari méltóságokba emelkednek, a 16. század elején már a magyarországi bárók közé tartoznak.

A Both család szentgyörgyi rezidenciájában, amelyet a források ekkor már Botszentgyörgy várának neveznek, a békés élet nem tartott sokáig. A völgyben fekvő halastavakra tekintő fényes festett termek ablakából az 1540-es évektől egyre gyakrabban lehetett látni a török portyázók által felégett falvak füstjét. A várkastély köré facölöpökből külső erődítést emelnek, később földsáncot építenek az ágyuk elleni védelemre (ld. képünket).

1566, Szigetvár eleste után Botszentgyörgy a Dunántúl kulcserődjévé váló Kanizsa elővára lesz. Ekkor rohanják meg először egy borús éjszakán a törökök a falakat. Már kezükben az egész külső vár, mikor az akkori tulajdonosnak Both Gáspárnak sikerült felülkere-

kednie. Ettől kezdve már királyi őrség is állomásozik a falak között. 1569-ben a bécsi udvari Haditanács katonai felmérést készített a végvárrá lett főúri kastélyról. 1575-ben újabb ostrom következik, de a védők hősiessé ellenállnak. A hetvenes évek végén a Kanizsa előterében álló várakat egyre nehezebb megtartani. Olyan döntés születik, hogy a védelmet a kanizsai mocsarak vonaláig vonják vissza. Botszentgyörgy vára feleslegessé válik, megszavazák megsemmisítését. A várat felrobbantják, de egyideig északnyugati saroktoronyában még megfigyelő őrség állomásozik, majd ezt is ledöntik. Mikor 1600-ban Kanizsa vára török kézre jut, itt már csak romok vannak.

(Folytatjuk.)

Tisztelt Szerkesztőség!

csak éppen az érintett ifjúságnak és gyerekeknek nem lenne helye a házban.

Felhívom az érintettek figyelmét arra is, hogy a Pénzügyminisztérium a munkásság épületeinek hasznosítására nyilvános pályázatot hirdet, tehát korántsem biztos, hogy azt a Városi Tanács nyeri el oktatási célokra.

lódési ház funkciót tölt be, ezért kértük a nevünk megváltoztatását Gyermek Szabadidő Központra. A Tanács Művelődésügyi Osztálya válaszával szemben több névre kér javaslatot töltnék, ezért javaslataink között szerepel még a „Kanizsa Gyermekház” és „Napsugár Gyermekközpont” elnevezés is. Szeretnénk megtudni a város gyer-

rakozóhely kialakításával egyetértek, csak azt nem értem, hogy a fiatalok miatt a Sport presszóban ücsörögnek, mint ahogy ezt a Kanizsa hetilap írja.

Vajon miért nézik ki a fiatalokat a HSMK-ból, ahol ifjúsági klubhelyiség, arra hivatott közművelődési dolgozó, megfelelő nyitvatartási rend várja őket? Tényleg a város egyetlen gyermek intézményét, az Úttörőházat kell ilyen célokra átalakítani? Vajon mit szólnak mindehhez az érintettek, a 6-14 éves gyerekek, a pedagógusok, a szülők? Olyan ez az egész, mint egy gyermek úszó, aki éveken keresztül úszógumival úszott, s amikor felmerül annak lehetősége, hogy végre egyedül, önállóan úszhasson, rögtön úszóversenyre akarják nevezni, mégpedig az ifjúsági korcsoportban.

Egyébként az Ifjúsági Demokratika Fórum tagjainak is elmondtam, hogy önszerveződő fiataloknak, akik vállalják az úttörőház rendjének betartását, szívesen adunk helyet nyitvatartási időben. Természetesen ingyen, természetesen, ha felelősséget vállalnak tevékenységükért, s természetesen, ha erre van igény részükről. Tüntetni persze lehet, ha úgy gondolják. Az ezzel való fenyegetőzést én nem tartom elfogadhatónak, remélem a város közvéleménye sem. Ezek után szívesen állók rendelkezésükre, kulturált beszélgetésre, vitára – tüntetni, az erőt latba vetni nem a gyerekek ellen, a gyerekekért kell!

Nagy János
az úttörőház
igazgatója

Mit is akar az Úttörőház?

Aki figyelmesen elolvasta a Kanizsa városi hetilap karácsonyi összevont számát, bizonyára észrevette a kanizsai Ifjúsági Demokratika Fórum felhívásában, a NADISZ, KADISZ elnöke és a városi úttörőtitkár által aláírt levélben, és az Úttörőház igazgatójával készített riportban feszülő ellentmondást. Úgy értem, fel kell hívjam az utóbbi 3 szervezet figyelmét, hogy az úttörőház annak idején, 1968-ban is úttörőháznak épült, tehát ifjúsági szabadidős központként való működés visszaállításáról semmiképp nem beszélhetünk. – Értésüleim szerint felmerült, hogy e három szervezet – miután kiköltözne az Ady út 29. alól – az Úttörőházban kapna bérelt irodákat. Ez számomra elfogadhatatlan, hiszen ilyen elvi alapon a város valamennyi megalakult partja irodát követhetne ifjúsági vagy majdani gyermek tagozata, szervezete részére. Ilyen megközelítésben néhány év múlva ifjúsági- és gyermek irodához múlkódna,

Egyelőre a Thury György Kereskedelmi Szakközépiskola szakmunkás tanulói használják – tanteremként – a ház szinte valamennyi termét. Majd ha a Tanács megfelelő helyet biztosít számukra, akkor töltheti be az Úttörőház, azt a szerepet amelyet már jóideje nem képes ellátni, mert az évek hosszú sora óta ad helyet általános iskoláknak, középiskoláknak. A kanizsai Ifjúsági Demokratika Fórum tagjaival tisztelettel közlöm, hogy az Úttörőház nem válik gazdaságilag önállóvá, hanem gazdaságilag önállóvá, mint minden általános iskola a városban. Végre, mert ezt kérte minden oktatási intézmény. Mert az Úttörőház oktatási intézmény, egy a sok oktatási intézmény közül a városban!

Ebből adódik, hogy az ott dolgozók április 1-jétől nem részesültek 40%-os béremelésben, mint például a HSMK-ban, Múzeumban, Könyvtárban stb. dolgozók. Természetesen ennek ellenére gyermek közműve-

mefforsztályának véleményét is, hátha ők egy sokkal kifejezőbb névre találnak.

A 21 éve épült épület állaga, elektromos rendszere, belső elrendezése viszont nem alkalmas arra, hogy ifjúsági házként funkcionáljon. Talán az olvasók emlékeznek még a Zalai Hírlapban megjelent fotóra, amely arról tudósít, hogy egy óriási vakolatdarab leszakadt az úttörőházban a disco megkezdése előtt 10 perccel. Azóta sem merünk ilyen jellegű rendezvényt szervezni az előcsarnokban. Pedig nagyon kedveltek voltak a minden hónap végén rendezett diszkók (nem 50 Ft-os belépőt szedtünk), jött is ifjúsági korosztály.

Problémánk csupán az volt, hogy nem mindig józanul, s hogy a WC-t sírva takarították a takarítók, hogy egy-két korty italtól megerősödött ifjaink hamar egymásnak estek, ha nem az épületben, hát kint a parkban.

A szeszmentes ifjúsági szó-

Tisztelt Vízvári Úr!

Ami a konkrét esetet illeti: tényleg nem szeretjük a kommunistákat! Utáljuk továbbá a fasisztákat, a fajgyűlöletet és minden más embertelen és közösségtelen eszme képviselőit. Nem vagyunk toleránsak semmilyen szélsőséges nézettel szemben sem.

Nem utáljuk viszont az MSZMP 800 ezer volt tagját. Van közülük néhány sorainkban is. Ellenszenvünk azoknak szól, akik a mai helyzetébe juttatták hazánkat és azoknak, akik – mit sem okulva az elmúlt évtizedek eseményeiből – nem látják be, hogy az általuk vallott elvekre hivatkozva történt országunk rombadöntése.

Az Ön állításával ellentétben van gazdasági programunk. Sőt politikai, önkor-

mányzati, mezőgazdasági, egészségügyi, oktatási, kisebbségvédelmi, környezetvédelmi energetikai, szociális, külpolitikai és nemzetbiztonsági is! Bárki érdeklődő megvásárolhatja szerdai összefoglalóinkat és ezeket tartalmazó kötetet. Hogy az Ön által meglátogatott két találkozókon erről kevés szó esett, annak épp az a természetes oka, hogy már elkészültek, ismerjük őket. Programunkat minél szélesebb körben ismertté akarjuk tenni. Erre szolgáltnak a városban meghirdetett rendezvényeink. Jöjjön el, hozza barátait is! A szerdai összefoglalókat viszont elsősorban a politikai megnyilvánulásaink és a szervezési teendők megbeszélésének színhelyei.

Heti közgyűléseink nyilván-

nosak. Minden politikai jellegű döntés itt születik és a tagság hozza. Ön – és bárki más – megjelenhet, elmondhatja véleményét és álláspontunkkal, annak születésekor megismerkedhet. Ezek után nem értem, mi féle nyilvánosságot hiányol szervezetünkben. Igaz, képviselőjelölt-választásunk eredményét csak a választások hivatalos kilrása után, a kampány kezdetekor hoztuk nyilvánosságra (mi tagok is ekkor tudhattuk meg a végeredményt), de ebből Önnek (és a város polgárainak!) semmiféle hátránya nem származhatott, legfeljebb kíváncsisága maradt kielégítetlen.

Mi továbbra is szívesen látjuk Önt. Az általunk is igényelt nyíltság jegyében várom, hogy köztünk is elmondja véleményét, ne csak az újságból értesüljünk róla.

Tarnóczky Attila
a helyi szervezet elnöke

Egy pártönkivüli feljegyzéséből című, január 12-i cikkében több olyan, velünk kapcsolatos gondolatot közöl, amelyekre reagálnom kell.

Írja, az MDF kanizsai szervezetében kevés a fizikai dolgozó. Igaza van. Én is keveslem, bár tagságunk több mint fele az.

Ön kifogásolja egyik tagtársunk felvetését, mert azt találta mondani: „utálja a kommunistákat”. Hát ő volt egy a munkások közül, akik az Ön véleménye szerint: „századok öröklött tapasztalatával az agyukban a valóban megcáfolhatatlan igazságot mondatnák el.”

Megjegyzem, magam e kijelentésével nem értek egyet. Ha valaki azt hiszi, hogy vannak, akik egyedül birtokosai valamiféle abszolút igazságnak, akkor épp az a tolerancia hiányzik belőle a másképp gondolkodókkal szemben, amit Ön a mi tagságunk körében hiányol.

Vállalkozó Kanizsa

Rovatunkban a régen várt új kap teret. A bátor vállalkozások hírei sorjában és hirdetések. Vállalkozók beszélnek önmagukról, s reményünk szerint az olvasó is, elmondva véleményét mindarról, ami Nagykanizsa gazdasági szerkezetének átalakításával, a vállalkozások csapdáival és a szolgáltatások színvonalával összefügg.

Rovatunk nyílt tér, ahol a jobbtét szándékával bárki megszólalhat.

A szerkesztő

A magánéros beruházások eddigi, - a vállalkozások mai - és jövőbeni kapcsolata a városrendezési tervekkel

A városrendezési tervekben, vállalkozói tevékenység folytatására alkalmas (ipari, mezőgazdasági, kereskedelmi, vendéglátó, szolgáltató) létesítmények elhelyezésére területek folyamatosan rendelkezésre állnak a városban.

A magánéros építések eddigi igényei elsősorban a családi házas lakóterületek, valamint egyes területeken a garázsépítésre alkalmas területek iránti keresletben jelentkeztek.

Mi a helyzet a kereskedelmi, a vendéglátó, az ipari, a szolgáltató funkciókkal? E tevékenységek iránti kereslet viszonylag zökkenőmentes kielégítésének adottak a városrendezési feltételei.

Területbérlettel épült fel a Hevesi ABC melletti üzletkör, a Zemplén u-i üzletek és korábban a lakóterületek kispiac üzletgyepei; ez utóbbiak területét időközben értékesítettük.

Az utóbbi években a lakóterületi épületek földszinti kihasználatlan helyiségei is kedvelté váltak ilyen tevékenységre.

Új korszaka a kereskedelem vendéglátás magánéros beruházásainak a városközponti új épületek földszintjének a hasznosítása, ami sok szempontból kedvező, bár költséges megoldás. A Lenin u. 10. sz. alatti, majd a Zrínyi u. 20. sz. épületbelső földszinti magánüzlet-sora, utóbb pedig az Eötvös téri új lakótömb földszintje és a Bazar udvar példa erre, de találunk egyedi megoldásokat többszintes belvárosi köz- és lakóépületek lépcsőházi orsóterében, egyedi közterületi épületben (Szabadság tér, Kőlcsey u., stb.) is.

Természetesen több hasonló tevékenységű üzlet nyílt még, de azok már lakóépületek részeként, mint pl. a „Mini”, a „Pálma”, vagy a Kiskanizsa-i egységek. Jellemzőjük, hogy országos főutak vagy városi főközlekedési utak mentén létesültek.

Újabb lehetőséget nyújt a kereskedelem, a vendéglátás számára a Szabadság tér K-i tömbbelsője, a Sneff tér felőli beépítés lehetősége 10 üzlet-egységgel. Hasonló ajánlat a K-i városrész tervezett új lakó-

területi alközpontjában – az autóbussz-pályaudvar és ÁFEMSZ ABC szomszédságában – 14 üzletgyepek felépítésének lehetőségére.

Az építési telkek végrehajtó bizottsági kijelölését és ármegállapítását követően, a meghirdetésre jelentkezők a környezetrendezésben vállalt anyagi hozzájárulással licitálhatnak, mely a területértékesítésnek egyik fő elosztási szempontja.

Újabb városközponti foghíj-beépítések is nyújtanak majd lehetőséget helyiségek kialakításával.

Ilyenek a Rozgonyi u. 4. sz. alatti lakóház földszintje 3-4 kisüzlet (műhely vagy iroda stb.) lehetőséggel és a Huszti téri – Berzsényi tömbbelsőt a 7. sz. út felé lezáró – épület-tömb szinte „korlátlan” földszinti helyiségei, mely az OTP Zala Megyei Igazgatósága beruházásában és koordinálásával igény szerint valósul meg. Jelentkezni is ott lehet ezekre.

Napjainkban jelentkeztek azok az újfajta igények, amelyek az eddigi iparos tevékenység vállalkozói kibővítésével részint nagyobb épületigényével és többlétszámú foglalkoztatottal már nem fér meg a lakóterület, lakóövezetben.

Kisebbségi műhelyek számára most a Téglagyári u-ban készítettünk elő értékesítésre területet, melyen 14 műhelyegység alakítható ki. A végrehajtó bizottsági kijelölés és vételár meghatározását követően azok meghirdetésre, versenyztetés útján eladásra kerülnek.

Folyamatban lévő tervezési feladat – néhány konkrét igény megjelenése alapján vizsgált területeken – beépítés lehetőségének szakmai feltárása, a tervi javaslatok beillesztése a város általános rendezési tervébe, majd a tanácstestületi jóváhagyást követően az építési telkek kialakítása.

A szakmai – városrendezési tervezési – munka folyamán előírt egyeztetések és a nyilvántartott vállalkozói igénybejelentők számára meghirdetett tervfórumon elhangzottak alapján a tervek kiegészítésre, módosításra kerültek. A közműszakhatósági egyeztetéseket és

a területrendezési albizottság szakvéleményét figyelembe véve előterjesztés készült a tanácstestület elé, jóváhagyásra.

A további vizsgálatok során elért tervi tartalom már elegendő információkat tartalmaz ahhoz, hogy a testület – a tulajdoni adottságok ismeretében – döntson, a tanács vállalkozói minőségben beavatkozozzon-e egyes területek előzetes megszerzésével a beruházási folyamatba.

Az így esetlegesen tanácski-kezelésbe került területekre pedig a kialakult – és jogszabályokban előírt – gyakorlat szerint a végrehajtó bizottság teltelkijelölésre és eladási ár

megállapítása után meghatározásra kerülhet – az értékesítés kívánatos szempontrendszerre figyelembevételével – a jelentkezők közül a vevők személye.

A jelenlegi és a várható vállalkozói igények, valamint az előre látható szabad földforgalmazás és a – sokféle indok alapján – alapvetően megváltozó városrendezési tervi tartalom jelzi további feladatainkat.

E tendenciák igazolják azt az elképzelést és feladatot, mely alapján a város egész be nem épített területét strukturálisan vizsgáljuk; az infrastruktúrális tengelyek és göcek adottságai tükrében. Ez a – ma még metodikájában sem kiértelmezhető – tervfajta segítheti az önkormányzati érdekek érvényesítését,

sőt, a tervi stabilitás és rugalmasság optimalizálását, az egyfunkciójú területfelhasználási kategóriák felváltását, a társadalmi kontroll új módszerei biztosítása mellett.

Természetesen a területigények városrendezési tervi követe-ése csak szükséges, de nem elégséges feltételei e folyamat önkormányzati érdekekkel összefüggő segítésének, támogatásának. E feladat további differenciált intézkedéseket, esetleg az érdekeltek együttműködésével működő intézménysített szervező, tanácsadó fórumokat is feltételez.

Karmazin József
városi főépítész

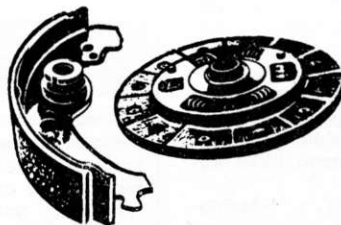
NÉMETH TIBOR
Faipari technikus

Fa-épitőanyag magánkereskedő

NAGYKANIZSA
Stromfeld út 15.
H-8800

Telefon: 06 93 14-205

**AUTÓKÜSZÖB, FÉM FÉKCSŐ KÉSZÍTÉS,
FÉKBETÉT RAGASZTÁS, KUPLUNGÁRCSA
FELÚJÍTÁS CSEREALKATRÉSSZEL**

PATAKY BÉLA lakatos
NAGYKANIZSA

Hámán Kató u. 11. Tel.: 14-246

Olasz módra

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															
9															
10															
11															
12															

Az ábra két, egymástól cikkcakkban haladó vonallal elválasztott rejtvényt és 15 fekete négyzetet tartalmaz. A megfejtéseket soronként közöljük. Feladat a két rejtvény megfejtése és a választóvonal megrajzolása.

Vízszintes: 1. Híres kémnő – folyó Dél-Amerikában. 2. Latinul másképp – fészkeről nevezetes település – a semmi. 3. Összetételek előtagjaként az utótag eredeti voltát jelöli – szombat-helyi folyó – nyelvcsoport. 4. Darab röviden – a tél tisztítóeszköze – pedálozó másként. 5. Vasabroncs ke-reken – szín – ír fegyveres szervezet – kiejtett betű. 6. Növény – gélesítő anyag. 7. Elem vegyjele – kötőszó – kettőzve Gaugain könyve – ... Publication: repülési szabályok könyvének hiányzó betűi – némán lázas. 8. Elem vegyjele – folyamatosan becsaplak. 9. A Magyarok Világszövetségének főtükára – majdnem lehetetlen – piaci résztvevő. 10. Elem vegyjele – nem parasztos – futómadár – magas török tisztí rang – francia filmszínész nő vezetőke-neve. 11. Betű kiejtve – Czuczor Gergely írói álneve – szaruképződmény – sapka. 12. F. Bacon híres kötetének címe.

Függőleges: 1. Machiavelli vigjátéka. 2. Régi vágó-szűrő fegyver – jármű. 3. Ismeretterjesztő társulatuk – pénzünk rövidítése – ... tyrannos: zsarnokok el-len – naptári egység. 4.

Kiskohó a fordítottja – val-lás. 5. Salome apja – vele foglalkozik a numizmatika. 6. Vegyjel – P-vel a fején ókori Időszak – japán vá-ro-s. 7. Elem vegyjele – bibliai alak – japán város – betű kiejtve. 8. Silbak – angol lóversenypálya – antropológiai lelőhely Afrikában. 9. Északi germánok főistene – ital argoban – német keresztény demokrata párt betűjele – kettőzve: bányavárosunk. 10. Fordítottja: Amor rövid kelléke – fényérzékenység értéke az USA-ban – töltéssel bíró atom. 11. Faberakás – jégkunyhó. 12. Mutatószó – Vegas – láva hangzó – al-pesi legelő. 13. USA-állam – át... is lehet menni. 14. Ön – elküld. 15. Megfilmesített Lengyel József novella.

Beküldendő: a vízszintes 12; a függőleges 1; és 15. sorban meghatározott 3 cím.

Határidő: 1990. január 25.

Lakótelep este

Ballagok haza a munkából. Zsong a fejem az egész napos zsvajtól, csendre vágyom.

Végre! – sóhajtok fel, amikor bezárom magam mögött a lakásajtót. Megyek a konyhába kikapcsolódni, mert engem a főzőcske megnyugtat. Csakhogy az alattunk lakók éppen vacsoráznak. A gyerek nem akarja a főzeléket enni, mert pocskék, a férj kiabál, hogy így nem lehet újságot olvasni, a feleségnek meg az egész családból elege van, mert mindenki rigolyáját neki kell túrnie. Hallgatom a csöveken keresztül a családi torzszalkodást, és már nem is vagyok éhes. Megyek inkább a szobába, ám ott sem maradok sokáig. A falszomszéd fia ugyanis fagotton gyakorol. Darabig tűröm, szurkolok neki, hogy huszadszorra sikerüljön azt az átkozott hangot eltalálnia, de nem megy. Inkább én megyek a fürdőszobába,

hogy felfrissítem magam, de hallom, hogy a szomszéd Pistike nem akar haját mosni. Annyu makacs, ragaszkodik a hajmosáshoz, a gyerek még makacsabb, visít. Viaskodnak. Nem tudom eldönteni, kit sajnáljak, csak el a fürdőszobából. Szívok egy kis friss levegőt – határozom el –, és nyitom az erkélyajtót. Az erkély alatt Józsika gyakorolja a labdapaszszot. Igaz, hogy már este van, de ő csak ilyenkor ér rá. Számolom ötvenig a lépcsőház falának rugdalt labda puffanásait, aztán feladom, bemenekülök a szobába. Bekapcsolom a tévét. Csak kép kell, a hangot levehetem, mert azt úgy is hallom – a szomszéd-ból.

Nézem a műsort, ám gondolataim máshol járnak. Nem értem! Itthon ülök a kényelmes lakásban, pihenhetnék... mitől vagyok mégis ideges...? H. M.

Hétvégi ajánlat

Január 26: Centrál Ét-terem, 15 óra „Holló a pajzson” – udvari bál.

Január 27: Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Ház, 15 óra Játzóház, MN. Helyőrségi Klub, 17 órától Ifjúsági délután Dinnyés József és Gerendás Péter fel-léptével.

Január 27-28: Apolló Filmcentrum, 1. terem Ászok ásza (színes francia film, Jean-Paul Belmondó-val) 16, 18 és 20 óra.

Január 29: VTV – Mo-zicsatorna 18 óra: Vizi-pók, csodapók – magyar rajzfilm,

20 óra: Gyors Lady – angol film.

Történet Naszreddin Hodzsáról

Naszreddint fiatal korában szülei beadták inasnak egy szabóhoz. Egyszer a gazdája kirak az asztalra egy nagy darab kenyeret, meg egy jó csupor mézet és így szól:

– Fiam, nekem most el kell mennem. Vigyázz, ebben a tálban nagy méreg van, ne egyél belőle.

Naszreddin nyugodtan megette a kenyeret, s mert gazdája sokat koplaltatta, hát a mézet is, aztán lefeküdt az ágyra.

Megjön a gazdája, látja mi történt, el-tűnt a méz is a kenyér is, neki akar esni a fiúnak. Erre emlígy szól Naszreddin:

– Tudod, gazdám, a kenyeret ellopta egy kutya. Erre nagyon megijedtem, hogy meg fogsz büntetni, hát mind meg-ettem a méret, hogy meghaljak. Meg-kérlek ezért, menj el az apámhoz és meséld el neki, milyen csúfos véget ért szegény fia.

Kertészkedjünk

Kaktuszok télen

Az átteleltetés a kaktuszok nevelésének egyik legnehezebb szakasza. Nem azért, mintha sok gond lenne velük, hanem mert ilyenkor érheti őket a legtöbb károsodás.

Én úgy tekintek télen ezekre a növényekre, mint téli álmat alvó állatokra. Ezért nem mozditom el még akkor sem cserepeiket, ha netán takarítanom kell közöttük. Ezt úgy érem el, hogy a cserepekre apró jeleket tesztek, melyek mindig egy irányba mutatnak. Ennek az eljárásnak az a szerepe, hogy ha már egy növény beállt egy bizonyos fényirányra, ne kelljen arra energiát pazarolnia, hogy újabb „irányra állítsa” szervezetét. S ahogy a téli álmat alvó állatokat nem kell etetni, a kaktuszokat sem. Csak arra vigyázzunk, hogy ne száradjon ki oly mértékben a földjük, hogy az már a növények károsodásához vezessen. Ehhez havonta egy öntözés bőségesen elegendő, különösen akkor, ha sikerül olyan helyen átteleltetni őket, ahol a hőmérséklet folyamatosan 5-10 C° között mozog. Tapasztalatom az, minél háborítatlanabbul teletelhetnek át, tavasszal annál gyorsabban fejlődnek, s annál hamarabb hozzák, rendszerint sokkal több és nagyobb virágukat, mint a rosszul teleteltettek.

Az előzőek természetesen nem vonatkoznak a télen virágzó fajtákra. Nálunk közülük a legismertebb a karácsonyi kaktusz. Rá is vonatkozik azonban az hogy a növény mindig egy irányba nézzen, mert így marad legtöbb energiája a virágnevelésre. Ezt a fajtát természetesen gyakrabban kell öntözni, de vigyázzunk, nem eláztatni!

A másik gond a növényeknél a télen is bőséggel előforduló kártevők elleni küzdelem. Különösen melegebb, levegőtlen helyen gyakran támadják meg kedvenceinket a levéltetvek,

pajzstetvek, gypjastetvek. Rátelepsznek azonban egyes kártevők a gyökerekre is, és pusztítják növényeinket. Ilyenkor pirimor vagy piritox spréket szoktam alkalmazni, melyekkel jó eredménnyel megvédem a gyűjteményt.

Ha levéltetvet nem látok, de úgy veszem észre, hogy a növény behorpad, puhul, az biztos jele annak, hogy a gyökér körül élősködők vannak. Ilyenkor legtöbbször csak egy megoldás segít, a föld teljes cseréje. Ezután azonban különös figyelemmel kell kísérni az átültetett példányokat, míg újra megerősödtek. Ilyenkor használnak a földbe dugható, kártevők elleni forgalomba hozott kis papír nyilacsákát is. Legjobb azonban a kettőt együtt alkalmazni.

Érdeemes ezekre a dolgokra odafigyelünk, hogy tavasszal és nyáron növényeink még több örömet tudjanak szerezni nekünk és vendégeinknek.

L I A

Receptek

Részeg disznó
apám módra

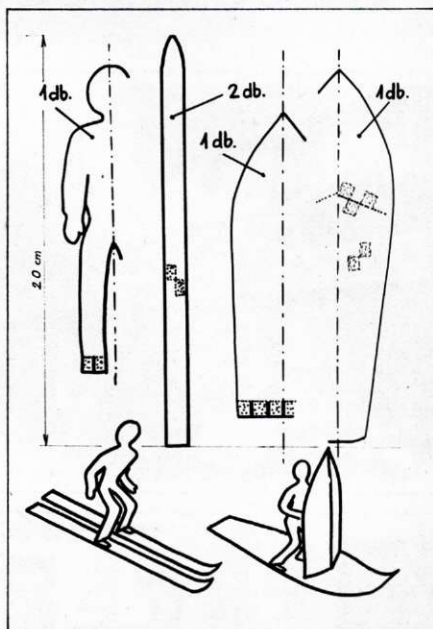
(Az adagok méretét mindenki lehetősége szerint szabályozza.)

Hozzávalók: – bármilyen apró kockára vágott disznóhús. Az sem baj, ha kicsit zsíros. Egy ivópohár vörös, vagy fehér bor (nem baj ha kicsit savas), hagyma, fokhagyma vagy fokhagyma-krém, kakukkfű, borsikafű (vagy bors), tárkony-ürömfű (vagy tárkony), pirospaprika, só, zsír vagy olaj.

Elkészítés: Az apróra vágott, adaghoz méretezett vöröshagymát üvegesre pároljuk. Ezt követően belekeverjük a pirospaprikát. Amikor kicsit megbarnult, hozzáadjuk a felsorolt fűszerekkel és sóval elő-

Játék „szobafogság” idejére

A játék lényege, hogy olyan műszaki rajzlapból kivágott figurákat, játékszereket készítsünk, melyek mozgása fújással történik. Így versenyezni lehet, ki tudja meszebbre fújni az asztalon kijelölt pályán a kis játékot.

Most egy sselő és egy vitorlás-hullámlovas terveit adjuk közre. A pontvonal a játékrész közepét jelenti, tehát a rajz szimmetrikusan a másik oldalon megismétlődik. A pontozott területek a helyet jelölik, ahova a figurát illetve a vitorlát ragasztani kell.

A pályát sík felületen úgy készíttük el, hogy az elért távolságokért pontokat lehessen elérni. Az győz, aki 10 fújásból a legtöbb pontot éri el. Ha kisebbekkel játszunk, néha hagyjuk, hogy ők is győzzenek! A játék kiválóan tágtftja a tüdőt, tehát segíti a vérkeringés frissítését!

Jó játékot!

Lencsevégen

törházban. Az érdeklődők azokat az alkotásokat tekinthetik meg, melyeket Nagykanizsa török uralom alóli felszabadításának 300. évfordulójára készítettek a pályázók.

© Készül Rohrböck Jenő fataragó-művész tomesvári emlékműve. Felállítását – a decemberi felkelés áldozataira emlékezve – a városi köztemetőben tervezik.

Fotók: Szakonyi Attila

Kovászna lesz a testvérváros

Tanács vb-ülés Nagykanizsán

Január 18-án ülést tartott a Nagykanizsai Városi Tanács végrehajtó bizottsága. A testület beszámolót hallgatott meg a városi vöröskereszt szervezet egészségvédelmi tevékenységéről. A beszámoló többek között tartalmazta, hogy az elmúlt évben a vöröskeresztes alapszervezetek több mint 570 előadást szerveztek. Jelentős mértékben emelkedett a káros szenvedélyek témában tartott előadások száma, nőtt a családvédelem és az AIDS betegség megjelenése óta a véradás témakörében szervezett előadások iránti érdeklődés. Ugyanakkor az elmúlt időszakban nehezebbé vált a munkahelyeken tartott előadások szervezése, különösen a több műszakban dolgozó üzemek esetében. A városban és környékén számos új mód-

szerez próbálkoztak az egészségnevelés hatékonyságának növelése érdekében, ilyen volt pl. a tömeges vérnyomásmérés, test-súlyellenőrzés. A végrehajtó bizottság elismerését fejezte ki a vöröskereszt szervezetnek a romániai segítség-szállítmányok koordinálása érdekében kifejtett tevékenységéért. Ezt követően jelentés hangzott el az autótjavító vállalat polgári védelmi tevékenységéről. Ezzel kapcsolatban a testület kezdeményezte, hogy észszerűsítsék és korszerűsítsék a polgári védelem munkáját.

Az egyéb napirendi pont keretében a végrehajtó bizottság egyetértett azzal, hogy a tanács kezdeményezze a romániai Kovászna-val a testvérvárosi kapcsolatok kiépítését.

FIDESZ-csoport Kanizsán

A fiatal demokraták első, 1990. január 11-én tartott toborzó és alakuló gyűlésén egy igaz, kokárdával felleobogozott „magyar narancs” (köztudottan a Fidesz egyik szimbóluma és országos lapjának a címe is) várta az érdeklődőket. A narancsot a jó hangulatú est során a résztvevők, immár az új szellem jegyében, közösen elfogyasztották.

A kanizsai csoport megalakulásának pillanatáig az egészségi fideszesek beszéltek a szervezet felépítéséről, a szerveződés szabályairól, saját tapasztalataikról. Így derült ki, hogy a FIDESZ csak átmeneti jelleggel politizál, hosszú távon ifjúsági szervezetként fog műkö-

ni, s közéleti tevékenysége elsősorban kulturális programok szervezésében realizálódik. Ez azonban nem zárja ki környezetvédő, honismereti és egyéb FIDESZ-csoportok létrejöttét sem.

Reményeik szerint a választások után nyílnak meg előttük igazán a távlatok, de addig is várják a soraikba igyekvőket, a szimpatizánsokat pedig kéri, hogy figyeljék a plakátokat, hiszen Kanizsán is megkezdte tevékenységét a keményen politizáló, de felelősen gondolkodó és szívesen dolgozó ösztönöztető fiatalokból álló szervezet, a FIDESZ.

M. T.

Időgép

Január 12. péntek

– Dr Papp Elemér országgyűlési képviselő a Zalai Hírlapban választott a Kanizsai Közéleti Klub hozzá intézett nyílt levelére. Válaszának lényege, hogy egy normatív objektív mérőn alapuló finanszírozási rendszer működik a költségvetés elosztásában, amelynek szubjektív módosítására egyszerűen nincs mód.

– Az MSZP kanizsai szervezete találkozózt szervezett vállalkozók részére, Szántal Sárközy Ambrussal, az MSZP Országos Elnökségének tanácsadójával folytatott eszmecsereát a megjelentek az MSZP vállalkozásbarát politikájáról.

Január 13. szombat

– Az MDF Nagykanizsai Szervezete vállalkozói fórumot rendezett a HSMK-ban. A fórumon Árva László közgazdász és Olajos Csaba kisiparos, az MDF ipar-területének vezetője tartott tájékoztatót az MDF gazdasági programjáról és vállalkozási politikájáról.

Január 15. hétfő

– Megtörtént a Péterfalvi utcában épült, 32 tanácsi lakást magába foglaló lakó-épület műszaki átadása. Várhatóan a hónap végétől már be is költözhetnek az új lakók.

– Pogány Ö. Gábor művészettörténész nyitotta meg a HSMK-ban Kovács Nagy Ira kiállítását.

Január 16. kedd

– A Honvéd Művészegyüttes táncszínháza lépett fel a HSMK-ban.

Január 17. szerda

– Az SZDSZ városi szervezete felhívást intézett a Zala megyei Rendőr-Iszapfenntartás, rendészeti osztályához, hogy ellenőrizze a párt-és munkahelyi vezetők részére biztosított önvédelmi jegyvesztőket szabályozó rendelet betartását. A felhívás közzétételére annak kapcsán került sor, hogy január 12-én a volt munkásokból a munkásország egykori kanizsai épületében megalakították a Munkás Ba-

rátli Kört, s ezzel – az SZDSZ városi szervezete szerint – fennáll egy fegyveres párt megalakulásának veszélye.

– Az MDF nagykanizsai szervezete nyilvánosságra hozta az eddig még nem ismert képviselőjelöltjei nevét. A nagykanizsai központú 2-es számú választókerületben Tarnóczky Attila tanár, a megyei lista egyik helyőre pedig Marosi Attila tanár jelölték.

– Az Ady u. 1. I. emeletén megnyílt az MDF nagykanizsai szervezetének irodája.

Január 18. csütörtök

– Az új telekingatlanok helyéről nyilatkozott Karmazin József műszaki osztályvezető. Tájékoztatója szerint a Téglyágyú és a Zemplén Gyűző utcában – a válogatás után – négyzetméterenként 1500 forintért kínálnak telkeket.

Összeállította:
Kocsis Katalin

© Rövidesen új üzletek nyílnak a Sneff téren. Magánzemlékek – egyelőre tizen: járműszerelő, cukrász, divatterkeskádók és mások – pécsi tervek alapján, 30-45 négyzetméteres üzlethelyiségeket építenek, melyekhez 1990. nyarán újabbakat sorakoztatnak. Így, egy várhatóan népszerű kereskedelmi központ alakulhat ki a városközpontban.

© Január 8-ától több héten keresztül – rajzkilátás látható a Fabik Károly út-

Visszapillantó Visszapillantó Visszapillantó

Teke

Üvegyár-Dombóvári Spartacus 6:2 (2387:2308)

NB II-es férfi mérkőzés. A kanizsaiak pontszerzői: Zömbik 417, Magyar 413, Tóth J. 404, Illés 401 fa.

Az 1989/90. évi bajnokság tavaszi idénynyitóján bravúros győzelmet arattak a kanizsai újoncok. Az elmúlt bajnoki évben még NB I-es vendégek ellen a 4. pár után jelentős előnyt szereztek, így igen értékes győzelmet arattak.

A találkozóról így összegezték a kanizsai vezetők:

Pálfí Imre edző-szakosztályvezető: - Nagyon szeretnénk továbbra is az NB II-ben szerepelni. Így aztán számunkra különösen fontosak a hazai mérkőzések, mert ezeken kell biztosítani a bentmaradást. Tiszteletük az ellenfelet, de most nagyon örülünk annak, hogy egy kitűnő rákészüléssel idehaza tartottuk a fontos bajnoki pontokat.

Tóth Ferenc technikai vezető: - A kitűnő csapattól ősszel 7:1-re kikaptunk, de ezt most elfelejtettük. Egymást ösztönözték a fiúk, segítették és tanácsokkal látták el. Most minden sikerült és ez a győzelem óriási lendületet kell, hogy adjon a további kemény és türelmes munkához. A csapattal teljes mértékben elégedett vagyok, de kiemelném Zömbiket, aki I. osztályú ellenfelet 20 fával verte, Magyar, aki megalapozta a biztos sikert, vagy Tóth Janit, aki lépést tartott a kitűnő Horváth Lacival.

Olajbányász-Sörgyár 2:6 (2362:2424)

NB III-as férfi mérkőzés. Pontszerzők: Lukvár 427, Bende Zs. 420, illetve Sziklai 423, Tóth B. 418, Nagy J. 412, Vajda 406 fa.

A tavaszi idény 2. fordulójában került sorra a városi rangadó. A 12 bajnoki ponttal rendelkező olajosok csapata ezúttal mélyen tudása alatt teljesített. Az addig 13 ponttal rendelkező sörösök az első párbajban már 58 fás előnyre tettek szert, akik végül is könnyen érték el főlényes győzelmüket, s ezzel visszavágtak az ősszel elszenvedett vereségért.

A végig sportszerű és fegyelmeztetett rangadó után a szakvezetők így vélekedtek:

Bende József játékos-edző

(Olajbányász): - Elsőként is gratulálok a sörösöknek. Kitűnően dobtak, az egész csapat remekül teljesített. Mi, ezúttal igen halványak voltunk, semmi sem sikerült. A vereségből okulni kell, ami remélem, csak kiskiklás volt.

Szabán Imre szakosztályelnök (Olajbányász): - Tanulságos vereséget szenvedtünk. Ebben közrejátszottak szervezési hibák, de talán azt venném elősre, hogy sokkolt bennünket a sörösök kitűnő dobása, akiknek ezúttal kijött a lépés, hiszen negyven is 400 fölött teljesítettek. Nálunk pedig csak Lukvár és a fiatal Bende Zsolt tudott velük lépést tartani.

Sziklai Csaba edző (Sörgyár): - Igaz, hogy mi, újoncok vagyunk az NB III-ban, de ez a csapat most a legjobb felállításban vette fel a küzdelmet. Nekünk „fekszik” ez a pálya, biztos voltam, hogy most elkapjuk Bendéket. Felszabadultan játszottunk, nem volt gond az összpontosítással, s jötték az eredmények is. A 4. pár végén már 64 fás előnyünk volt, ami reálisan nem számítottam.

Bátorfi László szakosztályvezető (Sörgyár): Elsőként arról szólnék, hogy a sokat bírárt sörgyári csarnok néhány héten belül tényleg rendezben lesz. A feltételek adottak a korszerűsítéshez és így mind a két NB-s csapatunknak jó pályája lesz. Ami pedig a rangadóit illeti, ez a győzelem a csapat nagy sikere. Mindenki csillagos ötösre vizsgázott. Ősszel ők nyertek, most pedig mi voltunk a jobbak, így a városi rangadón nem volt előny a pályaválasztói jog.

Balogh Antal

Teremfoci

A megyei csapatok tornájának győztese: Kiskanizsa. Az első ízben kiírt tornára a megyei bajnokságban szereplő 18 csapat közül 12 küldte el nevezését. Éveken keresztül ebben az időszakban került lebonyolításra a megyei szövetség által rendezett Pungor torna, amelyet ez évben anyagi okokra hivatkozva a megyei szövetség nem rendezett meg. Ezt a hiányt pótolva vállalta fel a városi labdarúgó-szövetség a Téli kupa lebonyolítását, amely összetartan sikert aratott a nevezett csapatok körében. Érdekesként említjük, hogy két városból (Zalaegerszeg és Lenti) nem nevezett csapat, nyilván azért nem, mert önálló rendezvények szervezésével biztosítani tudták csapataik téli felkészülését.

A MÁV NTE és az Olajbányász csarnokban lebonyolított tornán a csapatok három négyes csoportban küzdtek a továbbjutásért, amely az első csoportból Tótszerdahely, Galambok, a másodikból Hévíz és Letenye, míg a harmadik csoportból JASE Keszthely, valamint Kiskanizsa csapatának sikerült. Ezután a továbbjutók két hármas csoportban mérköztek tovább, majd a helyosztókra került sor. A döntőbe az a két csapat jutott (JASE, Kiskanizsa) amelyek már a csoportmérkőzések során találkoztak egymással. A kiskanizsaiak a Hévíz és a Galambok legyőzésével vívták ki a döntőbe jutást, míg a keszthelyiek a Tótszerdahelyt győzték le, míg a Letenye ellen 7-es rúgásokkal nyertek.

A döntő látványos, szép játékot hozott és a Kiskanizsa megérdemelten jutott a kupa birtokába, amelyet egy évig őrizhetnek. A győztesnek járó kupát Dr. Fitos József, a városi

labdarúgó-szövetség elnöke adta át Simon Istvánnak, a Kiskanizsa csapatkapitányának.

Eredmények: I. cs: Tótszerdahely - Galambok 3-1, H. Thury SE - Gyenesdiás 3-3 (büntetővel H. Thury) Tótszerdahely - H. Thury SE 4-0, Galambok - Gyenesdiás 5-0, Galambok - H. Thury 1-0, Tótszerdahely - Gyenesdiás 0-0 (büntetővel Tótszerdahely) továbbjutott: Tótszerdahely, Galambok.

II. cs: Letenye - Zalaszentgrót 3-0, Hévíz - Fityeház 3-1, Fityeház - Zalaszentgrót 2-1, Hévíz - Letenye 4-1, Letenye - Fityeháza 3-1, Hévíz - Zalaszentgrót 5-2 továbbjutott: Hévíz, Letenye III. cs: Tótszentmárton - Becsölvölgye 2-0, JASE - Kiskanizsa 1-0, Becsölvölgye - JASE 3-2, Kiskanizsa - Tótszentmárton 0-0 (büntetővel Kiskanizsa), JASE - Tótszentmárton 5-0, Kiskanizsa - Becsölvölgye 2-0 továbbjutott: JASE, Kiskanizsa.

Középdöntő: I. cs: Letenye - Tótszerdahely 2-0, JASE - Tótszerdahely 1-0, JASE - Letenye 0-0 (büntetővel JASE) II. cs: Hévíz - Galambok 4-2, Kiskanizsa - Galambok 2-1, Kiskanizsa - Hévíz 1-0

5-6. helyért: Galambok - Tótszerdahely 1-0

3-4. helyért: Letenye - Hévíz 3-2

1-2. helyért: Kiskanizsa - JASE Keszthely 5-2 Olajbányász csarnok 400 néző jv: Kovács I. L.

Kiskanizsa: Németh - Ifjovics, Simon, Felső, Csordás, Szerdahelyi csere: Novák, Tóth, Nagy, Kulcsár, Kovács, Bocskor, Szekeres, Lajtai, Papp, Fővényesi, Gerőly, Vass edző: Balogh Attila Góllövők: Szerdahelyi (4), Felső

(K-Z)

● Budapest, az Olimpiai Csarnokban rendezett a KSI fedettpályás atlétikai versenyt, amelyen Jassó Anikó, az Olajbányász ifjú-sági versenyzője a 400 méteren 3., míg a 60 méteres síkfutásban az 5. helyet szerezte meg.

▲ Megkezdődött a tavaszi idény az asztalitenisz NB II-ben és NB III-ban is. Az idénynyitón a Tungsram újonc csapata Székesfehérváron állt asztalok mellett, és az őszi bajnok Szondy SE ellen nagy küzdelemben maradt alul 9:7 arányban. Az üvegyár NB III-as együttese ugyan esélyesként fogadta az Enying csapatát, de mégis a vendégek nyertek 9:7-re.

■ A városi sakk-szövetség által rendezett városi egyéni bajnokságon Bellán István és Kercsmarics József holtversenyben végzett az élen. A két Tungsram-versenyző között párosmérkőzés döntött a bajnoki címről, amelyet Kercsmarics nyert meg, aki 1,5:0,5 arányban bizonyult jobbnak ellenfelénél.

✦ A zalai tekézők tisztújító közgyűlését Zalaegerszegen tartották. A kanizsai sportvezetők közül a 11 fős új megyei elnökségbe Majoros Istvánné (Sörgyár), Tóth Ferenc (Üvegyár) és Biczó László (Sörgyár) került, míg az ellenőrző bizottság tagja lett Vágvölgyiné Miklós Gabriella (Sörgyár).

* III. osztályú kardversenyt bonyolítottak le Zalaegerszegen, amelyen a nagykanizsai Kisgyura István végzett az élen, Szabó Tamás az 5., Tamás Attila a 6., míg Tislér Attila a 8. helyet szerezte meg a színvonalas döntőben.

Baseball Nagykanizsán?

Manapság, amikor szakosztályok, sőt olykor egyesületek szünnék meg, szinte fantasztikusnak tűnik a hír, hogy lelkes sportemberek az Egyesült Államok nemzeti sportjának számító baseball-t akarják meghonosítani városunkban.

– Honnan az ötlet és az elhatározás? – kérdeztem az egyik szervezőt Ivancsics Jánost, a Thury György Kereskedelmi Szakközépiskola tanárát.

– Tavaly nyáron egy 50 éves érettségi találkozót rendezésében vettem részt iskolánkban. Az egyik – ma az Egyesült Államokban élő – öregdiák, Stephen A. Karakay úr alapítványt hozott létre iskolánk részére és megkérdezte – kicsit kérte is –, hogy tudnánk-e szervezni az intézményben, vagy a városban egy baseball csapatot. Minden támogatást megígért a játékról video-felvételeket, szabálymagyarázatot és legalább két csapatra való felszerelést küld rövidesen. Természetesen nem tudunk ellenállni a csábításnak és egy fiatal testnevelő kollégával, Gondi Zoltánnal nekiláttunk a szervezésnek. Plakátokon toborzót hirdettünk 13-18 éves fiúk részére, de jó hírverés volt a VTV-ben megjelent riport is.

– 15-én délután több mint 50 gyerek jött el a város különböző iskoláiból a Zrínyi iskola tornatermébe – veszi át a szót Gondi Zoltán. Volt közöttük egész pöttöm is, sőt két leány is megjelent, akiket inkább szurkolásra kértünk, mivel ez egy kemény, mondhatni férfias sport. Huszonöt 15-16 éves fiút választottunk ki, akik a közeljövőben megkezdik a tornatermi erőfeszítő, reflexjavító edzéseket.

– Mikorra várjátok a video-felvételeket, illetve a felszerelést?

– Karakay úr ígérete szerint még februárban elküldi az elméleti anyagokat és várhatóan március végéig egy PAN-AM géppel az odakint is drágának számító felszereléseket. Ezek birtokában elkezdhetjük a szabadtéri edzéseket, melynek

helyszíne a Thury SE pályája lesz.

– Van már hazánkban baseball csapat valahol?

– Győrben és Esztergomban is szerveződtek amatőr együttétesek, sőt úgy hírlík, hogy Pápan a mezőgazdasági szakközépiskolások is szeretnének játszani, ha lesz felszerelésük. Felvesszük velük a kapcsolatot, s reméljük ez is segíteni fogja a játék mielőbbi elsajátítását – mondja Ivancsics János.

– Mikorra várható az első bemutatkozó mérkőzés?

– Ha minden terv szerint megy, remélem jövő tavasszal már ki merünk állni a közönség elé csapatainkkal.

– Optimális esetben talán már az ősz folyamán is sor kerülhet erre – teszi hozzá némi reménnyel a hangjában Gondi Zoltán.

Bacsaky Zoltán

Az Olajbányász kiválósága a válogatottban

Siti Bea nemzetközi tornán

At újjászervezett és megfialított magyar ifjúsági kézilabda válogatott az NDK-ban szerepelt a XVIII. Fritz Schwartzben nemzetközi ifjúsági női tornán, amelyre Halleban került sor.

A címeres mezt viselő Siti Beával, az Olajbányász kiváló versenyzőjével beszélgettünk a nemzetközi torna tapasztalatairól, aki Halleban hatalmas gyarapította válogatottságainak számát:

– A magyar ifi-válogatott ezúttal 8 újonccal szerepelt a nemzetközi tornán. A korábbi csapattársaim közül ezúttal hiányzott Takaró és Németh Helga és ezt bizony megérezte.

A szakvezetés egyébként építi az új válogatottat és ez a torna jól szolgáltatta az „építkezést”.

– Kikkel játszottak és milyen eredményt értek el?

– Erős meztörnyött össze, de ebből is kiemelkedtek a szovjet fiatalok, habár velük igen szoros mérkőzést vívtunk, „csak” 19:17-re kaptunk ki. Az NDK „A” és „B” válogatott igen kemény diónak bizonyult, erős szakos kézilabdát játszanak. Az előbbiből 18:8-ra ugyan kikaptunk, de a „B” válogatott ellen 16-12-re nyertünk. Ekkor még bíztunk a bronzérem megszerzésében, de aztán „elkaptak” bennünket. A lengyel válogatott 16:14-re nyert ellenünk, majd a befejező találkozón Bulgária válogatottja volt az ellenfél, akikkel végig fej-fej mellett haladtunk, ám az utolsó percben a bolgárok kerekedtek felül 17:16 arányban.

– Hogy ment a játék?

– Ugyancsak fiatal társaim most vettek részt első alkalommal az ifiválogatottban s ez érthetően rányomta bélyegét a játékra. Az új csapatnak még igen sokat kell fejlődni, de biztos vagyok abban, hogy a kitűnő szakvezetőinknek sikerül egy jó válogatottat kiépíteni. Most csak egyedül Bodrogi kapus tűnt ki. Nekem sem ment eléggé a játék, de én sérülés miatt közel két hónapot kénytelen voltam kihagyni és ez érthetően meglátszott játékomon is. Nagy lekesedéssel készülök az ideai feladatokra, az NB I B-s bajnokság folytatására és az ifjúsági válogatottbeli szereplésre.

– Hogy alakul a válogatott ideai menetrendje?

– A szövetségben ugyan elkészítették az 1990. évi ütemezést, de még több tárgyalásra van szükség, ami a konkrét időpontokat illeti. Így aztán mi is csak néhány hét múlva kapjuk meg a részletes tervet, a válogatott mérkőzések menetrendjét s az ahhoz igazodó felkészülési tervet – mondta befejezésül a kanizsai kézilabdásport büszkesége.

(Bh)

Ahogy én láttam

AR Éptők – MÁV NTE 79:80 (35:48, 72:72)

NB I-es női kosárlabda mérkőzés. Legjobb kanizsai dobók: Simonné 29/6, Szabó 21, Ácsné 16/12.

A kanizsaiak ismét idegenben léptek pályára, akik a bajnokságban 2. helyen álló fehérváriak vendégei voltak. A találkozó esélyese az NB I „A” csoportjába pályázó hazaiak voltak, de aztán nagy meglepetés született: a MÁV NTE csapata teljesen megérdemelten, őriási csatában, a hosszabbításban nyert a vendéglátók ellen.

A találkozót így látta Lázár Béla, a kanizsaiak szakvezetője, akinek elsőként is gratuláltunk a nagy sikerhez:

– A csapat nevében köszönöm az elismerést. Valójában igen nagy sikert értünk el, de ezért alaposan meg kellett küzdeni. Fontosnak tartom, hogy a lányok nem ijedtek meg a rutinos, nagy tudású ellenféltől, akikre egyébként „rákészültünk”. A mérkőzésnek több fordulópontja is volt. Döntőnek tartom, hogy a kezdeti idegeskedés, kapkodás után mi nyugodtunk meg jobban s előbb 17:9-re, majd 38:25-re elhúztunk. A csapat ebben a szakaszban ellenállhatatlanul játszott, semmi sem tudta kikökönteni a játékosokat, A nagyszerű menetelés, a megbeszélte játék a II. félidő 5. percében már 55:39-es vezetést eredményezett. Ezután viszont a hazaiak feltámadtak, mi pedig egyre jobban elpuskáltuk a lehetőségeket. A csapat „beült”, a hazaiak felzárkóztak, sőt a befejező 5 percben igen meleg lett a helyzet, amit tetőzött, hogy Ácsné és Moró is begyűjtötte ötödik személyijét. Ennek ellenére csapatunk 72:70-re átvette a vezetést, de az építőkök az utolsó mp-ben egyenlítették. A hosszabbításban mi kezdeményeztünk, irányítottunk, majd 75:75 után mi voltunk pontosabbak és így mi örülhettünk a végén

Hirdessen a Kanizsában!

Lakossági apróhirdetések díja:	20 szóig	100.-Ft.
Közületi hirdetések díja:	egy oldal	20 000.-Ft.
	fél oldal	10 000.-Ft.
	negyed oldal	5 000.-Ft.

Várjuk kedves megrendelőinket hirdetésfelvevő helyeinken:

A KANIZSA Szerkesztősége, Nagykanizsa, Ady út 1. II. em. Tel.: 11-150

☞ Nagykanizsa, Ady út 26.

A KANIZSA Szerkesztősége

Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takács Sándor. Tervező szerkesztő: Ferencz Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 11-150. A szerkesztő bizottság tagjai: Kápolnás Zoltán (sport), Pék Pál (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), Lengyák István (hétfő), Marton Györgyi (várospolitika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computer technika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz: B/PHF/266/Z/1989. Terjesztli a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.